

๐
495.911
ค916ก

การศึกษาความสามารถทางการเขียนสะกดการ์นต์ และ
การศึกษาทاملเหตุแห่งการเขียนสะกดการ์นต์ผิด
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓
ในจังหวัดพระนคร

THE LIBRARY
COLLEGE OF EDUCATION
BANGKOK, THAILAND

ปริญญานิพนธ์

ของ

สุนันทา โสรัจจ์

เสนอต่อวิทยาลัยวิชาการศึกษา
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิต ได้พิจารณาปริญญาบัตรฉบับนี้แล้ว เห็นสมควร
รับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต ของวิทยาลัยวิชาการ
ศึกษาได้.

..... อภิสิทธิ์ ธีระวงษ์ ..... ประธาน

..... อุบล สวัสดิ์หะดี ..... กรรมการ

..... อุบล สวัสดิ์หะดี ..... กรรมการ

๒๖ สิงหาคม ๒๕๑๑

ประกาศคุณประการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้เพราะได้รับความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจากคณาจารย์หลายท่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งคณะกรรมการที่ปรึกษาทั้ง ๓ ท่าน คือ รองศาสตราจารย์ ดร. พิทักษ์ รัชพลเดช ประธานกรรมการ รองศาสตราจารย์ กุหลาบ มัลลิกะมาส ศึกษาพิเศษพิเศษกรรมการฝึกหัดครู ซึ่งได้ให้ความช่วยเหลือแนะนำคำภาษาไทยโดยตลอด และรองศาสตราจารย์ วนิดา นิลาคม ได้แนะนำเกี่ยวกับการใช้สถิติต่าง ๆ ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

ผู้เขียนขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ นิยม เรียงจันทร์ ดร. พจน์ สะเพียรชัย ที่ได้ช่วยแก้ไขข้อบกพร่องบางประการซึ่งมีส่วนทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ขึ้น

ผู้เขียนขอขอบพระคุณ อาจารย์ใหญ่ ครูใหญ่ ~~ครูใหญ่~~ ตลอดจนเจ้าหน้าที่ในโรงเรียนที่ผู้เขียนได้ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ ซึ่งหากไม่ได้รับความร่วมมืออย่างดีแล้ว งานครั้งนี้อาจไม่สำเร็จลงได้

นอกจากนี้ ยังมีผู้มีพระคุณอีกหลายท่านที่ได้ให้ความช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ ผู้เขียนไม่อาจอ้างนามไว้ ณ ที่นี้ได้หมดทุกท่าน ผู้เขียนขอขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้ด้วยทุกท่าน.

สุนันทา โสรัจจ์

สารบัญ

บทที่		หน้า
๑	บทนำ	๑
	ภูมิหลัง	๑
	ความสำคัญของปัญหา	๔
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	๔
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	๕
	คำจำกัดความศัพท์เฉพาะ	๕
	เอกสารและผลการวิจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับปัญหา	๕
๒	การสร้างแบบทดสอบและการทดลองใช้	๑๐
	วิธีดำเนินการสร้างแบบทดสอบ	๑๐
	การศึกษาหลักการในการสร้างแบบทดสอบความสามารถทางการเขียน	
	สะกิดคำ	๑๐
	การสร้างแบบทดสอบการเขียนสะกิดการันต์ครั้งที่ ๑	๑๒
	การทดลองทดสอบ	๑๗
	การวิเคราะห์ข้อสอบ	๑๘
	การสร้างแบบทดสอบการเขียนสะกิดการันต์ครั้งที่ ๒	๒๑
	การเลือกคำ	๒๑
	รูปของแบบทดสอบ	๒๒
	การสร้างแบบทดสอบเพื่อหาสาเหตุแห่งการเขียนสะกิดการันต์ผิด	๒๒
๓	การรวบรวมข้อมูลและการจัดกระทำกับข้อมูล	๒๖
	การเลือกกลุ่มตัวอย่าง	๒๖
	การรวบรวมข้อมูล	๒๗

	การจักรกระทำกับข้อมูล	๓๐
	การวิเคราะห์ข้อมูลภาคตัวสะกด	๓๒
	การวิเคราะห์ข้อมูลภาคเหตุผล	๕๒
๔	ผลของการคนควา	๖๑
	ผลที่ได้จากคะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน	๖๑
	ผลที่ได้จากการวิเคราะห์ตัวเลือกของคำในแบบทดสอบ	๖๓
	การหาความถี่ของคำทุกคำที่เขียนสะกดการันต์ผิด	๖๓
	รูปต่าง ๆ ของการเขียนสะกดการันต์ผิดและการแปลความหมาย	๗๐
	ผลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลภาคเหตุผลและการแปลความหมาย	๗๘
๕	บทยอ สรุปผลการคนควาอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	๘๓
	บทยอ	๘๓
	สรุปผลการคนควา	๘๖
	การอภิปรายผล	๘๘
	ข้อเสนอแนะ	๘๘
	บรรณานุกรม	๘๓
	ภาคผนวก	๘๔
	ก. คำทั้งหมดที่พิจารณาใช้ในการสร้างแบบทดสอบ	๘๘
	ข. วิธีการคำนวณทางสถิติ	๑๐๘
	ค. การวิเคราะห์ความยากง่ายและอำนาจจำแนก	๑๑๖
	ง. ภาพประกอบ	๑๒๓
	จ. ตัวอย่างแบบทดสอบ	๑๒๖
	บทคัดย่อปริญาพนธ์	๑๒๗
	ประวัติผู้เขียน	

บัญชีตาราง

		หน้า
ตาราง		
๑	ประเภทและจำนวนคำที่ใช้ในแบบทดสอบ	๑๓
๒	ค่าความยากง่ายและอำนาจจำแนกของคำในแบบทดสอบ	
	ทดลองชุดที่ ๑	๑๘
๓	ค่าความยากง่ายและอำนาจจำแนกของคำในแบบทดสอบ	
	ทดลองชุดที่ ๒	๑๘
๔	ค่าความยากง่ายและอำนาจจำแนกของคำในแบบทดสอบ	
	ทดลองชุดที่ ๓	๑๘
๕	ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบแต่ละชุด	๒๕
๖	กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ว่า	๒๓
๗	วัน เวลา ที่ทำการทดสอบ	๒๘
๘	ลักษณะของแบบทดสอบการเขียนสะกดการันต์	๒๘
๙	ความถี่ของแต่ละตัวเลือกในแบบทดสอบการเขียนสะกดการันต์	
	ครั้งที่ ๑	๓๓
๑๐	ความถี่ของแต่ละตัวเลือกในแบบทดสอบการเขียนสะกดการันต์	
	ครั้งที่ ๒	๔๔
๑๑	อัตราส่วนร้อยละของแต่ละเหตุผลที่กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบในการ	
	เขียนสะกดการันต์ในแบบทดสอบชุดที่ ๑	๕๓
๑๒	อัตราส่วนร้อยละของแต่ละเหตุผลที่กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบในการ	
	เขียนสะกดการันต์คำในแบบทดสอบชุดที่ ๒	๕๗
๑๓	คะแนนเฉลี่ย และความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบทดสอบ	
	ทั้งสองชุด	๖๑
๑๔	อัตราส่วนร้อยละของแต่ละคำที่เขียนสะกดการันต์ผิดในแบบ	
	ทดสอบทั้งสองชุด	๖๓

ตาราง

หน้า

๑๕	การเรียงอันดับแบบของการเขียนผิดเรียงจากคนตอบผิดมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด	๖๕
๑๖	อัตราส่วนร้อยละของรูปการเขียนผิดประเภทผิดทั้งคำ	๗๐
๑๗	อัตราส่วนร้อยละของรูปการเขียนผิดประเภทผิดที่เสียงสระสั้นยาว	๗๒
๑๘	อัตราส่วนร้อยละของรูปการเขียนผิดประเภทผิดเสียงวรรณยุกต์	๗๓
๑๙	อัตราส่วนร้อยละของรูปการเขียนผิดประเภทผิดที่ตัวสะกด	๗๔
๒๐	อัตราส่วนร้อยละของรูปการเขียนผิดประเภทผิดการประวิตรชนีย์	๗๖
๒๑	อัตราส่วนร้อยละของรูปการเขียนผิดเรื่อง ร, ล และ รหัน	๗๗
๒๒	อัตราส่วนร้อยละของเหตุผลที่กลุ่มตัวอย่างตอบในการเลือกคำตอบแต่ละคำตอบในแบบทดสอบทั้งสองชุด	๘๐
๒๓	การจัดอันดับแบบของการเขียนผิดในแบบทดสอบทั้งสองชุด	๘๗

ภาคผนวก

๑	แสดงการคำนวณค่าความแปรปรวน (Variance) ของแบบทดสอบชุดที่ ๑	๑๐๕
๒	แสดงการคำนวณค่า $\sum pq$	๑๑๑
๓	ค่าความยากง่ายและอำนาจในการจำแนกของข้อสอบแต่ละข้อในแบบทดสอบชุดที่ ๑	๑๑๖
๔	ค่าความยากง่ายและอำนาจจำแนกของข้อสอบในแบบทดสอบชุดที่ ๒	๑๑๗
๕	ค่าความยากง่ายและอำนาจจำแนกของค่าในแบบทดสอบชุดที่ ๑ เรียงลำดับจากค่า p สูงสุดไปต่ำสุด	๑๑๘
๖	ค่าความยากง่ายและอำนาจจำแนกของค่าในแบบทดสอบชุดที่ ๒ เรียงลำดับจากค่า p สูงสุดไปต่ำสุด	๑๒๑

บัญชีภาพประกอบ

ภาพ		หน้า
๑	การกระจายของคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบชุดที่ ๑ จำนวนกลุ่มตัวอย่าง ๔๖๓ คน	๑๒๓
๒	การกระจายของคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบชุดที่ ๒ จำนวนกลุ่มตัวอย่าง ๔๔๖ คน	๑๒๔
๓	การกระจายของคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบรวมทั้งสองชุด จำนวนกลุ่มตัวอย่าง ๙๐๙ คน	๑๒๕

ภูมิหลัง

ภาษาเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตัวเรามากที่สุด เราคุ้นเคยกับภาษาเพราะใช้กันอยู่ทุกวัน เช่นเดียวกับเรื่องอื่น ๆ ที่จำเป็นสำหรับชีวิตประจำวัน เราจึงไม่ใคร่นึกถึงเรื่องภาษาวามีความสำคัญแก่เราอย่างไร

ภาษาเป็นเครื่องมือสื่อความหมายความเข้าใจกันระหว่างมนุษย์ เป็นสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น^๑ (artificial language) ซึ่งมีทั้งภาษาพูดและภาษาเขียน เดิมนั้นมีแต่ภาษาพูดเป็นสำคัญ ภาษาพูดแต่ละภาษาลับตอภาษาของคนไว้โดยอาศัยการพูด ภาษาอังกฤษเรียกว่า Spoken language ต่อมาเมื่อโลกเจริญก้าวหน้ามากขึ้น มนุษย์จึงได้คิดเครื่องยึดเหนี่ยวสำหรับลับตอภาษาไว้ สิ่งนั้นได้แก่ตัวหนังสือ จึงได้มีภาษาเขียน (written language) มีการจัดวางรูปคำให้เป็นระเบียบตลอดจนเลือกสรรถ้อยคำที่ใช้ให้เป็นไปตามกำหนดที่วางไว้ในตำราไวยากรณ์ ภาษาเขียนทำให้มนุษย์ติดต่อสื่อสารกันได้ แม้ในระยะทางไกล หรือแม้แต่ในชั่วอายุคนหนึ่งกับอีกชั่วอายุคนหนึ่ง ซึ่งอยู่ห่างไกลกันหลายร้อยปี

การที่จะให้เข้าใจความหมายของภาษาเขียนได้นั้นต้องกำหนดตัวอักษรเป็นหลัก เพราะตัวอักษรเป็นสัญลักษณ์ใช้แทนคำพูด เพราะฉะนั้นการเขียนคำจึงนับเป็นความสำคัญส่วนหนึ่งของการใช้ภาษา ถ้าเขียนผิดความหมายก็จะแปรเปลี่ยนไป หรืออาจจะไม่มีความหมายเลยก็ได้^๒

คำพูดในภาษานั้นจะต้องมีเสียงและความหมายแน่นอนจะออกเสียงเป็นคำพูดเอาตามอำเภอใจโดยไม่นึกหมายกันไว้ก่อนไม่ได้ เพราะจะไม่เข้าใจกัน^๓

---

^๑ อนุমানราชชน, พระยา นิรุกติศาสตร์ภาค ๑ หน้า ๒๔ - ๒๕

^๒ กำชัย ทองหล่อ, หลักภาษาไทย หน้า ๑๕๐

^๓ อนุমানราชชน, พระยา ล.ค. หน้า ๒๔ - ๒๕

ในทำนองเดียวกันภาษาเขียนก็ต้องมีแบบมาตรฐานสำหรับใช้ในการเขียนหนังสือให้เป็นระเบียบแบบแผนเดียวกัน ในเรื่องการเขียนสะกดการันต์ ทางราชการในสมัยหนึ่งได้กำหนดว่า "บรรดาหนังสือราชการและการศึกษาเล่าเรียนในโรงเรียน ให้ใช้ตัวสะกดตามระเบียบตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานเสมอไป" ^๔ เนื่องจากพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานเป็นหลักฐานที่เชื่อถือได้มากที่สุด ^๕ เพราะพจนานุกรมฉบับนี้มีข้อประสงค์จะให้ เป็นแบบแผนในเรื่องการสะกดการันต์ ดังมีข้อความกล่าวในตอนหนึ่งว่า "...อีกประการหนึ่ง วัตถุประสงค์ของการทำพจนานุกรมเล่มนี้ ทางราชการต้องการให้เป็นแบบฉบับของการเขียนหนังสือไทยที่จะใช้ในทางราชการ" ^๖ ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของเราทุกคนที่จะต้องระมัดระวังการเขียนสะกดการันต์ให้ถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับนั้น

อาจารย์สอนภาษาไทยหลายท่านได้พิจารณาเห็นว่า นักศึกษามักเขียนสะกดตัวผิด ^๗ ทำให้งานเขียนต่าง ๆ ไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ในต่างประเทศ ฮอร์น ^๘ ได้ทำการศึกษาเรื่องการเขียนสะกดคำในโรงเรียนมัธยมและพบว่าเด็กมักเขียนสะกดตัวผิดโดยเฉพาะเด็กในระดับชั้นสูงถึงชั้นสิบสอง ซึ่งแสดงถึงความไม่เอาใจใส่ในการใช้ภาษา เขากล่าวว่า การเขียนสะกดผิดนั้นทำให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกว่า คนเขียนไม่มีความสามารถ เลวิส ^๙ กล่าวว่า "เรามีโอกาสเขียนหนังสือสะกดตัวผิดได้มากถ้าหากไม่ระมัดระวัง การเขียนผิดจะทำให้ผู้อ่านมองความสามารถหรือคุณค่าของเราต่ำลงอย่างที่เขาไม่เคยรู้สึกมาก่อนเลย"

^๔ นายกรัฐมนตรี, สำนัก ประกาศเรื่องระเบียบการใช้ตัวสะกด ๕ พฤษภาคม ๒๕๕๓

^๕ รongรัตน์ อิศรภักดี, เทือก กุสุมา ๗ ออยุธยา. วิชาครูคุรุสภา ภาษาไทย ตอน ๑

หน้า ๑๒๓

^๖ ราชบัณฑิตยสถาน, พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๕๓ หน้า (๖)

^๗ คู่ย์ ชุมสาย มล., คุณภาพและปริมาณงานในตำแหน่งศาสตราจารย์ หน้า ๕

^๘ Horn, Ernest, Teaching Spelling, p.3

^๙ Lewis, Norman, Correct Spelling Made Easy, p.7

ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติควรแก่การเชิดชูรักษาไว้ไม่ว่าด้วยวิธีใดก็ตาม พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงตระหนักดีในข้อนี้ จึงจะอนุমানได้จากเอกสารฉบับหนึ่งคือ ขอความในกระแสพระราชดำริจัดตั้งสมาคมภาษาไทย ทรงกล่าวถึงคุณสมบัติของผู้ที่จะเข้าเป็นสมาชิกข้อหนึ่งว่า "...๔ จะลงโทษแก่ผู้ที่อยู่ในอำนาจ เช่น เสมียน ทนาย เขียนหนังสือที่มีค่านิยมมา ต้องให้ไปเรียนเสียใหม่ อย่าให้ยอมรับค่าที่ผิดนั้นว่าเป็นที่เข้าใจ" ๑๐ ความห่วงใยในภาษาไทยนี้ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวองค์ปัจจุบันก็ได้ทรงกล่าวถึงความสำคัญและปัญหาการใช้ภาษาไทยไว้ว่า "...ปัญหาเฉพาะในคานารักษาภาษานี้มีหลายประการอย่างหนึ่งต้องรักษาให้บริสุทธิ์ในทางออกเสียง คือออกเสียงให้ถูกต้องชัดเจน อีกอย่างหนึ่งต้องรักษาให้บริสุทธิ์ในวิธีใช้ หมายความว่าวิธีใช้คำมาประกอบเป็นประโยคนับเป็นปัญหาที่สำคัญ..." ๑๑

เนื่องจากความสำคัญดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนดให้ภาษาไทยเป็นวิชาพื้นฐานที่นักเรียนจะต้องเรียนตั้งแต่เริ่มเข้าเรียนจนกระทั่งจบมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อให้เด็ก "เห็นความสำคัญของภาษาไทยในฐานะที่เป็นภาษาของชาติ และให้สามารถใช้ภาษาไทยได้ดีทั้งในการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน" ๑๒ แม้กระนั้นก็ตาม ผลก็ยังไม่ได้สมตามความมุ่งหมาย ผู้เกี่ยวข้องในวงการศึกษหลายท่านมีความเห็นว่า คนไทยใช้ภาษาไทยผิดพลาดมากขึ้น ทั้งการพูด การเขียน การฟัง และการอ่าน ๑๓ โดยเฉพาะการเขียนปรากฏว่านักเรียนเขียนหนังสือผิดกันมาก การค้นคว้าหาสาเหตุในการเขียนสะกดผิดก็มีเพียงแต่ข้อสันนิษฐานไม่มีการวิจัยหาสาเหตุอันแท้จริงให้เป็นหลักฐานพออ้างอิงได้ ในการศึกษาครั้งนี้จึงมุ่งที่จะค้นคว้าหาข้อเท็จจริงในการเขียนสะกดการันต์เพื่อจะได้เป็นแนวทางในอันที่จะแก้ไขปรับปรุงการเรียนการสอนให้ถูกต้องตามหลักวิชาการยิ่งขึ้น

๑๐ ธรรมศาสตร์, มหาวิทยาลัย คณะศิลปศาสตร์ เอกสารประกอบการศึกษาวิชาภาษาไทยประจำภาคแรก หน้า ๕

๑๑ ตูมมุนภาษาไทย, คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย บันทึกการเสด็จพระราชดำเนิน พระราชทานกระแสพระราชดำริ เรื่องปัญหาการใช้คำไทยเมื่อ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๐๔ หน้า ๕

๑๒ ศึกษาธิการ, กระทรวง หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. ๒๕๐๓ หน้า ๓

๑๓ ศิกษานิเทศก์, หน่วย กรมการฝึกหัดครู คู่มือครูวิชาภาษาไทย หน้า ๑๓๐

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ภาษาทุกภาษาย่อมมีลักษณะอันเป็นธรรมชาติของตนเองแตกต่างไปจากลักษณะอันเป็นธรรมชาติของภาษาอื่น ๆ ผู้ที่จะสอนภาษาใดคตินั้นนอกจากจะรู้อธิบายวิธีสอนแล้ว ยังจะต้องรู้ลักษณะอันเป็นธรรมชาติของภาษาที่ตนสอนเป็นอย่างดีด้วย และรู้จักหยิบยกลักษณะเหล่านั้นมาใช้ให้เป็นประโยชน์ในการสร้างบทเรียนและแบบฝึกหัด เพื่อฝึกฝนให้เด็กของตนเกิดทักษะในการใช้ภาษาลักษณะอันเป็นธรรมชาติของภาษาไทยนั้นมีหลายประการ ดังเช่นประการหนึ่งก็คือ พยัญชนะไทยมี ๔๔ ตัว แต่มีเสียงเพียง ๒๑ เสียง ดังนั้นคำในภาษาไทยจึงมีเสียงซ้ำกันมากทั้ง ๆ ที่มีความหมายต่างกันถ้าไม่ใช้ความสังเกตและมีหลักในการจดจำแล้วจะมีโอกาสเขียนสะกดผิดได้มาก เช่น ตัวสะกดในแมกน ซึ่งมีหน่วยเสียง /น/ มีอักษรที่ใช้แทนได้หลายตัวคือ ฉ ฌ ญ น ร ล พ ตัวอย่างเช่น กาญจน, กาน, การ, กาล และ กาท เป็นต้น ข้อนี้ก็เป็นสาเหตุอันหนึ่งที่ทำให้นักเรียนยุ่งยากในการเขียนสะกดคำ และยังมีอีกสาเหตุอื่นอีกมากที่ทำให้เขียนสะกดการันต์ผิด จากการวิจัยค้นคว้าในครั้งนี้จะทำให้ประมวลสาเหตุต่าง ๆ นั้นได้อย่างมีกฎเกณฑ์ ทำให้ทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสมรรถภาพในการเขียนสะกดการันต์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ และจากการประเมินที่มาของการสะกดผิด จะช่วยให้ครูผู้สอนมองเห็นปัญหาเรื่องการสะกด และใช้เป็นแนวทางในการเรียนการสอนให้ได้ผลยิ่งขึ้น ตลอดจนในการทำหลักสูตรแบบเรียนและประมวลการสอนวิชาภาษาไทย โดยเฉพาะเรื่องการสะกดคำสำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้ามี่ดังนี้

๑. เพื่อศึกษาสมรรถภาพการเขียนสะกดการันต์ของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ของโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ในพระนคร
๒. เพื่อวิเคราะห์รูปของการสะกดผิดว่าแต่ละคำนักเรียนเขียนไปในรูปใดบ้าง
๓. เพื่อศึกษาหาเหตุผลแห่งการเขียนสะกดการันต์ผิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓
๔. เพื่อเสนอแนะแนวทางแก้ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนการเขียนสะกดการันต์ของนักเรียนในชั้นนี้

ขอบเขตของการศึกษาคนควา

การศึกษาคนควาครั้งนี้ ผู้เขียนกำหนดขอบเขตไว้ดังนี้

๑. ศึกษาเฉพาะความสามารถในการเขียนสะกดการันต์ และมูลเหตุที่ทำให้เขียนสะกดการันต์ผิดเท่านั้น

๒. ศึกษาเฉพาะเด็กที่กำลังเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่หนึ่งปีการศึกษา ๒๕๑๑ ของโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ในจังหวัดพระนคร

คำจำกัดความศัพท์เฉพาะ

๑. ความสามารถในการเขียนสะกดการันต์ หมายถึง ความสามารถในการเรียงพยัญชนะสระ และวรรณยุกต์ได้ถูกต้องในการเขียนคำต่าง ๆ ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช ๒๔๘๓

๒. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ หมายถึงนักเรียนชายหญิงที่กำลังเรียนอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่หนึ่งปีการศึกษา ๒๕๑๑ ในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ รวม ๑๔ แห่งจาก ๑๔ อำเภอในจังหวัดพระนคร เท่านั้น

๓. มูลเหตุที่ทำให้เขียนสะกดการันต์ผิด หมายถึง เหตุผลที่เด็กแสดงให้เห็นปรากฏว่าเพราะเหตุใดเขาจึงเขียนสะกดการันต์คำนั้น ๆ ไปเช่นนั้น

ผลการวิจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับปัญหา

เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการคนควาเรื่องนี้ ส่วนใหญ่เป็นการศึกษาเรื่องการสะกดคำในภาษาอังกฤษ ซึ่งลักษณะของภาษาแตกต่างจากลักษณะของภาษาไทย คือ ภาษาอังกฤษไม่มีวรรณยุกต์และตัวการันต์ แต่มีแนวความคิดและวิธีการบางประการซึ่งอาจใช้เป็นแนวทางในการศึกษาเรื่องนี้ได้ ดังจะกล่าวต่อไปนี้ คือ แทรกซ์เลอร์^{๑๔} ได้สร้างแบบทดสอบหาผลสัมฤทธิ์ในการเขียนและสะกดคำไว้อย่างน่าสนใจ คือได้ตั้งวัตถุประสงค์ว่าจะสร้างแบบทดสอบวิชาเขียนสะกดคำของเด็กในระดับชั้น ๔ - ๑๒ ให้มีค่าความเชื่อถือและความเที่ยงตรงสูง เขาได้ดำเนินวิธีการเป็นขั้น ๆ ไป โดยเลือกคำที่จะนำมาใช้ในแบบทดสอบจากหนังสืออ่านมาตรฐานหลาย

^{๑๔} Traxler, Arthur.E, "Traxler HighSchool Spelling Test" The Fourth Mental Measurement Year Book, p.332.

เล่มแล้วจึงนำไปทดสอบเด็ก ๓๕๓ คน ในโรงเรียนแห่งหนึ่ง แทรคซ์เลอร์ ได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการวิเคราะห์ขอกระทางแต่ละขอ แล้วหาค่าความเชื่อถือและความเที่ยงตรงของแบบทดสอบนั้น และต่อมาได้แก้ไขปรับปรุงและทดสอบอีกหลายครั้งจนได้แบบทดสอบที่มีลักษณะที่ตรงตามต้องการ ผลการค้นคว้าปรากฏว่าเขาได้แบบทดสอบการเขียนสะกดคำซึ่งมีค่าความเชื่อถือถึง .๘๑ - .๘๕ ซึ่งสามารถใช้เป็นแบบทดสอบมาตรฐานใช้ในการหาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำได้เป็นอย่างดี

พีคคี ๑๕ ได้วิเคราะห์เรื่องเสียงในการสะกดคำยาก พบว่า การออกเสียงของบุคคลไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญต่อความยากของการสะกดคำเลย เขาได้สรุปว่าการเรียนรู้คำแต่ละคำเป็นปัญหาของเอกัตบุคคล

บลูเมอร์ ๑๖ ได้ค้นคว้าถึงความซับซ้อนในการสะกดคำของเด็กโดยพิจารณาจากคำที่ใช้เสมอและมีความหมายต่อเด็ก การศึกษาของเด็กแสดงผลว่า

- ๑. คำที่มีหลายพยางค์สะกดยากกว่าคำที่มีน้อยพยางค์
- ๒. คำที่มีสระผสมสะกดยากเช่นเดียวกับคำที่ควบกล้ำ

ฮอร์น ๑๗ เขียนเรื่องการสะกดคำไว้ในหนังสือสารานุกรมการวิจัยการศึกษาว่าที่มาของคำมีอิทธิพลต่อการสะกดคำให้ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ ประวัติความเป็นมาของภาษาจะช่วยให้เข้าใจการสะกดคำภาษาอังกฤษสมัยใหม่ได้ การสะกดผิดเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงในเรื่องการออกเสียง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเสียงสระ และการเปลี่ยนแปลงอื่น ๆ ดังต่อไปนี้

---

๑๕ Petty, Walter T., An Analysis of Certain Phonetic Element in a Selected List of Persistently Difficult Spelling Words. p. 689.

๑๖ Bloomer, Richard H., "Word Length and Complexcity Variable in Spelling Difficulty," Journal of Educational Research 49:531-535, March; 1956.

๑๗ Horn, Ernest, "Spelling" Encyclopedia of Educational Research, pp. 1337-54.

๑. ความเปลี่ยนแปลงเรื่องเสียงรวิ
๒. ภาษาถิ่นหรือภาษาเฉพาะท้องถิ่น
๓. การเพิ่มและการเลิกใช้ตัวอักษรบางตัว
๔. นักเขียนและสิ่งพิมพ์มีอิทธิพลต่อการสะกดคำ
๕. หลักการสะกดซึ่งเป็นที่รับกันตามกาลเวลา

โนเอลและแฮริส^{๑๘} ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการสะกดคำว่าอาจจะวัดได้จาก

๑. ความสามารถระลึกไควาคำ ๆ นั้นสะกดถูก
๒. ความสามารถระลึกไควาคำ ๆ นั้นสะกดผิด
๓. ความสามารถแก้การสะกดผิดให้ถูกได้

เขาได้ใช้แบบทดสอบสะกดคำแบบให้จำ (recognition test) และแบบเขียนตามคำบอก (dictated test) กับนักเรียนสองระดับได้ผลว่า นักเรียนที่มีอายุมากกว่าทำแบบทดสอบแบบเขียนตามคำบอกได้มากกว่านักเรียนและประสบความสำเร็จในระดับหนึ่ง

เลย์คอก^{๑๙} ได้ศึกษาความสามารถในการสะกดคำและระดับความยากง่ายของนักศึกษาในวิทยาลัยปีที่ ๑ จำนวน ๑๐๐ คน โดยใช้คำ ๓๕ คำ ซึ่งเหมาะสำหรับการทดสอบแบบสะกดในระดับวิทยาลัยจากรายการคำ "เซเวน เอส" ของฮัคเคิลสัน^{๒๐} กับคำอีก ๑๕ คำ จากหนังสือของกิลเบอร์ต รวมเป็น ๕๐ คำ ผลจากการทดสอบปรากฏว่า

^{๑๘} Knoell, Dorothy M., and Harris, Chester W., "A Factor Analysis of Spelling Ability," Journal of Educational Research 46:95-111 October, 1952.

^{๑๙} Laycock. F., "Spelling Ability and Vocabulary Level of One Hundred College Freshment", Journal of Educational Psychology 45:485-491, December, 1954.

^{๒๐} Hudelson E. and Other, "Sixteen Spelling Scale Standardized in Sentence for Secondary School," (the Seven S Study) Teacher College Bulletin.

๑. นักศึกษาปีที่ ๑ ของวิทยาลัยมีความสามารถในการสะกดคำแตกต่างกัน ความแตกต่างในเรื่องการสะกดคำของกลุ่มที่ใช้ในการทดสอบนั้นคล้ายคลึงกับมวลหมู่ประชากรโดยทั่วไป แม้จะมีมัชฌิมเลขคณิตสูงกว่าก็ตาม

๒. ความซับซ้อนของคำศัพท์ไม่มีสหสัมพันธ์กับความสามารถในการสะกดคำ

๓. เนื่องจากไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการสะกดคำกับคำศัพท์ แม้มีการปรับปรุงการสะกดก็ไม่แน่ว่าจะทำให้การเขียนศัพท์ดีขึ้น

บลูมเมอร์ ๒๑ ได้ใช้เกณฑ์การสะกดคำของรัฐไอโอวา (The New Iowa Spelling Scale) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างความยากในการสะกดคำกับการยากในการอ่านปรากฏว่าคำที่มีหลายความหมาย และคำที่พบบ่อย ๆ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีขอบเขตกับความยากในการสะกดคำ

นิยาม เรียงจันทร์ ๒๒ ได้วิจัยคำบางประเภทซึ่งนักเรียนสะกดผิดโดยมีความมุ่งหมายคือ

๑. นักศึกษาระดับ ป.ก.ศ. สูงปีที่ ๑ และเทียบเท่าจะสะกดคำบางประเภทผิดมากน้อยเพียงใด

๒. เพื่อประเมินที่มาของการสะกดผิดนั้น

คำที่ใช้เป็นคำสามัญที่ขึ้นต้นพยางค์ด้วยตัวอักษร ก. เลือกจากบรรดาคำที่ควรทราบและจากที่ใช้กันอยู่เป็นปกติ ผลการวิจัยพบว่า

๑. ปริมาณของการสะกดผิดถือว่าเป็นสมรรถภาพของนักศึกษาในกลุ่มโดยเฉพาะและการสะกดผิดนี้ไม่ได้เนื่องมาจากเหตุที่กลุ่มนั้นเป็นชายหรือหญิงหรือเนื่องมาจากอิทธิพลของความเหนื่อยล้า (fatigue)

๒๑ Bloomer, Richard H., "Concept of Meaning and Spelling Difficulty of Words," Journal of Educational Research, 54:178-82 January, 1961.

๒๒ นิยาม เรียงจันทร์, รายงานสถิติวิเคราะห์เบื้องต้น เรื่องคำบางประเภทซึ่งนักเรียนสะกดผิด ๘๖ หน้า

อินทร์ ศรีคุณ ๒๓ ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสามารถทางการฟัง การอ่าน และการเขียน
สะกดคำของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ ๔ ผลปรากฏว่า

๑. นักเรียนที่บิคามารคามมีอาชีพราชการและการค้าขาย มีความสามารถทางการฟัง
การอ่าน และการเขียนสะกดคำไม่แตกต่างกัน

๒. เด็กนักเรียนหญิงไม่ว่ามีอายุระดับใด มีความสามารถทางการฟัง การอ่าน และ
การเขียนสะกดคำไม่แตกต่างจากนักเรียนชายที่มีอายุในระดับเดียวกัน

๓. เด็กนักเรียนหญิงไม่ว่าบิคามารคามมีอาชีพประเภทใด (ข้าราชการ ค้าขาย หรือ
ชาวนา) มีความสามารถในการสะกดคำไม่แตกต่างจากนักเรียนชายที่บิคามารคามมีอาชีพเดียวกัน.

---

๒๒ อินทร์ ศรีคุณ, การศึกษาเกี่ยวกับความสามารถทางการฟัง การอ่าน การเขียน
สะกดคำ และการแต่งความของนักเรียนที่สำเร็จชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ในโรงเรียนประถมศึกษา ๒
แห่ง ในจังหวัดนครราชสีมา หน้า ๕๑ - ๕๒.

บทที่ ๒

การสร้างแบบทดสอบและการทดลองใช้

แบบทดสอบที่ผู้เขียนสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย :-

๑. การสร้างแบบทดสอบการเขียนสะกดการันต์
๒. การสร้างแบบทดสอบเพื่อหามูลเหตุในการเขียนสะกดการันต์ผิด
ผู้เขียนได้ดำเนินการดังต่อไปนี้
๓. การศึกษาหลักการในการสร้างแบบทดสอบความสามารถทางการเขียนสะกดคำ

เยอเบอริค กรีน และ เจอร์เกน กล่าวถึงธรรมชาติของความสามารถทางการเขียนสะกดคำของเด็กไว้ว่า ความสามารถในการเขียนสะกดคำของแต่ละบุคคล หมายถึงความสามารถในการเรียงพยัญชนะสระได้อย่างถูกต้องในการเขียนคำต่าง ๆ แต่เนื่องจากคำต่าง ๆ มีระดับของความยากง่ายแตกต่างกัน โอกาสที่บุคคลแต่ละคนจะได้รับความสำเร็จในการเขียนสะกดคำก็ย่อมแตกต่างกันไปด้วย *

เยอเบอริค กรีน และ จอร์เกน ได้เสนอแนะหลักการในการสร้างแบบทดสอบความสามารถในการเขียนสะกดคำไว้ว่า ควรพิจารณาถึงปัญหาต่อไปนี้อย่างรอบคอบ คือ

๑. จะเลือกคำจากที่ใดมาสร้างแบบทดสอบ
๒. แบบทดสอบควรประกอบด้วยคำจำนวนเท่าใด จึงจะให้ค่าความเชื่อมั่นได้ดี
๓. ควรเลือกคำที่มีระดับความยากเพียงใดในการทดสอบ
๔. ควรสร้างแบบทดสอบในลักษณะใด ^๒

---

* Gerberich, J. Raymond; Greene, Harry A., and Jorgensen, A.N., Measurement and Evaluation in the Modern School, p. 390.

^๒ Ibid., p. 392.

การเลือกคำ

๑. การเลือกคำจากแบบเรียน ซึ่งเราไม่ทราบว่าคำเหล่านั้นมีความสำคัญในสังคมเพียงใด ควรจะหาความเที่ยงตรง (Valid Content) ของแบบทดสอบนั้น ^๓
๒. ควรเลือกคำที่มีความสำคัญในทางสังคมและเป็นคำที่ยากพอควร โดยได้ผ่านการวิเคราะห์ทางสถิติมาแล้ว ^๔
๓. ถ้าต้องการทดสอบเด็กที่มีความสามารถแตกต่างกันมาก ก็ควรเลือกใช้คำที่มีระดับความยากจาก ๑% ถึง ๘๖% รายเฉลี่ยของความยาก ๕๐% จึงจะทำให้การกระจายของคะแนนใกล้เคียงกับการกระจายแบบโค้งปกติ ^๕
๔. เพื่อคัดถอนปัญหาต่าง ๆ อันอาจเกิดขึ้นได้ควรเลือกใช้คำที่เด็กมีโอกาสจะเขียนผิดตั้งแต่ ๔๐% ถึง ๙๐% ในแบบทดสอบ ^๖
๕. คำที่จะนำมาใช้ควรมีความยากพอสมควรและใช้วิธีสุ่มเอามา ^๗
๖. ควรเลือกคำที่มีความยาว มีความหมาย และมีความซับซ้อนในการเขียน โดยเฉพาะความยาวของคำจะสามารถพิจารณาถึงความยากของคำได้ดีที่สุด ^๘

จำนวนคำ

๑. สำหรับแบบทดสอบเพื่อสำรวจประสิทธิภาพการเขียนสะกดคำของเด็กใช้ประมาณ ๒๕ คำก็พอ ^๙

^๓ Ibid.

^๔ Ibid.

^๕ Ibid., p. 393.

^๖ Ibid.

^๗ Bradfield, James M., and Moredock, H. Stewart, Measurement Evaluation in Education, p. 244.

^๘ Bloomer, Richard H., "Word Length and Complexity Variables Spelling Difficulty," Journal of Educational Research, Vol. 49, November 1954, September, 1955, May, 1956. pp. 531-535.

^๙ Gerberich, J. Raymond; Greene, Harry, A., and Jorgensen A.N., op. cit., p. 394.

๒. โดยทั่วไปแล้วใช้ประมาณ ๒๕-๕๐ คำ ก็สามารถที่จะทราบความแตกต่าง
ของความสามารถทางการเขียนสะกดคำแล้ว ๑๐

๓. ถ้าต้องการทราบความสามารถทางการเขียนสะกดคำของเด็กแต่ละคน ก็
ควรจะมีตั้งแต่ ๑๐๐ คำเป็นอย่างน้อย ๑๑

๔. จำนวนคำที่ใช้ในแบบทดสอบยิ่งมากคำยิ่งให้ความเชื่อมั่นสูง ๑๒

รูปของแบบทดสอบ

รูปของแบบทดสอบการเขียนสะกดคำนั้นยังไม่ปรากฏว่ามีแบบใดที่เหมาะสมที่สุด
แต่ละแบบก็มีส่วนดีและส่วนเสียต่างกัน มีผู้ศึกษาว่าแบบทดสอบแบบให้เด็กระลึก (Recall)
ดีกว่าและยากกว่าแบบทดสอบให้เด็กจำ (Recognition Test) มีหลักฐานอ้างอิงหลาย
ประการที่จะอ้างได้ว่าแบบทดสอบให้เด็กระลึกที่เขียนในรูปประโยคให้ความเที่ยงตรงและ
ประหยัคที่สุด โดยครูผู้ทำการสอนอ่านคำในรูปประโยคแล้วอ่านซ้ำอีก แล้วจึงให้เด็กเขียน
คำนั้น ๑๓

แต่รูปของแบบทดสอบการเขียนสะกดคำที่นิยมใช้กันมากที่สุด คือแบบทดสอบที่ให้
เด็กเลือกคำที่เขียนถูกต้องเพียง ๑ คำ จากคำที่เขียนผิดอีกจำนวนหนึ่ง ๑๔

ข. การพิจารณาสร้างแบบทดสอบการเขียนสะกดการันต์ครั้งที่ ๑

โดยอาศัยหลักเกณฑ์ในการสร้างแบบทดสอบความสามารถทางการเขียนสะกดคำทั้ง
ที่กล่าวในข้อ ก. ผู้เขียนได้พิจารณาสร้างแบบทดสอบทดลองขึ้นดังนี้

๑. การเลือกคำ

๑๐ Ibid.

๑๑ Ibid.

๑๒ Bradfield, James M., and Moredock, H. Stewart, loc. cit.

๑๓ Horn, Ernest, "Spelling" Encyclopedia of Educational Research, 3rd., ed. 1960. p.1259.

๑๔ Bradfield, James M., and Moredock, H. Stewart, loc. cit.

ก. การเลือกคำขั้นที่หนึ่งเพื่อให้ได้คำไทยสามัญที่เหมาะสมกับเด็กระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ผู้เขียนได้รวบรวมคำด้วยวิธีต่าง ๆ ๔ ประการคือ

๑) ฝังแบบสอบถามไปยังครูที่สอนในระดับนี้ตามโรงเรียนต่าง ๆ เพื่อขอความร่วมมือในการรวบรวมคำที่นักเรียนมักเขียนสะกดการันต์ผิดเสมอส่งมาให้ซึ่งรวบรวมได้ ๒๐๐ คำ

๒) เลือกคำจากหนังสือแบบเรียนและหนังสืออ่านประกอบในวิชาภาษาไทย สังคมศึกษาและวิทยาศาสตร์ ที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้เป็นแบบเรียนและหนังสืออ่านประกอบพิจารณาเลือกเฉพาะคำที่คิดว่ามีความยากพอควร โดยดูจากความยาวของคำ ความซับซ้อนในการเขียน ส่วนใหญ่ได้จากคำยากท้ายบทของแบบเรียนแต่ละเล่ม ซึ่งรวบรวมได้ ๑๕๐ คำ

๓) รวบรวมจากคำที่เขียนสะกดการันต์ผิดเสมอ ซึ่งปรากฏตามสิ่งพิมพ์ ป้ายประกาศโฆษณาและสื่อมวลชนต่าง ๆ ซึ่งรวบรวมได้ ๒๐๐ คำ

๔) เก็บรวบรวมจากคำซึ่งพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานเขียนสะกดการันต์ผิดแปลกไปจากเสียงพูดของคนทั่วไป ซึ่งรวบรวมได้ ๕๐ คำ รวมทั้งสิ้นเป็นคำ ๖๐๐ คำ (รายการคำได้แสดงไว้ในภาคผนวก ก.)

ข. การเลือกคำขั้นที่สอง นำคำทั้งหมดมาจัดแยกออกเป็น ๑๐ ประเภทตามแบบของการเขียนสะกดการันต์ผิด ๑๐ แบบ แล้วเลือกตัวแทนของแต่ละแบบมาให้ได้สัดส่วนกับคำทั้งหมดโดยวิธีสุ่มตัวอย่างเพียง ๒๐๘ คำ เพื่อนำไปออกแบบทดสอบทดลอง (pre-test) ดังรายละเอียดที่แสดงไว้ในตารางที่ ๑ ดังต่อไปนี้

ตาราง ๑ ประเภทและจำนวนคำที่ใช้ในแบบทดสอบ

	แบบของการสะกดการันต์ผิด	จำนวนคำ	คำตัวแทน
๑	ผิดตัวสะกด	๑๐๐	๓๕
๒	ผิดการันต์	๕๐	๑๗
๓	ผิดพยัญชนะต้น	๕๐	๑๗
๔	ผิดสระเสียงสั้นยาว	๕๐	๑๗

ตาราง ๑ (ต่อ)

แบบของการสะกคการันต์ผิด	จำนวนคำ	ค่าตัวแทน
๕ ผิดที่ตัดเติมพยัญชนะ	๘๐	๒๘
๖ ผิดการใช้ ร - ล และ -รร	๘๐	๑๘
๗ ผิดการใช้ -, ใ-	๘๐	๑๘
๘ ผิดการประวิสรรชนีย์	๕๐	๑๗
๙ ผิดการใช้วรรณยุกต์	๘๐	๑๘
๑๐ ผิดทั้งคำ และอื่น	๑๐๐	๓๕
รวม	๖๐๐	๒๐๘

๒. การสร้างแบบทดสอบทดลอง นำค่าทั้ง ๒๐๘ คำที่คัดเลือกแล้วจากข้อ ๑ มาสร้างแบบทดสอบขึ้น ๓ ชุด ตามลักษณะของค่านั้น ๆ ดังนี้

ก. แบบทดสอบชุดที่ ๑ เป็นแบบทดสอบประเภทเขียนตามคำบอก (dictated test) จำนวน ๑๒๗ คำ เหตุที่นำคำเหล่านี้มาออกในแบบทดสอบชุดนี้เพื่อที่จะได้แบบต่าง ๆ ที่เด็กเขียนสะกคการันต์ผิดในแต่ละคำ และจะได้นำแบบต่าง ๆ นี้ไปเป็นตัวเลือก (Choices) ในแบบทดสอบจริงต่อไป ผู้เขียนได้นำคำ ๑๒๗ คำนี้มาร้อยกรองเป็นกลอนแปด เพื่อที่จะได้สอดคล้องความหมายของคำที่ต้องการให้เขียนสะกคการันต์ถูกต้องไว้ควยเป็นจำนวนคำกลอนทั้งหมด ๓๘ คำกลอน ดังนี้

แบบทดสอบการเขียนสะกคการันต์ชุดที่ ๑ ประเภทเขียนตามคำบอก

" สักรวาคำไทย "

สักรวาคำไทยไชยากนัก
ไม่เลยละปละปลอยตามใจคน
คำพูดคาน พุทรา พุทธชาด
เพชรฆาต เบี้ยคเบี้ยน เขียนแปลกดี

หากรู้จักจดจำพรว่าผิดผ่น
คงไม่พนเขียนไคคลองถูกตองดี
มีโอกาสเขียนผิดพลั้งทั้งรังสี
ทุกนาที่ ควรสังเกต เป็นเลศนัย

แมลงสาบ สาปแช่ง ตะแลงตะลอบ
อีกแหวนเพชร สูญเสียมัจฉา
บริเวณ งานกาชาด คนค้ายี่น
ประคิกประคอย ร้านวิจิตร พิศดาร
ลวนหญิงสาว สำออง กั๋งนางหงส์
อริยาบถ ชมคชมอญ วิลาวัดย์
นักคำนวณ ชวนพิสูจน์ สถมฺฐานโลก
ใคร่ชาบซึ่ง ชิมชาม ชาบชานฤดี
อย่าเคี้ยวเข็ญ ให้เข็ญเรือ เมื่อน้ำลค
ชาวประมง ผาสุก สนุกใจ
ใครร้องไห้ นัยน์ตา นาสมเพช
สีชมพู คุ้มนมย์ อารมณ์คน
มันกรรโชก ชูเข็ญ รังควานฆา
มันเข้ามาประหัดประหาร ผลาญชีพวาย
มันทำการสะควก สบาย ใครไม่ซัด
เผาบ้านเป็นขี้เถ้า เราประณาม
อัมพาท วันโรค เป็นโรคร้าย
เอาเทียนไข ตะไคร้ ชมผลสมยา
รถไฟแล่น เข้าอุโมงค์ มีคมนทัว
แกงบวดนี้ รสชาติ คชอบกล
ฟุตบอล เราสมัคร เล่นทำเป็นโก๋
ไค้สังวาล ไข่มุก สนุกดี
สะใภ้งาม ชวนชิต พิศวาส
สวยสะคราญ เมื่อโฉมหมสไบ
ทำทะเลอทะยาน เล่นเป็นอิสระ
ข้ามสะพาน ตะลิ่ง แลชะเงงชม
เรือเอี่ยมจุ่น คิใจ ไค้อนุญาติ

คนละโมภคบยาก ปากเหลวไหล
ทั้งไกล ไกล ไหลหลง ทั้งวงศ์วาน
ทั้งนั่งยืน เคินเล่น ตระเวนสถาน
มีโครงการ มหรสพ ดูครบครัน
จิตจ่านง ฝันใฝ่ ใจกระสัน
อย่าเคียดฉันท บริภาษ ชาคปรานี
ที่เสรำโศก เป็นอาจิน จงผินหนี
ขอไค้มีปฏิสันถาร ฟุ้งชานใจ
คว้ชะมค กินชมพู ดูเสียวไส้
แลนเรือใน ทะเลสาบภาคภูมิตน
แสนอเนจอนาถใจ ไร้เหตุผล
ขโมยปลน บ้านตาหาญ ความชางพลาย
แกร้องว่าคน ใจมารพาลฉิบหาย
ประทุษร้าย ปรากฏ เป็นเซนคนทราม
สารพัด ขนเสบียง เยี่ยงคนหยาม
ไฟลุกลามไหม้ เหมาะ เฉพาะหลังคา
แต่หายไค้ ปลคเกษียณ เพียรรักษา
ปรารธนา สามารถ หายคลายกังวล
ชะรอยกั้ว จับไข จนสับสน
จันทนกะพอ หอมจน ชานฤดี
ไค้รับโล ชูเกียรติ เคนเป็นศักดิ์ศรี
มเหสี ชาวชวา หนานวลโย
ผิวสะอาด บันเทิงจิต พิสมย์
อุปไมย คุจพราหมณ์ นามนิยม
ลิมที่ที่สาธารณะ ดูไม้สม
แต่หากชมเหมือน บอระเพ็ด เข็ดไม่ลง
บิณฑบาต ควยลำโย ไค้อานิสงส์

ยกบันไดให้อาณัติสัญญาตรง
 เสียงเอะอะเจียวจ้าว ชื่อข้าวโพค
สับประค เกาเหลาเขยาราคา
อาณาจักร เวียงจันทน์ โจษจันสิ้น
 อึกซากศพ ส่วมซิม โนคใให้
 ฉั้นเลาเรียนเพียรจำคำศัพท์
 ภาษาไทยฉันทมนต์ของถูกต้องจน

พม่าลงกริธาทัพรับลังกา
 กระทบโศคชุลมุน วุ่นวายหนา
 รสโอชา นะคะ คุณอุคหนุนซี
 ค่ายสายสิญจน์ มลลัพท์ ใใใช้กันฉี
 ผงชอลักสีละ เมียบคละไม ตะไบปน
ละเอียบคลอ ถ้วนถี่การฝึกฝน
 สาธุชนยกย่องเขียนคลองเอย.

ข. แบบทดสอบชุดที่ ๒ เป็นแบบทดสอบปรนัยเลือกคำตอบ (Multiple-choice) ชนิดมี ๕ ตัวเลือก ให้เด็กเลือกคำที่เขียนสะกดการันต์ถูกต้องเพียง ๑ คำ จากคำคำเดียวกัน แต่เขียนสะกดการันต์ไปในแบบต่าง ๆ ถึง ๕ แบบ คำทั้งหมดที่ใช้ในแบบทดสอบชุดนี้ ๕๐ คำ ดังต่อไปนี้

ชันสูตร	ปรารมภ์	รัตนโกสินทร์	ประนีประนอม
ภาคอีสาน	ประณีต	รับประทาน	หยากไย่
ฉมหยักศก	อาดรรพณ์	อวสาน	พรรณนา
เกียจคร้าน	พดกัลบักลอก	เกร็ดความรู้	สมโภช
วังพรวคพราด	นำประปา	พุดจากคุ่มเครือ	พร้อมเพรียง
เสื่อเช็ด	กวยเคียว	กวยจับ	ชั้นฉาย
ขยะแซยง	จระเข้	เกลือสินเธาว์	ไอศกรีม
นกพิราบ	อะไหล่	อัมจันทร์	ชาหริ่ม
ฉาปนกิจ	จักรัส	ทุพพลภาพ	บุคลิกภาพ
แต่งกายรุ่มร่าม	สันนิษฐาน	อธิษฐาน	อุปาทาน
สังสรรค์	ชั่วช้าสามานย์	อะลุ่มอลวย	อิหฺลยฺลยฺฉก
บังสุกุล	จักจั่น	อลักเอลือ	อประมาณ
น่านปการ	(มารยา) สาโดย		

ค. แบบทดสอบชุดที่ ๓ เป็นแบบทดสอบประเภทถูก-ผิด (True-False) รวม ๓๑ คำ คำเหล่านี้ส่วนมากสามารถเขียนสะกดการันต์ได้ในสองแบบเท่านั้น ผู้เขียนได้ออกแบบทดสอบเป็นประโยคสั้น ๆ ๓๑ ประโยค ให้เด็กขีดเส้นใต้คำในวงเล็บคำหนึ่งคำใดที่เขียนสะกดถูกต้องและเข้าความกับประโยคได้ คำในแบบทดสอบชุดนี้มีดังต่อไปนี้

ไวยากรณ์	บรรณารักษ์	นักกีฬา	สมถสมาคม
สคางค์	ประหลาด	คาใจ	จะละเมียด
พีชคณิต	เลื่อยเจียว	ปัสจ	กะรัต
เครื่องราง	ผลัดน้ำ	วิ่งเปี้ยว	เสื่อลายพาดกลอน
หอยนางรม	เคินจกรรม	หยิบหยง	บรรทัด
พิธีรีตรอง	น้ำมันกาด	เหงื่อไคล	หินทีก
เรือโคลง	ไฟคลอก	ขยุม	คิก ๆ
ปลัก ๆ	เพียะ	เต็มแปล	

๓. การใช้แบบทดสอบทดลองเพื่อที่จะคัดคำที่ความยากง่ายพอเหมาะเพียง ๑๕๐ คำ ไว้ใช้ในแบบทดสอบจริง ผู้เขียนได้ดำเนินการทดสอบด้วยตนเองกับกลุ่มตัวอย่าง ๑๒๐ คน จากนักเรียนโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ ๒ แห่ง ในจังหวัดพระนคร แล้วนำผลทั้งหมดมาวิเคราะห์หาค่าความยากง่ายดังต่อไปนี้

ก. แบบทดสอบชุดที่ ๑ ประเภทเขียนตามคำบอก ๑๒๗ คำ คัดเลือกคำที่มีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง .๑๐ ถึง .๕๐ และค่าอำนาจในการจำแนกเด็กเก่งอ่อน (r) ระหว่าง .๑๑ ถึง .๖๓ คัดคำที่ไม่อยู่ในเกณฑ์นี้ออก ๓๕ คำ คงเหลือ ๘๘ คำ เรียงลำดับจากค่า p สูงไปต่ำดังนี้

ตาราง ๒ ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของคำแต่ละคำ
ในแบบทดสอบชุดที่ ๑

คำที่	p	r	คำที่	p	r	คำที่	p	r	คำที่	p	r
๒๓	.๕๑	.๕๕	๕	.๘๔	.๔๘	๕๒	.๗๕	.๖๖	๑๒๕	.๗๒	.๔๔
๑๒๑	.๕๑	.๒๘	๔๓	.๘๔	.๔๘	๖๒	.๗๕	.๓๑	๕๐	.๗๒	.๒๒
๓๑	.๕๐	.๕๘	๑๑	.๘๔	.๑๘	๑๒๖	.๗๘	.๒๑	๒๕	.๗๐	.๔๘
๓๒	.๕๐	.๓๔	๔๕	.๘๔	.๑๘	๑๑๑	.๗๗	.๔๕	๑๐๗	.๗๐	.๓๘
๘๑	.๕๐	.๓๔	๑๓	.๘๓	.๓๗	๕๕	.๗๗	.๓๕	๒๐	.๖๗	.๓๒
๓	.๘๘	.๓๘	๒๖	.๘๒	.๕๐	๘๒	.๗๖	.๒๔	๑๒๗	.๖๗	.๓๒
๖๖	.๘๗	.๖๓	๕๔	.๘๒	.๒๓	๔๑	.๗๖	.๑๔	๓๘	.๖๕	.๐๒
๗	.๘๖	.๒๘	๘	.๘๐	.๒๘	๓๐	.๗๕	.๒๘	๑๑๕	.๖๕	.๒๐
๕๐	.๖๕	.๑๕	๕๕	.๕๔	.๓๔	๓๕	.๓๘	.๓๖	๑๔	.๑๕	.๔๑
๑๐๒	.๖๕	.๑๓	๑	.๕๒	.๔๔	๓๖	.๓๖	.๔๘	๕	.๑๖	.๓๒
๑๒๐	.๖๕	.๑๒	๔๘	.๕๒	.๓๐	๑๐๐	.๓๖	.๔๘	๑๐๖	.๑๕	.๔๖
๒๕	.๖๒	.๑๒	๔๐	.๔๘	.๒๕	๒๔	.๓๖	.๓๒	๑๒๓	.๑๓	.๔๒
๑๑๔	.๖๑	.๑๕	๑๑๕	.๔๖	.๓๔	๖๑	.๓๔	.๔๕	๓๔	.๑๓	.๒๔
๔๔	.๖๐	.๔๖	๕๕	.๔๖	.๑๕	๗๖	.๓๑	.๒๕	๕๖	.๑๒	.๓๘
๕๕	.๕๕	.๒๓	๔๕	.๔๔	.๕๑	๓๓	.๓๑	.๑๕	๒	.๑๒	.๕๘
๑๑๓	.๕๘	.๔๘	๗๔	.๔๔	.๓๘	๑๒๔	.๒๕	.๒๖	๔๒	.๑๒	.๕๘
๒๘	.๕๘	.๓๔	๕๔	.๔๓	.๕๕	๑๒๒	.๒๘	.๔๔	๒๗	.๑๒	.๓๑
๖๔	.๕๗	.๒๗	๑๐๕	.๔๒	.๔๕	๕๘	.๒๘	.๒๒	๖๐	.๑๑	.๕๘
๕๑	.๕๖	.๓๐	๑๐๘	.๔๒	.๔๒	๓๕	.๒๕	.๒๘	๕๘	.๑๑	.๑๑
๕๓	.๕๖	.๒๔	๕๑	.๔๑	.๑๖	๑๑๗	.๒๖	.๓๒	๕๒	.๑๐	.๑๘
๑๓	.๕๔	.๔๘	๒๑	.๓๕	.๑๕	๑๐๑	.๒๐	.๒๘	๒๒	.๑๐	.๑๕
๓๕	.๕๔	.๔๘	๖๕	.๓๕	.๑๕	๓๒	.๒๐	.๑๖	๓๕	.๑๐	.๑๓

ข. แบบทดสอบชุดที่ ๒ ประเภทเลือกคำตอบชนิด ๕ ตัวเลือก ซึ่งมีทั้งหมด ๕๐ คำ
หลังจากวิเคราะห์แล้ว คัดเลือกคำที่มีความยากง่าย (p) ระหว่าง .๑๘ ถึง .๘๒ และค่า
อำนาจในการจำแนก (r) ระหว่าง .๒๖ ถึง .๕๒ คัดคำที่ไม่อยู่ในเกณฑ์ออก ๖ คำ คงเหลือ
๔๔ คำ ดังรายละเอียดในตารางที่ ๓

ตาราง ๓ ความยากง่าย (p) และค่าอ่านจําแนก (r) ของคำแต่ละคำในแบบทดสอบชุดที่ ๒

ข้อ	p	r	ข้อ	p	r	ข้อ	p	r	ข้อ	p	r
๑๘	.๘๒	.๙๒	๒๕	.๓๒	.๔๔	๓๒	.๕๐	.๖๘	๓๓	.๒๙	.๓๔
๒๓	.๘๐	.๔๓	๑๒	.๓๑	.๓๔	๒๙	.๔๓	.๒๓	๓๕	.๒๖	.๓๐
๓๔	.๘๐	.๔๓	๓๙	.๖๙	.๕๖	๓๐	.๔๐	.๔๓	๒๔	.๒๕	.๕๒
๕	.๓๙	.๕๓	๓๑	.๖๙	.๕๖	๒๘	.๓๓	.๖๙	๔๕	.๒๕	.๓๘
๑๑	.๓๘	.๒๑	๑๔	.๖๙	.๒๒	๔๖	.๓๓	.๔๐	๔๔	.๒๓	.๔๙
๓๖	.๓๓	.๔๙	๑๙	.๖๕	.๒๙	๑	.๓๖	.๓๒	๓๓	.๒๓	.๓๕
๔	.๓๖	.๖๒	๓๘	.๖๓	.๕๙	๓๓	.๓๕	.๒๙	๔๕	.๒๐	.๒๘
๖	.๓๖	.๖๑	๒	.๖๒	.๖๑	๘	.๓๔	.๖๕	๙	.๑๙	.๕๕
๒๑	.๓๕	.๙๒	๒๒	.๕๖	.๔๖	๒๓	.๓๔	.๔๕	๔๐	.๑๘	.๕๒
๒๐	.๓๔	.๖๔	๑๖	.๕๔	.๔๑	๑๕	.๓๐	.๔๘	๔๓	.๑๘	.๔๐
๔๑	.๓๔	.๔๘	๒๖	.๕๓	.๓๒	๔๒	.๓๐	.๔๘	๑๐	.๑๘	.๔๖

ค. แบบทดสอบชุดที่ ๓ เป็นข้อสอบประเภทถูก-ผิด ๓๑ คำ หลังจากวิเคราะห์แล้วคัดเลือกคำที่มีความยากง่าย (p) ระหว่าง .๓๓ ถึง .๘๔ และค่าอ่านจําแนก (r) ระหว่าง .๒๐ ถึง .๖๓ คัดคำที่ไม่อยู่ในเกณฑ์ออกไป ๑๓ คำ คงเหลือ ๑๘ คำ ดังรายละเอียดในตาราง ๔

ตาราง ๔ ค่าความยากง่ายและอ่านจําแนกของคำแต่ละคำในแบบทดสอบชุดที่ ๓

ข้อ	p	r	ข้อ	p	r	ข้อ	p	r
๒๐	.๕๑	.๕๕	๑๕	.๓๕	.๔๕	๓๐	.๖๐	.๕๓
๒๑	.๘๔	.๖๘	๑๘	.๓๕	.๓๘	๒๕	.๕๔	.๒๓
๒๒	.๘๔	.๓๒	๔	.๓๔	.๔๘	๒๔	.๔๑	.๖๔
๑	.๘๓	.๓๓	๒๘	.๓๒	.๕๓	๑๙	.๓๖	.๓๒
๒	.๘๓	.๓๓	๑๒	.๓๒	.๔๔	๑๓	.๓๕	.๓๖
๒๓	.๓๙	.๓๑	๘	.๖๕	.๒๐	๓๑	.๓๓	.๓๒

๔. จำนวนคำที่จะใช้ในแบบทดสอบจริง คือคำที่ได้ผ่านการวิเคราะห์ทางสถิติแล้วจากแบบทดสอบชุดที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๓ จำนวน ๘๘, ๘๘ และ ๑๘ คำตามลำดับรวมทั้งสิ้นเป็น ๑๕๐ คำ จึงได้แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจในการจำแนกของค่าแต่ละคำไว้แล้วข้างต้น ค่าเฉลี่ยของ p และ r ของค่าแต่ละคำในแบบทดสอบทั้ง ๓ ชุดมีดังนี้

แบบทดสอบ	$\bar{X}_p$	$\bar{X}_r$
ชุดที่ ๑	.๕๑๘๖	.๓๒๑๕
ชุดที่ ๒	.๔๘๕๗	.๔๓๓๘
ชุดที่ ๓	.๖๖๔๔	.๕๒๐๐
ทั้ง ๓ ชุด	.๕๕๖๖	.๔๐๕๑

การจัดเรียงคำที่จะนำไปใช้ในแบบทดสอบจริง

ผู้เขียนได้นำคำทั้ง ๑๕๐ คำ ที่ได้ผ่านการวิเคราะห์ทางสถิติแล้วนั้นมาเรียงตามลำดับจากคำที่ยากที่สุด (คำที่มีค่า p สูงสุด) ไปหาข้อที่ง่ายที่สุด (คำที่มีค่า p ต่ำที่สุด) ส่วนคำที่ออกเพิ่ม ๑๐ นั้น ก็ได้เรียงแทรกไว้ในตอนท้าย ๆ แล้วจึงแบ่งคำออกเป็น ๒ พวก ๆ ละ ๕๐ คำ โดยพิจารณาเลือกดังต่อไปนี้

คำพวกที่ ๑ เป็นคำที่มีลักษณะการเขียนสะกดการันต์แตกต่างกันได้หลายรูปในคำคำเดียวกัน ตัวอย่างเช่นคำต่อไปนี้

"เกลือสินเธาว์" มีแบบการเขียนสะกดการันต์ได้หลายรูป คือ สินเทา สินเทาว์ สินเช่า สินเช่าว และสินเช่าว เป็นต้น หรือคำว่า "พุทธา" ซึ่งหมายถึง ต้นไม้ชนิดหนึ่งมีหนาม ผลรับประทานได้มีรสเปรี้ยว ๆ หวาน ๆ อาจเขียนสะกดการันต์ได้หลายรูป เช่น พุทธธา พุทธชา พุทธรา พุทธธา และ พุทธชา เป็นต้น คำที่เข้าลักษณะนี้รวบรวมไว้เป็นคำพวกที่ ๑ แล้วเขียนเรียงจากคำที่มี p สูงสุดไปต่ำสุดไว้เพื่อนำไปใช้ในการสร้างแบบทดสอบจริงชุดที่ ๑ ต่อไป

คำพวกที่ ๒ เป็นคำที่มีลักษณะการเขียนสะกดการันต์แตกต่างกันไปได้น้อยรูปกว่าคำพวกแรก แต่โดยทั่วไปแล้วเรายังจะพบการเขียนสะกดไปใน ๒ หรือ ๓ รูป ดังเช่นคำ "ภาคภูมิ"

ที่หมายถึงความถี่ของสระ อาจเขียนสะกดเป็น พากภูมิ, พากพุม หรือ ภาคภูมิ หรือคำ "แมลงสาม" อาจเขียนเป็น แมลงสาบ แมลงสาป หรือ แมงสาบ ก็ได้ คำที่จัดเข้าลักษณะนี้รวบรวมไว้เป็นคำพวกที่ ๒ จำนวน ๘๐ คำ แล้วเขียนเรียงจากคำที่มี p สูงสุดไปหา p ต่ำสุดเพื่อนำไปใช้ในการสร้างแบบทดสอบจริงชุดที่ ๒

ส่วนรูปต่าง ๆ ของคำที่แตกต่างนั้นผู้เขียนได้เอามาจากรูปการเขียนสะกดการันต์ผิดของกลุ่มตัวอย่างทั้งสอง ๑๒๐ คน จากแบบทดสอบประเภทเขียนตามคำบอก (dictated test)

ค. การสร้างแบบทดสอบจริงเพื่อใช้ในการเขียนสะกดการันต์

เพื่อที่จะให้การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้ผลสมตามความมุ่งหมายที่วางไว้เป็นประการสำคัญ ความมุ่งวิจัยแบบต่าง ๆ ของการเขียนสะกดการันต์ผิดแต่ละคำ ๆ และมุ่งศึกษาสาเหตุชั้นมูลฐานที่ทำให้เด็กระดับนี้เขียนตัวสะกดการันต์คำไทยสามัญผิด ตัวอย่างเช่น คำ "อัจฉรินทร์" ซึ่งหมายถึงชั้นที่เล่นในสนามกีฬา คำนี้เท่าที่พบในการทดสอบทดลองเด็กมักจะเขียนผิดเป็น อัจฉรรย์ อัจฉันท์ อัจฉรรย์ และอัจฉันท์ ตามลำดับ แต่แบบที่ผิดมากคือ อัจฉรรย์ และอัจฉรรย์ ซึ่งไม่รู้ว่าเด็กในกลุ่มเด็กเก่ง (High Group) หรือเด็กอ่อน (Low Group) ก็เขียนคำนี้ผิดเหมือนกัน จึงเป็นที่น่าศึกษาต่อไปว่า เพราะเหตุใดเด็กโดยทั่วไปจึงเขียนคำนี้ผิดไปในแบบเดียวกัน อาจจะเป็นเพราะเด็กเคยเห็นตัวอย่างเช่นนั้นมาเสมอ หรืออาจจะนำไปเทียบจากคำว่า "อัจฉรรย์" ที่แปลว่า ความแปลกประหลาด เพราะไม่ทราบความหมายที่แท้จริงของคำนี้ หรืออาจเป็นเพราะเด็กออกเสียงอ่านไม่ถูกต้องเวลาเขียนก็เขียนไปตามเสียงอ่านที่ผิดนั้น หรือ อาจจะเป็นเพราะสาเหตุอื่น ๆ อีกหลายประการที่เด็กอาจมีเหตุผลของตนเองในการเขียนสะกดการันต์คำนั้น ๆ ไปเช่นนั้น เพื่อที่จะทำให้ทราบเหตุผลที่แท้จริงและมีหลักฐานอ้างอิงประกอบเหตุผลนั้น ๆ ได้ ผู้เขียนจึงได้สร้างแบบทดสอบการเขียนสะกดการันต์และแบบสอบถามเหตุผลในการเขียนสะกดการันต์คำแต่ละคำไปพร้อมกัน สิ่งที่ต่องคำนึงถึงในการสร้างแบบทดสอบเท่าที่ศึกษามาแล้วจากข้อ ก. ก็คือ

๑) การเลือกคำ คำ ๑๕๐ คำที่นำไปใช้ในแบบทดสอบจริงนี้ได้ผ่านการวิเคราะห์ทางสถิติมาแล้ว และผู้เขียนได้ปรับปรุงคำจากแบบทดสอบชุดที่ ๑ เพื่อออกเพิ่มอีก ๑๐ คำ รวมเป็นคำทั้งสิ้นในการทดสอบจริง ๑๖๐ คำ ดังได้แสดงไว้ในภาคผนวก ก.

๒) รูปของแบบทดสอบ

รูปของแบบทดสอบการเขียนสะกดการันต์ที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ในการทดสอบครั้งนี้ ผู้เขียนได้ศึกษาวิธีสร้างแบบทดสอบและการเขียนข้อสอบปรนัยแบบเลือกตอบ (Multiple-Choice) จากหนังสือตำราและเอกสารต่าง ๆ เกี่ยวกับการวัดผลการศึกษา เช่น เทคนิคการวัดผล^{๑๕} การวัดผลการศึกษา^{๑๖} (Educational Measurement) การวัดผลและประเมินผลในโรงเรียนปัจจุบัน^{๑๗} (Measurement and Evaluation in Modern School) หลังจากนั้นได้สร้างแบบทดสอบการเขียนสะกดการันต์แบบปรนัยเลือกคำตอบ (Multiple-Choice) คือให้เด็กเลือกคำตอบที่เขียนถูกต้องจากคำตอบที่เขียนผิดเอาไว้จำนวนหนึ่งและเขียนถูกต้องเพียง ๑ คำ ผู้เขียนได้นำคำ ๑๖๐ คำที่คัดเลือกไว้แล้วจากข้อหนึ่งมาปรับปรุงแก้ไขวิธีการออกให้รัดกุมยิ่งขึ้น โดยใช้แบบต่าง ๆ ที่เด็กเขียนสะกดการันต์ผิดจากข้อสอบแบบเขียนตามคำบอกมาเป็นตัวเลือก (choices) ของแบบทดสอบจริง ซึ่งมีสองชุดด้วยกันคือ

ก. แบบทดสอบชนิดเลือกคำตอบแบบห้าตัวเลือก ประกอบด้วยคำที่ใช้ในการทดสอบ ๕๐ คำ รวมเป็นข้อสอบ ๕๐ ข้อ ในแต่ละข้อแบ่งออกเป็นสองภาคคือ "ภาคตัวสะกด" และ "ภาคเหตุผล" ใน "ภาคตัวสะกด" ให้เด็กเลือกคำตอบที่เขียนสะกดการันต์ถูกต้องเพียงหนึ่งคำจากคำ ๆ ๕ คำที่เขียนผิดอีกสี่คำ ส่วนใน "ภาคเหตุผล" ให้เด็กเลือกว่าควยเหตุผลใดที่เขาเลือกคำนั้นว่าเป็นคำตอบที่เขียนสะกดการันต์ถูกต้อง ซึ่งจะมีไว้ให้สี่เหตุผล คือเหตุผล ก.ข.ค. หรือ ง. ส่วนข้อจ. นั้น เว้นว่างไว้ให้เด็กเติมเหตุผลเองในกรณีที่ไมต้องการเหตุผลทั้งสี่ที่เสนอไว้ให้

ข. แบบทดสอบชนิดเลือกคำตอบแบบ ๓ ตัวเลือก มี ๕๐ ข้อ ลักษณะเช่นเดียวกับชุดที่หนึ่งต่างกันแต่เพียงว่าใน "ภาคตัวสะกด" ของแต่ละข้อจะมีคำตอบที่เขียนสะกดการันต์ถูกต้องเพียงหนึ่งคำ และคำตอบอีกสองคำ คำต่าง ๆ ในแบบทดสอบชุดนี้ส่วนใหญ่สามารถเขียนตัวสะกดการันต์ได้เพียงสามแบบเท่านั้น

ส่วนแบบทดสอบเพื่อค้นคว้าเหตุผลเหตุที่ทำให้เด็กเขียนสะกดการันต์ผิดนั้นอยู่ใน "ภาคเหตุผล" ของแบบทดสอบทั้งสองชุดข้างต้น เด็กจะต้องเลือกเพียง ๑ เหตุผลว่าเพราะเหตุ

^{๑๕} ชาวาล แพร์ทกุล, เทคนิคการวัดผล ๓๖๔ หน้า

^{๑๖} ศึกษานิเทศก์ หน่วย กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ การวัดผลการศึกษา ๔๔ หน้า

^{๑๗} Lindquist, E.F., Educational Measurement, 819 pp.

^{๑๘} Gerberich, J.R., and other, Measurement and Evaluation in Modern School, 622 pp.

ผลใดที่เขาเลือกคำ ๆ นั้นว่าเป็นคำที่เขียนสะกดการันต์ถูกต้อง ซึ่งจะมีไว้ให้สี่เหตุผลในแต่ละข้อ ส่วนเหตุผลที่ห้าได้เว้นว่างไว้ในกระดาษคำตอบเพื่อให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นเองเมื่อไม่ต้องการเหตุผลต่าง ๆ ที่เสนอไว้ให้ซึ่งมีดังต่อไปนี้

เหตุผล ๑ การเคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้เสมอ หมายความว่า นักเรียนอาจจะเคยเห็นคำนั้นจากในสิ่งพิมพ์หรือป้ายประกาศโฆษณาสินค้าต่าง ๆ ที่เขียนสะกดการันต์เช่นนี้เสมอ จึงคิดว่าเป็นคำที่เขียนถูกต้องและได้เลือกคำนั้นเป็นคำตอบในภาคเหตุผล

เหตุผล ๒ การเขียนตามความหมายของคำ หมายความว่า ในภาคตัวสะกดนั้น คำที่เขียนสะกดการันต์แบบอื่น ๆ ที่เป็นตัวเลือกอาจจะเป็นคำพ้องเสียงที่มีความหมายแตกต่างกันออกไป แต่ความหมายที่ถูกต้องสำหรับข้อนั้นย่อมมีการเขียนสะกดคำได้เพียงอย่างเดียวเท่านั้น ถ้าเด็กเลือกเหตุผล ๒ ย่อมแสดงว่าเด็กคิดว่าคำที่เขียนสะกดการันต์เช่นนี้ถูกต้องตรงกับความหมายที่ให้ไว้แล้ว

เหตุผล ๓ การเขียนเทียบกับคำบางคำ หมายความว่า คำบางคำที่เด็กรู้จัก และเข้าใจความหมายแต่ไม่แน่ใจว่าจะเขียนสะกดการันต์ให้ถูกต้องได้อย่างไร จึงมักนำไปเทียบกับคำที่เคยรู้จักมาก่อนในการเขียนคำใหม่ ตัวอย่างเช่น อนุญาต หรือ ประารมภ์ เด็กจะเขียนผิดเป็น อนุญาติ หรือ ประารมภ์ ก็ได้ เพราะเทียบกับคำที่คุ้นเคยกว่า คือ ญาติ หรือ อารมภ์, รื่นรมย์ เป็นต้น

เหตุผล ๔ การเขียนตามเสียงพูด เด็กบางคนอาจจะออกเสียงผิดในการพูดหรืออ่าน ดังนั้นเมื่อเวลาเขียนคำจึงมักเขียนไปตามเสียงพูดหรือเสียงอ่านของตน แม้บางคนที่สามารถออกเสียงได้ถูกต้องก็ไม่แน่ว่าจะเขียนคำ ๆ นั้นโดยสะกดการันต์ถูกต้อง ตัวอย่างเช่น ทินทิก หยักศก นักเรียนอาจจะเขียนผิดเป็น ทิมทิก หยักโสก, หยักโสรก หรือ หยักสก เป็นต้น

เหตุผล ๕ การเขียนตามหลักภาษา หรือเขียนตามพจนานุกรม นักเรียนที่จำกฎเกณฑ์ทางหลักภาษาได้แม่นยำจะสามารถเขียนคำบางคำได้ถูกต้องมากกว่าคนอื่น เพราะคำบางคำต้องใช้หลักเกณฑ์ตามหลักภาษา ตัวอย่างเช่น คำ พิศศาล พิสมัย ตะวัน สะโก เป็นต้น นักเรียนบางคนที่เคยใช้พจนานุกรมเป็นประจำ ก็อาจจะเลือกเขียนเหตุผล ๕ นี้ แม้ว่าพจนานุกรมจะเขียนผิดแปลกไปจากคนส่วนมากใช้กันอยู่เป็นปกติ ดังเช่นคำ ซาหริ่ม อะลุ่มอล่วย หรือ หยิบหย่ง เป็นต้น

เหตุผล ๖ การเคา นักเรียนบางคนอาจจะเลือกคำที่สะกดการันต์ได้ถูกต้องหรือไม่ถูกต้อง โดยไม่ได้อาศัยเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้นก็ได้ ดังเช่นคำ "พุทรา" เด็กอาจจะเคยเห็นแบบแผนทั้งที่เขียน พุทตรา, พุคชา, พุทรา และ พุทรา จึงไม่ทราบว่าคำไหนเป็นคำที่ถูกต้อง แต่เมื่อจะต้องเลือกเอาหนึ่งคำ จึงใช้วิธีเคา

เหตุผล ๗ ข้อที่เว้นว่างไว้ในกระดาษคำตอบ เด็กบางคนอาจจะมีเหตุผลส่วนตัวในการเลือกคำแต่ละคำ ข้อนี้จึงเป็นการเปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ

หมายเหตุ ใน "ภาคเหตุผล" ของข้อสอบแต่ละข้อจะมีเพียง ๔ เหตุผล และข้อเว้นว่างหนึ่งข้อ ทั้งนี้ยอมแล้วลักษณะของคำใดที่จะออกเหตุผลใดได้ (ดูรายละเอียดในภาคผนวก จ.)

๓. เวลาที่ใช้ในการทดสอบ แบบทดสอบชุดแรก ๔๐ ข้อ ใช้เวลาประมาณ ๒๐ นาที แบบทดสอบชุดที่สอง ๔๐ ข้อ ใช้เวลาประมาณ ๕๐ นาที รวมสองชุดใช้เวลาประมาณ ๑ ชั่วโมง ๓๐ นาที แต่ให้ยืดหยุ่นเวลาได้ตามสมควร

๔. คำชี้แจงในการตอบแบบทดสอบ

เพื่อช่วยให้นักเรียนผู้ตอบแบบทดสอบเข้าใจวิธีตอบแบบทดสอบอย่างแจ่มแจ้ง ผู้เขียนจึงสร้างคำชี้แจงในการตอบแบบทดสอบขึ้นเพื่อใช้ประกอบกับแบบทดสอบ อธิบายถึงวิธีตอบอย่างละเอียดชัดเจนในภาษา ๆ สั้น ๆ กระชับ พร้อมทั้งให้ตัวอย่างแบบทดสอบและกระดาษคำตอบซึ่งแสดงวิธีตอบไว้แล้วด้วย

การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบ

เพื่อให้ทราบว่าแบบทดสอบการเขียนสะกดการันต์ชุดที่ ๑ และชุดที่ ๒ ซึ่งจัดเรียงเสร็จเรียบร้อยแล้วมีค่าความเชื่อมั่นมากน้อยเพียงไร ผู้เขียนได้ดำเนินการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบแต่ละชุด และทั้งสองชุดรวมกันโดยเรียงแบบทดสอบที่ตรวจแล้วทั้งหมดตามคะแนนของแต่ละชุด แล้วคำนวณหาค่าความเชื่อถือได้ โดยใช้สูตร

$$r_{tt} = \frac{n}{(n-1)} \times \frac{St^2 - \sum pq}{St^2}$$

(วิธีการคำนวณได้แสดงไว้ในภาคผนวก ข.)

^{๑๘} Garrett, Henry E., Statistics in Psychology and Education, p. 341.

เมื่อคำนวณเสร็จแล้วได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบแต่ละชุดดังต่อไปนี้

ตาราง ๕ ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบแต่ละชุด

แบบทดสอบ	ค่าความเชื่อมั่น
ชุดที่ ๑	.๘๒๘๗
ชุดที่ ๒	.๗๖๗๑

การหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบทดสอบ

เนื่องจากผู้เขียนไม่สามารถจะหาเกณฑ์คะแนนจากที่อื่น (External Criteria) ของวิชาภาษาไทยเกี่ยวกับเรื่องความสามารถทางการเขียนสะกดการันต์ของเด็กระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างสำหรับทดลองแบบทดสอบนี้ได้ ดังนั้นจึงไม่อาจคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์ของความเที่ยงตรง (Validity Coefficient) ของแบบทดสอบนี้ได้ อีกประการหนึ่งความสามารถในการเขียนสะกดการันต์นี้มิได้มีวิชาสอนเฉพาะเหมือนวิชาอื่น แต่จะเป็นความสามารถในการเขียนสะกดคำที่แทรกอยู่แทบทุกวิชาและได้ใช้เสมอในชีวิตประจำวัน ซึ่งนักเรียนควรจะได้แก้ไขข้อบกพร่องและปรับปรุงสมรรถภาพด้านนี้ให้ดีขึ้นทุกวิถีทางอย่างมีหลักเกณฑ์ ด้วยเหตุนี้ผู้เขียนจึงได้พยายามสร้างแบบทดสอบที่เหมาะสมขึ้นตามหลักวิชาของการวัดผลการศึกษา และได้ผ่านการตรวจปรับปรุงแก้ไขและคัดแปลงจากอาจารย์ของวิทยาลัยวิชาการศึกษาหลายท่านทั้งในด้านการเลือกคำในแบบทดสอบ การสร้างแบบทดสอบ การใช้ภาษาตลอดจนรูปลักษณะทั่วไปของแบบทดสอบ ดังนั้นจึงพอจะเชื่อถือได้ว่า แบบทดสอบนี้มีความเที่ยงตรงสูงพอที่จะพอเป็นเครื่องมือสำหรับทดสอบความสามารถในการเขียนสะกดการันต์และศึกษามูลเหตุในการเขียนสะกดการันต์ผิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ได้

การรวบรวมข้อมูลและการจักรกระทำกับข้อมูล

๑. การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

เพื่อจัดตัวแปรบางประการที่อาจทำให้ผลการค้นคว้าคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง ผู้เขียนจึงพิจารณากำหนดประเภทของโรงเรียนและนักเรียนที่จะเลือกมาเป็นกลุ่มตัวอย่าง ดังต่อไปนี้คือ

ก. ประเภทของโรงเรียนที่จะนำมาเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างจะต้องเป็นโรงเรียนรัฐบาล และโรงเรียนราษฎร์จำนวน ๑๔ โรงเรียนจาก ๑๔ อำเภอในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ข. ประเภทของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีทั้งนักเรียนจากโรงเรียนชาย โรงเรียนหญิง และสหศึกษา

ค. เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคต้นของปีการศึกษา

๒๕๑๑

เพื่อให้การเก็บรวบรวมข้อมูลดำเนินไปด้วยดี ผู้เขียนได้มีวิธีดำเนินการเป็นขั้น ๆ ดังต่อไปนี้

ขั้นที่ ๑ ขอรายชื่อโรงเรียนมัธยมส่วนกลางที่สังกัดกรมวิสามัญศึกษาจากกองโรงเรียนราษฎร์ เพื่อสำรวจจำนวนโรงเรียนที่อยู่ใน ๑๔ อำเภอในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา แล้วกำหนดหมายเลขให้แก่โรงเรียนต่าง ๆ แล้วทำเป็นฉลากให้ครบตามจำนวนโรงเรียน

ขั้นที่ ๒ ดำเนินการเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีจับฉลากโดยสุ่มจับอำเภอละโรงเรียนมาเป็นตัวแทนของมวลหมู่ประชากรทั้งหมด ซึ่งได้ตัวแทนโรงเรียนรัฐบาล ๑๑ โรงเรียน และโรงเรียนราษฎร์ ๔ โรงเรียน

ขั้นที่ ๓ ผู้เขียนได้นำหนังสือจากวิทยาลัยไปยังผู้อำนวยการกองโรงเรียนรัฐบาล เพื่อขอความร่วมมือในการไปทดสอบเด็กตามโรงเรียนต่าง ๆ ทั้ง ๑๑ โรงเรียน ที่สังกัดส่วนกลาง ส่วนการติดต่อขอทดสอบในโรงเรียนราษฎร์ ๔ โรงเรียนนั้น ผู้เขียนได้ไปติดต่อขอความร่วมมือด้วยตนเอง ซึ่งก็ได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดี

กลุ่มตัวอย่างที่ไรในการทดสอบทั้งสิ้นมีจำนวน ๔๖๓ คน ชาย ๒๔๒ คน หญิง ๑๘๑ คน จากโรงเรียนชาย ๔ โรงเรียน โรงเรียนหญิง ๔ โรงเรียน และโรงเรียนสหศึกษา ๖ โรงเรียน

คั้งรายละเอียดในตาราง ๖

ตาราง ๖ จำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ จำนวน ๑๔ แห่ง จาก ๑๔ อำเภอ
ในจังหวัดพระนคร

โรงเรียน	อำเภอ	จำนวนนักเรียน		รวม
		ชาย	หญิง	
ก	บางรัก	๓๕	—	๓๕
ข	พระโขนง	—	๓๔	๓๔
ค	ยานนาวา	๒๑	๑๐	๓๑
ง	คูสิต	๓๕	—	๓๕
จ	สัมพันธวงศ์	๓๔	—	๓๔
ฉ	บางเขน	๒๓	๑๒	๓๕
ช	ป้อมปราบ	—	๓๒	๓๒
ซ	มีนบุรี	—	๓๑	๓๑
ด	หนองจอก	๒๕	๑๓	๓๘
ญ	สาครกระบัง	๑๘	๕	๒๓
ฉ	บางกะปิ	๒๖	๑๒	๓๘
ฉ	พระนคร	๓๕	—	๓๕
สุ	ปทุมวัน	๓๐	๗	๓๗
ท	พญาไท	—	๒๑	๒๑
	รวม	๒๘๒	๑๘๑	๔๖๓

๒. การรวบรวมข้อมูล

ผู้เขียนได้ไปติดต่อกับอาจารย์ใหญ่หรือครูใหญ่ของโรงเรียนที่จะทำการทดสอบ
ด้วยตนเองภายหลังจากที่หนังสือของผู้อำนวยการกองโรงเรียนรัฐบาล กระทรวงศึกษาธิการ
ได้แจ้งไปให้ทางโรงเรียนทราบก่อนเป็นการล่วงหน้าแล้ว เพื่อกำหนดวันและเวลาที่จะทำการ
ทดสอบดังกล่าวไว้ในการาง ๗.

ตาราง ๗ วัน เวลาทำการทดสอบ

วัน	เวลา	โรงเรียน	ประเภท โรงเรียน	จำนวน ห้องเรียน
จันทร์ ๒๐ พ.ค. ๑๑	๑๐.๑๐ - ๑๒.๑๐	ก	ช	๑
พุธ ๒๒ พ.ค. ๑๑	๑๔.๒๐ - ๑๕.๒๐	ข	ญ	๑
ศุกร์ ๒๔ พ.ค. ๑๑	๘.๑๕ - ๙.๔๕	ค	สท.	๑
จันทร์ ๒๗ พ.ค. ๑๑	๙.๓๐ - ๑๑.๓๐	ง	ช	๑
อังคาร ๒๘ พ.ค. ๑๑	๑๒.๓๐ - ๑๔.๓๐	จ	ช	๑
พุธ ๒๙ พ.ค. ๑๑	๘.๓๐ - ๑๐.๓๐	ฉ	สท.	๑
พฤหัสบดี ๓๐ พ.ค. ๑๑	๑๐.๔๕ - ๑๒.๑๕	ช	ญ	๑
ศุกร์ ๓๑ พ.ค. ๑๑	๙.๕๐ - ๑๑.๕๐	ช	ญ	๑
ศุกร์ ๓๑ พ.ค. ๑๑	๑๓.๓๐ - ๑๕.๓๐	ฉ	สท.	๑
จันทร์ ๓ มิ.ย. ๑๑	๑๐.๐๐ - ๑๒.๐๐	ญ	สท.	๑
พุธ ๕ มิ.ย. ๑๑	๑๓.๔๕ - ๑๕.๔๕	ฉ	สท.	๑
พฤหัสบดี ๖ มิ.ย. ๑๑	๑๓.๔๕ - ๑๔.๔๕	ฉ	ช	๑
จันทร์ ๑๐ มิ.ย. ๑๑	๑๔.๐๐ - ๑๖.๐๐	ฐ	สท.	๑
พุธ ๑๒ มิ.ย. ๑๑	๙.๓๐ - ๑๑.๓๐	ท	ญ	๑

ก. ระยะเวลาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้เขียนได้ดำเนินการทดสอบนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ๘๖๓ คน ในโรงเรียนต่าง ๆ ตามวัน เวลา ตามหมายกำหนดการข้างต้นในตอนต้นของภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๑๑ พร้อมด้วยนิติบัญญัติวิชาโทสาขาวิชาพัฒนการศึกษา ซึ่งได้เป็นผู้ช่วยเหลืออีก ๑ ท่าน ระยะเวลาที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเริ่มตั้งแต่วันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๑๑ ถึง ๑๒ มิถุนายน ๒๕๑๑ รวมเวลาดังสิ้น ๒๒ วัน

ข. วิธีการที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล หลังจากได้รับอนุญาตจากครูใหญ่และอาจารย์ใหญ่ในการขอทดสอบนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างแล้ว ผู้เขียนได้เตรียมการดังนี้

๑) ทำการทดสอบเป็นหมู่ (Group Test) คือทำการทดสอบเด็กคราวละ ๑ ชั้นเรียน เตรียมให้ผู้ทดสอบเตรียมอุปกรณ์ในการสอบไว้ให้พร้อม ให้นักเรียนนำสมุดหนังสือทุกชนิดไว้ที่อื่นให้หมด

๒) แนะนำตนเอง แจงจุดประสงค์ในการทดสอบแจ้งระเบียบและข้อปฏิบัติในการตอบแบบทดสอบให้นักเรียนทราบและบอกประโยชน์ที่นักเรียนจะได้รับในการทดสอบครั้งนี้

๓) อธิบายวิธีตอบแบบทดสอบ และวิธีแก้คำตอบเมื่อประสงค์จะเปลี่ยนคำตอบใหม่ โดยให้ขีดฆ่าคำตอบเดิมแล้วกาเครื่องหมายคำตอบใหม่ที่ต้องการ เปิดโอกาสให้เด็กซักถามจนเป็นที่เข้าใจ

๔) แบบทดสอบมี ๒ ชุด ชุดแรกมี ๕๐ ข้อ เป็นข้อสอบปรนัยแบบเลือกตอบชนิด ๕ คำตอบ และข้อสอบภาคเหตุผลซึ่งอยู่ในชุดเดียวกันอีก ๕๐ ข้อ ชุดนี้ใช้เวลา ๑ ชั่วโมง แบบทดสอบชุดที่สองเป็นปรนัยชนิด ๓ คำตอบ ใช้เวลา ๕๐ นาที รวมเวลาทั้งสิ้น ๑ ชั่วโมง ๕๐ นาที

๕) เมื่อหมดเวลาเก็บแบบสอบถามทั้งสองชุดพร้อมด้วยกระดาษคำตอบคืนจากเด็กทุกคน

ค. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

๑) แบบทดสอบการเขียนสะกดการันต์แบบปรนัยเลือกคำตอบ (Multiple choice) ๒ ชุด ชุดที่หนึ่งเป็นแบบทดสอบประเภทห้าตัวเลือก ๕๐ ข้อ ชุดที่สองเป็นประเภทเลือกคำตอบชนิดสามตัวเลือก ๕๐ ข้อ เช่นเดียวกัน แบบทดสอบแต่ละชุดมีกระดาษคำตอบ (answer sheet) ให้พร้อมเสร็จ (รายละเอียดของแบบทดสอบในภาคผนวก จ.)

๒) อุปกรณ์ที่ใช้ในการทดสอบมี คินสอ หรือปากกาสำหรับทำเครื่องหมาย หรือเขียนคำตอบลงในกระดาษคำตอบที่แจกให้ นอกจากนี้ยังต้องใช้กระดานคำ ซอล์ก แปลงลบกระดาน เพื่ออธิบายหรือชี้แจงข้อข้องใจของเด็กก่อนลงมือสอบ

ตาราง ๘ ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

แบบทดสอบการเขียนสะกดการันต์	จำนวนข้อ	คะแนนเต็ม	ค่าความยากเฉลี่ย	ค่าความเชื่อมั่น	เวลาที่ใช้
แบบทดสอบชุดที่ ๑	๕๐	๕๐			๖๐ นาที
ภาคคำสะกด	๕๐	๕๐	.๘๒	.๘๓	
ภาคเหตุผล	๕๐	-	-	-	

ตาราง ๘ (ต่อ)

แบบทดสอบการเขียน สะกดการันต์	จำนวนข้อ	คะแนนเต็ม	ค่าความ ยากเฉลี่ย	ค่าความเชื่อมั่น	เวลาที่ใช้
แบบทดสอบชุดที่ ๒	๕๐	๕๐			๕๐ นาที
ภาคตัวสะกด	๕๐	๕๐	.๖๐	.๗๗	
ภาคเหตุผล	๕๐	-	-	-	
					๑๕๐ นาที

สำหรับข้อสอบภาคเหตุผลนั้นมี ๕๐ ข้อถูกนำไปกับภาคตัวสะกด แต่ในภาคเหตุผลนี้ไม่ได้ให้เป็นคะแนนเพราะผู้เขียนมีความมุ่งหมายที่จะศึกษาคนคว้าแต่เพียงว่า เหตุผลใดที่กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบมากที่สุด และรอง ๆ ลงไปแล้วนำไปคิดเทียบเป็นอัตราร้อยละเท่านั้น

๓. การจักรกระทำกับข้อมูล

การตรวจให้คะแนน เมื่อทดสอบเสร็จแล้ว ผู้เขียนก็นำแบบทดสอบมาตรวจให้คะแนน โดยข้อที่นักเรียนตอบถูกให้ ๑ คะแนน ส่วนข้อที่ตอบผิดหรือไม่ตอบให้ ๐ เสร็จแล้วรวมคะแนนแยกข้อสอบไว้เป็นชุด ๆ เพื่อสะดวกในการนำคะแนนไปคำนวณหาค่าต่าง ๆ ตามจุดมุ่งหมายของการศึกษาคนคว้าครั้งนี้

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้เขียนได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

ก. การวิเคราะห์ข้อมูล "ภาคตัวสะกด"

๑) หาค่ามัธยิมเลขคณิต (Mean) มัชยฐาน (Median) และฐานนิยม (Mode) ของแบบทดสอบทั้งสองชุด ตามวิธีการทางสถิติโดยใช้สูตร

$$\bar{X} = a.m. + i \left\{ \frac{\sum fd}{N} \right\}$$

$$Mdn. = L + i \left\{ \frac{\frac{N}{2} - F}{f_m} \right\}$$

$$Mo. = 3Mdn - 2\bar{X}$$

ก. การให้คะแนน ให้คะแนนข้อถูกขอละ ๑ คะแนน ส่วนข้อที่ผิดและข้อที่เว้นไม่ตอบให้ ๐ แบบทดสอบทั้งสองชุดเต็มชุดละ ๔๐ คะแนน ส่วนในภาคเหตุผลไม่ได้คิดเป็นคะแนนไม่ว่าเด็กจะเลือกตอบเหตุผลใดก็ตาม

ข. การวิเคราะห์ขอมูลใน "ภาคตัวสะกด"

เมื่อรวบรวมขอมูลได้ครบตามจำนวนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างแล้ว นำกระดาษคำตอบทั้งหมด ๔๖๓ แผ่น ซึ่งตรวจให้คะแนนเรียบร้อยแล้วมาเรียงตามลำดับคะแนนจากสูงสุดไปต่ำสุด แล้วตัดเอา ๒๗% ของกลุ่มที่มีคะแนนสูงสุดลงมา เรียกว่า กลุ่มสูง (High Group) และตัด ๒๗% นับจากคะแนนต่ำสุดยกขึ้นไป เรียกว่า กลุ่มต่ำ (Low Group) ซึ่งจะเป็นกลุ่มสูง ๑๒๕ คน กลุ่มต่ำ ๑๒๕ คน แล้วจึงกระทำกับขอมูลดังนี้

ก) บันทึกรอยขีดหาความถี่ของข้อถูกแต่ละข้อในภาคตัวสะกดทั้งกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ ของแบบทดสอบทั้งสองชุดใน "ภาคตัวสะกด"

ข) แปลงเลขรวมของแต่ละตัวเลือกให้เป็นเปอร์เซ็นต์ของจำนวนเด็กในกลุ่มสูง ตั้งชื่อว่า P_H ซึ่งย่อมาจาก Percent ของ High group และแปลงเลขรวมของแต่ละตัวเลือกให้เป็นเปอร์เซ็นต์ของจำนวนเด็กในกลุ่มต่ำตั้งชื่อว่า P_L ซึ่งย่อมาจาก Percent ของ Low Group ดังรายละเอียดแสดงไว้ในภาคผนวก ข. ตาราง

ค) เปิดบัญชีหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนกความสามารถ (r) ของข้อสอบเฉพาะข้อถูกของคนแต่ละคนในแบบทดสอบ ทั้งสองชุดตามตารางของ Chung-Teh, Fan^{๑๖} แล้วเขียนเรียงตามลำดับใหม่จากข้อที่มีค่า p สูงสุดไปหาต่ำสุด ดังรายละเอียดที่แสดงไว้ในภาคผนวก ค.

๕. การวิเคราะห์ตัวเลือกของแต่ละข้อในแบบทดสอบทั้ง ๒ ชุด

วิธีวิเคราะห์ตัวเลือกนี้ ดำเนินวิธีการแบบเดียวกันกับการวิเคราะห์เป็นรายข้อที่กล่าวมา มีต่างกันตรงที่ควรวินิจฉัยเขียนจะต้องบันทึกคำตอบทั้งถูกและผิดของเด็ก ๒๗% หัว-หางนั้นทุกคนว่าแต่ละคน เขาตอบแต่ละข้อ ตัวเลือกใด ไม่ใช่บันทึกแต่เฉพาะข้อถูกหรือตัวถูกอย่างแบบแรก เสร็จแล้วจึงมารวมว่าแต่ละตัวเลือกของแต่ละข้อนั้นมีกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำตอบฝ่ายละกี่คน คิดเป็นอัตราร้อยละเท่าใด แล้วจึงไปเปิดบัญชีหาค่า p และ r ของแต่ละรายตัวเลือกตามบัญชี

วิธีการคำนวณค่าแสดงรายละเอียดไว้ในภาคผนวก ก. ซึ่งได้ค่าต่าง ๆ ของแบบทดสอบ ทั้งสองชุดดังตารางต่อไปนี้

ตารางแสดงค่า Mean, Median และ Mode ของแบบทดสอบ

แบบทดสอบ	มัธยิมเลขคณิต	มัธยฐาน	ฐานนิยม
ชุดที่ ๑	๓๓.๗๓	๓๓.๓๘	๓๒.๗๑
ชุดที่ ๒	๔๗.๗๐	๔๘.๓๑	๔๕.๕๘

๒) คำนวณหาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Diviation) ของแบบทดสอบ ทั้งสองชุดโดยใช้สูตร

$$Sd. = i \sqrt{\frac{\sum fd^2}{N} - \left\{ \frac{\sum fd}{N} \right\}^2}$$

วิธีทำได้แสดงไว้ในภาคผนวก ก. ซึ่งได้ค่าดังนี้

แบบทดสอบชุดที่ ๑ มีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน = ๘.๘๐

แบบทดสอบชุดที่ ๒ มีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน = ๘.๑๓

๓) คำนวณหาค่าสหสัมพันธ์ (correlation) ของแบบทดสอบชุดที่ ๑ และแบบทดสอบชุดที่ ๒ โดยใช้สูตร

$$r_{12} = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2] [N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

วิธีทำได้แสดงไว้ในภาคผนวก ก. ซึ่งได้ค่าสหสัมพันธ์ (r_{12}) ระหว่างแบบทดสอบชุดที่ ๑ และแบบทดสอบชุดที่ ๒ = .๕๗

๔) คำนวณหาค่าความยาก (Difficulty) และอำนาจจำแนก (Discrimination) ของค่าแต่ละค่าในแบบทดสอบจริงทั้งสองชุดเพื่อทราบว่าแบบทดสอบทั้งสองชุดนี้มีระดับความยาก (p) และค่าอำนาจในการจำแนกเด็กเก่งและเด็กอ่อนเพียงไร ผู้เขียนได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

ตารางของ Fan เหมือนกับวิธีการหาค่า p และ r ที่กล่าวแล้วข้างต้น ซึ่งพอสรุปเป็นขั้น ๆ ได้ดังนี้

ก. เรียงกระดาษคำตอบทั้งหมดมาลำดับคะแนนจากมากไปหาน้อยแล้วตัดเอา มาเพียง ๒๗% หัว-หาง เช่นเดียวกับการวิเคราะห์รายข้อ

ข. บันทึกรอยขีดของตัวเลือกแต่ละตัวในแต่ละข้อของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ โดย แต่ละข้อนั้นแบ่งเป็น ๒ ข้อ สำหรับตัวเลือก ก ข ค ง จ ห้าข้อ กับ ว อีกหนึ่ง ข้อ ว แทนคำว่าเว้นหรือ omit ใช้สำหรับขีดให้กับคนที่ไม่ตอบข้อนั้น ทำเช่นนี้ตั้งแต่ข้อที่ ๑ ถึงข้อที่ ๕๐ สำหรับแถวกลางสุดเป็นของรวม และถัดมาเป็นของสำหรับแปลงเลขรวมให้เป็น % PH หรือ % PL

ค. แปลงตัวเลขรวมให้เป็น % PH หรือ % PL ซึ่งหลังจากที่ตัดให้เป็นจำนวนเต็ม แล้วต้องทดสอบทุกข้อไปว่า รวมกันทั้ง ๒ ข้อแล้วจะต้องเท่ากับ ๑๐๐% เสมอ ถ้าบางข้อรวม ได้เพียง ๕๐ หรือ ๑๐๑% เพราะเราบังคับพิเศษ ถ้าเป็นเช่นนี้ก็ยอมมาพิเศษของแต่ละข้ออีกที่ว่า เฉพาะตัวใดมากที่สุดหรือน้อยที่สุด จึงเพิ่มหรือลดออกเสียเพื่อปรับให้เท่ากับ ๑๐๐ พอดี เมื่อปรับ เป็น ๑๐๐% ขีดเส้นใต้ตัวเลขที่เป็นคำตอบที่ถูกของข้อนั้นเสีย

ง. ยก % PH มาเขียนไว้อีกแถวใต้บรรทัด % PL ให้ทุกของตรงกันเป็นคู่ ๆ แล้วจึงเปิดบัญชีสำเร็จจำนวนค่า p และ r แล้วบันทึกไว้ข้างรายละเอียดของผลการวิเคราะห์ ที่แสดงไว้ในตารางต่อไปนี้

ตาราง ๕ ความถี่ของแต่ละตัวเลือกในแบบทดสอบการเขียนสะกดการันต์ชุดที่ ๑

ข้อ	ตัวเลือก	แบบสะกดการันต์	%PL	%PH	p	r	ข้อ	ตัวเลือก	แบบสะกดการันต์	%PL	%PH	p	r
๑	ก	ชเฆา	๒	๐	-	-	ก	ประทุสราย	๓๐	๑	.๑๒	.๖๑	
	ข	ชเภา	๒๓	๑๐๐	.๘๖	.๖๖	ข	ประทุสราย	๑๓	๑	.๐๖	.๕๕	
	ค	ชเทา	๑๑	๐	.๐๕	.๕๑	๒	ค	ประทุสราย	๕	๐	.๐๕	.๓๕
	ง	ชเภา	๒๐	๐	.๐๘	.๕๓	ง	ประทุสราย	๕๕	๕๕	.๓๕	.๖๘	
	จ	คเทา	๐	๐	-	-	จ	ประทุสราย	๐	๐	-	-	
	ว	เวน	๐	๐	-	-	ว	เวน	๐	๐	-	-	

ตาราง ๕ (ต่อ)

ข้อ	ตัวเลือก	แบบสะกดการันต์	% PL	% PH	p	r	ข้อ	ตัวเลือก	แบบสะกดการันต์	% PL	% PH	p	r
๓	ก	ประปา	๖๒	๘๖	.๗๕	.๓๑	๔	ก	มทรสพ	๖๑	๘๗	.๘๒	.๕๓
	ข	ประปร่า	๖	๐	—	—		ข	มทรสพ	๕	๑	—	—
	ค	ปะปา	๓๐	๑๔	.๒๒	.๒๒		ค	มทรสพ	๑๓	๑	.๐๓	.๕๐
	ง	ปะปร่า	๒	๐	—	—		ง	มทรศรพ	๐	๐	—	—
	จ	ปละปา	๐	๐	—	—		จ	มโทรศพ	๑๖	๑	.๐๓	.๕๕
	ว	เว่น	๐	๐	—	—		ว	เว่น	๑	๐	—	—
๕	ก	จัตตุรัส	๓๐	๔	.๑๕	.๔๖	๖	ก	อิสาน	๔๑	๓๒	.๓๓	.๑๑
	ข	จัตุรัส	๕๓	๘๓	.๗๑	.๓๑		ข	อิสาน	๕๔	๖๕	.๖๐	.๑๒
	ค	จตุรัส	๑๐	๑๒	—	—		ค	อิสาน	๒	๓	—	—
	ง	จัตตุรัส	๑	๐	—	—		ง	อิสาน	๑	๐	—	—
	จ	จตุรัส	๑	๐	—	—		จ	อิสานต์	๑	๐	—	—
	ว	เว่น	๑	๑	—	—		ว	เว่น	๑	๐	—	—
๗	ก	อวสาน	๕๒	๘๖	.๗๐	.๗๕	๘	ก	มุกคิกภาพ	๓๔	๖๐	.๔๓	.๒๖
	ข	อวาสาน	๑๕	๓	.๑๐	.๓๘		ข	มุกคิกภาพ	๓๕	๓๑	.๓๕	.๐๕
	ค	อวสานต์	๒๒	๑๑	.๑๖	.๑๘		ค	มุกคิกภาพ	๗	๐	—	—
	ง	อวาสานต์	๖	๐	—	—		ง	มุกคิกภาพ	๔	๑	—	—
	จ	อาศาน	๑	๐	—	—		จ	มุกคิกภาพ	๑๖	๘	.๑๒	.๑๖
	ว	เว่น	๐	๐	—	—		ว	เว่น	๐	๐	—	—
๙	ก	ประณีประนอม	๒๒	๕๖	.๓๘	.๓๖	๑๐	ก	ประณีต	๑๕	๒	.๐๓	.๓๕
	ข	ปรานีปรานอม	๒๑	๑๑	.๑๖	.๑๓		ข	ปรานีต	๑๘	๒	.๐๕	.๕๓
	ค	ปรานีประนอม	๑๔	๑๑	.๑๒	.๐๖		ค	ประณีต	๒๖	๕๕	.๕๒	.๓๖
	ง	ประณีประนอม	๒๘	๑๘	.๒๒	.๑๓		ง	ปรานีต	๔๐	๓๔	.๓๓	.๐๓
	จ	ปรานีประนอม	๑๔	๔	.๐๘	.๒๖		จ	ประณีต	๑	๒	—	—
	ว	เว่น	๐	๐	—	—		ว	เว่น	๐	๑	—	—

ข้อ	ตัว เลือก	แบบสะกดการันต์	%PL	% PH	p	r	ข้อ	ตัว เลือก	แบบสะกดการันต์	%PL	% PH	p	r
๑๑	ก	พอมเพียง	๒	๐	-	-	๑๒	ก	สภดสขาน	๑๔	๕	.๐๘	.๒๒
	ข	พรวมเพรียง	๕๔	๕๐	.๓๔	.๔๔		ข	สภดสขาน	๑๔	๒๒	.๓๖	.๕๑
	ค	พอมเพรียง	๒	๐	-	-		ค	สภดสขาน	๕๓	๒๒	.๔๔	.๓๒
	ง	พรวมเพียง	๓๙	๑๐	.๒๓	.๒๕		ง	สภดสขาน	๘	๖	.๐๓	.๐๖
	จ	พลอมเพรียง	๓	๐	-	-		จ	สภดสขาน	๓	๑	-	-
	ว	เวน	๐	๐	-	-		ว	เวน	๐	๐	-	-
๑๓	ก	พรรณา	๑๔	๒	.๐๓	.๓๓	๑๔	ก	อชฐาน	๕๖	๕	.๒๓	.๖๒
	ข	พรรณา	๕๕	๕๒	.๔๕	.๐๓		ข	อชฐาน	๓๐	๕๒	.๖๔	.๖๕
	ค	พรรณา	๖	๒	-	-		ค	อชฐาน	๑๐	๑	.๐๕	.๓๙
	ง	พรรณา	๒๓	๕๔	.๔๐	.๒๘		ง	อชฐาน	๓	๒	-	-
	จ	พันระณา	๔	๐	-	-		จ	อชฐาน	๑	๐	-	-
	ว	เวน	๐	๐	-	-		ว	เวน	๐	๐	-	-
๑๕	ก	อชจันท์	๒๒	๒๑	.๒๑	.๐๑	๑๖	ก	กรับกรอก	๑๖	๒	.๐๘	.๔๐
	ข	อชจันท์	๕	๓๓	.๒๒	.๓๙		ข	กดับกลดก	๒๙	๓๕	.๕๒	.๔๖
	ค	อชจรรย	๒๓	๔๐	.๓๑	.๒๐		ค	กดับกรอก	๔๔	๒๐	.๓๒	.๒๘
	ง	อชจรรย	๓๖	๒	.๑๕	.๕๕		ง	กรับกลดก	๑๐	๓	.๐๖	.๒๔
	จ	อชจันท์	๘	๐	-	-		จ	กดับกอก	๑	๐	-	-
	ว	เวน	๒	๐	-	-		ว	เวน	๐	๐	-	-
๑๗	ก	คุดเคือ	๑๕	๒	.๐๓	.๓๙	๑๘	ก	สันนฐาน	๔๕	๖	.๒๕	.๕๕
	ข	คุดเคือ	๓๙	๓๑	.๓๕	.๐๘		ข	สันนฐาน	๒๙	๓๓	.๕๑	.๔๔
	ค	คุดเคือ	๑๑	๑	.๐๕	.๔๑		ค	สันนฐาน	๓	๑	-	-
	ง	คุดเคือ	๒๓	๖๕	.๔๖	.๓๙		ง	สันนฐาน	๒	๓	-	-
	จ	คุดเคือ	๓	๑	-	-		จ	สันนฐาน	๑๒	๑๓	.๑๔	.๐๙
	ว	เวน	๑	๐	-	-		ว	เวน	๑	๐	-	-

ตาราง ๕ (ต่อ)

ข้อ	ตัวเลือก	แบบสะกดการันต์	% PL	% PH	p	r	ข้อ	ตัวเลือก	แบบสะกดการันต์	% PL	% PH	p	r
๑๕	ก	สั้บปะรก	๓๔	๖๑	.๔๗	.๒๗	๒๐	ก	กวยเตียว	๕	๑	-	-
	ข	สั้ปรค	๑๗	๒๑	.๑๕	.๐๖		ข	กวยเตียว	๑	๐	-	-
	ค	สั้ปรส	๑๐	๕	.๐๗	.๑๕		ค	กวยเตียว	๘	๖	.๐๗	.๐๖
	ง	สั้บปะรก	๓๓	๑๓	.๒๒	.๒๗		ง	กวยเตียว	๑๗	๑๓	.๑๕	.๐๗
	จ	สั้บประรส	๖	๐	-	-		จ	กวยเตียว	๖๕	๘๐	.๗๕	.๑๔
	ว	เวน	๐	๐	-	-		ว	เวน	๐	๐	-	-
๒๑	ก	สลิม	๒๖	๒๔	.๒๕	.๐๓	๒๒	ก	ผลลิม	๑๗	๐	.๐๗	.๕๐
	ข	ซาหริม	๑๓	๑๒	.๑๒	.๐๒		ข	ผลรบ	๑๓	๑	.๐๖	.๔๕
	ค	ซาหริม	๓๒	๕๔	.๔๓	.๒๓		ค	ผลลัพท์	๕	๔	.๐๖	.๑๖
	ง	ซาหลิม	๑๖	๘	.๑๒	.๑๖		ง	ผลลัพท์	๑๒	๖	.๐๘	.๑๕
	จ	สะหลิม	๑๒	๒	.๐๖	.๓๔		จ	ผลลัพท์	๔๕	๘๕	.๗๑	.๔๗
	ว	เวน	๑	๐	-	-		ว	เวน	๐	๐	-	-
๒๓	ก	นกพิลาภ	๑๖	๒	.๐๘	.๔๐	๒๔	ก	อะหลย	๑๕	๒๖	.๒๒	.๐๕
	ข	นกพิลาบ	๒๗	๑๕	.๒๑	.๑๗		ข	อาหลย	๑๕	๓๒	.๒๕	.๑๗
	ค	นกพิลาบ	๑๑	๓๔	.๒๒	.๓๒		ค	อะไหล	๓๒	๓๕	.๓๕	.๐๘
	ง	นกพิราบ	๓๔	๔๒	.๓๘	.๐๕		ง	อาไหล	๒๓	๒	.๑๐	.๔๘
	จ	นกพิราบ	๑๒	๗	.๐๕	.๑๒		จ	อะไหล	๗	๑	-	-
	ว	เวน	๐	๐	-	-		ว	เวน	๐	๐	-	-
๒๕	ก	ตระเวณ	๑๘	๓๑	.๒๔	.๒๗	๒๖	ก	ไอติม	๔	๑	-	-
	ข	ตระเวณ	๒๑	๕๔	.๓๗	.๓๕		ข	ไอศกรีม	๗๒	๕๒	.๖๒	.๒๑
	ค	ตระเวร	๔๑	๑๕	.๒๗	.๓๒		ค	ไอศกรีม	๖	๑๕	.๑๐	.๒๑
	ง	ตะเวณ	๑๐	๐	.๐๕	.๓๘		ง	ไอศกรีม	๖	๒๑	.๑๓	.๓๐
	จ	ตะเวร	๕	๐	-	-		จ	ไอศกรีม	๑๒	๑๑	.๑๑	.๐๖
	ว	เวน	๑	๐	-	-		ว	เวน	๐	๐	-	-

ตาราง ๕ (ต่อ)

ข้อ	ตัว เลือก	แบบสะกดการันต์	% PL	% PH	p	r	ข้อ	ตัว เลือก	แบบสะกดการันต์	% PL	% PH	p	r
๒๗	ก	จิกจัน	๑๘	๒๕	.๒๑	.๑๐	๒๘	ก	หยักโย	๔๕	๓๗	.๔๑	.๐๘
	ข	จิกจัน	๒๘	๗๒	.๗๑	.๐๓		ข	หยากโย	๘	๒๒	.๑๔	.๒๕
	ค	จิกะจัน	๖	๓	.๐๕	.๐๘		ค	หยักโย	๒๗	๒๗	.๒๗	.๐๐
	ง	จิกระจัน	๓	๐	-	-		ง	หยากโย	๑๖	๑๓	.๑๔	.๐๕
	จ	จิกระจัน	๓	๐	-	-		จ	หยากยาย	๒	๑	-	-
	ว	เวน	๑	๐	-	-		ว	เวน	๒	๐	-	-
๒๘	ก	กวยจับ	๒	๔	-	-	๓๐	ก	เกษียณอายุ	๑๘	๒๒	.๓๘	.๐๖
	ข	กวยจับ	๑๐	๘	.๐๘	.๐๕		ข	เกษียณ	๑๑	๕	.๐๘	.๑๓
	ค	กวยจับ + กวยจับ	๘	๑๕	.๑๑	.๑๕		ค	เกษียร	๔๔	๒๘	.๓๖	.๑๖
	ง	กวยจับ + กวยจับ	๒๘	๕๗	.๖๓	.๑๒		ง	กะเคียร	๑๔	๐	.๐๖	.๐๖
	จ	กวยจับ	๑๒	๑๖	.๑๔	.๐๗		จ	กระเซียร	๑๒	๔	.๐๘	.๒๓
	ว	เวน	๑	๐	-	-		ว	เวน	๑	๐	-	-
๓๑	ก	เก็ดความรุ	๑๑	๑	.๐๕	.๔๑	๓๒	ก	อลุมอลวย	๓๕	๓๘	.๓๖	.๐๓
	ข	เก็ดความรุ	๖	๑	-	-		ข	อะลุมอะลวย	๑๘	๒๑	.๐๘	.๐๖
	ค	เก็ดความรุ	๒๒	๖๐	.๖๑	.๐๒		ค	อะลุมอลวย	๑๔	๒๓	.๑๘	.๑๔
	ง	เก็ดความรุ	๖	๓๗	.๒๖	.๒๖		ง	อะหลุมอะหลวย	๘	๑๐	.๐๘	.๐๖
	จ	เก็ดความรุ	๕	๐	-	-		จ	อลุมอลวย	๒๓	๘	.๑๕	.๒๖
	ว	เวน	๐	๑	-	-		ว	เวน	๑	๐	-	-
๓๓	ก	ทุพลภาพ	๔๒	๔๒	.๔๒	.๐๐	๓๔	ก	ชนฉาย	๑๕	๑๗	.๑๖	.๐๓
	ข	ทุพพลภาพ	๒๖	๑๓	.๑๘	.๑๘		ข	ชนไซ	๒๐	๘	.๑๔	.๒๐
	ค	ทุพพลภาพ	๑๒	๔๒	.๒๖	.๓๘		ค	ชนช่าย	๑๔	๑๕	.๑๔	.๐๖
	ง	ทุพลสภาพ	๑๐	๓	.๐๖	.๒๔		ง	คนฉาย	๒๖	๓๖	.๓๑	.๑๖
	จ	ทุภถภาพ	๑๐	๐	.๐๕	.๓๘		จ	คนไซ	๒๕	๒๓	.๓๑	.๑๒
	ว	เวน	๐	๐	-	-		ว	เวน	๐	๐	-	-

ตาราง ๕ (ต่อ)

ขอ	ตัว เลือก	แบบสะกดการันต์	% PL	% PH	p	r	ขอ	ตัว เลือก	แบบสะกดการันต์	% PH	% PL	p	r
๓๕	ก	บั้งสุณ	๑๐	๖	.๐๘	.๑๑	๓๖	ก	อิ้ดุษุชุยแฉก	๘๖	๕๕	.๕๑	.๑๗
	ข	บั้งสุล	๖๐	๔๕	.๕๓	.๑๕		ข	อิ้ดุษุชุยแฉก	๒๓	๒๑	.๒๒	.๐๓
	ค	บั้งสุณ	๑๗	๕	.๑๐	.๒๗		ค	อิ้หุชุชุยแฉก	๗	๕	.๐๘	.๐๕
	ง	บั้งสุล	๘	๘๒	.๒๓	.๔๕		ง	อิ้ดุษุชุยแฉก	๒๒	๑๐	.๑๖	.๒๐
	จ	บั้งสุณ	๕	๒	-	-		จ	อิ้หุชุชุยแฉก	๖	๑	-	-
	ว	เวณ	๐	๐	-	-		ว	เวณ	๐	๐	-	-
๓๗	ก	ดุมลลาม	๓๕	๔๕	.๘๒	.๐๖	๓๘	ก	ดุปมัย	๕๖	๕๔	.๕๖	.๐๐
	ข	ดุมรราม	๑๕	๓๒	.๒๓	.๒๓		ข	ดุประมัย	๑๕	๒	.๐๗	.๓๕
	ค	ดุมลลาม	๒๒	๑๘	.๒๐	.๐๖		ค	ดุปไม	๑๕	๑๐	.๑๒	.๑๐
	ง	ดุมรราม	๒๐	๓	.๑๐	.๘๐		ง	ดุปไมย	๕	๓๒	.๑๕	.๓๔
	จ	ดุมรราม	๔	๒	-	-		จ	ดุปประไมย	๕	๒	-	-
	ว	เวณ	๐	๐	-	-		ว	เวณ	๐	๐	-	-
๓๙	ก	นนานับประการ	๗๐	๘๕	.๗๘	.๒๑	๔๐	ก	ฉมหญักส็ก	๑๑	๕	.๑๐	.๐๕
	ข	นนานับประการ	๑๔	๓	.๐๘	.๓๑		ข	ฉมหญักษก	๗	๕	.๐๖	.๐๗
	ค	นนานับประการ	๖	๑๑	.๐๘	.๑๓		ค	ฉมหญักโสก	๕๓	๕๒	.๕๓	.๐๐
	ง	นนานับประการ	๔	๑	-	-		ง	ฉมหญักโสกรก	๑๕	๖	.๑๐	.๒๑
	จ	นนานับประการ	๖	๐	-	-		จ	ฉมหญักศก	๑๓	๒๘	.๒๐	.๒๒
	ว	เวณ	๐	๐	-	-		ว	เวณ	๑	๐	-	-
๔๑	ก	อูปทาน	๖๒	๖๗	.๖๕	.๐๖	๔๒	ก	อิลักอิลือ	๒๖	๒๒	.๒๒	.๐๐
	ข	อูปาทาน	๑๑	๑๕	.๑๕	.๑๔		ข	อิลักอิลือ	๒๐	๒๒	.๒๒	.๐๘
	ค	อูปธาน	๑๔	๘	.๑๑	.๑๓		ค	อิ้ลักอิ้ลือ	๒๐	๕	.๑๔	.๒๐
	ง	อูปาธาน	๘	๓	.๐๕	.๑๕		ง	อิ้หลักอิ้หือ	๕	๒๐	.๑๔	.๒๐
	จ	อูปาธารณ	๕	๓	-	-		จ	อะหลักอะหือ	๒๔	๒๖	.๒๖	.๐๐
	ว	เวณ	๐	๐	-	-		ว	เวณ	๑	๑	-	-

ขอ	ตัว เลือก	แบบสะกดการันต์	% PL	% PH	p	r	ขอ	ตัว เลือก	แบบสะกดการันต์	% PL	% PH	p	r
๔๓	ก	ไข่มุก	๘๘	๘๕	.๗๐	.๘๘	๔๔	ก	เกลือสินเทา	๑๘	๖	.๑๒	.๒๗
	ข	ไข่มุข	๓๖	๒	.๑๕	.๕๘		ข	สินเทา	๑๒	๒	.๐๖	.๓๔
	ค	ไข่มุกค	๕	๖	.๐๗	.๐๘		ค	สินเทา	๒๓	๕	.๑๓	.๓๕
	ง	ไข่มุกค	๖	๓	-	-		ง	สินเทา	๒๓	๗๘	.๕๑	.๕๔
	จ	ไข่มุขค	๑	๐	-	-		จ	สินธุเทา	๒๓	๕	.๑๖	.๒๔
	ว	เวน	๐	๐	-	-		ว	เวน	๐	๐	-	-
๔๕	ก	เลือเซ็ค	๑๐	๒	.๐๕	.๓๐	๔๖	ก	สังสัน	๑๐	๑	.๐๕	.๓๘
	ข	เลือเซ็ค	๓๔	๕๕	.๔๖	.๒๕		ข	สังสร	๓๖	๑๖	.๒๕	.๒๕
	ค	เลือเซ็ค	๔๓	๓๑	.๓๗	.		ค	สังสรพ	๗	๒	-	-
	ง	เลือเซ็ค	๑๐	๔	.๐๗	.๑๕		ง	สังสรค	๓๔	๗๗	.๕๖	.๔๔
	จ	เลือเซ็ค	๓	๔	-	-		จ	สังสันค	๑๓	๓	.๐๗	.๓๐
	ว	เวน	๐	๐	-	-		ว	เวน	๐	๑	-	-
๔๗	ก	ชยะชะแยง	๑๑	๑	.๐๕	.๔๑	๔๘	ก	อนุญาต	๔๐	๘๒	.๖๒	.๔๔
	ข	ชยะชะแยง	๓๐	๖	.๑๗	.๓๘		ข	อนุญาต	๔๔	๑๔	.๒๘	.๓๖
	ค	ชยะชะแยง	๒๒	๑๐	.๑๖	.๒๐		ค	อนุญาต	๖	๑	-	-
	ง	ชยะชะแยง	๓๑	๘๑	.๕๗	.๕๑		ง	อนุญาต	๘	๒	.๐๕	.๒๖
	จ	ชยะชะแยง	๖	๑	-	-		จ	อนุญาต	๒	๑	-	-
	ว	เวน	๐	๑	-	-		ว	เวน	๐	๐	-	-
๔๘	ก	ละเอียคละออ	๕๒	๕๘	.๕๖	.๐๖	๕๐	ก	เส้าโศก	๕	๒	-	-
	ข	ละเอียคละออ	๒๒	๓๔	.๒๘	.๑๕		ข	เส้าโศก	๕๒	๗๖	.๖๒	.๒๑
	ค	ละเอียคละออ	๑๗	๔	.๑๐	.๓๐		ค	เส้าโศก	๑๐	๐	.๐๕	.๓๘
	ง	ละเอียคละออ	๗	๔	.๐๕	.๑๑		ง	เส้าโศก	๓๖	๒๖	.๒๘	.๐๗
	จ	ละเอียคละออ	๒	๐	-	-		จ	เส้าโศก	๑	๐	-	-
	ว	เวน	๐	๐	-	-		ว	เวน	๐	๐	-	-

ตาราง ๕ (ต่อ)

ข้อ	ตัว เลือก	แบบสะกดการันต์	% PL	% PH	p	r	ข้อ	ตัว เลือก	แบบสะกดการันต์	% PL	% PH	p	r
๕๑	ก	พราวม	๗	๑	-	-	๕๒	ก	ปรารวม	๕	๔	.๐๖	.๑๖
	ข	พราหม	๑๑	๒	.๐๖	.๓๒		ข	ปรารมย	๓๔	๓๐	.๓๒	.๐๕
	ค	พราหม	๑๐	๓	.๐๖	.๒๔		ค	ปรารมณ	๓๒	๑๘	.๒๕	.๑๘
	ง	พราหมณ	๗๐	๕๑	.๘๑	.๓๒		ง	ปรารมก	๒๑	๔๗	.๓๓	.๒๕
	จ	พราหมณ	๒	๒	-	-		จ	ปรารมณ	๔	๑	-	-
	ว	เวณ	๐	๑	-	-		ว	เวณ	๐	๐	-	-
๕๓	ก	โคลงกาล	๕	๒	.๐๕	.๒๘	๕๔	ก	พิศวาท	๒๒	๑๐	.๑๗	.๒๕
	ข	โคลงการ	๒๒	๒	.๑๐	.๔๗		ข	พิศวาส	๒๒	๖๖	.๔๓	.๔๕
	ค	โคลงการ	๓๔	๕๔	.๔๔	.๒๑		ค	พิศวาส	๑๑	๒	.๐๖	.๓๒
	ง	โคลงการณ	๓๐	๔๑	.๓๕	.๑๒		ง	พิศวาท	๓๓	๒๒	.๒๗	.๑๓
	จ	โคลงกาล	๕	๑	-	-		จ	พิศวาท	๖	๐	-	-
	ว	เวณ	๐	๐	-	-		ว	เวณ	๒	๐	-	-
๕๕	ก	ปรารณา	๒๐	๕	.๑๒	.๓๑	๕๖	ก	สมโภช	๑๐	๒	.๐๕	.๓๐
	ข	ปรารณา	๖	๑	-	-		ข	สมโภช	๔๔	๕๕	.๕๔	.๑๑
	ค	ปรารณา	๒๔	๕	.๑๖	.๒๕		ค	สมโภชน	๗	๐	-	-
	ง	ปรารรณา	๔๓	๘๔	.๖๕	.๔๔		ง	สมโภชน	๓๔	๓๖	.๓๕	.๐๒
	จ	ปรารรณา	๖	๑	-	-		จ	สมโพธิ	๑	๓	-	-
	ว	เวณ	๑	๐	-	-		ว	เวณ	๐	๐	-	-
๕๗	ก	พุกทรา	๒๗	๓๐	.๒๘	.๐๘	๕๘	ก	จระเข	๕	๐	-	-
	ข	พุกธา	๓๓	๑๗	.๒๕	.๒๑		ข	จระเข	๓๑	๔๕	.๓๘	.๑๕
	ค	พุกธา	๑๔	๕๐	.๓๐	.๔๑		ค	จระเข	๔	๐	-	-
	ง	พุกทรา	๑๘	๒	.๐๕	.๔๔		ง	จระเข	๒	๑	-	-
	จ	พุกธา	๖	๑	-	-		จ	จระเข	๕๘	๕๔	.๕๘	.๐๐
	ว	เวณ	๑	๐	-	-		ว	เวณ	๐	๐	-	-

ตาราง ๕ (ต่อ)

ข้อ	ตัวเลือก	แบบสะกดการันต์	% PL	% PH	p	r	ข้อ	ตัวเลือก	แบบสะกดการันต์	% PL	% PH	p	r
๕๕	ก	สมเพท	๓๕	๒๒	.๓๐	.๒๐	๖๐	ก	อัมพาท	๒๖	๑๕	.๒๐	.๑๖
	ข	สมเพศ	๒๖	๔	.๑๓	.๔๖		ข	อัมพาท	๓๐	๘๐	.๕๖	.๕๐
	ค	สมเพช	๕	๑	.๐๕	.๓๕		ค	อัมพาท	๒๒	๔	.๑๒	.๓๘
	ง	สมเพศ	๑๒	๐	.๐๕	.๔๓		ง	อัมพาท	๑๐	๐	.๐๕	.๓๕
	จ	สมเพช	๑๓	๓๓	.๔๑	.๖๑		จ	อัมพาท	๑๑	๑	.๐๕	.๔๑
	ว	เวน	๑	๐	-	-		ว	เวน	๑	๐	-	-
๖๑	ก	บิณฑาท	๑๓	๒	.๐๗	.๓๖	๖๒	ก	สันถาร	๑๐	๑	.๐๕	.๓๕
	ข	บิณฑาทร	๑๖	๖	.๑๑	.๒๓		ข	สันฐาน	๑๕	๔๗	.๓๒	.๓๒
	ค	บิณฑาท	๒๒	๒๗	.๒๕	.๑๘		ค	สันฐาน	๒๐	๕	.๑๔	.๒๐
	ง	บิณฑาทร	๔๑	๕๕	.๔๘	.๑๔		ง	สันฐาน	๔๒	๔๒	.๔๒	.๐๐
	จ	บิณฑาทร	๗	๐	-	-		จ	สันฐาน	๕	๑	.๐๕	.๓๕
	ว	เวน	๑	๐	-	-		ว	เวน	๐	๐	-	-
๖๓	ก	พิศการ	๑๐	๐	.๐๕	.๓๕	๖๔	ก	ขันสุท	๑๐	๘	.๐๕	.๐๕
	ข	พิศการ	๓๕	๘๑	.๖๑	.๔๔		ข	ขันสุท	๒๖	๖๓	.๔๔	.๓๘
	ค	พิศการ	๓๐	๑๘	.๒๔	.๑๖		ค	ขันสุท	๒๑	๑๔	.๑๗	.๑๑
	ง	พิศกาล	๑๒	๐	.๐๕	.๔๓		ง	ขันสุท	๗	๐	-	-
	จ	พิศกาล	๕	๐	.๐๕	.๓๕		จ	ขันสุท	๓๖	๑๕	.๒๕	.๒๗
	ว	เวน	๐	๑	-	-		ว	เวน	๐	๐	-	-
๖๕	ก	ชาปนกิจ	๑๐	๐	.๐๕	.๓๕	๖๖	ก	ชมกชมอย	๒๖	๓๘	.๓๒	.๑๔
	ข	ชาปนกิจ	๒๘	๑	.๑๑	.๖๐		ข	ชมกชมอย	๓๒	๒๗	.๒๗	.๐๖
	ค	ฉาปนกิจ	๑๖	๕๖	.๓๕	.๔๓		ค	ชมกชมอย	๒๕	๒๒	.๒๓	.๐๔
	ง	ฉาปนกิจ	๔๓	๔๓	.๔๓	.๐๐		ง	ชมกชมอย	๑๖	๑๓	.๑๔	.๐๕
	จ	ฉาปนกิจ	๒	๐	-	-		จ	ชมกชมอย	๑	๐	-	-
	ว	เวน	๑	๐	-	-		ว	เวน	๐	๐	-	-

ตาราง ๕ (ต่อ)

ข้อ	ตัว เลือก	แบบสะกดการันต์	% PL	% PH	p	r	ข้อ	ตัว เลือก	แบบสะกดการันต์	% PL	% PH	p	r
๒๗	ก	สามาน	๑๕	๑๘	.๑๖	.๐๕	๒๘	ก	ละเมียดละไม	๓๓	๗๐	.๕๒	.๓๗
	ข	สามานย์	๘	๕๐	.๒๗	.๕๐		ข	ละเมียดกลไม	๑๐	๕	.๐๗	.๑๕
	ค	สามาด	๑๕	๑	.๐๖	.๔๗		ค	ลเมียดละไม	๑๑	๔	.๐๗	.๒๑
	ง	สามาดย์	๓๔	๑๓	.๒๓	.๒๘		ง	ละเมียดละมัย	๒๙	๑๗	.๒๓	.๑๖
	จ	สามาร	๒๖	๑๘	.๒๒	.๑๑		จ	ละเมียดลมัย	๑๖	๓	.๐๘	.๓๔
	ว	เวน	๑	๐	-	-		ว	เวน	๐	๐	-	-
๒๘	ก	พิศมัย	๔๑	๔๒	.๔๒	.๐๐	๒๙	ก	บริภาส	๒๖	๑๐	.๑๗	.๒๕
	ข	พิศมัย	๒๗	๕๓	.๔๐	.๒๗		ข	บริภาษ	๒๓	๖๔	.๔๓	.๔๒
	ค	พิศมัย	๖	๐	-	-		ค	บริภาษณ	๒๗	๗	.๑๖	.๓๔
	ง	พิศมัย	๒๕	๕	.๑๔	.๓๗		ง	บริภาท	๑๗	๑๐	.๑๓	.๑๓
	จ	พิศมัย	๑	๐	-	-		จ	บริพาษ	๕	๙	-	-
	ว	เวน	๐	๐	-	-		ว	เวน	๒	๐	-	-
๓๑	ก	เจียรระไน	๑๔	๔๗	.๒๙	.๓๙	๓๒	ก	โจษจัน	๑๔	๘๒	.๔๗	.๒๗
	ข	เจียรระไนย	๑๔	๕	.๐๙	.๒๒		ข	โจทจัน	๑๘	๖	.๑๑	.๒๕
	ค	เจียรนัย	๓๙	๑๗	.๒๗	.๒๗		ค	โจกจัน	๒๔	๐	.๑๐	.๕๗
	ง	เจียรระนัย	๑๘	๑๙	.๑๘	.๐๒		ง	โจทกจัน	๒๒	๘	.๑๔	.๒๕
	จ	เจียรไน	๑๓	๑๒	.๑๒	.๐๒		จ	โจทยจัน	๒๐	๔	.๑๑	.๓๕
	ว	เวน	๒	๐	-	-		ว	เวน	๒	๐	-	-
๓๓	ก	เพชรฆาต	๒๔	๗	.๑๑	.๓๐	๓๔	ก	อาถัน	๓๐	๑	.๑๒	.๖๑
	ข	เพชรฆาต	๒๙	๑๗	.๒๓	.๑๖		ข	อาถรร	๑๔	๑	.๐๖	.๔๖
	ค	เพชรฆาตร	๑๐	๑	.๐๕	.๓๙		ค	อาถรรณ	๔๗	๑๑	.๒๗	.๔๔
	ง	เพชรฆาต	๑๔	๔	.๐๘	.๒๖		ง	อาถรรพ	๑๔	๗๙	.๕๖	.๖๔
	จ	เพชรฆาต	๒๒	๗๑	.๕๖	.๕๙		จ	อาถรรพณ	๔	๗	.๐๕	.๑๑
	ว	เวน	๑	๐	-	-		ว	เวน	๑	๑	-	-

ตาราง ๕ (ต่อ)

ข้อ	ตัวเลือก	แบบสะกดการันต์	% PL	% PH	p	r	ข้อ	ตัวเลือก	แบบสะกดการันต์	% PL	% PH	p	r
๗๕	ก	บรเพชร	๑๗	๑	.๐๗	.๕๐	๗๖	ก	ชอลค	๖๐	๕๑	.๕๖	.๐๕
	ข	บอระเพ็ด	๓๕	๗๐	.๕๔	.๓๔		ข	ชอกค	๑๐	๑	.๐๕	.๓๕
	ค	บระเพ็ด	๘	๐	—	—		ค	ชอลก	๑๕	๔๗	.๓๖	.๓๖
	ง	บอระเพชร	๗	๐	—	—		ง	ชอก	๔	๑	—	—
	จ	บรเพ็ด	๓๐	๒๕	.๒๕	.๐๑		จ	ชอก	๗	๐	—	—
	ว	เวน	๑	๐	—	—		ว	เวน	๐	๐	—	—
๗๗	ก	เคียคฉัน	๑๕	๕	.๑๒	.๑๒	๗๘	ก	อเน็คอนาถ	๓๔	๑๕	.๒๖	.๑๕
	ข	เคียคฉันท์	๑๘	๓๐	.๒๔	.๒๖		ข	อเนจอนาจ	๑๒	๒	.๐๖	.๓๔
	ค	เคียจฉัน	๒๗	๑๐	.๑๘	.๒๗		ค	อเนจอนาถ	๑๒	๓๐	.๒๐	.๒๖
	ง	เคียจฉันท์	๒๕	๔๘	.๓๘	.๒๐		ง	อเน็จอนาถ	๓๒	๓๗	.๓๔	.๐๗
	จ	เค็ยรฉาน	๑๐	๒	.๐๕	.๓๐		จ	อเนถอนาถ	๗	๑๒	.๐๕	.๑๖
	ว	เวน	๑	๑	—	—		ว	เวน	๓	๐	—	—
๗๘	ก	พุทชช่าคิ	๒๒	๒๖	.๒๖	.๐๑	๘๐	ก	ปฏิสันฐาน	๓๗	๑๘	.๒๗	.๒๓
	ข	พุทชชาติ	๒๒	๕	.๑๒	.๓๔		ข	ปฏิสันถาร	๑๘	๖๖	.๓๕	.๔๖
	ค	พุทชชชช	๑๒	๔	.๐๘	.๒๓		ค	ปฏิสันฐาน	๑๓	๕	.๐๕	.๔๖
	ง	พุทชชช	๑๓	๓	.๐๗	.๒๘		ง	ปฏิสันฐาน	๒๔	๑๔	.๑๕	.๑๕
	จ	พุทชชชช	๒๕	๖๒	.๔๓	.๓๘		จ	ปติสันถาร	๗	๑	—	—
	ว	เวน	๑	๐	—	—		ว	เวน	๑	๐	—	—

ในการวิเคราะห์ตัวเลือกของแบบทดสอบชุดที่ ๒ ก็ดำเนินการเช่นเดียวกันผลของการวิเคราะห์ได้แสดงในตาราง ๑๐

ตาราง ๑๐ การวิเคราะห์แต่ละรายตัวเลือกในแบบทดสอบการเขียนสะกด
การันต์ชุดที่ ๒

ขอ	ตัวเลือก	แบบการสะกดการันต์	%PL	%PH	p	r	ขอ	ตัวเลือก	แบบการสะกดการันต์	%PL	%PH	p	r
๑	ก	ไม้บันทึก	๒๐	๗	.๑๓	.๒๕	๒	ก	ช้ช้ญ	๕๔	๕๑	.๗๔	.๔๖
	ข	ไม้บรรทัด	๖	๐	—	—		ข	ช้ช้ช	๔๓	๗	.๒๓	.๔๘
	ค	ไม้บรรทัด	๗๔	๕๓	.๘๔	.๓๒		ค	ช้ช้ญ	๓	๑	—	—
	ว		๐	๐	—	—		ว		๐	๑	—	—
๓	ก	ชวมช้ช	๓	๑	—	—	๔	ก	เสบียง	๗๒	๕๖	.๘๖	.๔๔
	ข	ส่วมช้ช	๕๑	๕๕	.๕๕	.๒๘		ข	เสบียง	๑๘	๑	.๐๘	.๕๑
	ค	ชวมช้ช	๕	๐	—	—		ค	สะเบียง	๑๐	๓	.๐๖	.๒๘
	ว		๑	๐	—	—		ว		๐	๐	—	—
๕	ก	อู๋มอังก	๗๐	๘๗	.๗๕	.๒๔	๖	ก	สังเกด	๓๔	๗๕	.๕๗	.๔๖
	ข	อู่มงค	๔	๐	—	—		ข	สังเกตุ	๕๕	๑๒	.๓๘	.๕๖
	ค	อู๋มอ	๒๖	๑๓	.๑๕	.๑๕		ค	สังเกด	๖	๒	.๐๕	.๒๖
	ว		๐	๐	—	—		ว		๑	๐	—	—
๗	ก	สาบแซง	๓๕	๑๔	.๒๔	.๒๘	๘	ก	เหลวไหล	๖๖	๘๐	.๙๓	.๑๗
	ข	สาบแซง	๕๓	๘๕	.๗๐	.๓๗		ข	เหลวไหล	๒๕	๑๕	.๒๖	.๐๘
	ค	สาบแซง	๑๒	๑	.๐๕	.๔๓		ค	เหลวหล้ย	๕	๑	.๐๕	.๓๕
	ว		๐	๐	—	—		ว		๐	๐	—	—
๘	ก	น้ำน้กาช	๑๐	๗	.๐๘	.๐๘	๑๐	ก	เข้ช้เรือ	๗๐	๕๑	.๘๑	.๓๖
	ข	น้ำน้กาช	๔๑	๑๐	.๒๔	.๔๐		ข	เข้ช้เรือ	๑๘	๖	.๑๑	.๒๕
	ค	น้ำน้กาช	๔๘	๘๓	.๔๐	.๓๕		ค	เข้ช้เรือ	๑๒	๓	.๐๗	.๒๘
	ว		๑	๐	—	—		ว		๐	๐	—	—

ตาราง ๑๐ (ต่อ)

ข้อ	ตัวเลือก	แบบการสุ่มกักการันต์	%PL	%PH	p	r	ข้อ	ตัวเลือก	แบบการสุ่มกักการันต์	%PL	%PH	p	r
๑๑	ก	ชมพู่	๕๕	๗๕	.๖๒	.๒๗	๑๒	ก	สีชมภู	๕๒	๓๖	.๓๕	.๐๖
	ข	ชมภู	๕๑	๖๑	.๒๗	.๑๖		ข	สีชมพู่	๕๔	๖๔	.๕๕	.๑๑
	ค	ชมภู	๔	๐	-	-		ค	สีชมพู	๖	๐	-	-
	ว		๐	๐	-	-		ว		๖	๐	-	-
๑๓	ก	วงศ์ตระกูล	๘๐	๕๘	.๕๑	.๕๕	๑๔	ก	สูญเสีย	๘๖	๕๖	.๕๐	.๓๓
	ข	วงศ์ตระกูล	๑๐	๑	.๐๕	.๓๕		ข	สูญเสีย	๑๔	๖	.๐๖	.๓๔
	ค	วงศ์ตระกูล	๑๐	๑	.๐๕	.๓๕		ค	สูญเสีย	๔	๑	-	-
	ว		๐	๐	-	-		ว		๐	๑	-	-
๑๕	ก	สีโก	๖๖	๕๖	.๘๓	.๔๕	๑๖	ก	แมลงสาบ	๔๖	๗๗	.๖๖	.๓๓
	ข	สีโก	๑๕	๔	.๑๐	.๓๔		ข	แมลงสาบ	๓๐	๕	.๑๕	.๓๖
	ค	สีโก	๑๕	๐	.๐๖	.๔๗		ค	แมลงสาบ	๖๓	๑๔	.๑๘	.๑๔
	ว		๐	๐	-	-		ว		๑	๐	-	-
๑๗	ก	กันโรค	๓๔	๑๓	.๒๓	.๒๘	๑๘	ก	ขยุม	๓๖	๖๕	.๓๖	.๐๘
	ข	กรรโรค	๕๐	๘๗	.๗๐	.๕๓		ข	ขยุม	๕๐	๖๕	.๕๘	.๑๖
	ค	กรรโรค	๑๕	๐	.๐๖	.๔๗		ค	ขะหยม	๑๓	๖	.๐๕	.๑๗
	ว		๑	๐	-	-		ว		๑	๐	-	-
๑๙	ก	ศัพท์	๗๓	๕๔	.๘๕	.๓๖	๒๐	ก	บันได	๕๐	๕๖	.๗๓	.๕๑
	ข	ศัพท์	๑๕	๕	.๑๑	.๓๐		ข	บรรได	๖๗	๔	.๑๔	.๔๓
	ค	ศัพท์	๘	๑	.๐๕	.๓๕		ค	บันได	๖๓	๔	.๑๖	.๓๕
	ว		๐	๐	-	-		ว		๐	๐	-	-

ตาราง ๑๐ (ต่อ)

ข้อ	ตัว เลือก	แบบการสุ่มกค การันต์	%PL	%PH	p	r	ข้อ	ตัว เลือก	แบบการสุ่มกค การันต์	%PL	%PH	p	r
๒๑	ก	อารมณ	๖๓	๘๕	.๓๗	.๓๕	๒๒	ก	มีคมน	๖๒	๘๘	.๓๔	.๒๗
	ข	อารมย	๒๑	๘	.๑๔	.๒๔		ข	มีคมนค	๓๐	๑๐	.๑๕	.๓๐
	ค	อารมภ	๑๖	๓	.๐๘	.๓๔		ค	มีคมนช	๘	๖	.๐๗	.๐๖
	ว		๐	๐	-	-		ว		๐	๐	-	-
๒๓	ก	ชานชาน	๗๕	๕๗	.๘๘	.๔๕	๒๔	ก	ไผ่ผืน	๗๖	๕๖	.๘๗	.๔๐
	ข	ทราวชาน	๑๖	๑	.๐๗	.๔๗		ข	ไผ่ผืน	๑๘	๔	.๑๐	.๓๓
	ค	ชานชวาน	๕	๒	.๐๕	.๒๘		ค	ฝ้ายผืน	๖	๐	-	-
	ว		๐	๐	-	-		ว		๐	๐	-	-
๒๕	ก	คิก ๆ	๒๗	๖๐	.๔๓	.๓๔	๒๖	ก	ตะไผ	๓๐	๒	.๑๓	.๕๔
	ข	คิก ๆ	๑๘	๑๐	.๑๔	.๑๕		ข	ตะไผ	๕๕	๕๔	.๗๗	.๕๒
	ค	คิก ๆ	๕๓	๓๐	.๔๑	.๒๔		ค	ทไผ	๑๕	๔	.๐๕	.๒๘
	ว		๒	๐	-	-		ว		๐	๒	-	-
๒๗	ก	ผาสุข	๗๕	๕๔	.๖๗	.๒๘	๒๘	ก	จำนนก	๖๖	๒๐	.๔๒	.๔๗
	ข	ผาสุก	๑๕	๕๖	.๓๐	.๓๖		ข	จำนอง	๘	๑	.๐๕	.๓๕
	ค	ผาศุกร	๖	๐	-	-		ค	จำนง	๒๖	๗๕	.๕๓	.๕๓
	ว		๐	๐	-	-		ว		๐	๐	-	-
๒๘	ก	คากคิน	๑๒	๕	.๐๘	.๑๕	๓๐	ก	นะกะ	๑๔	๓	.๐๘	.๓๑
	ข	คากคิน	๓๘	๕๗	.๔๗	.๑๕		ข	นะกะ	๓๗	๑๐	.๒๒	.๓๗
	ค	คากคิน	๕๕	๓๘	.๔๓	.๑๑		ค	นะกะ	๔๕	๘๗	.๖๕	.๔๔
	ว		๑	๐	-	-		ว		๐	๐	-	-

ตาราง ๑๐ (ต่อ)

ข้อ	ตัว เลือก	แบบการสุ่มกค การันต์	% PL	% PH	p	r	ข้อ	ตัว เลือก	แบบการสุ่มกค การันต์	% PL	% PH	p	r
๓๑	ก	ทะลิ่ง	๔๖	๓๒	.๕๕	.๒๗	๓๒	ก	โโอกาส	๖๕	๕๕	.๕๕	.๖๒
	ข	ทะลิ่ง	๗	๑	-	-		ข	โโอกาส	๒๖	๑	.๑๐	.๕๕
	ค	ทะลิ่ง	๔๗	๒๗	.๓๗	.๒๒		ค	โโอกาส	๕	๐	-	-
	ว		๐	๐	-	-		ว		๐	๐	-	-
๓๓	ก	ชากศพ	๕๖	๕๕	.๓๑	.๓๔	๓๔	ก	ยอมเยา	๓๒	๗๕	.๕๕	.๔๗
	ข	ทราศพ	๓๑	๑๔	.๒๒	.๒๓		ข	ยอมเยาว	๕๕	๑๕	.๓๓	.๓๕
	ค	ชราศพ	๑๒	๑	.๐๕	.๔๓		ค	ยอมเยา	๑๕	๔	.๑๐	.๓๓
	ว		๑	๐	-	-		ว		๑	๐	-	-
๓๕	ก	เพยะ	๕	๓๐	.๑๕	.๓๒	๓๖	ก	เคียวเขิน	๓๑	๑๐	.๒๐	.๓๑
	ข	เพยะ	๓๗	๒๕	.๓๓	.๐๕		ข	เคียวเขิญ	๕๐	๕๗	.๗๐	.๔๓
	ค	เพยะ	๕๔	๔๑	.๔๗	.๑๓		ค	เขียวเขิญ	๑๕	๓	.๐๕	.๓๗
	ว		๐	๐	-	-		ว		๑	๐	-	-
๓๗	ก	หง	๗	๐	-	-	๓๘	ก	วังควาญ	๕๐	๕๑	.๕๑	.๐๑
	ข	หงส์	๔๒	๕๒	.๖๓	.๔๓		ข	วังควาน	๓๗	๔๕	.๕๒	.๑๑
	ค	หงษ์	๕๑	๑๕	.๓๔	.๓๖		ค	วังควาญ	๑๑	๐	.๐๕	.๔๑
	ว		๐	๐	-	-		ว		๒	๑	-	-
๓๘	ก	สังวาล	๒๓	๓๕	.๓๑	.๑๕	๔๐	ก	มเหสี	๒๖	๑๑	.๑๕	.๒๓
	ข	สังวาลย์	๖๐	๖๐	.๖๐	.๐๐		ข	มเหสี	๗๑	๕๕	.๕๑	.๖๗
	ค	สังวาร	๑๕	๑	.๐๖	.๔๗		ค	มเหสี	๓	-	-	-
	ว		๒	๐	-	-		ว		๐	๐	-	-

ตาราง ๑๐ (ต่อ)

ข้อ	ตัว เลือก	แบบการสุ่มก การันต์	%PL	%PH	p	r	ข้อ	ตัว เลือก	แบบการสุ่มก การันต์	%PL	%PH	p	r
๔๑	ก	หลงไหล	๕๒	๗๕	.๖๖	.๓๐	๒	ก	สะคราญ	๕๒	๕๕	.๕๘	.๑๓
	ข	หลงไหล	๔๕	๖๑	.๓๓	.๒๗		ข	สคราญ	๕๒	๕๕	.๕๕	.๐๑
	ค	หลงหลัย	๓	๐	—	—		ค	สะกราน	๑๒	๐	.๐๕	.๕๓
	ว		๐	๐	—	—		ว		๐	๐	—	—
๔๓	ก	หอมฮัก ๆ	๕๑	๖๓	.๓๗	.๓๐	๔๔	ก	ตัววมค	๕๒	๔๑	.๕๖	.๑๑
	ข	ฮัก ๆ	๒๕	๖๒	.๒๕	.๐๕		ข	ชระมค	๕๒	๕๘	.๕๐	.๑๖
	ค	ฮัก ๆ	๒๐	๕๕	.๓๗	.๓๗		ค	ชระมค	๕	๐	—	—
	ว		๐	๐	—	—		ว		๑	๑	—	—
๔๕	ก	ลำไย	๗๓	๕๐	.๖๑	.๒๓	๕๖	ก	ประมง	๘๒	๕๕	.๘๘	.๒๕
	ข	ลำไย	๒๔	๕๐	.๓๗	.๒๘		ข	ประมงค	๑๓	๕	.๐๕	.๒๑
	ค	ลำยัย	๓	๐	—	—		ค	ประมงค	๕	๐	—	—
	ว		๐	๐	—	—		ว		๐	๐	—	—
๔๗	ก	ทะนุถนอม	๓๑	๖๑	.๕๖	.๓๑	๔๘	ก	สไป	๓๕	๓๒	.๓๓	.๐๓
	ข	ถนุถนอม	๑๘	๑	.๐๘	.๕๑		ข	สไป	๔๐	๖๕	.๕๓	.๒๕
	ค	ทนุถนอม	๔๕	๓๗	.๕๓	.๑๒		ค	สไป	๒๓	๓	.๑๑	.๕๓
	ว		๒	๑	—	—		ว		๒	๐	—	—
๔๘	ก	ปราณี	๖๕	๑๔	.๕๐	.๕๖	๕๐	ก	ความขาง	๕๒	๑๘	.๒๕	.๒๘
	ข	ปราณี	๒๕	๘๕	.๕๖	.๖๐		ข	ความขาง	๕๐	๘๒	.๖๗	.๓๖
	ค	ปราณี	๖	๑	—	—		ค	ความขาง	๗	๐	—	—
	ว		๐	๐	—	—		ว		๑	๐	—	—

ตาราง ๑๐ (ต่อ)

ข้อ	ตัว เลือก	แบบการสะกด การันต์	%PL	%PH	p	r	ข้อ	ตัว เลือก	แบบการสะกด การันต์	%PL	%PH	p	r
๕๑	ก	โนต	๕	๑	.๐๕	.๓๙	๕๒	ก	อิริยาบท	๕๔	๔๘	.๕๑	.๐๖
	ข	โนต	๓๙	๖๑	.๕๐	.๒๒		ข	อิริยาบถ	๒๓	๔๖	.๓๔	.๒๕
	ค	โนต	๕๒	๓๘	.๔๕	.๑๔		ค	อิริยาบท	๒๒	๖	.๑๓	.๓๑
	ว		๐	๐	-	-		ว		๑	๐	-	-
๕๓	ก	ฟุงชาน	๘๒	๙๗	.๙๑	.๓๗	๕๔	ก	ชโมย	๖๙	๘๙	.๖๐	.๒๙
	ข	ฟุงชวาน	๑๔	๒	.๐๗	.๓๗		ข	ชชะโมย	๒๔	๘	.๑๔	.๒๔
	ค	ฟุงชวาน	๓	๑	-	-		ค	โชมย	๑๐	๓	.๐๖	.๒๔
	ว		๑	๐	-	-		ว		๐	๐	-	-
๕๕	ก	สควกสบาย	๓๐	๙	.๑๙	.๓๒	๕๖	ก	เครื่องสำอาง	๓๕	๖๒	.๔๘	.๒๗
	ข	สะควกสบาย	๒๐	๕	.๑๒	.๓๑		ข	สำอางค	๕๖	๓๗	.๔๖	.๑๙
	ค	สะควกสบาย	๔๙	๘๖	.๖๙	.๔๒		ค	สำอางค	๘	๑	.๐๕	.๓๙
	ว		๑	๐	-	-		ว		๑	๐	-	-
๕๗	ก	ทะเลสาบ	๔๑	๖๘	.๕๕	.๒๘	๕๘	ก	รินรมย	๔๒	๗๘	.๖๑	.๓๘
	ข	ทะเลสาบ	๕๑	๓๐	.๔๐	.๒๒		ข	รินรมณ	๔๐	๑๙	.๒๙	.๒๕
	ค	ทะเลสาบ	๘	๒	.๐๕	.๒๖		ค	รินรม	๑๒	๓	.๐๗	.๒๘
	ว		๐	๐	-	-		ว		๐	๐	-	-
๕๙	ก	คल्पแคลง	๓๐	๑๔	.๒๒	.๒๒	๖๐	ก	ภาควณิ	๕๗	๖๓	.๖๐	.๐๖
	ข	คल्पคะแลง	๖๐	๘๕	.๗๓	.๓๑		ข	พากณิ	๒๘	๑๕	.๒๑	.๑๘
	ค	คल्पคทรแลง	๙	๑	.๐๕	.๓๙		ค	พากพม	๑๔	๒๒	.๑๘	.๑๒
	ว		๑	๐	-	-		ว		๐	๐	-	-

ตาราง ๑๐ (ต่อ)

ข้อ	ตัวเลือก	แบบการสะกดการันต์	%PL	%PH	p	r	ข้อ	ตัวเลือก	แบบการสะกดการันต์	%PL	%PH	p	r
๖๑	ก	พิธีร็ทอง	๓๒	๕๕	.๔๓	.๒๔	๖๒	ก	บรรณรักษั	๑๕	๙	.๑๒	.๑๒
	ข	พิธีร็ทอง	๔๓	๕๑	.๔๔	.๐๖		ข	บรรณารักษั	๕๕	๘๘	.๓๓	.๔๐
	ค	พิธีร็ทอง	๒๑	๔	.๑๑	.๓๖		ค	บรรณาลักษัณ	๓๐	๓	.๑๔	.๕๐
	ว		๑	๐	-	-		ว		๐	๐	-	-
๖๓	ก	ไวยขกรณั	๖	๓	.๐๕	.๑๖	๖๔	ก	วิ้งเป็ยว	๒๖	๕๒	.๓๙	.๒๘
	ข	ไวยกรณั	๕๐	๓๔	.๕๐	.๐๐		ข	วิ้งเป็รยว	๔๔	๓๘	.๔๑	.๐๖
	ค	ไวยกรณั	๔๒	๖๓	.๕๓	.๒๐		ค	วิ้งเป็ลยว	๓๐	๑๐	.๑๙	.๓๐
	ว		๑	๐	-	-		ว		๐	๐	-	-
๖๕	ก	เคินจกรม	๓๒	๕๘	.๔๕	.๒๓	๖๖	ก	กะรັค	๑๕	๒๕	.๒๐	.๑๕
	ข	เคินจกกลม	๔๑	๓๒	.๓๖	.๑๐		ข	การັค	๒๐	๔	.๑๑	.๓๕
	ค	เคินจกม	๒๓	๑๐	.๑๘	.๒๓		ค	กะหรัค	๖๔	๓๐	.๖๓	.๐๓
	ว		๐	๐	-	-		ว		๑	๑	-	-
๖๗	ก	จระละเม็ค	๒๑	๓๓	.๒๓	.๑๕	๖๘	ก	ทิมทึค	๕๓	๖๖	.๖๒	.๑๐
	ข	จาละเม็ค	๓๐	๑๑	.๒๐	.๒๘		ข	ทินทึค	๓๓	๓๐	.๓๑	.๐๓
	ค	จาระเม็ค	๔๕	๕๖	.๕๓	.๐๓		ค	ทินทึค	๑๐	๔	.๐๓	.๑๕
	ว		๐	๐	-	-		ว		๐	๐	-	-
๖๘	ก	หยิบโหยง	๕๕	๖๓	.๖๔	.๑๐	๗๐	ก	เควองลาง	๖๒	๓๔	.๖๘	.๑๔
	ข	หยิบหยง	๓๓	๓๑	.๓๖	.๐๖		ข	เควองราง	๓๐	๒๕	.๒๓	.๐๖
	ค	หยิบหญง	๓	๒	.๐๕	.๒๖		ค	เควองเลา	๓	๑	-	-
	ว		๑	๐	-	-		ว		๑	๐	-	-

ตาราง ๑๐ (ต่อ)

ข้อ	ตัว เลือก	แบบการสะกด การันต์	%PL	%PH	p	r	ข้อ	ตัว เลือก	แบบการสะกด การันต์	%PL	%PH	p	r
๗๑	ก	เรือโคลง	๔๗	๗๘	.๖๓	.๓๓	๗๒	ก	เต็มแป้	๔๒	๒๙	.๓๕	.๑๔
	ข	เรือโครง	๒๗	๖	.๑๕	.๓๒		ข	เต็มแปด	๒๘	๓๗	.๓๒	.๑๐
	ค	เรือโคง	๒๖	๑๖	.๒๑	.๑๔		ค	เต็มแปร์	๒๙	๓๔	.๓๒	.๐๗
	ว		๐	๐	-	-		ว		๑	๐	-	-
๗๓	ก	ไฟครอก	๕๗	๕๖	.๕๑	.๐๘	๗๔	ก	ตะไคร้	๑๔	๔	.๐๘	.๒๖
	ข	ไฟคลอก	๕๑	๔๐	.๕๑	.๐๑		ข	ตะไคร้	๕๗	๘๒	.๗๐	.๒๙
	ค	ไฟคอก	๑๑	๔	.๐๗	.๒๑		ค	ตะไคร	๒๘	๑๔	.๒๑	.๒๐
	ว		๑	๐	-	-		ว		๑	๐	-	-
๗๕	ก	ลำไส้	๕๔	๗๔	.๖๔	.๒๒	๗๖	ก	ฟุตบอล	๓๔	๖๘	.๕๑	.๓๔
	ข	ลำไส้	๔๒	๒๕	.๓๓	.๑๘		ข	ฟุตบอล	๕๙	๓๑	.๔๕	.๒๙
	ค	ลำไส้	๓	๑	-	-		ค	ฟุตบอล	๕	๑	-	-
	ว		๑	๐	-	-		ว		๒	๐	-	-
๗๗	ก	รังสี	๖๐	๕๑	.๗๗	.๔๑	๗๘	ก	ประคิษฐ์ประคอบ	๗๓	๘๔	.๗๙	.๑๕
	ข	รังษี	๓๕	๘	.๒๐	.๓๙		ข	ประคิตถประคอบ	๑๘	๓	.๐๘	.๓๗
	ค	รังศีร	๕	๑	-	-		ค	ประคิกประคอบ	๘	๑๓	.๑๐	.๑๑
	ว		๐	๐	-	-		ว		๑	๐	-	-
๗๘	ก	บำเพ็ญตะบะ	๕๕	๕๙	.๕๗	.๐๘	๘๐	ก	อาจิน	๑๙	๓๕	.๒๗	.๒๐
	ข	บำเพ็ญตบะ	๒๘	๓๘	.๓๓	.๑๑		ข	อาจินต์	๔๗	๓๗	.๔๒	.๑๐
	ค	บำเพ็ญตระบะ	๑๕	๓	.๐๘	.๓๓		ค	อาจิน	๓๒	๒๗	.๒๙	.๐๗
	ว		๒	๐	-	-		ว		๒	๑	-	-

ข. การวิเคราะห์ข้อมูลภาคเหตุผล

การวิเคราะห์ข้อมูลภาคเหตุผล ผู้เขียนได้ดำเนินการดังนี้

๑. ตรวจสอบ "ภาคเหตุผล" จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด แล้วสุ่มเอาชุดละ ๑๐๐ ฉบับ
๒. บันทึกรอยขีดของเหตุผลทุกเหตุผลในแต่ละขอ แล้วหาความถี่ (frequency)

ของแต่ละเหตุผลเป็นร้อยละ จึงแสดงรายละเอียดไว้ในตาราง ๑๑

สำหรับอักษรย่อของเหตุผลทั้ง ๑๑ เหตุผลที่กลุ่มตัวอย่างเลือกเพื่อประกอบในการเขียนสะกดการันต์คำแต่ละคำในแบบทดสอบทั้งสองชุดมีความหมายดังนี้

เหตุผลที่เลือก

ความหมายของเหตุผล

บ	=	เห็นแบบแผนหรือตัวอย่างที่เขียนสะกดการันต์มาเช่นนั้นเสมอ
ค	=	เขียนตามความหมายของคำนั้น
ท	=	เขียนเทียบจากคำอื่นบางคำที่สะกดการันต์คล้ายคลึงกัน
ส	=	เขียนสะกดการันต์ไปตามเสียงพูดหรืออ่าน
ล	=	เขียนตามหลักภาษาหรือพจนานุกรม
ค	=	เคา
ค	=	เพราะเป็นคำต่างประเทศ เช่น เป็นคำภาษาจีน บาลี-สันสกฤต หรืออังกฤษ
ถ	=	เพราะคำนั้นเป็นภาษาถิ่น
ฐ	=	เขียนตามความเคยชิน
น	=	เขียนตามความนิยม
ว	=	เว้น, ไม่เลือกเหตุผลใด

ตาราง ๑๑ รอยละของแต่ละเหตุผลที่กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบในการเขียนสะกด
การันต์คำแต่ละคำในแบบทดสอบชุดที่ ๑

ข้อ	คำที่ทดสอบ	เหตุผลที่เลือกตอบ								
		บ	ค	ท	ส	ล	ก	ท	ณ	ว
๑	ช้เดา	๓๕	๕๕	—	๘	๓	๓	—	—	๒
๒	ประทุษร้าย	๔๑	๓๒	—	๑๓	๓	๔	—	—	๓
๓	น้ำประปา	๕๒	๑๓	—	๓๐	๓	๑	—	—	—
๔	มหรสพ	๕๓	๓๐	—	๖	๒	๖	—	—	๕
๕	จัตุรัส	๔๘	๓๗	—	๑๐	—	๔	—	—	๑
๖	อีสาน	๔๒	๓๒	—	๒๕	๕	๕	—	—	๒
๗	อวสาน	๕๕	๒๗	—	๑๐	๑	๗	—	—	๑
๘	บุคลิกภาพ	๒๘	๓๐	—	๑๖	๒	๒๑	—	—	๓
๙	ประนีประนอม	๓๑	๒๖	—	๒๔	๓	๑๒	—	—	๔
๑๐	ประณีต	๓๘	๓๖	—	๑๑	๕	๘	—	—	๒
๑๑	พรอมเพรียง	๒๗	๓๒	—	๓๗	—	๕	—	—	๒
๑๒	สวดสาบาน	๓๑	๓๐	—	๒๓	๕	๑๓	—	—	๑
๑๓	พรรณนา	๕๐	๓๖	—	๑๐	๓	๔	—	—	๑
๑๔	อธิษฐาน	๕๕	๓๑	—	๑๐	๕	๑	—	—	๑
๑๕	อัมรินทร์	๕๖	๒๕	—	๘	๕	๑๔	—	—	๑
๑๖	กลั้มกลอก	๒๔	๔๑	—	๑๘	๕	๑๓	—	—	๑
๑๗	คลุมเครือ	๓๐	๓๐	—	๒๖	—	๑๒	—	—	๕
๑๘	สันนิษฐาน	๕๕	๒๗	—	๘	๕	๖	—	—	๑
๑๙	ลับประก + กวายเป็น	๔๘	๑๘	—	๑๖	๔	๑๐	—	—	๑
๒๐		๓๕	๑๒	—	๔๑	๑	๕	—	—	๑

ตาราง ๑๑ (ต่อ)

ข้อ	คำที่ทดสอบ	เหตุผลที่เลือกตอบ								
		บ	ก	ท	ส	ฉ	ค	ด	ว	
๒๑	ซาหริ่ม	๔๒	๒๑	๑	๑๘	๔	๗	๔	—	๒
๒๒	ผลัดฟ้า	๕๒	๓๐	—	—	๕	๑๒	—	—	๑
๒๓	นกพิราบ	๔๘	๑๘	—	๑๖	๒	๑๔	—	—	๑
๒๔	เครื่องอะไหล่	๔๗	๑๖	—	๒๓	๔	๕	—	—	๑
๒๕	กระเวน	๓๘	๓๕	—	๘	๒	๑๔	๑	—	๑
๒๖	ไอศกรีม	๕๐	๑๘	๑	๑๐	๗	๘	๒	—	—
๒๗	จักจั่น	๔๗	๑๖	—	๒๘	๓	๕	—	—	๑
๒๘	หยากไย่	๒๑	๒๔	—	๒๕	๔	๒๔	—	—	๒
๒๙	กวยจับ	๑๓	๕	—	๕๖	๒	๑๕	๔	—	๑
๓๐	ปลอกเก๋ยี่ยน	๔๓	๓๔	—	๕	๒	๑๑	—	—	๑
๓๑	เกร็ดความรู้	๔๒	๓๖	—	๑๕	๑	๕	—	—	๑
๓๒	อะลูมิเนียม	๒๘	๗	—	๓๕	๒	๒๗	—	—	๑
๓๓	พุพุด	๓๕	๓๑	—	๑๒	—	๒๑	—	—	๑
๓๔	ซินดา	๑๔	๘	—	๕๖	๑	๒๕	๒	—	๑
๓๕	บังสุกุล	๕๖	๒๖	—	๑๘	๑	๗	—	—	๑
๓๖	อิหฺยอญญ	๑๗	๑๓	—	๔๑	—	๒๘	—	—	๑
๓๗	รุมราม	๓๑	๒๑	—	๓๒	๑	๑๔	—	—	๑
๓๘	อุปไมย	๔๗	๑๓	—	๑๑	๒	๒๒	—	—	๑
๓๙	น่าน้ำ	๓๘	๓๑	—	๑๕	—	๑๔	—	—	๑
๔๐	ผมหงอก	๓๑	๒๘	—	๒๐	๓	๑๖	—	—	๑
๔๑	อุปทาน	๓๕	๒๘	—	๑๕	๒	๑๕	—	—	๑

ตาราง ๑๑ (ต่อ)

ข้อ	คำที่ทดสอบ	เหตุผลที่เลือกตอบ								
		ป	ค	ท	ธ	ด	ก	ก	ณ	ว
๕๒	อเล็กซ์	๑๗	๑๓	1	๓๔	๑	๓๓	-	-	๒
๕๓	ไข่มุก	๔๗	๒๑	๑๒	-	๑๕	-	-	-	๑
๕๔	เกลือสินเธาว์	๔๔	๑๗	๑๐	-	๒๘	-	-	-	๑
๕๕	เสื้อสูท	๓๔	๗	๑๕	๔	๓๑	๑	๒	-	๑
๕๖	สังสรรค	๓๒	๒๑	๑๐	-	๓๒	๑	-	-	๔
๕๗	ขยะแขยง	๒๕	๑๕	๑๖	๑	๓๔	๓	-	-	๒
๕๘	อนุญาต	๓๐	๑๘	๖	-	๔๕	-	-	-	๑
๕๙	ละเอียกตลอด	๒๕	๒๔	๗	-	๓๖	๒	-	-	๒
๕๐	เศราโศก	๓๔	๓๐	๓	-	๓๐	๑	-	-	๑
๕๑	พราหมณ์	๓๔	๑๓	๖	๑	๓๕	-	๑	-	๒
๕๒	ปรารมภ์	๓๔	๑๔	๑๒	๑	๓๔	๔	-	-	๑
๕๓	โครงการ	๓๐	๒๘	๗	๑	๒๕	๔	-	-	๑
๕๔	พิศวาส	๓๖	๒๖	๑	๑	๓๓	๒	-	-	๑
๕๕	ปรารภนา	๓๕	๑๘	๔	-	๔๐	๒	-	-	๑
๕๖	สมโภช	๓๒	๒๔	๖	-	๓๑	๕	-	-	๒
๕๗	พุทธา	๓๖	๑๔	๘	๑	๓๕	๑	-	-	๑
๕๘	จรเข้	๔๓	๘	๔	๑	๔๐	๓	-	-	๑
๕๙	สมเพช	๓๕	๒๗	๙	๑	๒๔	๓	-	-	๑
๖๐	อัมพาท	๓๘	๒๒	๑๐	-	๒๔	๕	-	-	๑
๖๑	บิณฑบาต	๔๐	๑๕	๕	-	๓๔	๑	-	-	๑
๖๒	สันฐาน	๓๑	๒๑	๘	๑	๓๓	๔	-	-	๒

ตาราง ๑๑ (ต่อ)

ข้อ	คำทดสอบ	เหตุผลที่เลือกตอบ								
		บ	ค	ท	ด	ล	ก	ท	ถ	ว
๖๓	พิสดาร	๔๒	๑๙	๗	—	๒๗	๓	—	—	๒
๖๔	ชั้นสูตร	๔๒	๒๓	๙	—	๒๐	๔	—	—	๒
๖๕	ฉาปนกิจ	๔๔	๒๑	๖	—	๒๖	๑	—	—	๒
๖๖	ชมคชมอย	๔๐	๑๘	๙	๑	๒๗	๔	—	—	๑
๖๗	สามานย์	๓๕	๑๙	๖	—	๓๑	๕	—	—	๒
๖๘	ละเมียดละไม	๓๐	๑๖	๑๔	๒	๓๓	๔	—	—	๑
๖๙	พิสมัย	๓๘	๒๕	๒	—	๒๘	๕	—	—	๑
๗๐	บริภาพ	๒๓	๒๙	๑๑	—	๓๐	๕	—	—	๒
๗๑	เจียรไน	๔๑	๑๔	๑๐	๓	๒๗	๔	—	—	๑
๗๒	โจษจัน	๓๘	๒๗	๕	—	๒๖	๓	—	—	๔
๗๓	เพชรฆาต	๔๔	๑๙	๑๐	—	๒๔	๒	—	—	๑
๗๔	อาถรรพณ์	๔๐	๒๔	๕	—	๒๖	๒	—	—	๓
๗๕	บอระเพ็ด	๕๔	๑๒	๕	๓	๒๒	๓	—	—	๑
๗๖	ชอลก	๔๓	๘	๑๙	—	๒๓	๑	๕	—	๑
๗๗	เกียกฉันท	๓๖	๓๐	๔	—	๒๖	๒	—	—	๒
๗๘	อเนจอนาถ	๓๔	๒๒	๑๓	—	๒๗	๔	—	—	๑
๗๙	พุทธชรา	๕๕	๑๘	๑๑	—	๑๖	๒	—	—	๔
๘๐	ปฏิสันถาร	๓๒	๒๐	๖	—	๓๗	๔	—	—	๑

ตาราง ๑๒ จำนวนรอยละของแต่ละเหตุผลที่กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบในการเขียน
 สะกการันต์คำแต่ละคำในแบบทดสอบรูปที่ ๒

ข้อ	คำที่ทดสอบ	เหตุผลที่เลือกตอบ									
		บ	ก	ท	ส	ล	ค	ต	ช	น	ว
๑	ไม้บรรทัด	๒๔	๑๔	๓	—	๕๕	—	—	—	—	—
๒	ขุเข็ญ	๓๒	๔๔	๖	—	๑๖	๑	—	—	—	๑
๓	สวมทับ	๓๑	๓๗	๔	๑	๒๗	—	—	—	—	—
๔	เสียบึง	๔๓	๒๒	๕	—	๒๖	—	—	—	๑	๔
๕	อุโมงค์	๓๘	๒๖	๖	—	๓๓	—	—	—	—	๑
๖	สังเกศ	๓๓	๗	๑๓	—	๔๕	—	—	—	๑	๑
๗	สาปแข็ง	๒๔	๓๗	๑๕	—	๒๑	๒	—	—	—	๑
๘	เหลวไหล	๒๕	๒๗	๔	—	๔๓	—	—	—	—	๑
๙	น้ำมันภาค	๔๒	๒๐	๙	๒	๒๒	๑	๒	—	—	๒
๑๐	เข็นเรือ	๒๖	๓๘	๑๒	๑	๑๙	๑	—	—	—	๒
๑๑	ขมพู	๔๕	๑๘	๑๐	๑	๒๐	—	—	—	๑	๑
๑๒	สีขมพู	๔๐	๒๘	๙	—	๒๓	—	—	—	๑	—
๑๓	วงศ์ตระกูล	๓๓	๒๙	๖	—	๓๒	—	—	—	—	—
๑๔	สูญเสียบ	๒๕	๓๖	๓	—	๓๕	—	—	๑	—	—
๑๕	ลูกสะใภ้	๒๕	๑๓	๕	๑	๕๔	—	—	๑	—	๑
๑๖	แมลงสาบ	๓๖	๒๓	๑๓	—	๒๘	—	—	—	—	—
๑๗	กรรโชก	๒๗	๒๒	๑๖	—	๓๒	๑	—	—	—	๑
๑๘	ขมุบ	๒๗	๒๘	๙	—	๒๘	๓	๑	—	๑	๔
๑๙	ศัพท์	๓๐	๑๓	๓	—	๕๔	—	—	—	—	๒
๒๐	บันได	๓๐	๑๕	๑๐	๑	๔๓	—	—	—	๑	—

ตาราง ๑๒ (ต่อ)

ข้อ	คำที่ทดสอบ	เหตุผลที่เลือกตอบ									
		ป	ค	ท	ส	ล	ก	จ	ช	น	ว
๒๑	อารมณ์	๓๐	๑๗	๕	๑	๔๑	-	-	-	-	-
๒๒	มีกมณ	๒๔	๓๔	๗	๑	๒๒	-	-	๑	-	๑
๒๓	ซาบซ่าน	๒๑	๓๑	๑๑	๒	๓๐	๒	๓	๒	๓	๑
๒๔	ไฝผ่น	๒๕	๓๑	๕	-	๓๔	๑	-	-	-	-
๒๕	คึก ๆ	๒๒	๒๑	๑๔	๕	๒๗	๕	-	๑	๒	๑
๒๖	ตะไป	๒๖	๒๗	๕	-	๓๕	๕	-	๑	-	๒
๒๗	ผาสุก	๒๓	๓๗	๕	-	๓๐	๑	-	๑	-	-
๒๘	จ่านง	๒๓	๒๑	๕	-	๔๔	๒	-	-	-	๑
๒๙	กำขิ้น	๒๐	๓๐	๑๖	-	๒๕	๓	-	-	-	๒
๓๐	นะคะ	๓๑	๕	๑๐	๕	๔๑	๑	-	๑	๑	๑
๓๑	ตะลิ่ง	๓๔	๒๒	๕	-	๓๔	๑	-	-	-	-
๓๒	โอกาส	๓๕	๑๕	๗	-	๔๓	-	-	-	-	-
๓๓	ซากศพ	๒๖	๓๗	๕	๑	๒๖	๒	-	-	-	-
๓๔	ยอมเยา	๒๖	๒๒	๕	๑	๔๐	-	-	-	-	๒
๓๕	เพียะ	๒๒	๑๔	๒๑	๖	๒๕	๓	-	-	๑	-
๓๖	เคียวใช้ญ	๒๖	๓๔	๕	-	๒๕	๑	-	-	๑	๑
๓๗	หงส์	๓๔	๒๒	๑๐	๑	๒๕	-	-	-	๑	-
๓๘	รังควาน	๓๐	๒๑	๑๓	๑	๓๑	๒	-	๑	-	๑
๓๙	สังวาล	๒๕	๒๖	๕	-	๓๗	๒	-	-	-	๑
๔๐	มเหสี	๒๗	๒๑	๕	-	๔๕	-	-	-	๑	๑
๔๑	หลงไหล	๒๙	๑๖	๑๐	-	๒๕	-	-	-	-	๒
๔๒	สะครายู	๒๕	๓๐	๕	-	๓๔	๒	-	-	-	๑

ตาราง ๑๒ (ต่อ)

ข้อ	คำที่ทดสอบ	เหตุผลที่เลือกตอบ									
		ป	ก	ท	ส	ล	ก	ต	ช	น	ว
๔๓	หอบสัก ๆ	๒๓	๑๙	๑๗	๘	๓๐	๓	-	-	-	-
๔๔	ตัวขมก	๒๔	๒๔	๑๑	๒	๓๒	๑	-	-	๑	๔
๔๕	ลำไย	๓๘	๑๗	๙	-	๓๔	-	-	๑	-	๑
๔๖	ประมง	๔๓	๑๘	๒	-	๓๖	-	-	-	-	๑
๔๗	ทะนุดนอม	๓๒	๒๒	๒๔	-	๓๑	๑	-	-	-	-
๔๘	สไบ	๒๘	๑๘	๗	-	๔๗	-	-	-	-	-
๔๙	ปรานี	๒๕	๒๗	๘	-	๓๙	๑	-	-	-	-
๕๐	ความรูปร่าง	๓๒	๒๐	๑๐	-	๓๓	๒	-	-	-	๓
๕๑	ไนต์	๒๒	๒๑	๑๐	-	๒๒	๑	๑	-	๑	๑
๕๒	ฉิรียาบด	๒๘	๑๙	๘	-	๔๓	-	-	-	-	๒
๕๓	ฟุ้งชาน	๒๕	๓๖	๖	๒	๓๑	-	-	-	-	-
๕๔	ขโมย	๓๔	๑๘	๒	๑	๕๕	-	-	-	-	-
๕๕	สะควกสบาย	๒๔	๑๒	๙	๑	๕๓	-	-	-	-	๑
๕๖	เครื่องสำอาง	๓๘	๒๐	๘	๑	๓๒	-	-	๑	-	-
๕๗	ทะเลสาบ	๓๘	๒๘	๑๓	-	๑๗	๑	-	-	๑	๒
๕๘	วันรมย์	๒๙	๒๗	๙	-	๓๓	๑	-	-	-	๑
๕๙	คल्पทะเล	๒๗	๒๕	๑๔	๑	๓๒	-	-	-	-	๑
๖๐	ภาคภูมิ	๒๙	๒๕	๑๐	-	๓๓	๓	-	-	-	-
๖๑	พิธีรีตอง	๒๗	๒๒	๒๕	-	๒๐	๓	-	-	-	๓
๖๒	บรรณารักษ์	๓๑	๓๕	๑๓	๒	๑๗	-	-	-	-	๒
๖๓	ไวยากรณ์	๒๘	๒๑	-	๒๒	๙	๒๐	-	-	-	-

ตาราง ๑๒ (ต่อ)

ข้อ	คำที่ทดสอบ	เหตุผลที่เลือกตอบ									
		ป	ก	ท	ส	ด	ก	ท	ช	น	ว
๖๔	วิ่งเปี้ยว	๒๖	๑๕	๑	๓๑	๑	๒๕	-	-	-	๑
๖๕	เกินจงกรม	๒๕	๑๙	-	๑๗	-	๒๘	-	-	-	๑
๖๖	กะรัค	๓๙	๒๑	-	๒๕	๑	๒	-	-	-	๑
๖๗	จะละเมือก	๓๑	๒๑	-	๓๒	๑	๑๕	-	-	-	-
๖๘	ทันทึก	๒๕	๒๙	-	๓๘	-	๖	-	-	-	๒
๖๙	หยิบหยง	๒๑	๒๖	-	๓๐	๑	๒๒	-	-	-	-
๗๐	เครื่องวาง	๒๖	๓๘	-	๒๔	-	๑๒	-	-	-	-
๗๑	เรือโคลง	๒๗	๓๐	๑	๒๙	๑	๑๒	-	-	-	-
๗๒	เต็มแปล	๑๕	๑๙	-	๓๕	-	๓๐	-	-	-	๑
๗๓	ไฟคลอก	๒๓	๓๗	-	๒๗	-	๑๒	-	-	-	๑
๗๔	ตะไคร	๓๕	๓๓	-	๑๔	๓	๑๔	-	-	-	๑
๗๕	ลำไต้	๓๖	๑๖	๑๒	-	๓๖	-	-	-	-	-
๗๖	ฟุตบอล	๓๘	๑๔	๑๑	๒	๒๙	๑	๕	-	-	-
๗๗	รังสี	๓๒	๒๐	๑๒	๑	๓๔	-	-	-	-	๑
๗๘	ประคิกประกอย	๒๕	๒๙	๗	-	๓๙	-	-	-	-	-
๗๙	บำเพ็ญทบะ	๒๙	๒๑	๑๑	๑	๓๔	๕	-	-	-	-
๘๐	อาจิน	๒๖	๒๓	๘	-	๓๙	๓	-	-	-	๑

บทที่ ๔

ผลของการคนควา

เนื่องจากการศึกษาคนควาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายสำคัญอยู่ ๔ ประการ ดังนั้นผู้เขียนจึง
แบ่งผลของการศึกษาคนควาออกเป็น ๓ ประการตามผลของการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้คือ

๑. ผลที่ได้จากค่าของมัธยิมเลขคณิต (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Diviation)

๒. ผลที่ได้จากการวิเคราะห์แบบทดสอบ "ภาคตัวสะกด"

๓. ผลที่ได้จากการวิเคราะห์แบบทดสอบ "ภาคเหตุผล"

๑. ผลที่ได้จากค่าของมัธยิมเลขคณิต (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Diviation)

จากผลของการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ค่ามัธยิมเลขคณิตจากแบบทดสอบทั้งสองชุด
และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานผลปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตาราง ๑๓ ค่ามัธยิมเลขคณิต คะแนนเต็มและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ของแบบทดสอบแต่ละชุด

แบบทดสอบ	มัธยิมเลขคณิต	คะแนนเต็ม	ความเบี่ยงเบน มาตรฐาน
ชุดที่ ๑	๓๓, ๓๓	๕๐	๕.๕๐
ชุดที่ ๒	๔๓.๓๐	๕๐	๘.๑๓
รวม	๔๐.๕๕	๕๐	

ผู้เขียนขอเสนอผลของการคนควาที่ได้จากค่ามัธยิมเลขคณิตเป็น ๓ ตอนดังนี้

ก. ความสามารถในการเขียนสะกดการันต์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓
คือแบบทดสอบชุดที่หนึ่ง จากการพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบชุดที่ ๑ ปรากฏว่า

มีค่าเท่ากับ ๓๓.๗๓ ในเมื่อคะแนนเต็มเท่ากับ ๔๐ แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
มีสมรรถภาพในการเขียนสะกดการันต์คำให้ถูกต้องอยู่เกณฑ์ต่ำ เมื่อเปรียบเทียบกับคะแนนเต็ม
ของแบบทดสอบชุดนี้ ซึ่งค่ามัธยิมเลขคณิตจะต่ำกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็มอยู่ถึง $40 - 33.73 =$
๖.๒๗ และแบบทดสอบชุดที่หนึ่งนี้มีค่ามัธยฐานเท่ากับ ๓๓.๓๔ และมีค่าฐานนิยมเท่ากับ ๓๒.๕

เมื่อนำคะแนนของแบบทดสอบชุดนี้ไปเขียนกราฟ (ดังภาพภาคผนวก ง.)

ปรากฏว่าการกระจายของคะแนนของกลุ่มตัวอย่างในแบบทดสอบชุดที่ ๑ มีความเบ้ไปทางขวา
(Positive Skewness; to the right) เล็กน้อย แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วน
มากมีคะแนนอยู่ในระดับต่ำและกลุ่มตัวอย่างส่วนน้อยจะมีคะแนนเพิ่มขึ้นสู่ระดับสูงทางด้านขวา
ของกราฟ แบบทดสอบชุดที่ ๑ นี้มีความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
เท่ากับ ๕.๕๐ ในเมื่อมีค่ามัธยิมเลขคณิตเท่ากับ ๓๓.๗๓ แสดงให้เห็นว่ามี การกระจายของคะแนน
+ ๔S และ - ๒S ซึ่งอธิบายได้ว่าความสามารถทางการเขียนสะกดการันต์ของนักเรียน
ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างไม่แตกต่างกันมากนัก

ข. ความสามารถในการเขียนสะกดการันต์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ที่
เป็นกลุ่มตัวอย่างแบบทดสอบชุดที่สอง จากการพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบชุดที่หนึ่ง
ปรากฏว่ามีค่าเท่ากับ ๔๗.๗๐ ในเมื่อคะแนนเต็ม ๕๐ และมีค่ามัธยฐานเท่ากับ ๔๘.๓๑ มีค่า
ฐานนิยมเท่ากับ ๓๒.๗๑ แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีสมรรถภาพในการเขียน
สะกดการันต์อยู่ในระดับค่อนข้างสูง โดยมีความมัธยิมเลขคณิตสูงกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็มอยู่
ถึง $47.70 - 40 = 7.70$

เมื่อนำคะแนนของแบบทดสอบชุดนี้ไปเขียนกราฟ (ดังภาพ ๒ ภาคผนวก ง.)
ปรากฏว่าการกระจายของคะแนนของกลุ่มตัวอย่างในแบบทดสอบชุดที่ ๒ มีความเบ้ไปทางซ้าย
(Negative Skewness; to the left) แบบทดสอบชุดที่สองนี้มีความเบี่ยงเบน
มาตรฐาน (Standard Deviation) เท่ากับ ๔.๑๓ ในเมื่อมีค่ามัธยิมเลขคณิตเท่ากับ
๔๗.๗๐ แสดงว่ามี การกระจายของคะแนนเท่ากับ + ๒S และ - ๔S ซึ่งอธิบายได้ว่า นัก
เรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการทดสอบชุดที่สองนี้มีความสามารถทางการเขียนสะกดการันต์ไม่
แตกต่างกันมากนัก

ค. ความสามารถทางการเขียนสะกดการันต์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓
ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างแบบทดสอบการเขียนสะกดการันต์ทั้งสองชุด จากการพิจารณาคะแนน

เฉลี่ยของแบบทดสอบรวมทั้งสองชุด ปรากฏว่ามีค่าเท่ากับ ๔๐.๕๘ ในเมื่อคะแนนเต็มเท่ากับ ๘๐ แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความสามารถทางการเขียนสะกดการันต์อยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ

เมื่อนำคะแนนของแบบทดสอบนี้ไปเขียนกราฟ (ทั้งภาพภาคผนวก ง.) ปรากฏว่าการกระจายของคะแนนของกลุ่มตัวอย่างส่วนมากมีคะแนนตกอยู่ทางปลายซ้าย ซึ่งเป็นด้านคะแนนต่ำ การกระจายของคะแนนแม้จะมีความเบ้ไปทางขวา แต่ก็ไม่มากนักยังมีแนวโน้มที่จะเป็นการกระจายแบบโค้งปกติได้ แต่กระนั้นก็ตามจากกราฟนี้แสดงให้เห็นว่าความสามารถของเด็กในการเขียนสะกดการันต์ให้ถูกต้องต่อแบบทดสอบชุดที่หนึ่งและแบบทดสอบชุดที่สองรวมกันแล้วอยู่ในระดับปานกลาง และแบบทดสอบนี้มีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๘.๗๗ ซึ่งแสดงว่านักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความสามารถทางการเขียนสะกดการันต์ไม่แตกต่างกันมากนัก

๒. ผลที่ได้จากการวิเคราะห์ตัวเลือกในแบบทดสอบชุดที่หนึ่ง และแบบทดสอบชุดที่สอง

จากผลของการวิเคราะห์ตัวเลือก เราสามารถหาค่าความยากง่ายของคำแต่ละคำในแบบทดสอบทั้งสองชุด ตามแบบการเขียนสะกดการันต์ฝึก ๑๐ แบบ ได้ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง ๑๔ ร้อยละของความถี่ของคำแต่ละคำที่สะกดการันต์ฝึกในแบบทดสอบชุดที่หนึ่งและแบบทดสอบชุดที่สอง

ก. ฝึกที่ตัวสะกด

ขอ	คำในแบบทดสอบ ๑	% f ฝึก	% f ถูก	คำในแบบทดสอบ ๒	% f ฝึก	% f ถูก
๑	ประทุษร้าย	๑๘	๘๒	โอกาส	๑๒	๘๘
๒	ไข่มุก	๓๐	๗๐	เข็นเรือ	๑๘	๘๑
๓	อนุญาต	๓๘	๖๒	ขู่มัธย	๒๖	๗๔
๔	พิศการ	๓๘	๖๑	เคียวเข็น	๓๐	๗๐
๕	โจษจัน	๕๓	๔๗	สาปแช่ง	๓๐	๗๐

ตาราง ๑๔ (ต่อ)

ข้อ	คำในแบบทดสอบ ๑	% f ผิด	% f ถูก	คำในแบบทดสอบ ๒	% f ผิด	% f ถูก
๖	ชั้นสูตร	๕๖	๔๔	ความรู้งาน	๓๓	๖๗
๗	พิศวาส	๕๗	๔๓	แมลงสาบ	๓๖	๖๓
๘	บริภาษ	๕๗	๔๓	สิ่งเกิด	๔๓	๕๗
๙	สมเพช	๕๘	๔๑	ทะเลสาบ	๕๕	๕๕
๑๐	พิสมัย	๖๐	๔๐	วังควาน	๔๘	๕๑
๑๑				คานขิ้น	๕๓	๔๗
๑๒	ปลัดเกษียณ	๖๑	๓๙	น้ำมนัก	๕๔	๔๖
๑๓	กระเวน	๖๓	๓๗	อิริยาบถ	๖๖	๓๔
๑๔	ชอลก	๖๔	๓๖	หินทีก	๗๐	๓๐
๑๕	สัณฐาน	๖๔	๓๖	ผาสูก	๗๐	๓๐
๑๖	บิณฑบาต	๗๑	๒๙	อาจिन	๗๓	๒๗
๑๗				ประคิประคอบ	๘๐	๑๐

ข. ผิดที่ตัวการ์นต์

ข้อ	คำในแบบทดสอบ ๑	% f ผิด	% f ถูก	คำในแบบทดสอบ ๒	% f ผิด	% f ถูก
๑	ผลลัพท์	๒๙	๗๑	วงศ์	๘	๙๑
๒	สังสรรก	๔๔	๕๖	ศัพท์	๑๕	๘๕
๓	เกล้อสินเซาว	๔๘	๕๑	อารมณ	๒๓	๗๗
๔	ปรารมก	๖๗	๓๓	หงส์	๓๗	๖๓
๕	สามานย์	๗๓	๒๗	รินรมย์	๓๘	๖๑

ค. ผักที่พืษณ์ชนะคน

ข้อ	ค่าในแบบทดสอบ ๑	% f ผัก	% f ถูก	ค่าในแบบทดสอบ ๒	% f ผัก	% f ถูก
๑	มทรสพ	๑๘	๘๒	ส้มขี้ม	๕	๘๕
๒	ฉาปนกิจ	๒๕	๓๕	ฟุ้งชาน	๙	๘๑
๓	พุทรา	๓๐	๓๐	สุญเสีย	๑๐	๘๐
๔				ชามชาน	๑๒	๘๘
๕				มเหสี	๑๘	๘๑
๖				วังสี	๒๓	๗๗
๗				ชากศพ	๒๘	๗๑
๘				ชมพู	๓๓	๖๗
๙				ภาคภูมิ	๔๐	๖๐
๑๐				ชมพู	๔๑	๕๘
๑๑				ปรานี	๔๔	๕๖

ง. ผักเลี้ยงสระสัน-ยาว

ข้อ	ค่าในแบบทดสอบ ๑	% f ผัก	% f ถูก	ค่าในแบบทดสอบ ๒	% f ผัก	% f ถูก
๑	อชิษฐาน	๓๖	๖๔	ไวยากรณ	๔๓	๕๓
๒	อิสาน	๔๐	๖๐	หีบหยง	๖๘	๓๒
๓	สันนิษฐาน	๔๘	๕๑	จะละเม็ค	๗๓	๒๗
๔	ประณีต	๕๓	๔๓			
๕	ชาหริม	๕๓	๔๓			
๖	ประนีประนอม	๖๒	๓๘			
๗	สวดสาบาน	๖๔	๓๖			
๘	บังสุกุล	๗๓	๒๓			
๙	หยกศักดิ์	๘๐	๒๐			
๑๐	อุปาทาน	๘๕	๑๕			

จ. นิกที่ตัดเติมพยัญชนะ

ข้อ	คำในแบบทดสอบ ๑	% f นึก	% f ถูก	คำในแบบทดสอบ ๒	% f นึก	% f ถูก
๑	พราหมณ์	๑๕	๘๑	ประมง	๑๑	๘๘
๒	ประปา	๒๕	๗๕	อุโมงค์	๒๑	๗๙
๓	พร้อมเพรียง	๒๖	๗๔	มีคม	๒๖	๗๔
๔	ปรารภ	๓๕	๖๕	ยอมเยา	๔๕	๕๕
๕	เสวราโศก	๓๘	๖๒	จำนง	๔๗	๕๓
๖	สมโภช	๔๖	๕๔	ฟุตบอล	๕๘	๔๑
๗	บุคลิกภาพ	๕๓	๔๗	สำอาก	๕๒	๔๘
๘	โครงการ	๕๖	๔๔	พิธีรีตอง	๕๗	๔๓
๙	พรรณนา	๖๐	๔๐	วิ่งเปี้ยว	๖๑	๓๙
๑๐	ทูปพลภาพ	๗๔	๒๖	สังวาล	๖๘	๓๑
๑๑	น่าน้ำปการ	๘๕	๕			

ฉ. นึกเรื่อง ร, ล และ วรรณ

ข้อ	คำในแบบทดสอบ ๑	% f นึก	% f ถูก	คำในแบบทดสอบ ๒	% f นึก	% f ถูก
๑	กลับกลอก	๔๘	๕๒	ไม้บรรทัด	๑๖	๘๔
๒	คลุมเครือ	๕๔	๔๖	บรรณารักษ์	๒๗	๗๓
๓	เกร็ดความรู้	๗๔	๒๖	กรรโชก	๓๐	๗๐
๔	รวมรวม	๗๗	๒๓	เรือโคลง	๓๗	๖๓
๕				ไฟคลอก	๔๘	๕๑
๖				เคินจงกรม	๕๕	๔๕
๗				เค็มแปล	๖๘	๓๒
๘				เครื่องราง	๗๓	๒๗

ข. ผิดเรื่องการใช้ ใ-, ใ-

ข้อ	คำในแบบทดสอบ ๑	%f ผิด	%f ถูก	คำในแบบทดสอบ ๒	% f ผิด	% f ถูก
๑	ละเมียดละไม	๔๘	๕๒	ไผ่ผืน	๑๓	๘๗
๒	อุปไมย	๓๑	๖๙	ลูกสะไภ้	๑๗	๘๓
๓				ตะไบ	๒๓	๗๗
๔				เหลวไหล	๒๗	๗๓
๕				บันได	๒๗	๗๓
๖				ตะไคร้	๓๐	๗๐
๗				หลงไหล	๓๔	๖๖
๘				ลำไส้	๓๖	๖๔
๙				ลำไย	๖๓	๓๗

ข. ผิดที่การประวิสรรชนีย์ และอักษรนำ

ข้อ	คำในแบบทดสอบ ๑	%f ผิด	%f ถูก	คำในแบบทดสอบ ๒	%f ผิด	% f ถูก
๑	ขยะเขยง	๔๓	๕๗	เสีบียง	๑๔	๘๖
๒	จรเข้	๖๖	๓๔	กลมตะแลง	๒๗	๗๓
๓	ชมกชมอย	๖๘	๓๒	สะควก	๓๑	๖๙
๔	ละเอียกตลอด	๗๒	๒๘	สบาย	๓๑	๖๙
๕				ขโมย	๔๐	๖๐
๖				คะลิ่ง	๔๑	๕๙
๗				ควัระมค	๕๐	๕๐
๘				สะคราญ	๕๒	๔๘
๙				ทะนุถนอม	๕๔	๔๖
๑๐				บำเพ็ญตะบะ	๖๗	๓๓

ฉ. ผิดหลักการไฉวรรมนยุกต์

ขอ	คำในแบบทดสอบ ๑	% f ผิด	% f ถูก	คำในแบบทดสอบ ๒	% f ผิด	% f ถูก
๑	ขี้เภา	๑๔	๘๖	นุคะ	๓๑	๖๙
๒	กายเตียว	๒๕	๗๕	ขยม	๔๒	๕๘
๓	เสือเข็ช	๕๔	๔๖	โนต	๕๐	๕๐
๔	จักจั่น	๗๙	๒๑	กิก ๆ	๕๗	๔๓
๕	อะลุมอลวย	๘๒	๑๘	ฮัก ๆ	๖๓	๓๗
๖	กายจับ	๕๑	๔๙	เพียะ	๘๑	๑๙

ญ. ผิดทั้งกำ และอื่น ๆ

ขอ	คำในแบบทดสอบ ๑	% f ผิด	% f ถูก	คำในแบบทดสอบ ๒	% f ผิด	% f ถูก
๑	จั้วรัส	๒๙	๗๑	กะรัต	๓๓	๖๗
๒	อวสาน	๓๐	๗๐			
๓	อัมพาค	๔๔	๕๖			
๔	บอระเพ็ด	๔๖	๕๔			
๕	สับประค	๕๓	๔๗			
๖	เพชอฆาต	๕๔	๔๖			
๗	พุทธรชาด	๕๗	๔๓			
๘	ปฏิสันถาร	๖๑	๓๙			
๙	นกพิราบ	๖๒	๓๘			
๑๐	เครื่องอะไหล	๖๕	๓๕			
๑๑	เจียรระโน	๗๑	๒๙			
๑๒	เคียดฉนัท	๗๖	๒๔			
๑๓	อัญจันทร์	๗๘	๒๒			

ตาราง ๑๔ (ต่อ)

ข้อ	คำในแบบทดสอบ ๑	% f ผิด	% f ถูก	คำในแบบทดสอบ ๒	% f ผิด	% f ถูก
๑๔	อดักเดด	๗๕	๒๑			
๑๕	อเนจอนาถ	๘๐	๒๐			
๑๖	ขินนาย	๘๔	๑๖			
๑๗	หยากไย	๘๖	๑๔			
๑๘	ไอศกรีม	๘๗	๑๓			
๑๙	อิหฺลฺยฺญฺยฺแฉก	๙๒	๘			
๒๐	อาถรรพณ์	๙๕	๕			

ในจำนวน ๑๖๐ คน ในแบบทดสอบชุดที่หนึ่งและแบบทดสอบชุดที่ ๒ จากการวิเคราะห์พบว่า มีอยู่ ๕๑ คำที่มีคนตอบผิดมากกว่า ๕๐ คน ใน ๑๐๐ คน เรียงลำดับจากแบบที่คนตอบผิดมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดดังตารางต่อไปนี้

ตาราง ๑๕ การเรียงอันดับแบบของการเขียนผิดเรียงจากแบบที่คนตอบผิดมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด

อันดับที่ผิด	แบบของการเขียนผิดในชุดที่ ๑ และ ๒	คำที่เลือกมาเป็นตัวแทน	จำนวนคำที่มีคนตอบผิดมากกว่า ๕๐ คน ใน ๑๐๐ คน	คิดเป็นร้อยละ
๑	ผิดทั้งคำ	๒๑	๑๖	๗๖.๑๘
๒	ผิดที่เสียงสระสั้นยาว	๑๓	๔	๖๘.๒๓
๓	ผิดเรื่องเสียงวรรณยุกต์	๑๒	๘	๖๖.๖๗
๔	ผิดที่ตัวสะกด	๓๓	๑๕	๕๗.๕๗
๕	ผิดการประวิสรรชนีย์	๑๓	๗	๕๓.๘๔
๖	ผิดเรื่อง ร, ล และรหัน	๑๒	๖	๕๐.๐๐
๗	ผิดที่ศักดิ์เพิมพยัญชนะ	๒๑	๔	๔๒.๘๕
๘	ผิดการใส ใ, ไ	๑๑	๓	๒๗.๒๗
๙	ผิดที่การันต์	๑๐	๒	๒๐.๐๐
๑๐	ผิดที่พยัญชนะคน	๑๔	๒	๑๔.๒๘
รวม		๑๖๐	๘๐	

จากตาราง ๑๕ เราจะพบว่าแบบของการเขียนผิดทั้ง ๑๐ แบบนั้นมีอยู่ถึง ๖ แบบ
ที่คนทำผิดมากกว่าครึ่ง อธิบายได้ดังนี้

๑. แบบผิดทั้งคำ กลุ่มตัวอย่างตอบคำถามประเภทนี้ผิดมากกว่าครึ่งถึง ๑๖ คำจาก
๒๑ คำ ที่นำมาทำการทดสอบ ซึ่งนับว่าสูงกว่าประเภทอื่น ๆ ทั้งหมด รูปของการเขียนผิดที่แตก่าง
ไปจากรูปที่ถูกต้อง มีตั้งแต่ ๓ รูปขึ้นไปถึงรายละเอียดในตาราง ๑๖

ตาราง ๑๖ อัตราร้อยละของรูปการเขียนผิดประเภทผิดทั้งคำ

คำ ที่	รูปของการสะกดการันต์แบบต่าง ๆ ที่กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบ				
	รูปที่ถูกต้อง	ผิดรูปที่ ๑	ผิดรูปที่ ๒	ผิดรูปที่ ๓	ผิดรูปที่ ๔
๑	อาถรรพณ์ ๕%	อาถรรพ์ ๕๖%	อาถรรด์ ๒๓%	อาถัน ๑๒%	อาถรร ๖%
๒	อิหฺลฺยฺฉฺยฺแฉก ๘%	อิหฺลฺยฺฉฺยฺแฉก ๕๑%	อิหฺลฺยฺฉฺยฺแฉก ๒๒%	อิหฺลฺยฺฉฺยฺแฉก ๑๖%	—
๓	ไอศกรีม ๑๓%	ไอศกรีม ๒๒%	ไอศกรีม ๑๑%	ไอศกรีม ๑๐%	—
๔	หยากไย ๑๔%	หยักไย ๔๑%	หยักไย ๒๓%	หยากไย ๑๔%	—
๕	ชันฉาย ๑๖%	คินฉาย ๓๑%	คินไซ ๓๑%	ชันไซ ๑๔%	ชันช่าย ๑%
๖	อเนจอนาถ ๒๐%	อเน็จอนาถ ๓๔%	อเน็คอนาถ ๒๖%	อเนถอนาถ ๕%	อเนจอนาจ ๖%
๗	อิหฺลฺกฺอิหฺลฺอิ ๒๒%	อิหฺลฺกฺอิหฺลฺอิ ๒๖%	อิหฺลฺกฺอิหฺลฺอิ ๒๒%	อิหฺลฺกฺอิหฺลฺอิ ๑๔%	อิหฺลฺกฺอิหฺลฺอิ ๑๔%
๘	อิฉฺจฺฉฺนฺทร ๒๒%	อิฉฺจฺจฺรฺย ๓๑%	อิฉฺจฺฉฺนฺท ๒๑%	อิฉฺจฺจฺรฺย ๑๕%	—
๙	เก็ยคฉฺฉฺนฺท ๒๔%	เก็ยฉฉฺฉฺนฺท ๓๘%	เก็ยฉฉฺฉฺน ๑๘%	เก็ยคฉฉฺฉ ๑๒%	—
๑๐	เจ็ยรโน ๒๕%	เจ็ยรณฺย ๒๓%	เจ็ยรณฺย ๑๘%	เจ็ยรโน ๑๒%	เจ็ยรโนย ๕%

ตาราง ๑๖ (ต่อ.)

	รูปของการสะกดการันต์แบบต่าง ๆ ที่กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบ				
	รูปที่ถูกต้อง	ผิดรูปที่ ๑	ผิดรูปที่ ๒	ผิดรูปที่ ๓	ผิดรูปที่ ๔
๑๑	เครื่องอะไหล่ ๓๕%	อาหลัย ๒๕%	อะหลัย ๒๒%	อาไหล่ ๑๐%	—
๑๒	นกพิราบ ๓๘%	นกพิลาบ ๒๒%	นกพิลาบ ๒๑%	นกพิราบ ๕%	นกพิลาภ ๘%
๑๓	ปฏิสันถาร ๓๕%	ปฏิสันฐาน ๒๗%	ปฏิสันฐาน ๑๕%	ปฏิสันฐาน ๕%	—
๑๔	พุทธรักษา ๕๓%	พุทธรักษา ๒๖%	พุทธรักษา ๑๒%	พุทธรักษา ๘%	พุทธรักษา ๗%
๑๕	เพชรฆาต ๕๖%	เพชรฆาต ๒๓%	เพชรฆาต ๑๕%	เพชรฆาต ๘%	เพชรฆาต ๕%
๑๖	สัปรด ๕๗%	สัปรด ๒๒%	สัปรด ๑๕%	สัปรด ๐%	—

จากผลของการวิเคราะห์รูปของการเขียนผิดทั้งคำ ผลปรากฏว่าค่าเหล่านี้มีความซับซ้อนในการเขียนมากกว่าค่าประเภทอื่น ๆ จะจัดเข้าในการผิดแบบใดแบบหนึ่งใน ๕ แบบก็ไม่ได้ แต่จะพบว่ามีการผิดหลาย ๆ แบบอยู่ในคำคำเดียวกัน ดังเช่น "อาถรรพณ์" "เคียดฉุนท์" นักเรียนเขียนผิดทั้งที่ตัวสะกดและการันต์บางคำมีผิดทั้งเสียงสระสั้น-ยาวและผิดที่การใช้ ไอ, โอ เช่นคำ "หยากโย" หรือบางคำผิดทั้ง การประวิสรรชนีย์ และการใช้ ไอ, โอ เช่นคำ "เจียรโน" หรือคำที่ผิดทั้งตัวสะกด ผิดที่การันต์และผิดที่พยัญชนะต้น เช่นคำ "อัมจันทร์" เป็นต้น ค่าประเภทนี้ไม่มีหลักยึดในการจดจำ แม้เด็กจะเคยพบเห็นอยู่เสมอ ก็มีโอกาสนำมาให้ถูกต้องตามพจนานุกรมได้ยาก

๒. แบบผิดที่เสียงสระสั้น-ยาว กลุ่มตัวอย่างที่เขียนคำประเภทนี้ผิด ๕ คำ จาก ๑๓ คำ ที่นำมาทำการทดสอบ นับว่าเป็นอันดับสองรองจากประเภทผิดทั้งคำรูปที่เขียนผิดแปรไปได้ตั้งแต่ ๑ รูปขึ้นไป ดังแสดงไว้ในตารางต่อไปนี้

ตาราง ๑๗ อัตราร้อยละของรูปการเขียนผิดประเภทผิดที่เสียงสั้น-ยาว

คำ ที่	รูปของการสะกดกรณันต์แบบต่าง ๆ ที่กลุ่มตัวอย่างเลือก				
	คำที่ถูกคอง	ผิดรูปที่ ๑	ผิดรูปที่ ๒	ผิดรูปที่ ๓	ผิดรูปที่ ๔
๑	อุปทาน ๑๕%	อุปทาน ๖๕%	อุปธาน ๑๑%	อุปธาธาน ๕%	—
๒	หยักศก ๒๐%	หยักโศก ๕๓%	หยักโศรก ๑๐%	หยักสก ๑๐%	หยักษก ๕%
๓	บังสุกุล ๒๓%	บังสกุณ ๕๓%	บังสกุณ ๑๐%	บังสกุณ ๘%	—
๔	จะละเม็ก ๒๗%	จาระเม็ก ๕๓%	จาละเม็ก ๒๐%	—	—
๕	หยิบหยง ๓๒%	หยิบโหยง ๖๔%	—	—	—
๖	สบลสาบาน ๓๖%	สบาลสาบาน ๔๑%	สบลสบาน ๕%	สบลสาบาล —	—
๗	ประณีประนอม ๓๘%	ประณีประนอม ๒๓%	ปรานี่ปรานอม ๑๖%	ปรานี่ประนอม ๑๖%	ปรานี่ประนอม ๘%
๘	ชาหริ่ม ๔๓%	สลิม ๒๕%	ชาหริ่ม ๑๒%	ชาหลิม ๑๒%	สะหลิม ๖%
๙	ประณีต ๔๖%	ปรานีต ๓๗%	ปรานีต ๕%	ประณีต ๗%	—

จากผลของการวิเคราะห์ตามตารางข้างต้น ผลปรากฏว่า คำที่กลุ่มตัวอย่างเขียนผิดมีทั้งคำประเภทที่หคเสียงสั้นเข้าจากเสียงยาวเป็นเสียงสั้น เช่น อุปทาน เป็น อุปทาน ชาหริ่ม เป็น สลิม เป็นต้น และมีทั้งผิดโดยการยักเสียงจากเสียงสั้นเป็นเสียงยาว ดังเช่น หยิบหยง เป็น หยิบโหยง หยักศก เป็น หยักโศก ประณีต เป็น ปรานีต เป็นต้น ส่วนการผิดในรูปอื่น ๆ มีอัตราร้อยละของการผิดน้อย จึงกล่าวได้ว่า รูปของการสะกดกรณันต์ประเภทนี้มีเพียง ๒ รูปเท่านั้น

๓. แบบฝึกที่เสียงวรรณยุกต์ กลุ่มตัวอย่างที่เขียนคำประเภณีฝึก ๘ คำ จาก ๑๒ คำ ที่คัดมาทำการทดสอบ นับว่าฝึกมากเป็นอันดับสามของแบบที่ฝึกทั้งหมด ๑๐ แบบ รูปของการสะกคฝึกที่แปรไปจากรูปที่ถูกต้องนั้นมีตั้งแต่สองรูปขึ้นไป

ตาราง ๑๘ อัตราร้อยละของรูปการเขียนฝึกประเภทฝึกเสียงวรรณยุกต์

คำ ที่	รูปของการสะกคการันต์แบบต่าง ๆ ที่กลุ่มตัวอย่างเลือก				
	คำที่ถูกต้อง	ฝึกรูปที่ ๑	ฝึกรูปที่ ๒	ฝึกรูปที่ ๓	ฝึกรูปที่ ๔
๑	กวยจับ ๕%	กวยจับ ๖๓%	กวยจับ ๑๕%	กวยจับ ๑๑%	—
๒	อะดุมอลวย ๑๘%	อดุมอลวย ๓๖%	อดุมอลวย ๑๕%	อะดุมอลวย ๕%	อะหลุมอะหลวย ๕%
๓	คังเพียะ ๑๕%	เพียะ ๔๗%	เพียะ ๓๓%	—	—
๔	จิกจัน ๒๑%	จิกจัน ๗๑%	จิกะจัน ๕%	—	—
๕	ฮัก ๆ ๓๗%	ฮัก ๆ ๓๗%	ฮัก ๆ ๒๕%	—	—
๖	คิก ๆ ๔๓%	คิก ๆ ๔๑%	คิก ๆ ๑๕%	—	—
๗	เสื่อเซ็ค ๔๖%	เซ็ค ๓๗%	เซีร์ค ๗%	—	—
๘	โนค ๕๐%	โนค ๔๕%	โนค ๕%	—	—

จากผลการวิเคราะห์ตามตารางข้างต้น ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างที่เขียนคำประเภณีฝึกส่วนมากฝึกที่รววรรณยุกต์ คังเช่นคำ "เพียะ" คำนี้เป็นคำตายสระเสียงสั้น พื้นเสียงเป็นเสียงตรี ฉันไคกวยไม้ + เท่านั้น แต่เด็กใช้ไม้ เป็น "เพียะ" คำ "เซ็ค" "โนค"

เป็นคำตายสระเสียงยาว พื้นเสียงเป็นเสียงโท ผันควยไม้โทก็เป็นเสียงตรี แต่เด็กมักจะใช้ไม้ตรีเพราะเทียบตามเสียงจึงเขียนเป็น "โนต" ซึ่งผิด คำ "คิก ๆ" และ "ฮัก ๆ" ก็เช่นเดียวกัน ดังนั้นจึงสรุปการผิดที่วรรณยุกต์ได้ว่า คำที่กลุ่มตัวอย่างเลือกผิดจะเป็นการผิดโดยการเทียบเสียงวรรณยุกต์ผิด

๔. ประเภทผิดที่ตัวสะกด กลุ่มตัวอย่างเขียนคำประเภทนี้ผิดถึง ๕๗.๕๗% รูปของการเขียนสะกดการันต์ผิดที่แปรไปจากรูปที่ถูกต้องมีตั้งแต่ ๓ แบบขึ้นไป ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตาราง ๑๕ อัตราารอยละของรูปการเขียนผิดประเภทผิดที่ตัวสะกด

	รูปการสะกดการันต์แบบต่าง ๆ ที่กลุ่มตัวอย่างเลือก				
	คำที่ถูกต้อง	ผิดรูปที่ ๑	ผิดรูปที่ ๒	ผิดรูปที่ ๓	ผิดรูปที่ ๔
๑	ประคิคประคอบ ๑๐%	ประคิษุประคอบ ๗๙%	ประคิตถประคอบ ๑๐%	—	—
๒	อาจิน ๒๗%	อาจินค ๕๒%	อาจิน ๒๙%	—	—
๓	ผาสุก ๓๐%	ผาสุข ๖๗%	—	—	—
๔	หีนทิก ๓๑%	หิมทิก ๖๒%	หีนชิก ๗%	—	—
๕	สันฐาน ๓๒%	สันฐาน ๕๒%	สันฐาน ๑๕%	สันถาร ๕%	—
๖	ชอลก ๓๒%	ชอลค ๕๖%	ชอลค ๕%	—	—
๗	อิริยาบถ ๓๕%	อิริยาบท ๕๑%	กิริยาบท ๑๓%	—	—
๘	ตระเวน ๓๗%	ตระเวร ๒๗%	ตระเวณ ๒๕%	ตะเวณ ๕%	—
๙	ปลดเกษียณ ๓๕%	เกษียร ๓๖%	เกษียณ ๘%	กระเชียร ๘%	กะเชียร ๖%

ตาราง ๑๕ (ต่อ)

คำ ที่	แบบของการสะกดการันต์แบบต่าง ๆ ที่กลุ่มตัวอย่างเลือก				
	คำที่ถูกคอง	ฉิกรูปที่ ๑	ฉิกรูปที่ ๒	ฉิกรูปที่ ๓	ฉิกรูปที่ ๔
๑๐	พิศมัย ๔๐%	พิศมัย ๔๒%	พิศสมัย ๑๔%	—	—
๑๑	สมเพช ๔๑%	สมเพท ๓๐%	สมเพศ ๑๓%	สมเภท ๕%	—
๑๒	บริภาษ ๔๓%	บริภาส ๑๗%	บริภาษณ ๑๖%	บริภาท ๑๓%	—
๑๓	พิศวาส ๔๓%	พิสวาท ๒๗%	พิศวาท ๑๗%	พิสวาศ ๖%	—
๑๔	ชั้นสูตร ๔๕%	ชั้นสูจน ๒๕%	ชั้นสูตร ๑๗%	ชั้นสูศ ๕%	—
๑๕	น้ำมันกาด ๔๐%	น้ำมันกาช ๒๔%	น้ำมันกาช ๔%	—	—
๑๖	คากษกิน ๔๗%	คากคกิน ๔๓%	คากษกิน ๔%	—	—
๑๗	โจษจัน ๔๗%	โจทกจัน ๑๔%	โจทจัน ๑๑%	โจทยจัน ๑๑%	โจตจัน ๑๐%

จากผลการวิเคราะห์ตามตาราง ๑๕ พบว่า คำที่กลุ่มตัวอย่างเขียนผิดส่วนใหญ่เป็นคำที่มีตัวสะกดในแม่ กค เช่น คำ สมเพช พิศวาส ชั้นสูตร อิริยาบถ โจษจัน เป็นต้น คำเหล่านี้ไม่ใช่คำไทยแท้ ตัวสะกดจึงไม่ตรงตามมาตรา และหน่วยเสียง /ค/ ที่เป็นเสียงท้ายพยางค์มีตัวอักษรเขียนแทนได้ถึง ๑๔ ตัว ดังนี้

/ค/ อักษรที่ไขแทนเสียง จ ช ฉ ฎ ฏ ท ฒ ค ต

ถ ท ษ ศ ษ ส

นอกจากนี้ยังมีอักษรควบกล้ำที่เป็นตัวสะกดในแม่ กค ได้แก่ กัง เช่น ทร ทร เป็นต้น

ดังนั้น การที่เสียงท้ายพยางค์ /ค/ มีอักษรที่ไซแทนได้มาก จึงทำให้เกิดความสับสนในการเขียนสะกดการันต์เป็นอย่างยิ่ง

คำประเภตพิกที่ตัวสะกดรองลงมาได้แก่ คำที่มีตัวสะกดในแม่กน ในท่านองเดียวกันเสียง /น/ ท้ายพยางค์ก็มีตัวอักษรไซแทนเสียงไคถึง ๒ ตัว คืออักษร ฦ ฦ น ร ล พ จึงทำให้เขียนคำที่สะกดด้วยแม่กนให้ถูกต้องไคยาก ดังเช่นคำในแบบทดสอบนี้คือ คำ อาจิม สันฐาน ตระเวน และ เกษียณอายุ เป็นต้น

คำที่มีตัวสะกดในแม่กก เป็นคำที่กลุ่มตัวอย่างเขียนผิดรองลงมาจากคำที่มีตัวสะกดในแม่กค และแม่กน ดังกล่าว เสียงท้ายพยางค์ /ก/ มีอักษรที่ไซแทนได้คือ ก ข ค ฌ และอักษรควบคล้ายางตัวเช่น กร และ คร ก็ไซเป็นตัวสะกดแทน /ก/ ได้ ๓๖๖ เหตุนี้คำที่มีตัวสะกดในแม่ กก จึงยุ่งยากในการเขียนคำเพื่อให้สะกดการันต์ถูกต้องตามพจนานุกรม

ส่วนคำที่มีตัวสะกดในแม่อื่น ๆ นอกจากสามแม่ดังกล่าว นักเรียนมักไม่เขียนสะกดผิด เพราะมีตัวสะกดตรงตามมาตรา แต่ถาจะเขียนผิดก็จะเป็นในรูปของตัวการันต์

๕. ประเภทที่เขียนผิดการประวิสรรชนีย์ กลุ่มตัวอย่างเขียนคำประเภทนี้ผิด ๗ คำ จาก ๑๓ คำที่นำมาทดสอบ รูปของการสะกดผิดที่แปรไปจากรูปที่ถูกต้องมีตั้งแต่ ๑ รูปขึ้นไป ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง ๒๐ อัตราร้อยละของรูปการเขียนผิดประเภทพิกการประวิสรรชนีย์

รูปของการสะกดการันต์ผิดแบบต่าง ๆ ที่กลุ่มตัวอย่างเลือก				
คำที่ถูกต้อง	ผิดรูปที่ ๑	ผิดรูปที่ ๒	ผิดรูปที่ ๓	ผิดรูปที่ ๔
ละเอียคตลอด ๒๘%	ละเอียคละออ ๕๖%	ลเอียคระกอ ๑๐%	ลเอียคตลอด ๕%	—
ชมคชมอย ๓๒%	ชมะคชมะอย ๒๗%	ชมะคชมอย ๒๓%	ชมคชมะอย ๑๔%	—
บำเพ็ญคปะ ๓๓%	คะปะ ๕๗%	คระปะ ๘%	—	—
จระเข ๓๘%	จรเข ๕๘%	—	—	—

ตาราง ๒๐ (ต่อ)

รูปของการสะกดการันต์ผิดแบบต่าง ๆ ที่กลุ่มตัวอย่างเลือก				
คำที่ถูกตอง	ผิดรูปที่ ๑	ผิดรูปที่ ๒	ผิดรูปที่ ๓	ผิดรูปที่ ๔
ท่นุถนอม ๔๖%	ท่นุถนอม ๔๓%	ถนุถนอม ๘%	—	—
สคราญ ๔๘%	สคราญ ๔๕%	สคราน ๕%	—	—
ตัวชมค ๕๐%	ตัวชมค ๔๖%	—	—	—

จากผลการวิเคราะห์ในตารางข้างต้น ปรากฏว่ารูปของการเขียนผิดของคำประเภทนี้แปรไปใน ๒ รูป เป็นส่วนใหญ่ คือรูปที่ตองประวิสรรชนีย์และรูปที่ไม่ตองประวิสรรชนีย์ แต่กลุ่มตัวอย่างมักจะเขียนสลับกันเสีย เนื่องจากว่าคำไทยนั้นแม้จะเป็นคำที่ประหรือไม่ประวิสรรชนีย์ก็ตาม เมื่อเวลาออกเสียง โดยธรรมชาติของคนก็ต้องออกเต็มเสียงทุกคำไป ดังนั้นจึงยากแก่การสังเกตและการจดจำที่จะเขียนคำหนึ่งคำใดให้ถูกต้องได้

๒. ประเภทที่เขียนผิดเรื่อง ร, ล และ ร หัน กลุ่มตัวอย่างเขียนคำประเภทนี้ผิด ๒ คำ จาก ๑๒ คำที่นำมาทดสอบทั้งตารางต่อไปนี้

ตาราง ๒๑ อัตราร้อยละของรูปการเขียนผิดเรื่อง ร, ล และ ร หัน

รูปของการสะกดแบบต่าง ๆ ที่กลุ่มตัวอย่างเลือก			
คำที่ถูกตอง	ผิดรูปที่ ๑	ผิดรูปที่ ๒	ผิดรูปที่ ๓
รุมราม ๒๓%	ลุมลาม ๔๒%	รุมลาม ๒๐%	ลุมราม ๑๐%
เก็ร็ดความรุ ๒๖%	เก็ด็ดความรุ ๒๑%	เก็ดความรุ ๕%	—

ตาราง ๒๑ (ต่อ)

รูปของการสะกดแบบต่าง ๆ ที่กลุ่มตัวอย่างเลือก			
คำที่ถูกคัด	ฉิกรูปที่ ๑	ฉิกรูปที่ ๒	ฉิกรูปที่ ๓
เครื่องราง ๒๗%	เครื่องวาง ๒๘%	—	—
เต็มแปด ๓๒%	เต็มแป้ ๓๕%	เต็มแปร์ ๓๒%	—
เคินจงกรม ๔๕%	เคินจงกลม ๓๖%	เคินจงกม ๑๘%	—
คลุมเครือ ๔๖%	คลุมเคลือ ๓๕%	คลุมเคือ ๗%	คลุมเคลือ ๗%

จากผลของการวิเคราะห์ปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างเขียนคำประเภทนี้ผิด ๕๐% พอดี กลุ่มตัวอย่างมักเขียนผิดกลับกับคำที่ถูกคัด คังเช่น คำที่ใช้ ร กลับไปใช้ ล ส่วนคำที่มี ร, หรือ ล กลับเลือกคำที่ไม่มี ร หรือ ล เลย ทำให้สันนิษฐานได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดสอบครั้งนี้ออกเสียง ร ไม่ชัด หรือไม่ออกเสียง ร เลย เมื่อเวลาเขียนก็เขียนไปตามเสียงพูดหรือเสียงอ่านของตนเอง จึงทำให้เขียนสะกดการันต์คำประเภทนี้ผิดได้มาก

ส่วนแบบการเขียนสะกดการันต์อีก ๔ แบบนั้น กลุ่มตัวอย่างทำถูกตั้งแต่ ๕๐-๕๕% ซึ่งนับว่าเป็นคำที่ไม่ยากนัก ผู้เขียนจึงไม่ได้นำมาชี้แจงเพิ่มเติมอีกในบทนี้ แต่ก็ได้แสดงความยากง่ายและอัตราการย่อยละการผิดของคำแต่ละคำไว้แล้วในบทอื่นและในภาคผนวก

๓. ผลที่ได้จากการวิเคราะห์แบบทดสอบ "ภาคเหตุผล"

สำหรับข้อมูลภาคเหตุผลนั้น ผู้เขียนได้วิเคราะห์ว่า การที่กลุ่มตัวอย่างเลือกคำแต่ละคำที่คิดว่าเขียนสะกดการันต์ถูกต้องในแบบทดสอบนั้นใช้เหตุผลอะไรบ้าง ผู้เขียนรวบรวมเหตุผลต่าง ๆ ได้ ๑๑ เหตุผล ดังนี้

เหตุผล บ หมายความว่า ผู้เลือกเขียนตามแบบแผนหรือตัวอย่างที่เคยเห็นเขียนสะกดการันต์เช่นนั้นเสมอ ๆ จากหนังสือตำราเก่า ๆ ป้ายประกาศโฆษณา หรือสื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ

เหตุผล ค. หมายความว่า ผู้เลือกเขียนตามความหมายของคำคำนั้นในข้อ
นั้นของแบบทดสอบ

เหตุผล ท. หมายความว่า ผู้เขียนเทียบเอาจากคำบางคำที่คุ้นเคยหรือรู้จัก
มาก่อน ดังเช่น เขียนคำ "ผาสู่ช" เช่นนี้ เพราะเทียบจากคำว่า "สุข" เป็นต้น

เหตุผล ส. หมายความว่า ผู้เลือกเขียนตามเสียงหรือสำเนียงที่ตนพูดหรือ
เปล่งออกมา ดังเช่น เคยพูดแต่ "สลิม" เวลาเขียนจึงเขียนคำที่ถูกต้องคือ "ชาวมิม"
ไม่ถูกเพราะไม่เคยพูดเลย เป็นต้น

เหตุผล ล. หมายความว่า ผู้เลือกเขียนตามหลักภาษา หรือเขียนตามพจนานุกรม
แม้ว่าจะเคยออกเสียงอย่างอื่นก็ตาม ดังเช่น คำ "อะลุ่มอลวย" เขียนให้ถูกต้องตาม
พจนานุกรม ทั้ง ๆ ที่เคยพูดเสมอว่า "อลุ่มอลวย" เป็นต้น

เหตุผล ก. หมายความว่า ผู้เลือก เคา หรือบอกเหตุผลไม่ได้ว่าเพราะเหตุ
ใดจึงเลือกคำนั้น แทนที่จะเลือกคำอื่น

เหตุผล ต. หมายความว่า ผู้เลือกเขียนตามคำต่างประเทศ โดยเขียนเทียบ
เสียง ดังเช่น "โนต" ถอดมาจาก note ฟุตบอล ถอดมาจาก football หรือเขียน
"กวยจับ" เทียบจากคำภาษาจีน เป็นต้น

เหตุผล ถ. หมายความว่า ผู้เลือกเขียนตามสำเนียงภาษาถิ่นเดิม

เหตุผล ช. หมายความว่า ผู้เลือกเขียนตามความเข้าใจ ความรู้สึก หรือ
ความเคยชินของตนเอง

เหตุผล น. หมายความว่า ผู้เลือกเขียนตามความนิยมของคนทั่วไป เนื่อง
มาจากได้เห็นตัวอย่างเขียนสะกดการันต์คำนั้น เช่นนั้นเสมอ แม้จะไม่ตรงตามพจนานุกรม
ก็ตาม

เหตุผล ว. หมายความว่า ผู้ตอบเว้นไม่เลือกเหตุผลข้อใดเลยในแบบทดสอบ
และไม่แสดงเหตุผลของตนเองด้วย

เหตุผลทั้ง ๑๑ ข้อนี้ นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเลือกเหตุผลข้อใดมากที่สุด
และรองลงมาตามลำดับ โดยคิดเป็นร้อยละดังต่อไปนี้

ตาราง ๒๒ ร้อยละของเหตุผลที่กลุ่มตัวอย่างตอบในการ เลือกค่าแต่ละค่าใน
แบบทดสอบทั้งสองชุด

เหตุผลที่เลือก	แบบทดสอบชุดที่ ๑	แบบทดสอบชุดที่ ๒	แบบทดสอบรวม๒ชุดเฉลี่ย
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
เหตุผล บ	๓๓.๘๐	๒๕.๒๕	๓๓.๕๓
เหตุผล ค	๒๓.๑๖	๒๕.๕๕	๒๔.๓๖
เหตุผล ท	๓.๕๖	๘.๑๓	๖.๐๕
เหตุผล ส	๑๐.๘๕	๔.๗๕	๗.๗๕
เหตุผล ล	๑๕.๒๗	๒๕.๓๗	๒๒.๓๒
เหตุผล ก	๗.๖๐	๓.๒๕	๕.๔๕
เหตุผล ด	๐.๓๗	๐.๑๐	๐.๒๔
เหตุผล ช	๐.๐๐	๐.๑๕	๐.๐๘
เหตุผล น	๐.๐๐	๐.๒๐	๐.๑๐
เหตุผล ว	๑.๕๕	๐.๕๓	๑.๑๕

จากผลของการวิเคราะห์ตามตารางข้างต้นอธิบายได้ดังนี้

๑. เหตุผล บ. เป็นเหตุผลที่กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบมากที่สุดในการ เลือกค่าที่สะกด การันต์ถูกต้องจากแบบทดสอบทั้งสองชุด คือร้อยละ ๓๓.๕๓ มีทั้งเด็กที่เลือกค่าใดถูกต้องและเลือกค่าผิดที่ใช่เหตุผลนี้อธิบายได้ว่า การที่เด็กจะเขียนสะกดการันต์ค่าแต่ละค่านั้น มักนึกก่อนว่าตนเคยเห็นค่านั้นเขียนอย่างไรก็เขียนไปตามนั้น อาจจะได้เห็นจากหนังสือต่าง ๆ จากภาพยนตร์ โทรทัศน์ ป้ายประกาศ หรือสื่อมวลชนอื่น ๆ สิ่งที่น่าจะเรียนเห็นเหล่านี้มีค่าที่สะกดการันต์ผิดไปจากพจนานุกรมอันเป็นหลักที่ทางราชการให้ยึดถือในการ เขียนสะกดค่า เด็กส่วนมากมักไม่ใช้พจนานุกรม แต่จะจดจำเอาจากสิ่งต่าง ๆ ดังกล่าว เหตุผลนี้จึงเป็นเหตุผลที่กลุ่มตัวอย่างเลือกมากที่สุด ดังเช่นคำ ประณีต ไอคกรีม อวสาน เป็นต้น

๒. เหตุผล ค. เป็นเหตุผลที่กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบร้องลงมาเป็นอันดับสอง คือ ร้อยละ ๒๔.๓๖ อธิบายได้ว่า ภาษาไทยนั้นมีคำพ้องเสียงกันมาก แต่ความหมายไม่เหมือนกัน การที่จะเขียนคำหนึ่งคำใดให้ถูกต้องนั้นต้องพิจารณาถึงความหมายของคำเสียก่อนจึงจะตัดสินใจได้ ตัวอย่างเช่นคำ "หยักศก" แปลว่า คมหยักน้อย ๆ เพราะ "ศก" แปลว่า คม ไม่ใช่เขียน "หยักโสก" ซึ่งแปลอย่างอื่น หรือคำ "ปลดเกษียณ" "ปรานี" "เหลวไหล" ซึ่งมีคำพ้องเสียงที่มีความหมายต่างออกไป แต่ในแบบทดสอบชุดนี้ก็ทำให้ความหมายของคำ โดยเฉพาะไว้แล้ว เพียงแต่ให้เลือกว่า คำที่หมายควมอย่างที่กำหนดให้ นั้น เขียนสะกดการันต์อย่างไร กลุ่มตัวอย่างที่เลือกเหตุผลข้อนี้ทั้งที่เลือกคำใดถูกต้อง และเลือกผิด ซึ่งแสดงว่า นักเรียนไม่รูความหมายที่แท้จริงของคำ หรือจำได้ไม่แม่นยำพอจึงสะกดการันต์คำนั้นผิด

๓. เหตุผล ง. เป็นเหตุผลที่กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบมากเป็นอันดับสาม คือร้อยละ ๒๒.๓๒ อธิบายได้ว่า คำบางคำนั้นต้องยึดหลักภาษาในการ จดจำจึงจะ เขียนสะกดการันต์ได้ถูกต้อง เช่น หลักการประวิสรรชนีย์ หลักการใช้ ไอ, โอ และหลักการไชรวรรณยุกต์เป็นต้น เด็กที่เลือกตอบเหตุผลนี้ทั้งที่เขียนสะกดคำใดถูกต้องและเขียนสะกดผิด ซึ่งแสดงว่า เด็กจำหลักภาษาได้ไม่แม่นยำพอ อาจจะเป็นเพราะไม่สนใจวิชาหลักภาษาหรือไวยากรณ์ไทย เมื่อเวลาจะนำหลักมาใช้จึงใช้ไม่ถูกต้องทำให้เขียนสะกดการันต์ผิด คำพวกนี้ได้แก่คำ บันได ลือเชืต ลำไย อเนจอนาด พุทรา เป็นต้น

๔. เหตุผล จ. เหตุผลนี้กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบร้อยละ ๗.๗๕ คำที่กลุ่มตัวอย่างเลือกเหตุผลนี้ในการตอบได้แก่บางจำพวกเท่านั้น ซึ่งได้แก่คำ จะละเมียด ทินทิก เต็มแปล ไฟคลอก ไวยากรณ์ ประณีประนอม กวยจับ อะลุ่มอล่วย เครื่องอะไหล่ อตักเอลือ และหยากไย่ เป็นต้น เราจะสังเกตได้ว่าคำจำพวกนี้โดยปกติคนมิได้ออกเสียงตามพจนานุกรมเลย มักจะออกเสียงไปตามความสะดวกและความเคยชินของแต่ละคน เมื่อเวลาเขียนก็เขียนไปตามเสียงพูดของตนเอง จึงทำให้เขียนสะกดการันต์คำผิดไปจากพจนานุกรม

๕. เหตุผล ฉ. กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบเหตุผลนี้ร้อยละ ๖.๐๕ คำที่กลุ่มตัวอย่างเลือกใช้เหตุผลนี้ตอบก็มีคำบางประเภทเท่านั้น และส่วนใหญ่ที่เลือกเหตุผลนี้ตอบ ก็มักจะเลือกตัวเลือกที่เขียนสะกดการันต์ผิด ตัวอย่างเช่น

เขียนคำว่า ขอล็ค โดยเทียบจากคำอังกฤษ Chalk

ไอศกรีม	โดยเทียบจากคำอังกฤษ	icecream
บิณฑบาตร	โดยเทียบจากคำว่า	บาตร
ชั้นสูงัน	โดยเทียบจากคำว่า	พิสุจน์
พุทธชาติ	โดยเทียบจากคำว่า	ชาติ

ฯลฯ

๖. เหตุผล ค. กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบเหตุผลนี้ถึงร้อยละ ๕.๔๕ ซึ่งแสดงว่าในการเขียนคำบางคำนั้นจะหาหลักยึดในการเขียนให้ถูกต้องไม่ได้เลย แต่ผู้เขียนจะต้องจดจำคำที่สะกดถูกต้องได้เองจากการเปิดพจนานุกรม หรือไต่ถามผู้รู้บางท่าน ดังเช่นคำ "กะรัต" เด็กเขียนผิดเป็น กะหรัค ถึงร้อยละ ๒๗ เพราะโดยตัวสะกดแล้วออกเสียงกะหรัค แต่รูปเขียนเป็น กะรัต คำอื่น ๆ ที่มีเปอร์เซ็นต์ในการเลือกเหตุผลนี้สูง ๆ ได้แก่ บุคลิกภาพ ขึ้นฉ่าย อีหลุยจุยแจก อุบไมย อล็กเอลือ เป็นต้น

ส่วนเหตุผล ต เหตุผล ช และเหตุผล น. นั้น กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบไม่ถึงร้อยละ ๑ และเหตุผล ว. ซึ่งหมายถึง เว้นไม่ตอบร้อยละ ๑.๑๕ เหตุผลทั้ง ๔ นี้ กลุ่มตัวอย่างเลือกน้อยมาก ผู้เขียนจึงเว้นไม่กล่าวถึง

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และเสนอแนะ

บทย่อ

ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติ คนไทยทุกคนจำเป็นต้องใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน ทั้งในการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ในโรงเรียนวิชาภาษาไทยก็เป็นวิชาหนึ่งที่มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าวิชาอื่น ๆ นักเรียนจะต้องใช้ภาษาไทยในการเรียนทุกวิชา ถ้านักเรียนใช้ภาษาไทยได้ไม่ดีพอแล้วก็จะทำให้การเรียนวิชาอื่น ๆ ลดคุณค่าตามไปด้วย

ภาษาไทยเป็นวิชาทักษะที่จำเป็นต้องฝึกฝนอยู่เสมอ และต้องใช้เวลานานจึงจะสามารถนำไปใช้ได้ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะในการเขียนซึ่งมีความซับซ้อนกว่าทักษะอย่างอื่น การเขียนสะกดการันต์คำให้ถูกต้องหรือการเขียนตามคำบอกก็เป็นวิชาแขนงหนึ่งในวิชาภาษาไทย โดยทั่วไปมักเห็นว่าเป็นวิชาที่ไม่สำคัญมีเนื้อหาน้อย ด้วยเหตุนี้จึงปรากฏว่านักเรียนส่วนมากเขียนสะกดการันต์คำผิดเสมอ ๆ ทั้ง ๆ ที่เป็นคำธรรมดาซึ่งใช้กันอยู่ทั่วไป สิ่งแวดล้อมภายนอกโรงเรียนหลายอย่างก็มีส่วนทำให้นักเรียนตามอย่างแบบแผนที่ผิด ดังนั้นจึงเป็นการยากที่จะหาวิธีแก้ไขข้อบกพร่องทั้งปวงอันเกี่ยวกับการเขียนสะกดการันต์คำผิดนี้ ผู้เขียนจึงได้ทำการศึกษาค้นคว้าหาข้อเท็จจริงเพื่อทราบสมรรถภาพทางการเขียนสะกดการันต์และศึกษามูลเหตุที่ทำให้นักเรียนสะกดการันต์คำผิดด้วย แต่เนื่องจากมีเวลาจำกัดจึงได้เลือกศึกษาเฉพาะนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเท่านั้น

จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

๑. เพื่อศึกษาสมรรถภาพทางการเขียนสะกดการันต์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๑๑ ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
๒. เพื่อวิเคราะห์รูปแบบของการสะกดผิดว่าในแต่ละคำเขียนผิดไปในรูปแบบใดบ้าง
๓. เพื่อศึกษาหามูลเหตุแห่งการเขียนสะกดการันต์ผิด
๔. เพื่อเสนอแนะแนวทางแก้ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนการเขียนสะกดการันต์ของนักเรียนในชั้นนี้

วิธีดำเนินการ ใ้คำเนิการตามลำดับชั้นดังนี้

๑. การเลือกคำ ผู้เขียนใ้คำเนิการตามวิธีต่าง ๆ เพื่อให้ใ้คำไทยสามัญที่เหมะาะกับเค็กระดับนี้ ๔ วิธีคือ

ก. ส่งแบบสอบถามไปยังครูที่สอนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ตามโรงเรียนต่าง ๆ เพื่อขอความร่วมมือในการรวบรวมคำที่นักเรียนมักเขียนสะกคการันต์ผิดเสมอส่งมาให้ซึ่งรวบรวมใ้ ๒๐๐ คำ

ข. เลือกคำจากหนังสือแบบเรียนและหนังสืออ่านประกอบ ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการกำหนดใ้เป็นแบบเรียนและหนังสืออ่านประกอบจำนวน ๑๕๐ คำ

ค. เลือกจากคำที่เขียนผิดเสมอ ซึ่งปรากฏตามสิ่งพิมพ์ ป้ายประกาศโฆษณา และสื่อมวลชนต่าง ๆ จำนวน ๒๐๐ คำ

ง. เลือกจากคำที่พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ออกเสียงและสะกคการันต์ผิดแปลกไปจากที่ออกเสียงกันอยู่ จำนวน ๕๐ คำ

รวมทั้งสิ้นเป็นคำที่ใ้ในการทดสอบ ๖๐๐ คำ

นำคำทั้งหมดจำแนกตามแบบของการเขียนสะกคการันต์ผิด ๑๐ แบบ แล้วเลือกตัวแทนของแต่ละแบบใ้ใ้สัคส่วนกับคำทั้งหมดโดยวิธีสุ่มตัวอย่างเพียง ๒๐๔ คำ และนำคำจำนวน ๒๐๔ คำนี้ไปออกแบบทดสอบทดลอง (Pretest) เพื่อหาความยากง่าย (p) และอำนาจจำแนก (r) โดยสร้างแบบทดสอบเป็นแบบเขียนตามคำบอก ๑๒๗ คำ และแบบเลือกคำตอบ (Multiple choice) ๘๑ คำ แล้วเลือกคำตามความต้องการใ้ ๑๖๐ คำ

๒. การสร้างแบบทดสอบ นำคำซึ่งใ้ใ้ผ่านการวิเคราะห์ทางสถิติมาแล้ว ๑๖๐ คำ มาสร้างแบบทดสอบการเขียนสะกคการันต์พร้อมด้วยแบบทดสอบภาคเหตุผลขึ้น ๒ ชุด คือ

ก. แบบทดสอบชนิดเลือกคำตอบแบบ ๕ คำเลือก มี ๘๐ ข้อ บรรจุคำที่ตองการทดสอบ ๘๐ คำ ในแต่ละข้อของแบบทดสอบแบ่งออกเป็นสองภาคคือ "ภาคตัวสะกค" และ "ภาคเหตุผล" วิธีตอบนั้นใ้นักเรียนเขียนเครื่องหมายกากบาท (+) ทับอักษรในข้อที่ตองการในกระดาษคำตอบที่จัดใ้ ส่วนใน "ภาคเหตุผล" ใ้เด็กเลือกตอบว่า ด้วยเหตุผลใ้ใ้ที่เขาเลือกคำนั้นว่าเป็นคำที่เขียนถูกต้อง ซึ่งจะมีใ้ใ้ให้ข้อละ ๔ เหตุผล และเว้นว่างใ้ ๑ ข้อ เพื่อให้เด็กเติมเหตุผลของตนเองในกรณีที่ใ้ใ้ตองการเหตุผลทั้งสี่ที่เสนอใ้ใ้ให้

ข. แบบทดสอบชนิดเลือกคำตอบแบบ ๓ ตัวเลือก มี ๘๐ ข้อ ลักษณะเช่นเดียวกับชุดที่ ๑ ต่างกันแต่เพียงว่า มีคำตอบให้เลือก ๓ คำตอบเท่านั้น, โดยมีคำตอบที่เขียนถูกต้อง ๑ คำ และเขียนผิดอีก ๒ คำ

ส่วนรูปของการสะกิดการวินิจฉัยรูปต่าง ๆ ที่นำมาออกเป็นตัวเลือก(Choices) นั้น ส่วนมากได้มาจากรูปของการเขียนผิดที่กลุ่มตัวอย่างทดลองตอบจากแบบทดสอบประเภทเขียนตามคำบอก (dictated test) ซึ่งกลุ่มตัวอย่างเขียนผิดแตกต่างกันไปเป็น ๓ แบบ และ ๕ แบบ เป็นส่วนมาก

๓. การเลือกกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดสอบครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ของโรงเรียนรัฐบาล และโรงเรียนราษฎร์ รวม ๑๔ โรงเรียน จาก ๑๔ อำเภอ ในจังหวัดพระนครจำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ๘๖๓ คน เป็นชาย ๒๘๒ คน หญิง ๑๘๑ คน จากโรงเรียนชาย ๔ โรงเรียน หญิง ๔ โรงเรียน และโรงเรียนสหศึกษา ๖ โรงเรียน ผู้เขียนได้ดำเนินการทดสอบเองโดยตลอด

การจัดกระทำกับข้อมูล

๑. การวิเคราะห์ข้อมูลภาคตัวสะกิดของแบบทดสอบชุดที่ ๑ และ ๒
  - การตรวจให้คะแนน ให้คะแนนข้อที่ตอบถูกต้องข้อละ ๑ คะแนน ข้อที่ตอบผิดหรือไม่ตอบให้ ๐ แล้วหาค่าต่าง ๆ ทางสถิติดังนี้
    - ก. หาค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
    - ข. หาค่าความยากง่ายของคำทุกคำในแบบทดสอบ
    - ค. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบ
    - ง. หาค่าสหสัมพันธ์ (Correlation) ระหว่างแบบทดสอบชุดที่ ๑ และชุดที่ ๒

๑. วิเคราะห์ตัวเลือกแต่ละตัวในแบบทดสอบทั้งสองชุด (Item Analysis by Choices) โดยใช้เทคนิค ๒๗% กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ

๒. การวิเคราะห์ข้อมูล "ภาคเหตุผล"

แบบทดสอบภาคเหตุผลนั้น ผู้เขียนมุ่งวิเคราะห์ว่า การที่กลุ่มตัวอย่างเลือกคำตอบแต่ละคำที่คิดว่าเต็มยสะกิดการวินิจฉัยถูกต้องในแบบทดสอบนั้น ใช้เหตุผลอะไรบ้าง ผู้เขียนได้

ตาราง ๒๓ การเรียงลำดับแบบของการเขียนผิดในแบบทดสอบทั้งสองชุด

อันดับที่ผิด	แบบของการเขียนผิดในแบบทดสอบชุด ๑ และ ๒	จำนวนคำที่เลือกมาทดสอบ	มากกว่าครึ่งที่มักตอบผิด
๑	แบบผิดทั้งคำ	๒๑	๑๖ คำ
๒	ผิดที่เสียงสระสั้นยาว	๑๓	๕ คำ
๓	ผิดที่เสียงวรรณยุกต์	๑๒	๘ คำ
๔	ผิดที่ตัวสะกด	๓๓	๑๕ คำ
๕	ผิดที่การประวิสรรชนีย์	๑๓	๗ คำ
๖	ผิดที่ ร, ล และ รหัน	๑๒	๖ คำ
๗	ผิดที่ตัดเติมพยัญชนะ	๒๑	๕ คำ
๘	ผิดการใช้ ไอ, ไอ	๑๑	๓ คำ
๙	ผิดที่การันต์	๑๐	๒ คำ
๑๐	ผิดที่พยัญชนะต้น	๑๔	๒ คำ

ส่วนรูปของการเขียนผิดในแบบทดสอบทั้งสองชุดที่กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบแตกต่างกันไปจากรูปที่ถูกต้องมีเพียง ๒-๓ แบบเท่านั้น

๖. ผลที่ได้จากการวิเคราะห์ตัวเลือกภาคเหตุผล ผู้เขียนรวบรวมสาเหตุแห่งการเขียนสะกดการันต์ผิดจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างได้ ๖ เหตุผลเรียงลำดับจากสาเหตุที่กลุ่มตัวอย่างเลือกมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดดังนี้

ก. นักเรียนสะกดการันต์ผิดเพราะมีประสบการณ์มาผิดคิดเป็นร้อยละ

๓๓.๕๓

ข. นักเรียนเขียนสะกดการันต์ผิดเพราะไม่ทราบความหมายอันแท้จริงของคำที่เขียนคิดเป็นร้อยละ ๒๔.๓๖

ค. นักเรียนเขียนสะกดการันต์ผิดเพราะรู้หลักภาษาไม่แม่นยำ คิดเป็นร้อยละ

๒๒.๓๒

ง. นักเรียนเขียนสะกดการันต์คำผิดเพราะออกเสียงผิด คิดเป็นร้อยละ

๗.๗๕

จ. นักเรียนเขียนสะกดการันต์คำผิดเพราะใช้แนวเทียบผิด คิดเป็นร้อยละ

๖.๐๕

ฉ. นักเรียนเขียนสะกดการันต์คำผิดเพราะเดา คิดเป็นร้อยละ ๕.๔๕

ช. นักเรียนที่ไม่ได้ให้เหตุผลใดเลยมีร้อยละ ๑.๑๕

อภิปรายผล

จากการศึกษาค้นคว้าความสามารถทางการเขียนสะกดการันต์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นกลุ่มตัวอย่าง ผลปรากฏว่าโดยเฉลี่ยแล้ว นักเรียนมีความสามารถอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ และการกระจายของคะแนนก็ไม่แตกต่างกันมากนัก แสดงว่าไม่ว่าเด็กเรียนเก่งหรือเรียนอ่อน ก็มีโอกาสที่จะเขียนสะกดการันต์คำผิดได้เกือบเท่า ๆ กัน อาจอธิบายได้ว่า นักเรียนโดยทั่วไปไม่เห็นความสำคัญของการเขียนสะกดการันต์คำให้ถูกต้อง เพราะไม่มีส่วนทำให้คะแนนของวิชาอื่น ๆ เสียไป จึงเขียนไปเรื่อย ๆ โดยไม่ระมัดระวังที่จะให้ถูกต้อง

จากการศึกษาหาเหตุผลแห่งการเขียนสะกดการันต์คำผิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ กลุ่มนี้ อภิปรายผลได้ดังนี้

๑. นักเรียนเขียนสะกดการันต์ผิดเพราะ(มีประสบการณ์มาผิด) คิดเป็นร้อยละ

๓๓.๕๓ อาจหมายความว่า นักเรียนเคยเห็นคำ ๆ นั้นเขียนสะกดการันต์เช่นนี้มาเสมอ จนจำได้คิดว่า อาจจะได้เห็นจากหนังสือสมัยเก่า ๆ ที่เขียนตามหลักภาษาสมัยนั้น ซึ่งถือว่าถูกต้อง เช่น จิตต์ เขตต์ แต่ปัจจุบันพจนานุกรมกำหนดให้เขียนเป็น จิต เขต เป็นต้น หรือนักเรียนอาจจะเห็นจากหนังสือพิมพ์ สิ่งพิมพ์อื่น ๆ เช่น ป้ายประกาศโฆษณา แจกความ และสื่อมวลชนต่าง ๆ เช่น คำ เครื่องสำอาง มักเขียนเป็น เครื่องสำอางค์ ประณีต ผิดเป็น ปราณีต ย่อมเยา ผิดเป็น ย่อมเยาว์ อะไหล่ เขียนผิดเป็น อาหลัย เป็นต้น

๒. นักเรียนเขียนสะกดการันต์ผิดเพราะ(ไม่ทราบความหมายของคำ) ผิดเป็น

ร้อยละ ๒๔.๓๖ อาจหมายความว่า คำในภาษาไทยนั้นมีเสียงตรงกันมาก แต่เขียนสะกด

การันต์ต่างกัน หากจำได้แต่เสียงโดยไม่พิจารณาความหมายเฉพาะของคำที่มีเสียงพ้องกัน เหล่านี้ ก็ทำให้เขียนสะกดการันต์ผิดได้ เช่นคำ ปรานี-ปราณี (เอ็นดู, เผื่อแผ่-ผู้มีชีวิต) เหลวไหล - เหลวไหล (ปลั่งเปลอ, พันเพื่อน-ไม้ไผ่เรื่อง เลอะเทอะ) เป็นต้น

๓. นักเรียนเขียนสะกดการันต์ผิด (เพราะรู้หลักภาษาไม่ดีพอ) คิดเป็นร้อยละ

๒๒.๓๒ อาจหมายความว่า ในการเขียนคำบางคำใหญ่ๆ ของนั้น ต้องอาศัยความแม่นยำ ในทางหลักภาษา โดยเฉพาะหลักการประวิสรรชนีย์ เช่นคำ ละเอียคลอ, จระเข้ ตัว ชะมด หลักการไวยรรณยุกต์ เช่นคำ โน้ต เชื้อเชื้อ หลักการใช้ ไอ-ไอ เช่น ลำไย สะไ้ และ หลักการใช้ บรร-บัน เช่นคำ บรรทัด บันเทิง เป็นต้น

๔. นักเรียนเขียนสะกดการันต์ผิด (เพราะออกเสียงผิดคิดเป็นร้อยละ ๙.๙๕

คำบางคำคนทั่วไปเขียนตามความสะกดและตามความเคยชินของแต่ละคน เมื่อเวลาเขียน ก็เขียนตามเสียงพูดนั้น เช่น เขียนคำ จักจั่น หยักศก เป็น จักจั่น หยักโสก เป็นต้น แต่คำบางคำคนส่วนมากออกเสียงอย่างหนึ่งซึ่งไม่ตรงกับรูปที่เขียนตามพจนานุกรม เช่น เขียน คำ ซาหริ่ม อะลุ่มอลวย ทินทิก เป็น สรุ่ม อะลุ่มอลวย ทิมทิก เป็นต้น

๕. นักเรียนเขียนสะกดการันต์ผิด (เพราะใช้แนวเทียบผิด) คิดเป็นร้อยละ ๖.๐๕

หมายความว่า คำบางคำนั้นเขียนด้วยไม่มั่นใจว่าเขียนอย่างไรจึงจะถูกต้อง จึงเขียนเทียบกับ คำอื่น ๆ ซึ่งเคยเขียนมาแล้ว วิธีการเช่นนี้เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เขียนสะกดการันต์ผิด เพราะคำบางคำนั้น มีความหมายตามรูปศัพท์ คลอดจนหลักในการเขียนต่างกันจะใช้กฎเดียวกันไม่ได้ ดังเช่นคำ อนุญาติ บินฑาต พุทธชาติ มักเขียนผิดเป็น อนุญาติ บินฑาตร พุทธชาติ เป็นต้น คำพวกนี้ผู้เรียนต้องพิจารณาจากจำเป็นรายคำไป

๖. นักเรียนเขียนสะกดการันต์ผิด (เพราะเผลอ) คิดเป็นร้อยละ ๕.๔๕

๗. มีนักเรียนเป็นจำนวนน้อยคือร้อยละ ๑.๑๕ ที่ไม่ได้ให้เหตุผลใดเลย

ข้อเสนอแนะ

ผลของการศึกษาค้นคว้าดังกล่าวทำให้ทราบว่า ความสามารถทางการเขียนสะกด การันต์ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาเป็นกลุ่มตัวอย่างอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ มูลเหตุที่ทำให้นักเรียนเขียนสะกดการันต์ผิดก็มีอยู่หลายประการ การที่จะแก้ไข

ชอบกพรองต่าง ๆ ดังกล่าวนั้น ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจะต้องร่วมมือกันอย่างจริงจังทุกฝ่าย นับตั้งแต่ผู้มีส่วนรับผิดชอบใกล้ชิดที่สุด จนถึงผู้มีส่วนเกี่ยวข้องโดยทั่วไปตามลำดับดังนี้

ข้อเสนอแนะต่อครูผู้สอน

๑. ครูภาษาไทยควรถือเป็นหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงที่จะให้นักเรียนได้มีเจตคติ ความสนใจ และความพอใจในการที่ได้เขียนสะกดการันต์ถูกต้อง ให้นักเรียนรู้สึกว่าการเขียนสะกดการันต์นั้น เป็นสิ่งที่พึงหลีกเลี่ยงให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้
๒. ครูควรให้นักเรียนมีความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเขียนสะกดการันต์ในสื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ ให้เข้าใจว่าบรรดาสื่อมวลชนเหล่านั้นเป็นวรรณกรรมที่ออกมาโดย เร่งรีบ มีกำหนดเวลาบังคับ จึงไม่อาจเอาใจใส่เพ่งเล็งการสะกดการันต์ให้ถูกต้องอยู่เสมอไป เหตุฉะนั้น ชอบกพรองทางการสะกดการันต์อาจมีขึ้นได้เสมอ
๓. ในฐานะที่ครูเป็นผู้เกี่ยวข้องกับนักเรียนโดยใกล้ชิด และเป็นผู้ที่นักเรียนจะเอาแบบอย่าง ครูจึงควรเป็นสิ่งแวดล้อมที่ดีที่สุดของนักเรียนในการระมัดระวังที่จะใช้ภาษาไทยให้ถูกต้องทั้งการพูดและการเขียน
๔. การฝึกฝนทักษะในการเขียนสะกดการันต์ให้ถูกต้องจำเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งควรจะได้จัดทำเป็นกิจกรรมประจำ ไม่ว่าจะ เป็นกิจกรรมในห้องเรียนหรือกิจกรรมเสริมหลักสูตร
๕. การสอนคำกับความหมายจะต้องคู่กันไปให้นักเรียนสังเกตความหมายจากปริบท
๖. การสอนหลักภาษา จำเป็นจะต้องให้แบบฝึกหัดเกี่ยวกับการเขียนสะกดการันต์ด้วย
๗. อุปกรณ์การสอนบางประเภท เช่น ป้ายประกาศ แผนภูมิ บัตรคำ ฯลฯ เป็นอุปกรณ์การสอนภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดการันต์ที่นักเรียนควรมีโอกาสเห็นอยู่เสมอจะได้จากการสะกดถูกต้องศึกษา
๘. การสอนเพื่อแก้ไขชอบกพรอง (Remedial Teaching) เป็นสิ่งจำเป็นในการสอนเขียนสะกดการันต์ ควรมีการสังเกตความสามารถของนักเรียน มีการแก้ไข และการวัดผลโดยสม่ำเสมอ ซึ่งอาจทำได้ทั้งเป็นกลุ่มและเป็นรายบุคคล
๙. ความร่วมมือในการแก้ไขชอบกพรองของนักเรียนจากครูผู้สอนวิชาอื่น ๆ และครูในชั้นต้น ๆ เป็นสิ่งจำเป็นและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการสอนภาษาไทยด้านการสะกดการันต์

ข้อเสนอแนะต่อผู้บริหาร โรงเรียน ในการที่จะให้นักเรียนเห็นความสำคัญในการเขียน สะกดการันต์คำใหญ่ถูกต้องนั้น ผู้บริหารโรงเรียนมีส่วนช่วยส่งเสริมเป็นอันมาก จึงขอเสนอแนะดังต่อไปนี้

๑. การคัดเลือกครูสอนภาษาไทย นอกจากจะพิจารณาทางด้านวุฒิแล้ว ควรเลือกผู้ที่มีใจรักการสอนอย่างแท้จริงด้วย

๒. การส่งเสริมให้กำลังใจครูภาษาไทย เช่น การส่งครูไปอบรม การเชิญวิทยากรทางด้านภาษาไทยมาเพิ่มเติมความรู้ให้กับครูและนักเรียนเป็นครั้งคราว เป็นสิ่งจำเป็นที่ผู้บริหารควรคำนึงถึง

๓. ผู้บริหารควรส่งเสริมให้มีการร่วมมือกันระหว่างครูภาษาไทยและบรรณารักษ์ ในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การแข่งขันการเขียนสะกดการันต์ การจัดนิทรรศการต่าง ๆ การให้รางวัลด้วยหนังสือเกี่ยวกับภาษาไทย เป็นต้น

ข้อเสนอแนะต่อบรรณารักษ์ จากผลของการศึกษาค้นคว้าปรากฏว่า สื่อมวลชนมีบทบาทสำคัญในการให้แบบแผนการเขียนสะกดการันต์คำแบบต่าง ๆ ดังนั้นบรรณารักษ์อาจให้ความร่วมมือในการให้แบบแผนการเขียนสะกดการันต์ถูกต้องแก่เด็กและการร่วมมือทั้งนั้นจะเป็นคุณค่าในการสอนการเขียนภาษาไทยเป็นอย่างยิ่ง

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับพจนานุกรม จากผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้พบว่า คำบางคำในพจนานุกรมเขียนอย่างหนึ่ง แต่คนอีกเป็นอันมากที่ออกเสียงไปอย่างหนึ่ง เช่น ในพจนานุกรมเขียนน้อยดยุญแดก มีคนจำนวนมากออกเสียงว่า อื้อดยุญแดก เป็นต้น ดังนั้นการขัดกันระหว่างการเขียนตามเสียงที่ใช่ และการเขียนให้ถูกต้องตามพจนานุกรมจึงเกิดมีขึ้นเป็นผลให้สะกดการันต์ผิดค้อยู่หลายคำ หากไม่มีการปรับปรุงแก้ไขอย่างใดอย่างหนึ่งแล้ว ก็จะเป็นเรื่องผิดพลาดที่แก้ไขได้ยาก ดังนั้นการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ อาจจะเป็นข้อคิดอย่างหนึ่งของคณะกรรมการชำระพจนานุกรมเกี่ยวกับการเขียนตามเสียงที่ใช่ และการสะกดตามพจนานุกรม จึงขอเสนอแนะไว้ ณ โอกาสนี้

ข้อเสนอแนะต่อกรมวิชาการ การเขียนสะกดการันต์ให้ถูกต้องโดยคำนึงถึง ความเข้าใจ การสังเกตและการฝึกฝนเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง กรมวิชาการอาจช่วยได้ดังนี้

๑. ให้ครูผู้สอนมีแบบฝึกหัดเกี่ยวกับการเขียนสะกดการันต์ให้ถูกต้องในการสอนนักเรียน

๒. ทำพจนานุกรมเล็ก เพื่อความสะดวกของครูผู้สอน

ขอเสนอแนะต่อผู้ที่ทำการศึกษาค้นคว้าต่อไป เนื่องจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาเฉพาะกลุ่มตัวอย่างเท่านั้น ผู้สนใจศึกษาจะค้นคว้าต่อไป อาจใช้ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นบันไดเบื้องต้นสำหรับศึกษาค้นคว้าต่อไปอีก ดังเช่น

๑. ศึกษาสมรรถภาพทางการเขียนสะกดการันต์และหามูลเหตุแห่งการเขียนสะกดการันต์ผิดของนักเรียนในระดับอื่น ๆ และนำมาเปรียบเทียบกัน, จะทำให้ทราบสมรรถภาพและสาเหตุแห่งการเขียนผิดที่เชื่อมั่นได้ยิ่งขึ้น

๒. คำต่าง ๆ ที่ต้องการทดสอบควรนำไปสร้างแบบทดสอบการเขียนสะกดการันต์หลาย ๆ แบบ แล้วนำผลที่ได้จากการทดสอบแต่ละแบบมาเปรียบเทียบกัน จะทำให้ทราบผลที่แน่นอนยิ่งขึ้น

๓. ควรทำการทดลองวิธีสอนเพื่อจะให้ภาษาไทยเป็นเครื่องมือสื่อสารความคิด (Communication) ในแง่การเขียน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กำชัย ทองหล่อ, หลักภาษาไทย พิมพ์ครั้งที่ ๒ โรงพิมพ์ร่วมสาส์น ๒๕๐๕, ๗๕๔ หน้า
- จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะอักษรศาสตร์ ชุมนุมภาษาไทย บันทึกการเสด็จพระราช
ดำเนินพระราชทานกระแสพระราชดำริเรื่องปัญหาการใช้ภาษาไทย คณะอักษร
- ศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๐๕, ๓๕ หน้า
- ชวาล แพรัตกุล, เทคนิคการวัดผล ห้างหุ้นส่วนจำกัดอักษรเจริญทัศน์ (แผนกการพิมพ์)
- ๒๕๐๗, ๓๖๔ หน้า
- คุษ ชุมสาย, ม.ล. คุณภาพและปริมาณงานในตำแหน่งศาสตราจารย์วิชาการศึกษา
กรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ ๒๕๐๕, ๗๘ หน้า
- ธรรมศาสตร์, มหาวิทยาลัย คณะศิลปศาสตร์ เอกสารประกอบการศึกษาวิชาภาษาไทย
ประจำภาคแรก คณะศิลปศาสตร์ปีที่ ๑ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- ๒๕๐๘, ๔๒๑ หน้า
- นายกรัฐมนตรี, สำนัก ประกาศเรื่องระเบียบการใช้ตัวสะกด สำนักนายกรัฐมนตรี, ๒๕๕๓
- นิยม เรียงจันทร์ และ ชวาล แพรัตกุล, รายงานสถิติวิเคราะห์เบื้องต้นเรื่องคำบางประ
เภทซึ่งนักเรียนสะกดผิด วิทยาลัยวิชาการศึกษาระสานมิตร ๒๕๐๔, ๔๖ หน้า
- รองรัตน์ อิศรภักดี และ เทือก กุสุมา ณ อยู่ชยา วิธีสอนภาษาไทยชั้นมัธยม ตำราวิชาครู
มัธยมของคุรุสภา ภาษาไทย ตอน ๑ องค์การคุรุสภา ๒๕๐๖, ๑๘๓ หน้า
- ราชบัณฑิตยสถาน, กระทรวง หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช ๒๕๐๓ โรงพิมพ์
- บรรพการ ๒๕๐๓, ๓๓ หน้า

ศึกษานิเทศก์, หน่วย กรมการฝึกหัดครู คู่มือครูวิชาภาษาไทย เอกสารนิเทศการศึกษา
ฉบับที่ ๕๐ กระทรวงศึกษาธิการ ๒๕๐๓, ๒๒๓ หน้า

ศึกษานิเทศ, หน่วย กรมสามัญศึกษา การวัดผลการศึกษา โรงพิมพ์สัมพันธกิจการ ๒๕๐๖,
๕๔ หน้า

สามัญศึกษา, กรม การออกข้อสอบสำหรับใช้ในชั้นเรียน โรงพิมพ์สหกรณ์ ๒๕๐๖, ๓๕ หน้า

อนุমানราชชน, พระยา นิรุกติศาสตร์ภาค ๑ พิมพ์ครั้งที่ ๑ โรงพิมพ์รุ่งเรืองธรรม ๒๔๘๘,
๑๕๕ หน้า

อินทร์ ศรีคุณ, การศึกษาเกี่ยวกับความสามารถทางการฟัง การอ่าน การเขียนสะกดคำ
และการแต่งความของนักเรียนที่สำเร็จชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ในโรงเรียนประถมศึกษา
๖ แห่งในจังหวัดนครราชสีมา ปริญญาณิพนธ์, ๒๕๐๗, หน้า ๘๑ - ๘๒

Bradfield, James M., and Moredock, H. Stewart, Measurement and
Evaluation in Education, The Macmillan Company, New York,
1957 pp. 240 - 247.

Bloomfeild, Richard H., "Word Length and Complexity Variables in
Spelling Difficulty" Journal of Educational Research,
49 : 531 - 35; March, 1956.

_____, "Concept of Meaning and the Reading
and Spelling Difficulty of Words" Journal of Educational
Research, 54 : 178 - 82; January, 1961.

Fan, Chung-Teh, Item Analysis Table, Educational Testing Service,
Princeton, New Jersey 1952, 32 pp.

Garret, Henry E., Statistic in Psychology and Education,
Longman Green and Co., New York, 1958, 478 pp.

Gerberich, J.R., and others, Measurement and Evaluation in
Modern School, David Mckay Co., New York, 1962, 622 pp.

Horn, Earnest., "Spelling" Encyclopedia of Education, Revised
edition, Macmillan Co., New York, 1960, pp. 1337-54.

_____, Teaching Spelling, American Educational
Research Assoc., Washington D.C., 1954, 32 pp.

Hudelson E. and other "Sixteen Spelling Scale Standardized in
Sentence for Secondary School" (The Seven Study), Teacher
College Bulletin.

Knoell, D.M., and Harris C.W. "Factor Analysis of Ability"
Journal of Educational Research, 46 : 95-111; October, 1952.

Laycock, F., "Spelling Ability and Vocabulary Level of One Hundred
College Freshmen," Journal of Educational Psychology, 45 :
485 - 91; December, 1954.

Lewis, Norman, Correct Spelling Made Easy, Random House New York,
1963, 332 pp.

Lindquist, E.F., Education Measurement, American Council on Education,
Washington D.C., 1951, 819 pp.

Petty, Walter T., An Analysis of Certain Phonetic Element in a
Selected List of Persistently Difficult Spelling Words,
Doctoral Thesis: University of Iowa, 1955, 689 pp.

Traxler, Arthur E., "Traxler High School Spelling Test" The Fourth
Mental Measurement Yearbook, The Gryphon Press, Highland Park,
New Jersey 1953, p. 332.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

คำทั้งสิ้น ๒๐๐ คำ ที่นำมาพิจารณาคัดเลือกเพื่อใช้ในการสร้างแบบทดสอบ
การเขียนสะกดการันต์

ก. คำที่ครูชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ รวบรวมส่งมา ๒๐๐ คำ

๑. อนุญาต	๒. ชื่อสัตย์	๓. สะทวาก	๔. พรอมเพรียง
๕. โครงการ	๖. เลื้อยเข็ด	๗. สบาย	๘. พรหมณ์
๙. ชะมัทเขม้น	๑๐. ฌมับ	๑๑. สะอาก	๑๒. ประนีประนอม
๑๓. ชมิขมัน	๑๔. ประปา	๑๕. ไกล	๑๖. มารยาท
๑๗. ชมุกชมัว	๑๘. บันไค	๑๙. ไกล	๒๐. ประสบการณ์
๒๑. เมตตาปรานี	๒๒. บันทัก	๒๓. ตะไคร่น้ำ	๒๔. เคียดฉันท
๒๕. จักรพรรดิ	๒๖. บันเทิง	๒๗. กฏ	๒๘. จาบัลย์
๒๙. เกร็ดความรู้	๓๐. ประมง	๓๑. ฉะนั้น	๓๒. ศัลย์
๓๓. กรณี	๓๔. สิ่งโต	๓๕. ฤาษี	๓๖. มหิทธิ
๓๗. ประณีต	๓๘. ส่าบสูญ	๓๙. มารยาท	๔๐. ทรลักษณ์
๔๑. เพชร	๔๒. อภิรมย์	๔๓. กั้นแสง	๔๔. ละโมบ
๔๕. เกสร	๔๖. อารมณ์	๔๗. ฉะนั้น	๔๘. ปฐมฤกษ์
๔๙. รัศสระ	๕๐. เบียดเบียน	๕๑. เรือโคลง	๕๒. มัชยัสถ์
๕๓. สังกะต	๕๔. โอกาส	๕๕. อารี	๕๖. กาลเทศะ
๕๗. นกพิราบ	๕๘. คำรง	๕๙. มนุษย์โลก	๖๐. อุทาหรณ์
๖๑. รับประทาน	๖๒. ชนิก	๖๓. ขยะแขยง	๖๔. ออกคัมภู
๖๕. ชาวโพค	๖๖. ตะราง	๖๗. ละเมียดละไม	๖๘. สาธารณสุข
๖๙. ช้เกา	๗๐. แพ็บ	๗๑. จะละเม็ค	๗๒. ไตรยางค์
๗๓. สับปะรด	๗๔. ชะรอย	๗๕. ปทุมธานี	๗๖. ออกคัมภู
๗๗. สู้ญเสียบ	๗๘. สะคราญ	๗๙. ปทุมวัน	๘๐. แบบฟอร์ม

๘๑. เพาะปลูก	๘๒. ขโมย	๘๓. สุนัข	๘๔. เสบียง
๘๕. ยอมเข่า	๘๖. โน้ต	๘๗. สายสัญญาณ	๘๘. อักเสบ
๘๙. ปิยมหาราช	๙๐. เวียงจันทน์	๙๑. พุทบอล	๙๒. ชมคชมนอย
๙๓. ศรีษะ	๙๔. อัมพาท	๙๕. ปลนสะคม	๙๖. ตลบตะแลง
๙๗. ซาบซึ้ง	๙๘. แรค	๙๙. จักร	๑๐๐. ตะบิกตะบอย
๑๐๑. รดยนต์	๑๐๒. คำนวน	๑๐๓. เครื่องราง	๑๐๔. ทะนุถนอม
๑๐๕. ภาพยนตร์	๑๐๖. กลุ่มเครือ	๑๐๗. อานิสงส์	๑๐๘. กฏเกณฑ์
๑๐๙. สะกค	๑๑๐. จัตุรัส	๑๑๑. ส้วงวาล	๑๑๒. ปฏิสันถาร
๑๑๓. ผาสุก	๑๑๔. จระเข้	๑๑๕. กังวาน	๑๑๖. สบู่
๑๑๗. ไอศกรีม	๑๑๘. จัดทาล	๑๑๙. จำรี	๑๒๐. อัครยาศัย
๑๒๑. บันทึก	๑๒๒. เจียรไน	๑๒๓. พัสค	๑๒๔. จิจิตร
๑๒๕. ปรารธนา	๑๒๖. ซอุม	๑๒๗. ชูเชิญ	๑๒๘. อีสาน
๑๒๙. บันทึก	๑๓๐. ประสบ	๑๓๑. ขวนขวย	๑๓๒. สะพาน
๑๓๓. ปรารมภ์	๑๓๔. พันธุ์ไม้	๑๓๕. คฤหัสถ์	๑๓๖. พิสูจน์
๑๓๗. เฉพาะ	๑๓๘. โจทก์	๑๓๙. งบคุด	๑๔๐. โจษจัน
๑๔๑. สลบไสล	๑๔๒. เทิกทูน	๑๔๓. จ้านง	๑๔๔. โจทย์
๑๔๕. ฌบั้ง	๑๔๖. เหตุการณ์	๑๔๗. ฝรั่งเศส	๑๔๘. หงส์
๑๔๙. เฉลย	๑๕๐. อิศรภาพ	๑๕๑. เป็คษา	๑๕๒. แสคมป์
๑๕๓. ปรากฏ	๑๕๔. บรรเทา	๑๕๕. สร้างสรรค์	๑๕๖. ลูกบาทัก
๑๕๗. เกรงใจ	๑๕๘. โศกเศร้า	๑๕๙. ริงส์	๑๖๐. ระลึก
๑๖๑. คาคคะเน	๑๖๒. สารวัต	๑๖๓. ปรีक्षा	๑๖๔. บรรหาร
๑๖๕. โคลงกลอน	๑๖๖. สำอาน	๑๖๗. ริงผลัด	๑๖๘. ครุฑ
๑๖๙. วันศุกร์	๑๗๐. กำพืด	๑๗๑. เตรีคเเทร	๑๗๒. เกษียณ
๑๗๓. เกียรติ	๑๗๔. กษาค	๑๗๕. กิรณท	

๑๓๖. กบฏ	๑๓๗. ต้นโพ	๑๓๘. กรร เขียง	๑๓๙. จาระไน
๑๔๐. ลดาวัลย์	๑๔๑. บอระเพ็ด	๑๔๒. สิงห์	๑๔๓. ซิมซาบ
๑๔๔. โอบุษฐ์	๑๔๕. กภาพโรค	๑๔๖. โลก	๑๔๗. เกลือสินเฑาะว์
๑๔๘. ตรุษสารท	๑๔๘. ทิม	๑๕๑. บังสุกุล	๑๕๑. คาถา
๑๕๒. กีฬา	๑๕๓. ชมพู	๑๕๔. หยากไผ่	๑๕๕. พิชคณิต
๑๕๖. สีชมพู	๑๕๗. เกียรติยศ	๑๕๘. องค์การ	๑๕๘. อัฒจันทร์
๒๐๐. ฆานาณัติ			

ข. คำในแบบเขียนต่าง ๆ ๑๕๐ คำ

๑. สมมุติ	. สังเกต	๓. กะรัต	๔. อาสาพหุบูชา
๕. ศูนย์กลาง	๖. อาณาจักร	๗. กัลปาวสาน	๘. ปฏิสันถาร
๘. เกณฑ์	๑๐. ขรุขระ	๑๑. ชั้นสุต	๑๒. พรหมจรรย์
๑๓. เครื่องจักร	๑๔. โครงการ	๑๕. พิสมัย	๑๖. พหุสศ
๑๗. รัศมี	๑๘. สะพาน	๑๙. อัศจรรย์	๒๐. สมเพช
๒๑. ผลลัพธ์	๒๒. โฆษณา	๒๓. สันฐาน	๒๔. ผนวช
๒๕. จตุรัส	๒๖. มาตรฐาน	๒๗. เนรคุณ	๒๘. กิจวัตร
๒๙. พิชคณิต	๓๐. พิรุณ	๓๑. อมฤต	๓๒. กรณียกิจ
๓๓. โจทย์	๓๔. ตรุษ	๓๕. เขาะชิม	๓๖. อินทรีย์
๓๗. สัมประสิทธิ์	๓๘. สารท	๓๙. น้ำไหล	๔๐. ชลมารค
๔๑. สันญลักษณ์	๔๒. ปรศนี	๔๓. สุนัขพันธุ์	๔๔. สายสัญญาณ
๔๕. คำนวน	๔๖. อัศจรรย์	๔๗. อภิเชก	๔๘. สมโภช
๔๙. ลูกบาศก์	๕๐. ทฤษฎี	๕๑. มุพการี	๕๒. ผลิตภณท์
๕๓. เครื่องยนต์	๕๔. พรหมณ	๕๕. บริโภค	๕๖. พฤษชาติ
๕๗. สันนิษฐาน	๕๘. โอบุษฐ์	๕๙. พรรณนา	๖๐. โทษมหันต์
๖๑. กระแสน้ำ	๖๒. สนเทห์	๖๓. พิรุณ	๖๔. ทัดทชาติ
๖๕. น้ำประปา	๖๖. ไปรษณีย์	๖๗. เสเพล	๖๘. ตฤณมัย
๖๙. อุบัติเหตุ	๗๐. เอกลักษณ์	๗๑. ไตรยางค์	๗๒. มุคตภาพ

๗๓. มหาสมุทร	๗๔. สสาร	๗๕. กิเลส	๗๖. กภาพโรค
๗๗. ปริมาตร	๗๘. ปรารภณา	๗๙. รั้งสี่	๘๐. คิ้วสะก
๘๑. คบะ	๘๒. แรแปรชาตุ	๘๓. ปราชญ์	๘๔. เกลือสินเชาว
๘๕. อาณาเขต	๘๖. สมการ	๘๗. อาชญากร	๘๘. ปุชนียสถาน
๘๙. อิศระ	๙๐. สมกุษย์	๙๑. เสถียรภาพ	๙๒. ทรีพยากร
๙๓. น้ำจันท	๙๔. องศา	๙๕. เกษตรกรรม	๙๖. โหราศาสตร์
๙๗. ปัจจุบัน	๙๘. อากเนย์	๙๙. ยุทธศาสตร์	๑๐๐. ประดิษฐาน
๑๐๑. บริบูรณ์	๑๐๒. พิศการ	๑๐๓. นักขัตฤกษ์	๑๐๔. พระพุทธรูปหิงค์
๑๐๕. เสื่อมโทรม	๑๐๖. คำวิเศษณ์	๑๐๗. อังกฤษ	๑๐๘. อักษรคณห์
๑๐๙. พัทธการ	๑๑๐. สรวลสันต์	๑๑๑. วิสรวรชนีย์	๑๑๒. ศากยวงศ์
๑๑๓. คนล่าพู	๑๑๔. ปราศรีย	๑๑๕. ทะเยอทะยาน	๑๑๖. อุปฏิฐาก
๑๑๗. ประพตติ	๑๑๘. โภชนาการ	๑๑๙. ขมุกขมัว	๑๒๐. ปวารณา
๑๒๑. เศรษฐกิจ	๑๒๒. สงกรานต์	๑๒๓. ชะม๊กเขมน	๑๒๔. ทศนัยภาพ
๑๒๕. ละไม	๑๒๖. ปฏิสนธิ	๑๒๗. พรหมณ์	๑๒๘. ญาณ
๑๒๙. อันธพาล	๑๓๐. ปฏิชีวนะ	๑๓๑. อุตส่าห์	๑๓๒. ใฝ่ฝัน
๑๓๓. อิทธิพล	๑๓๔. อัตนัย	๑๓๕. ตะไผ่	๑๓๖. ทาษคิน
๑๓๗. ปรอท	๑๓๘. ปรนัย	๑๓๙. กำสรค	๑๔๐. ขบถ
๑๔๑. เกล็ดน้ำแข็ง	๑๔๒. อวกาศ	๑๔๓. มัชฌิม	๑๔๔. หนารอน
๑๔๕. สลาง	๑๔๖. ไชมุค	๑๔๗. มเหสี	๑๔๘. แปรเปลี่ยน
๑๔๙. ทศนคติ	๑๕๐. สงเคราะห์		

ค. คำที่คัดมาจากพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ๕๐ คำ

๑. หยักศก	๒. อีหุลุญแจก	๓. กะรัต	๔. สมถสาบาน
๕. ประณีต	๖. จักจัน	๗. คาไถ	๘. ทะนุถนอม
๙. หยากโย	๑๐. บังสุกุล	๑๑. เลื่อยเจ็อย	๑๒. รอมชอม

๑๓. กายเตี๋ยว	๑๔. อลัดเดื่อ	๑๕. ปีศาจ	๑๖. เรือโคลงเคลง
๑๗. กวยจับ	๑๘. อีประมาณ	๑๙. จะละเม็ด	๒๐. ไฟคลอก
๒๑. ไอศกรีม	๒๒. นานปักการ	๒๓. เต็มแปด	๒๔. ปลาตุ๊กครอก
๒๕. เครื่องอะไหล	๒๖. หอยนางรม	๒๗. ไวยากรณ	๒๘. อีสาน
๒๙. กลับกลอก	๓๐. มารยาสาโดย	๓๑. น้ำมันกาด	๓๒. ละคร
๓๓. ซาหริ่ม	๓๔. หยิบหยง	๓๕. บรรณารักษ์	๓๖. โฉ
๓๗. อุปาทาน	๓๘. ทินทิก	๓๙. เครื่องวาง	๔๐. จ่านง
๔๑. อะดุมอถวย	๔๒. วังเปี้ยว	๔๓. นักกีฬา	๔๔. สำอาง
๔๕. สดางค์	๔๖. พืชคณิต	๔๗. เสือลายพาดกลอน	๔๘. ผลัดน้ำ
๔๙. รอมชอม	๕๐. พรวกพราก		

ง. คำที่ปรากฏตามสิ่งพิมพ์และสื่อมวลชนต่าง ๆ ๒๐๐ คำ

๑. ละเอียกลออ	๒. สะควาก	๓. สั้งเกต	๔. หยิบหยง
๕. เคี้ยกฉันท	๖. สบาย	๗. ไชมุก	๘. หยักศก
๙. รังเกียจ	๑๐. สะอาด	๑๑. สั้งวาล	๑๒. พรรณนา
๑๓. อเนจนาด	๑๔. ขโมย	๑๕. สไบ	๑๖. ซาหริ่ม
๑๗. สั้งสรค	๑๘. ผักไผ่	๑๙. สะคราญ	๒๐. จักจัน
๒๑. เพชฌฆาต	๒๒. สำอาง	๒๓. ตะลิ่ง	๒๔. อีหุลยดุยแฉก
๒๕. อาถรรพณ	๒๖. จ่านง	๒๗. สมเพช	๒๘. อะไหล
๒๙. ประณีต	๓๐. กังวล	๓๑. สมโภช	๓๒. ชันฉาย
๓๓. โอภาส	๓๔. คอกจัน	๓๕. พิสมัย	๓๖. กวยเตี๋ยว
๓๗. เบี้ยกเบี่ยน	๓๘. สิงโต	๓๙. ชันสูตร	๔๐. กวยจับ
๔๑. รันรมย์	๔๒. ผาสุก	๔๓. สันฐาน	๔๔. เต่าหุ้ย
๔๕. อัมจันทร์	๔๖. แกงบวด	๔๗. สั้งเวช	๔๘. ซากวย
๔๙. วันโรค	๕๐. ไครงการ	๕๑. สัมประค	๕๒. เกียะ

๕๓. อาจिन	๕๔. ขาวโปก	๕๕. นานปักการ	๕๖. ซ็อกโกเลต
๕๗. เบญจเพส	๕๘. โอภาส	๕๙. อล็กเอลือ	๖๐. ไอศกรีม
๖๑. บินทบาท	๖๒. สี่ชมพู	๖๓. ทินทิก	๖๔. แซค
๖๕. บังสุกุล	๖๖. ชมภู	๖๗. รอมชอม	๖๘. เพียะ
๖๙. นัยนตา	๗๐. หงส	๗๑. อะดุมอถวย	๗๒. โนค
๗๓. ปรานี	๗๔. เพชร	๗๕. ภาคอีสาน	๗๖. เซ็ค
๗๗. สาบาน	๗๘. อวสาน	๗๙. แมมาย	๘๐. นะคะ
๘๑. สายสิญจน์	๘๒. สามานย์	๘๓. รสชาติ	๘๔. ชยุม
๘๕. พุทธชาติ	๘๖. ราพัน	๘๗. อุโมงค์	๘๘. พิศกาล
๘๙. พุคตาน	๙๐. ยอมเยา	๙๑. ฉาปนกิจ	๙๒. มทรสพ
๙๓. แมลงสาบ	๙๔. มุงมาก	๙๕. จะละเม็ค	๙๖. กระจก
๙๗. สายแข่ง	๙๘. พุทรา	๙๙. วงศ์	๑๐๐. อิริยาบถ
๑๐๑. ชมกชม้อย	๑๐๒. พิศวาส	๑๐๓. ประคิคประคอย	๑๐๔. รัตนโกสินทร์
๑๐๕. บริภาษา	๑๐๖. สไบ	๑๐๗. อธิษฐาน	๑๐๘. สตางค์
๑๐๙. ใฝ่ฝัน	๑๑๐. ทะเยอทะยาน	๑๑๑. แปรเปลี่ยน	๑๑๒. กีฬา
๑๑๓. ใฝ่	๑๑๔. อุบไมย	๑๑๕. รุมราม	๑๑๖. คาใจ
๑๑๗. ซิมชูป	๑๑๘. เอี่ยมจัน	๑๑๙. พรวกพรวด	๑๒๐. ปิศาจ
๑๒๑. ซาบซ่าน	๑๒๒. สะพาน	๑๒๓. พิธีรดอง	๑๒๔. เลื่อยเจอย
๑๒๕. คิวชเมค	๑๒๖. ลำไย	๑๒๗. ไฟคลอก	๑๒๘. คานหิน
๑๒๙. ทะเลสาบ	๑๓๐. บันได	๑๓๑. จงกรม	๑๓๒. ตระเวน
๑๓๓. ภาคภูมิ	๑๓๔. อานิสส์	๑๓๕. เรือโคลง	๑๓๖. ตรีแวน
๑๓๗. เคียวเข็ญ	๑๓๘. กรีทา	๑๓๙. เค็มแปล	๑๔๐. เบญจเพส
๑๔๑. เข็นเรือ	๑๔๒. ฝรั่งเศส	๑๔๓. ว่างเปี้ยว	๑๔๔. คดุมเครือ
๑๔๕. ทวัญซ่าง	๑๔๖. โจก	๑๔๗. เหลวไหล	๑๔๘. ลายพาดกลอน
๑๔๙. รั้งควาน	๑๕๐. เกียว	๑๕๑. ละเมียดละไม	๑๕๒. เกรัคความรู้
๑๕๓. ประทุษร้าย	๑๕๔. ยอมเยา	๑๕๕. สะโก	๑๕๖. กลับกลอก

๑๕๗. ประทัดประหาร	๑๕๘. ซากศพ	๑๕๙. ขยะแขยง	๑๖๐. สาไถย
๑๖๑. สสารพัด	๑๖๒. ละเมียดละไม	๑๖๓. ตบะ	๑๖๔. ร่องไห้
๑๖๕. ชะรอย	๑๖๖. ตะไบ	๑๖๗. คิกิ ๆ	๑๖๘. เห่งอไคล
๑๖๙. จันทน์กะพ้อ	๑๗๐. ศัพท์	๑๗๑. ขนมหก	๑๗๒. เป็นไข
๑๗๓. ฟุ่ตบอด	๑๗๔. มีคม	๑๗๕. เห่งาบัว	๑๗๖. หลงไหล
๑๗๗. โล	๑๗๘. หยากโย	๑๗๙. อประมาณ	๑๘๐. ฮัก ๆ
๑๘๑. ส้มกร	๑๘๒. ฟุ้งชาน	๑๘๓. ซอดัก	๑๘๔. พลัก ๆ
๑๘๕. ขวา	๑๘๖. ไวยากรณ์	๑๘๗. ทูพพลาภ	๑๘๘. น้ำมันกาค
๑๘๙. มเหสี	๑๙๐. อุปาทาน	๑๘๙. บุคลิกภาพ	๑๙๒. ทะนุถนอม
๑๙๓. นวลโย	๑๙๔. บรรณารักษ์	๑๙๕. เกียจคร้าน	๑๙๖. พมา
๑๙๗. สะใภ้	๑๙๘. ผลลัพธ์	๑๙๙. ประพาส	๒๐๐. อาณัติสัญญาณ

ประเภทต่าง ๆ ของคำที่ใช้ในถมมทศสอบ ๑๐ ประเภท

๑. ประเภทผิดที่ตัวสะกด (๓๐)

ประทุษร้าย	ไข่มุก	อนุญาต	พิสดาร
ผาสูก	โจษจัน	ซอดัก	อิริยาบถ
ชั้นสุคร	พิศวาส	บริภาษ	น้ำมันกาค
สมเพช	พิสมย์	เกษียณ	หินทีก
ตระเวน	สัณฐาน	บิณฑบาต	ประคิกประคอย
โอกาส	ชูเชื้อ	เคี้ยวเชื้อ	สาปแช่ง
ความูขวาง	รังควาน	สังเกต	อาจิน
ทะเลสาบ	คานคั้น	เข็นเรือ	

๒. ประเภทผิดที่ตัวการันต์ (๑๐)

ผลลัพธ์	สังสรรค	สินเขาว	ปรารมภ์
รินรมย์	สามานย์	หงส์	อารมณ
ศัพท์	วงศ์		

๓. ประเภทพิกที่พยัญชนะต้น (๑๔)

ฉำปนกิจ	มทรสพ	พุทรา	สัวมซิม
ฟุงซาน	สูญเสี่ย	ซาบซาน	มเหลี่
รังสี	ซากศพ	ชมพู	ชมพู
ปรานี	ภาคภูมิ		

๔. พิกที่สระเสียงสั้นยาว (๑๔)

อีสาน	ประณีต	ประนีประนอม	สวดสาบาน
สันนิษฐาน	บังสุกุล	หยักศก	ซาหริ่ม
หยิบหยง	อุปาทาน	จะละเมืก	อริษฐาน
ไวยากรณ์			

๕. พิกที่คัดเคิมพยัญชนะ (๒๑)

พราหมณ์	พร้อมเพรียง	ปรารภนา	เศร้าโศก
บุคลิกภาพ	โครงการ	พรรณา	พุพพลภาพ
ประมง	อุโมงค์	มีคม	ยอมเยา
จ่านง	ส่าอาง	พิชรีตอง	วังเปี้ยว
สังวาล	ประปา	ฟุตบอล	น่านปีการ
สมโภช			

๖. พิกการใช้ ร-ด และ รร. (๑๒)

กลีบกลอก	คลุมเครือ	เกร็ดความรู้	รุ่มราม
บรรพทิศ	กรรโชด	เรือโคลง	ไฟคลอก
เดินจงกรม	เต็มแปล	เครื่องราง	บรรณารักษ์

๗. พิกการใช้ ไ-, ใ- และ ัย (๑๑)

ละเมียดละไม	บันได	ตะไค	อุบไมย
หลงไหล	หลงไหล	ตะไคร	ลำไต้
ลำไย	ไผ่ฝั้น	สะไก	

๘. ผิดการประวิสรรชนีย์ และอักษรนำ (๑๘)

ขยะแย่ง	จรเซ	ชมคชมอย	ละเอียคลอ
ตะลิ่ง	ขโมย	ชมค	สะคราญ
ทะนุถนอม	สะควก	สพาย	ตบะ
ตลปตะแลง	เสบียง		

๙. ผิดการใช้วรรณยุกต์ (๑๒)

นะคะ	ขยุ้ม	โน้ต	คิก ๆ
ฮัก ๆ	เพียะ	เข้ต	จักจัน
กวยเตี่ยว	กวยจับ	อะลุ่มอลวย	ขี้เถา

๑๐. ผิดทั้งคำและอื่น ๆ (๒๑)

จตุรัส	อวสาน	อฉฉินทร์	สับประค
นกพิราบ	อะไหล่	ไอศกรีม	หยากไย่
ขี้ฉ่าย	อลักเอลื้อ	บอระเพ็ด	เจียรไน
เพชรฆาต	อาถรรพณ์	อัมพาท	เคียดฉันท
อเนจอนาถ	พุทชชาด	ปฏิสันถาร	กะรัต
	อิหฺลฺยฺจฺยฺฉก		

ภาคผนวก ข

๑. การหาค่าความเชื่อถือได้ (Reliability) ของแบบทดสอบ

เมื่อตรวจให้คะแนนแบบทดสอบที่ได้จากการทดสอบจริงเรียบร้อยแล้ว ผู้เขียนได้คำนวณหาค่าความเชื่อถือได้ของแบบทดสอบแต่ละตอน และทั้งสองตอนรวมกันโดยใช้สูตร

$$r_{tt} = \left(\frac{n}{n+1} \right) \left(\frac{S_t^2 - \sum pq}{S_t^2} \right)$$

ในเมื่อ r_{tt} = ค่าความเชื่อถือได้ (Reliability) ของแบบทดสอบ

n = จำนวนของข้อทดสอบในแบบทดสอบ

S_t^2 = ความแปรปรวน (Variance) ของแบบทดสอบ

p = ค่าสัดส่วนที่เด็กตอบถูกแต่ละข้อ (Proportion Passing Each Item)

q = $1-p$

Sd = ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ก่อนที่จะคำนวณหาค่าความเชื่อถือได้ของแบบทดสอบต้องคำนวณหาค่าของ

๑. ความแปรปรวนของแบบทดสอบ (Variance)

๒. ผลบวกของ pq ($\sum pq$)

การคำนวณหาค่าความแปรปรวนของแบบทดสอบ

ผู้เขียนขอยกการคำนวณหาค่าความแปรปรวน (Variance) ของแบบทดสอบ

ตอนที่ ๑ มาให้ดูเป็นตัวอย่าง ถึงแม้วิธีการตามตารางดังต่อไปนี้

ตาราง ๑ การคำนวณค่าความแปรปรวนของแบบทดสอบตอนที่ ๑

คะแนน	ความถี่ f	ค่าเบี่ยงเบน d	bfd	fd ²	cf
๖๐ - ๖๔	๑	๕	๕	๒๕	๖๖๓
๕๕ - ๕๙	๖	๔	๒๔	๙๖	๖๖๒
๕๐ - ๕๔	๑๓	๓	๓๙	๑๕๓	๕๕๖
๔๕ - ๔๙	๓๖	๒	๗๒	๑๔๔	๓๖๙
๔๐ - ๔๔	๓๑	๑	๓๑	๓๑	๔๐๓
๓๕ - ๓๙	๘๓	๐	๐	๐	๓๓๒
๓๐ - ๓๔	๓๙	-๑	-๓๙	๓๙	๒๔๙
๒๕ - ๒๙	๘๙	-๒	-๑๗๘	๓๕๖	๑๓๐
๒๐ - ๒๔	๕๕	-๓	-๑๖๕	๔๙๕	๘๑
๑๕ - ๑๙	๒๖	-๔	-๑๐๔	๔๑๖	๒๖
รวม	๕๖๓		-๓๐๓	๑๘๓๕	

แล้วนำค่าที่หาได้มาแทนค่าในสูตร

$$Sd. = \sqrt{\frac{\sum fd^2}{N} - \left(\frac{\sum fd}{N}\right)^2}$$

ในเมื่อ

$$\begin{aligned}
 sd. &= \text{ค่าความแปรปรวนของแบบทดสอบคนที่ } \bullet \\
 \sum fd^2 &= 1835 \\
 \sum fd &= -303 \\
 N &= 364 \\
 i &= 5
 \end{aligned}$$

แทนค่า

$$\begin{aligned}
 sd. &= 5 \frac{1835}{463} - \frac{(-303)^2}{(463)^2} \\
 &= 5 \frac{1835 \times 463 - 91809}{(463)^2} \\
 &= \frac{5}{463} 757796 \\
 &= \frac{5 \times 870.57390}{463} \\
 &= \frac{4352.57390}{463} \\
 sd. &= 9.4008 \\
 s_t^2 &= (sd)^2 \\
 &= (9.4008)^2 \\
 s_t^2 &= 88.37504064 \\
 &= 88.375
 \end{aligned}$$

วิธีคำนวณหาค่าเฉลย $\sum pq(pq)$ หาได้โดย

๑. คัดลอกค่า p ของทุกขอลงในตาราง
๒. หาค่า q คือค่า $1 - p$
๓. เอาจค่า $p \times q$
๔. บวกค่า pq ทุกค่าเข้าด้วยกัน (Σpq)

ตาราง ๒ การคำนวณหาค่า Σpq

ลำดับข้อ	p	q	pq	ลำดับข้อ	p	q	pq
๑	.๘๖	.๑๔	.๑๒๐๔	๔๑	.๕๐	.๖๐	.๒๕๐๐
๒	.๘๒	.๑๘	.๑๔๗๖	๔๒	.๕๐	.๖๐	.๒๕๐๐
๓	.๘๑	.๑๙	.๑๕๓๑	๔๓	.๓๙	.๖๑	.๒๓๗๑
๔	.๗๘	.๒๒	.๑๗๑๖	๔๔	.๓๙	.๖๑	.๒๓๗๑
๕	.๗๕	.๒๕	.๑๘๗๕	๔๕	.๓๘	.๖๒	.๒๓๕๖
๖	.๗๕	.๒๕	.๑๘๗๕	๔๖	.๓๘	.๖๒	.๒๓๕๖
๗	.๗๔	.๒๖	.๑๙๒๔	๔๗	.๓๘	.๖๒	.๒๓๕๖
๘	.๗๑	.๒๙	.๒๐๕๙	๔๘	.๓๗	.๖๓	.๒๓๓๑
๙	.๗๑	.๒๙	.๒๐๕๙	๔๙	.๓๖	.๖๔	.๒๓๐๔
๑๐	.๗๐	.๓๐	.๒๑๐๐	๕๐	.๓๕	.๖๕	.๒๒๗๕
๑๑	.๗๐	.๓๐	.๒๑๐๐	๕๑	.๓๕	.๖๕	.๒๒๗๕
๑๒	.๖๕	.๓๕	.๒๒๗๕	๕๒	.๓๓	.๖๗	.๒๒๑๑
๑๓	.๖๔	.๓๖	.๒๓๐๔	๕๓	.๓๒	.๖๘	.๒๑๗๖
๑๔	.๖๒	.๓๘	.๒๓๕๖	๕๔	.๓๒	.๖๘	.๒๑๗๖
๑๕	.๖๒	.๓๘	.๒๓๕๖	๕๕	.๓๒	.๖๘	.๒๑๗๖
๑๖	.๖๑	.๓๙	.๒๓๗๑	๕๖	.๓๐	.๗๐	.๒๑๐๐
๑๗	.๖๐	.๔๐	.๒๔๐๐	๕๗	.๒๙	.๗๑	.๒๐๕๙
๑๘	.๕๗	.๔๓	.๒๔๕๑	๕๘	.๒๙	.๗๑	.๒๐๕๙
๑๙	.๕๖	.๔๔	.๒๔๖๔	๕๙	.๒๘	.๗๒	.๒๐๑๖
๒๐	.๕๖	.๔๔	.๒๔๖๔	๖๐	.๒๗	.๗๓	.๑๙๗๑
๒๑	.๕๔	.๔๖	.๒๔๘๔	๖๑	.๒๖	.๗๔	.๑๙๒๔
๒๒	.๕๔	.๔๖	.๒๔๘๔	๖๒	.๒๖	.๗๔	.๑๙๒๔
๒๓	.๕๒	.๔๘	.๒๕๑๖	๖๓	.๒๕	.๗๖	.๑๘๗๖
๒๔	.๕๒	.๔๘	.๒๕๑๖	๖๔	.๒๓	.๗๗	.๑๗๗๑
๒๕	.๕๑	.๔๙	.๒๕๑๙	๖๕	.๒๓	.๗๗	.๑๗๗๑

ตาราง ๒ (ต่อ)

ลำดับข้อ	p	q	pq	ลำดับข้อ	p	q	pq
๒๖	.๕๑	.๕๕	.๒๘๑๕	๖๖	.๒๒	.๓๘	.๑๓๑๖
๒๗	.๕๓	.๕๓	.๒๘๑๑	๖๗	.๒๑	.๓๙	.๑๖๕๕
๒๘	.๕๓	.๕๓	.๒๘๑๑	๖๘	.๒๑	.๓๙	.๑๖๕๕
๒๙	.๕๓	.๕๓	.๒๘๑๑	๖๙	.๒๐	.๔๐	.๑๖๐๐
๓๐	.๕๖	.๕๔	.๒๘๔๔	๗๐	.๒๐	.๔๐	.๑๖๐๐
๓๑	.๕๖	.๕๔	.๒๘๔๔	๗๑	.๑๙	.๔๑	.๑๕๓๑
๓๒	.๕๖	.๕๔	.๒๘๔๔	๗๒	.๑๘	.๔๒	.๑๕๓๖
๓๓	.๕๘	.๕๒	.๒๘๖๔	๗๓	.๑๖	.๔๔	.๑๓๖๘
๓๔	.๕๘	.๕๒	.๒๘๖๔	๗๔	.๑๕	.๔๕	.๑๒๗๕
๓๕	.๕๗	.๕๓	.๒๘๕๑	๗๕	.๑๔	.๔๖	.๑๒๗๔
๓๖	.๕๗	.๕๓	.๒๘๕๑	๗๖	.๑๓	.๔๗	.๑๑๓๑
๓๗	.๕๗	.๕๓	.๒๘๕๑	๗๗	.๐๙	.๕๑	.๐๘๑๙
๓๘	.๕๗	.๕๓	.๒๘๕๑	๗๘	.๐๘	.๕๒	.๐๗๖๖
๓๙	.๕๖	.๕๔	.๒๘๔๔	๗๙	.๐๘	.๕๒	.๐๗๖๖
๔๐	.๕๕	.๕๕	.๒๘๑๕	๘๐	.๐๕	.๕๕	.๐๒๗๕
				รวม			๑๕.๙๖๒๒

แทนค่าในสูตร $r_{tt} = \frac{n}{n-1} \times \frac{st^2 - \sum pq}{st^2}$

$$= \frac{80}{(80-1)} \times \frac{88.3750 - 15.9642}{88.375}$$

$$= \frac{5792.864}{6981625}$$

$$= .82973$$

$$r_{tt} = .83$$

ในการคำนวณหาค่าความเชื่อถือได้ของแบบทดสอบตอนที่ ๒ ก็ปฏิบัติเช่นเดียวกัน
ซึ่งได้ค่าความเชื่อถือได้ = .๗๖๗๑๑

๒. การคำนวณหาค่า Mean ($\bar{X}$) Median (Mdn) Mode (Mo)

$$\text{ใช้สูตร} \quad \bar{X} = a.m + \frac{\sum fd}{N}$$

$$\text{Mdn} = L + i \cdot \frac{\frac{N}{2} - F}{f_m}$$

$$\text{Mo} = 3\text{Mdn} - 2\bar{X}$$

ในเมื่อ

$$\bar{X} = \text{มัธยิมเลขคณิต}$$

$$\text{Mdn.} = \text{มัธยฐาน}$$

$$\text{Mo} = \text{ฐานนิยม}$$

$$\text{a.m.} = \text{มัธยิมเลขคณิตสมมุติ (assumed mean)}$$

$$i = \text{อันตรภาคชั้น (size of class interval)}$$

$$N = \text{จำนวนคน (Number of Cases)}$$

$$n = \text{จำนวนขอ (item)}$$

$$F = \text{ความถี่สะสมทั้งหมดที่ต่ำกว่าชั้นนี้ Mdn}$$

(sum of all frequency below)

$$f_m = \text{ความถี่ของอันตรภาคชั้นที่มี Mdn (frequency of interval containing Mdn)}$$

ผู้เขียนขอยกตัวอย่างการคำนวณหา Mean ($\bar{X}$), Median (Mdn) และ Mode (Mo) ของแบบทดสอบชุดที่ ๑ มาเป็นตัวอย่างดังนี้

$$\text{จากสูตร} \quad \bar{X} = a.m. + i \frac{\sum fd}{N}$$

$$a.m = 37$$

$$fd = -303$$

$$N = 463$$

$$i = 5$$

$$N = 463$$

$$\begin{aligned}
 \text{แทนค่าในสูตร} \quad \bar{X} &= 37 + 5 \frac{-303}{463} \\
 &= 37 - \frac{1515}{463} \\
 &= 37 - 3.272138 \\
 \bar{X} &= 33.7279
 \end{aligned}$$

$$\text{สูตร} \quad \text{Mdn.} = L + i \frac{\frac{N}{2} - F}{f_m}$$

$$L = 29.5$$

$$\frac{N}{2} = \frac{463}{2} = 231.5$$

$$F = 170$$

$$f_m = 79$$

$$i = 5$$

$$\begin{aligned}
 \text{แทนค่าในสูตร} \quad \text{Mdn.} &= 29.5 + 5 \frac{\frac{463}{2} - 170}{79} \\
 &= 29.5 + 5 \frac{61.5}{79} \\
 &= 29.5 + 3.892405
 \end{aligned}$$

$$\therefore \quad \underline{\text{Mdn.} = 33.3924}$$

$$\text{สูตร} \quad \text{Mo.} = 3\text{Mdn.} - 2\bar{X}$$

$$\begin{aligned}
 \text{แทนค่าในสูตร} \quad \text{Mo.} &= 3(33.924) - 2(33.7279) \\
 &= 100.1772 - 67.4558 \\
 &= 32.7214
 \end{aligned}$$

$$\therefore \quad \underline{\text{Mo.} = 32.72}$$

ส่วนการคำนวณหา Mean, Median และ Mode ของแบบทดสอบก่อนอื่น ๆ ก็คำนวณได้โดยวิธีเดียวกันนี้

๓. การคำนวณหาคาสหสัมพันธ์ (correlation)

การคำนวณหาคาสหสัมพันธ์ (correlation) ของแบบทดสอบชุดที่ ๑ กับแบบทดสอบชุดที่ ๒ โดยสังเขป

จากสูตร
$$r_{xy} = \frac{N \sum xy - \sum x \cdot \sum y}{\sqrt{[N \sum x^2 - (\sum x)^2][N \sum y^2 - (\sum y)^2]}}$$

ในเมื่อ r_{12} = คาสหสัมพันธ์ระหว่างแบบทดสอบชุดที่ ๑ และ ๒

N = จำนวนกลุ่มตัวอย่าง = ๑๐๐ คน

x = ผลรวมของคะแนนตอนที่ ๑ = ๔๖๓๕

y = ผลรวมของคะแนนตอนที่ ๒ = ๕๔๗๔

xy = ผลรวมของผลคูณของคะแนนชุดที่ ๑ กับชุดที่ ๒
= ๒๕๗๖๕๒

x^2 = ผลรวมของกำลังสองของคะแนนชุดที่ ๑ = ๒๑๗๑๗๘

y^2 = ผลรวมของกำลังสองของคะแนนชุดที่ ๒ = ๓๑๙๖๕๕

แทนค่า

$$\begin{aligned} r_{xy} &= \frac{100(257652) - (4635 \times 5474)}{\sqrt{[(100 \times 217178) - (4635)^2][100(319655) - (5474)^2]}} \\ &= \frac{25765200 - 2538950}{\sqrt{(21717800 - 21473225)(31965500 - 29964276)}} \\ &= \frac{387570}{\sqrt{(2244575)(20001224)}} \\ &= \frac{387570}{\sqrt{(449032262800)}} \\ &= \frac{387570}{66999.49} \end{aligned}$$

$r_{xy} = 0.57826$

ภาคผนวก ค

ตาราง ๓ การวิเคราะห์ความยากง่ายและความแตกต่างของข้อทดสอบ และข้อในแบบทดสอบชุดที่ ๑

ลำดับ ข้อ	ค่าถ่วง ถูกกลุ่ม สูงทำไ้	ค่าถ่วง ถูกกลุ่ม ต่ำทำไ้	%PH	%PL	p	r	ลำดับ ข้อ	ค่าถ่วง ถูกกลุ่ม สูงทำไ้	ค่าถ่วง ถูกกลุ่ม ต่ำทำไ้	%PH	%PL	p	r
๑	๑๒๕	๓๘	๑๐๐	๖๓	๘๖	.๖๖	๒๑	๖๘	๕๐	๕๕	๓๒	.๕๓	.๒๓
๒	๑๒๓	๖๑	๕๘	๕๘	๓๘	.๖๘	๒๒	๑๑๑	๖๒	๘๕	๕๕	.๓๑	.๕๓
๓	๑๐๘	๓๘	๘๖	๖๒	๓๕	.๓๑	๒๓	๕๒	๕๒	๕๒	๓๕	.๓๘	.๐๕
๔	๑๒๑	๓๖	๕๓	๖๑	๘๒	.๕๓	๒๔	๕๕	๕๐	๓๕	๓๒	.๓๕	.๐๘
๕	๑๐๔	๓๑	๘๓	๕๓	๓๑	.๓๑	๒๕	๖๓	๖๖	๕๕	๒๑	.๓๓	.๓๕
๖	๘๑	๖๘	๖๕	๕๕	๖๐	.๑๒	๒๖	๖๖	๓	๒๑	๖	.๑๓	.๓๐
๗	๑๐๘	๖๕	๘๖	๕๒	๓๐	.๓๕	๒๗	๓๑	๖๒	๖๕	๑๘	.๒๑	.๑๐
๘	๓๐	๒๘	๖๐	๓๕	๕๓	.๒๖	๒๘	๖๘	๑๐	๖๒	๘	.๑๕	.๒๕
๙	๓๓	๓๒	๕๖	๖๒	๓๘	.๓๖	๒๙	๑๐	๑๒	๘	๑๐	.๐๕	.๐๕
๑๐	๑๑๒	๖๓	๕๕	๖๖	๕๒	.๓๕	๓๐	๓๘	๓๒	๖๒	๑๘	.๓๕	.๕๖
๑๑	๓๓	๑๘	๕๕	๕๐	๓๘	.๕๕	๓๑	๕๖	๖๐	๓๓	๖	.๖๖	.๖๖
๑๒	๖๘	๓๕	๖๒	๑๕	.๓๖	.๕๑	๓๒	๖๕	๑๘	๖๓	๑๕	.๑๘	.๑๕
๑๓	๑๑๕	๓๘	๕๕	๖๓	๕๐	.๒๘	๓๓	๕๓	๑๕	๕๒	๑๖	.๖๖	.๓๘
๑๔	๕๖	๑๑	๕๒	๓๐	.๖๕	.๖๕	๓๔	๖๑	๑๕	๑๓	๑๕	.๑๖	.๐๓
๑๕	๕๕	๓๓	๓๓	๕	.๖๒	.๓๕	๓๕	๕๓	๑๐	๕๒	๘	.๒๓	.๕๕
๑๖	๘๑	๓๕	๓๕	๖๕	.๕๒	.๕๖	๓๖	๑๑	๕	๕	๓	.๐๘	.๐๕
๑๗	๕๑	๓๖	๖๕	๖๓	.๕๖	.๓๕	๓๗	๕๐	๑๕	๓๖	๑๕	.๖๓	.๒๓
๑๘	๘๑	๓๕	๓๓	๖๕	.๕๑	.๕๕	๓๘	๕๐	๑๑	๓๒	๕	.๑๕	.๓๕
๑๙	๓๖	๕๒	๖๑	๓๕	.๕๓	.๖๓	๓๙	๑๕	๘	๑๑	๖	.๐๘	.๑๓
๒๐	๑๐๐	๘๖	๘๐	๖๕	.๓๕	.๑๕	๔๐	๓๕	๑๖	๖๘	๑๓	.๖๐	.๖๖
๒๑	๖๕	๑๕	๑๕	๑๑	.๑๕	.๑๕	๔๑	๕๖	๖๘	๖๓	๖๒	.๖๕	.๑๘
๒๒	๖๓	๖๕	๖๒	๖๐	.๖๒	.๐๘	๔๒	๕๕	๖๕	๕๓	๑๕	.๓๒	.๓๒
๒๓	๑๑๑	๖๐	๘๕	๕๘	.๓๐	.๕๘	๔๓	๑๐๑	๕๕	๘๑	๓๕	.๖๑	.๕๕
๒๔	๕๓	๖๕	๓๘	๖๓	.๕๑	.๕๕	๔๔	๓๘	๓๒	๖๓	๖๖	.๕๕	.๓๘
๒๕	๓๕	๕๓	๕๕	๓๕	.๖๖	.๖๕	๔๕	๓๐	๖๐	๕๖	๑๖	.๓๕	.๕๓
๒๖	๕๖	๕๓	๓๓	๓๕	.๕๖	.๕๕	๔๖	๕๐	๓๒	๓๘	๖๖	.๓๒	.๑๕
๒๗	๑๐๑	๓๕	๘๑	๓๑	.๕๓	.๕๑	๔๗	๖๒	๑๑	๕๐	๕	.๖๓	.๕๐

ตาราง ๓ (ต่อ)

ลำดับ ข้อ	ค่าตอบ		%PH	%PL	p	r	ลำดับ ข้อ	ค่าตอบ		%PH	%PL	p	r
	ถูกกลุ่ม สูงทำใจ	ถูกกลุ่ม ต่ำทำใจ						ถูกกลุ่ม สูงทำใจ	ถูกกลุ่ม ต่ำทำใจ				
๔๘	๑๐๓	๕๐	๘๒	๕๐	.๖๒	.๔๔	๖๘	๔๓	๔๑	๗๐	๓๓	.๕๒	.๓๗
๔๙	๔๓	๒๗	๓๔	๒๒	.๒๘	.๑๕	๖๙	๖๖	๓๔	๕๓	๒๗	.๔๐	.๒๗
๕๐	๕๐	๖๕	๗๒	๕๒	.๖๒	.๒๑	๗๐	๘๑	๒๙	๖๔	๒๓	.๔๓	.๔๒
๕๑	๑๑๔	๘๗	๙๑	๗๐	.๘๑	.๓๒	๗๑	๕๙	๑๘	๔๗	๑๔	.๒๙	.๓๙
๕๒	๕๙	๒๖	๔๗	๒๑	.๓๓	.๒๙	๗๒	๑๐๒	๑๘	๘๒	๑๔	.๔๗	.๖๗
๕๓	๖๘	๔๓	๕๔	๓๔	.๔๔	.๒๑	๗๓	๘๙	๒๗	๗๑	๒๒	.๔๖	.๔๙
๕๔	๘๓	๒๘	๖๖	๒๒	.๔๓	.๔๕	๗๔	๙	๕	๗	๔	.๐๕	.๑๑
๕๕	๑๐๕	๕๔	๘๔	๔๓	.๖๕	.๔๔	๗๕	๘๘	๖๖	๗๐	๓๙	.๕๔	.๓๙
๕๖	๗๔	๖๐	๕๙	๔๘	.๕๔	.๑๑	๗๖	๕๙	๒๔	๔๗	๑๙	.๓๒	.๓๒
๕๗	๖๒	๑๗	๕๐	๑๔	.๓๐	.๔๑	๗๗	๖๐	๓๖	๓๐	๑๘	.๒๔	.๒๖
๕๘	๕๗	๓๘	๔๕	๓๑	.๓๘	.๑๕	๗๘	๓๗	๑๕	๓๐	๑๒	.๒๐	.๒๖
๕๙	๙๑	๑๖	๗๓	๑๓	.๔๑	.๖๑	๗๙	๗๗	๖๕	๖๒	๒๕	.๔๓	.๓๘
๖๐	๑๐๐	๓๗	๘๐	๓๐	.๕๖	.๕๐	๘๐	๗๘	๒๒	๖๒	๑๘	.๓๙	.๔๖

ตาราง ๔ การวิเคราะห์ความยากง่ายและความแตกต่างของข้อสอบแต่ละข้อ
ในแบบทดสอบชุดที่ ๒

ลำดับ ข้อ	ค่าตอบที่ถูกต้อง		%PH	%PL	p	r	ลำดับ ข้อ	ค่าตอบที่ถูกต้อง		%PH	%PL	p	r
	กลุ่มสูง ทำใจ	กลุ่มต่ำ ทำใจ						กลุ่มสูง ทำใจ	กลุ่มต่ำ ทำใจ				
๑	๑๑๖	๙๓	๙๓	๗๔	.๘๔	.๓๒	๒๑	๑๑๑	๗๙	๘๙	๖๓	.๗๗	.๓๕
๒	๑๑๔	๖๘	๙๑	๕๔	.๗๔	.๔๖	๒๒	๑๐๕	๗๘	๘๔	๖๒	.๗๔	.๒๗
๓	๑๒๔	๑๑๔	๙๙	๙๑	.๙๕	.๒๘	๒๓	๑๒๑	๙๔	๙๗	๗๕	.๘๘	.๔๕
๔	๑๒๐	๕๐	๙๖	๗๒	.๘๖	.๔๔	๒๔	๑๒๐	๙๕	๙๖	๗๖	.๘๗	.๔๐
๕	๑๐๙	๘๗	๘๗	๗๐	.๗๙	.๒๔	๒๕	๗๕	๓๔	๖๐	๒๗	.๔๓	.๓๙
๖	๙๙	๔๒	๗๙	๓๔	.๕๗	.๔๖	๒๖	๑๑๗	๖๙	๙๔	๕๕	.๗๗	.๕๒
๗	๑๐๖	๖๖	๘๕	๕๓	.๗๐	.๓๗	๒๗	๕๗	๑๙	๖๖	๑๕	.๓๐	.๓๖
๘	๑๐๐	๘๒	๘๐	๖๖	.๗๓	.๑๗	๒๘	๙๙	๓๒	๗๙	๒๖	.๕๓	.๕๓

ตาราง ๔ (ต่อ)

ลำดับ ขอ	ค่าตอบถูกที่		%PH	%PL	p	r	ลำดับ ขอ	ค่าตอบถูกที่		%PH	%PL	p	r
	กลุ่มสูง ทำใจ	กลุ่มต่ำ ทำใจ						กลุ่มสูง ทำใจ	กลุ่มต่ำ ทำใจ				
๙	๑๐๔	๖๐	๘๓	๘๘	.๕๐	.๓๙	๒๙	๙๓	๕๗	๓๘	.๕๗	.๑๙	
๑๐	๑๑๓	๘๗	๙๑	๗๐	.๘๑	.๓๒	๓๐	๑๐๙	๖๑	๘๗	.๕๙	.๖๙	
๑๑	๙๙	๖๙	๗๙	๕๕	.๗๙	.๖๒	๓๑	๙๐	๖๘	๗๒	.๕๙	.๒๗	
๑๒	๕๕	๕๒	๖๔	๕๔	.๕๙	.๑๑	๓๒	๑๒๔	๘๖	๙๙	.๖๙	.๖๒	
๑๓	๑๒๓	๑๐๐	๙๘	๘๐	.๙๑	.๕๕	๓๓	๑๐๖	๗๐	๘๕	.๕๖	.๓๔	
๑๔	๑๒๐	๑๐๓	๙๖	๘๒	.๙๐	.๓๓	๓๔	๙๘	๕๐	๗๘	.๕๕	.๕๗	
๑๕	๑๒๐	๘๓	๙๖	๖๖	.๘๓	.๕๙	๓๕	๓๘	๑๒	๓๐	.๙	.๑๙	
๑๖	๙๖	๕๘	๗๗	๖๖	.๖๒	.๓๓	๓๖	๑๐๙	๖๓	๘๗	.๕๐	.๗๐	
๑๗	๑๐๙	๖๒	๘๗	๕๐	.๗๐	.๕๓	๓๗	๑๐๖	๕๒	๘๒	.๖๒	.๕๓	
๑๘	๘๑	๖๒	๖๕	๕๐	.๕๘	.๑๖	๓๘	๖๔	๖๒	๕๑	.๕๑	.๐๑	
๑๙	๑๑๘	๙๑	๙๔	๗๓	.๘๕	.๓๖	๓๙	๕๘	๒๙	๓๙	.๒๓	.๑๙	
๒๐	๑๑๕	๖๓	๙๒	๕๐	.๗๓	.๕๑	๔๐	๑๑๑	๘๘	๘๙	.๗๑	.๒๗	
๒๑	๒๗	๕๖	๗๙	๕๒	.๖๖	.๓๐	๖๑	๖๙	๕๐	๕๕	.๓๒	.๒๔	
๒๒	๖๙	๕๒	๙๕	๖๒	.๕๘	.๑๓	๖๒	๑๑๐	๖๙	๘๘	.๕๕	.๗๓	
๒๓	๖๙	๒๕	๕๕	๒๐	.๓๗	.๓๗	๖๓	๗๘	๕๔	๖๓	.๖๒	.๒๐	
๒๔	๗๒	๕๒	๕๘	๖๒	.๕๐	.๑๖	๖๔	๖๕	๓๒	๕๒	.๒๖	.๒๘	
๒๕	๖๒	๓๐	๕๐	๒๔	.๓๗	.๒๘	๖๕	๗๒	๕๐	๕๘	.๕๕	.๒๗	
๒๖	๑๑๙	๑๐๓	๙๕	๘๒	.๘๙	.๒๙	๖๖	๘๗	๘๐	๒๕	.๑๕	.๑๕	
๒๗	๗๖	๓๙	๖๑	๓๑	.๖๖	.๓๑	๖๗	๕๑	๒๖	๓๓	.๒๑	.๑๕	
๒๘	๘๑	๕๐	๖๕	๕๐	.๕๓	.๒๕	๖๘	๓๘	๕๑	๓๐	.๓๑	.๐๓	
๒๙	๑๐๖	๓๒	๘๕	๒๕	.๕๖	.๖๐	๖๙	๓๙	๕๑	๓๑	.๓๒	.๐๒	
๓๐	๑๐๓	๖๓	๘๒	๕๐	.๖๗	.๓๖	๗๐	๓๒	๓๘	๒๕	.๓๐	.๐๖	
๓๑	๗๖	๕๙	๖๑	๓๙	.๕๐	.๒๒	๗๑	๙๗	๕๘	๗๘	.๖๗	.๓๓	
๓๒	๕๗	๒๙	๖๖	๒๓	.๓๔	.๒๕	๗๒	๖๖	๓๕	๓๗	.๒๘	.๑๐	
๓๓	๑๒๑	๑๐๓	๙๗	๘๒	.๙๑	.๓๗	๗๓	๖๒	๖๔	๕๐	.๕๑	.๐๑	
๓๔	๑๑๑	๘๖	๘๙	๖๙	.๖๐	.๒๙	๗๔	๑๐๓	๗๑	๘๗	.๗๐	.๒๙	
๓๕	๑๐๘	๖๑	๘๖	๕๙	.๖๙	.๕๒	๗๕	๙๒	๖๘	๗๔	.๖๔	.๒๖	
๓๖	๗๘	๕๔	๖๒	๓๕	.๕๘	.๒๗	๗๖	๘๕	๕๓	๖๘	.๕๑	.๓๔	
๓๗	๘๕	๕๑	๖๘	๕๑	.๕๕	.๒๘	๗๗	๑๑๔	๗๕	๙๑	.๖๐	.๕๑	

ตาราง ๔ (ต่อ)

ลำดับ ขอ	คำตอบถูกที่		% PH	% PL	p	r	ลำดับ ขอ	คำตอบถูกที่		% PH	% PL	p	r
	กลุ่มสูง ทำโค	กลุ่มต่ำ ทำโค						กลุ่มสูง ทำโค	กลุ่มต่ำ ทำโค				
๕๘	๕๓	๕๓	๓๘	๕๕	.๖๑	.๓๘	๓๘	๑๐๕	๕๑	๑๓	๘	.๑๐	.๑๑
๕๙	๑๐๖	๓๕	๘๕	๖๐	.๓๓	.๓๑	๓๕	๕๘	๓๕	๓๘	๒๘	.๓๓	.๑๑
๖๐	๓๕	๓๑	๖๓	๕๓	.๖๐	.๐๖	๘๐	๕๕	๒๕	๓๕	๑๕	.๒๓	.๒๐

ตาราง ๕ ค่าความยากง่ายของคำแต่ละคำที่ใช้ในแบบทดสอบชุดที่ ๑
เรียงจากค่า p สูงไปต่ำ

ขอ	คำ	p	r	ขอ	คำ	p	r
๑	ซีเกา	.๘๖	.๖๖	๓๕	บอระเพ็ด	.๕๘	.๓๘
๔	มหรสพ	.๘๒	.๕๓	๕๖	สมโภช	.๕๘	.๑๑
๕๑	พราหมณ์	.๘๑	.๓๒	๑๖	กลับกลอก	.๕๒	.๕๖
๒	ประทุษร้าย	.๓๘	.๖๘	๖๘	ละเมียดละไม	.๕๒	.๓๓
๓	ประปา	.๓๕	.๓๑	๕๕	สินเชาว์	.๕๑	.๕๕
๒๐	กวยเกี้ยว	.๓๕	.๑๘	๑๘	สันนิษฐาน	.๕๑	.๕๕
๑๑	พรมเพรียง	.๓๔	.๕๘	๓๒	โจษจัน	.๕๓	.๖๓
๒๒	ผลัดพร	.๓๑	.๕๓	๑๕	สับปะรด	.๕๓	.๒๓
๕	จัตุรัส	.๓๑	.๓๑	๘	บุคลิกภาพ	.๕๓	.๒๖
๕๓	ไข่มุก	.๓๐	.๕๘	๓๓	เพชฌฆาต	.๕๖	.๕๕
๓	อวสาน	.๓๐	.๓๘	๑๓	คลุมเครือ	.๕๖	.๓๘
๕๕	ปรารภ	.๖๕	.๕๕	๕๕	เสื่อเจ็ด	.๕๖	.๖๕
๑๔	อธิษฐาน	.๖๕	.๖๕	๖๕	วันศุกร์	.๕๕	.๓๘
๕๘	อนุญาต	.๖๖	.๕๕	๕๓	โครงการ	.๕๕	.๖๑

ตาราง ๕ (ต่อ)

ขอ	คำ	p	r	ขอ	คำ	p	r
๕๐	เศวราโศก	.๖๒	.๒๑	๕๔	พิศวาส	.๔๓	.๔๕
๖๓	พิสคาร	.๖๑	.๔๔	๗๐	บริภาษ	.๔๓	.๔๒
๖	อีสาน	.๖๐	.๖๒	๗๕	พุทธชาก	.๔๓	.๓๘
๔๗	ขยะเขยง	.๕๗	.๕๑	๒๑	ชาหริ่ม	.๔๓	.๒๓
๖๐	อัมพาท	.๕๖	.๕๐	๑๐	ประณีต	.๔๒	.๓๔
๔๖	สังสรรค	.๕๖	.๔๔	๕๕	สมเพช	.๔๑	.๖๑
๑๓	พรธนา	.๔๐	.๒๘	๓๑	เกร็ดความรู้	.๒๖	.๒๖
๖๕	พิสมัย	.๔๐	.๒๗	๗๗	เกียคณินท์	.๒๔	.๒๖
๓๐	ปลดเกษียณ	.๓๕	.๔๖	๒๓	บังสุกุล	.๒๓	.๔๕
๘๐	ปฏิสันถาร	.๓๕	.๔๖	๓๗	รุมราม	.๒๓	.๒๓
๕	ประนีประนอม	.๓๘	.๓๖	๑๕	อักษจันทร์	.๒๒	.๓๕
๕๘	จระเข้	.๓๘	.๑๕	๒๗	จ๊กจัน	.๒๑	.๑๐
๒๓	นกพิราบ	.๓๘	.๐๕	๔๒	อลักเอลือ	.๒๑	.๐๓
๒๕	ลาคตระเวน	.๓๗	.๓๕	๓๘	อเนจอนาด	.๒๐	.๒๖
๑๒	สวดสาบาน	.๓๖	.๕๑	๔๐	ผมหยักศก	.๒๐	.๒๒
๖๕	ฉาปนกิจ	.๓๕	.๔๓	๓๘	อุโปไมย	.๑๕	.๓๔
๒๔	เครื่องกะโหล	.๓๕	.๐๘	๓๒	อะดุมอลวย	.๑๘	.๑๔
๕๒	ปรารมภ์	.๓๓	.๒๕	๓๔	ชันฉาย	.๑๖	.๑๔
๗๖	ชอลก	.๓๒	.๓๒	๔๑	อุปาทาน	.๑๕	.๑๔
๖๒	สัณฐาน	.๓๒	.๓๒	๒๘	หยากโย	.๑๔	.๒๕
๖๖	หมกหมอย	.๓๒	.๑๔	๒๖	ไอศกรีม	.๑๓	.๓๐
๕๗	พุทรา	.๓๐	.๔๑	๒๕	กายจับ	.๐๕	.๐๕
๗๑	เจียรโน	.๒๕	.๓๕	๓๖	อิหลุญญแฉก	.๐๘	.๐๕

ตาราง ๕ (ต่อ)

ข้อ	คำ	p	r	ข้อ	คำ	p	r
๖๑	บิณฑบาต	.๒๘	.๑๘	๓๘	น่านับการ	.๐๘	.๑๓
๔๘	ละเอียดลออ	.๒๘	.๑๕	๓๘	อาถรรพณ์	.๐๕	.๑๑
๖๓	सामान्य	.๒๓	.๕๐				
๓๓	หุพพลภาพ	.๒๖	.๓๘				

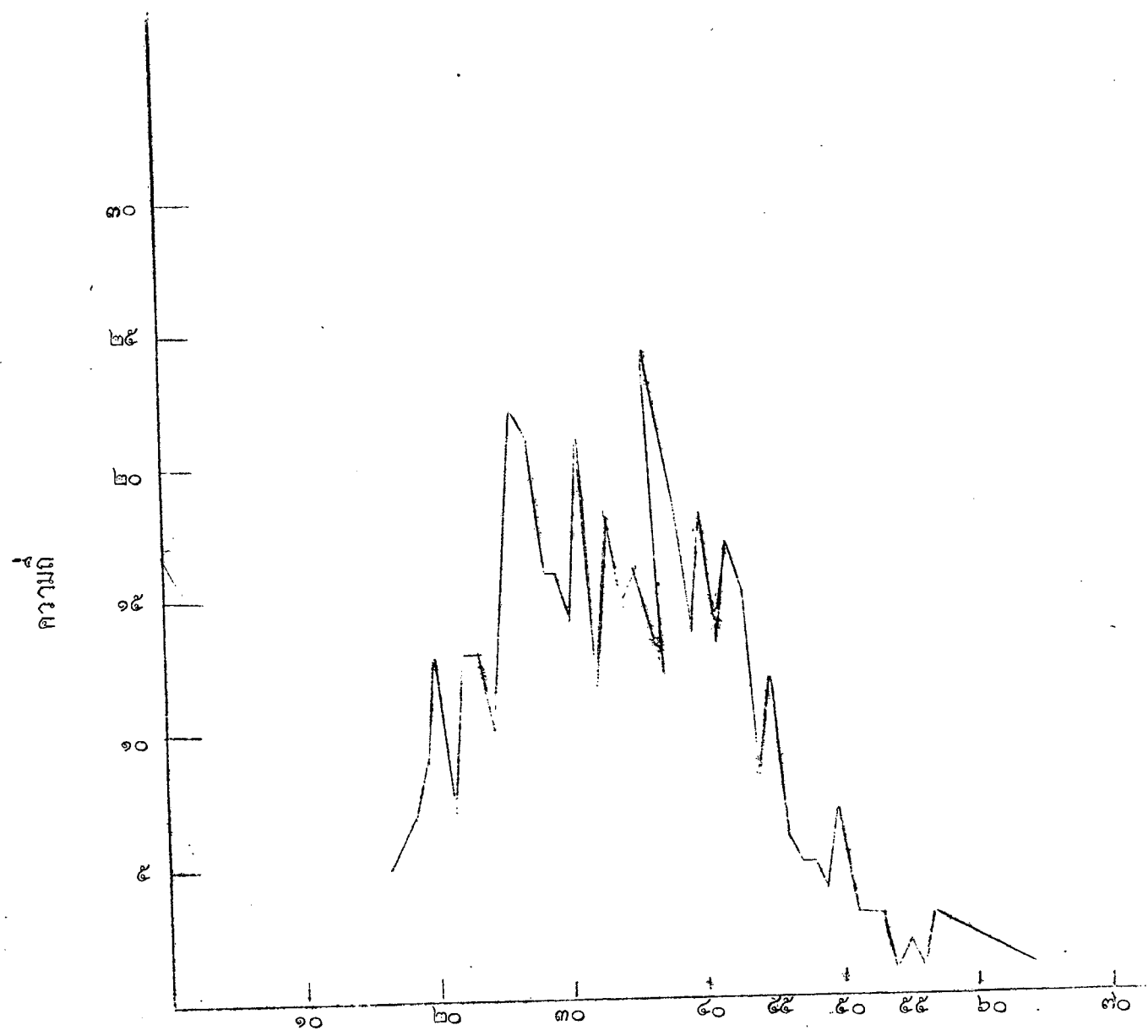
ตาราง ๖ ค่าความยากง่ายของคำแต่ละคำที่ใช้ในแบบทดสอบชุดที่ ๒
เรียงจากคำ สูงไปต่ำ

ข้อ	คำ	p	r	ข้อ	คำ	p	r
๓	สามซึม	.๕๕	.๒๘	๒๐	บันได	.๓๓	.๕๑
๑๓	วงศ์	.๕๑	.๔๕	๒๒	บรรณารักษ์	.๓๓	.๔๐
๕๓	ฟุ้งซ่าน	.๕๑	.๓๓	๕๘	ทลบทะแลง	.๓๓	.๓๑
๑๔	สูญเสียบ	.๕๐	.๓๓	๘	เหลวไหล	.๓๓	.๑๓
๔๖	ประมง	.๔๘	.๒๘	๓๓	ซากศพ	.๓๑	.๓๔
๓๒	โอกาส	.๔๘	.๖๒	๑๓	กรรโชก	.๓๐	.๔๓
๒๓	ซาบซ่าน	.๔๘	.๔๕	๓๖	เคี้ยวเข็ญ	.๓๐	.๔๓
๒๔	ไผ่ผืน	.๔๓	.๔๐	๓	สถาบเร่ง	.๓๐	.๓๓
๔	เสียบียง	.๔๖	.๔๔	๓๔	ตะไคร้	.๓๐	.๒๘
๑๕	ศัพท์	.๔๕	.๓๖	๓๐	นกะกะ	.๒๘	.๔๔
๑	บรรทัด	.๔๔	.๓๒	๕๕	สะควกสบาย	.๒๘	.๔๒
๑๕	สะโก	.๔๓	.๔๘	๕๐	ควาญช้าง	.๒๓	.๓๖
๑๐	เข็นเรือ	.๔๑	.๓๒	๑๑	ชมพู่	.๒๓	.๒๓
๔๐	มเหสี	.๔๑	.๒๓	๖๖	กะรัต	.๒๓	.๐๓
๕	อุโมงค์	.๓๘	.๒๔	๔๑	หลงไหล	.๒๖	.๓๐

ตาราง ๖ (ต่อ)

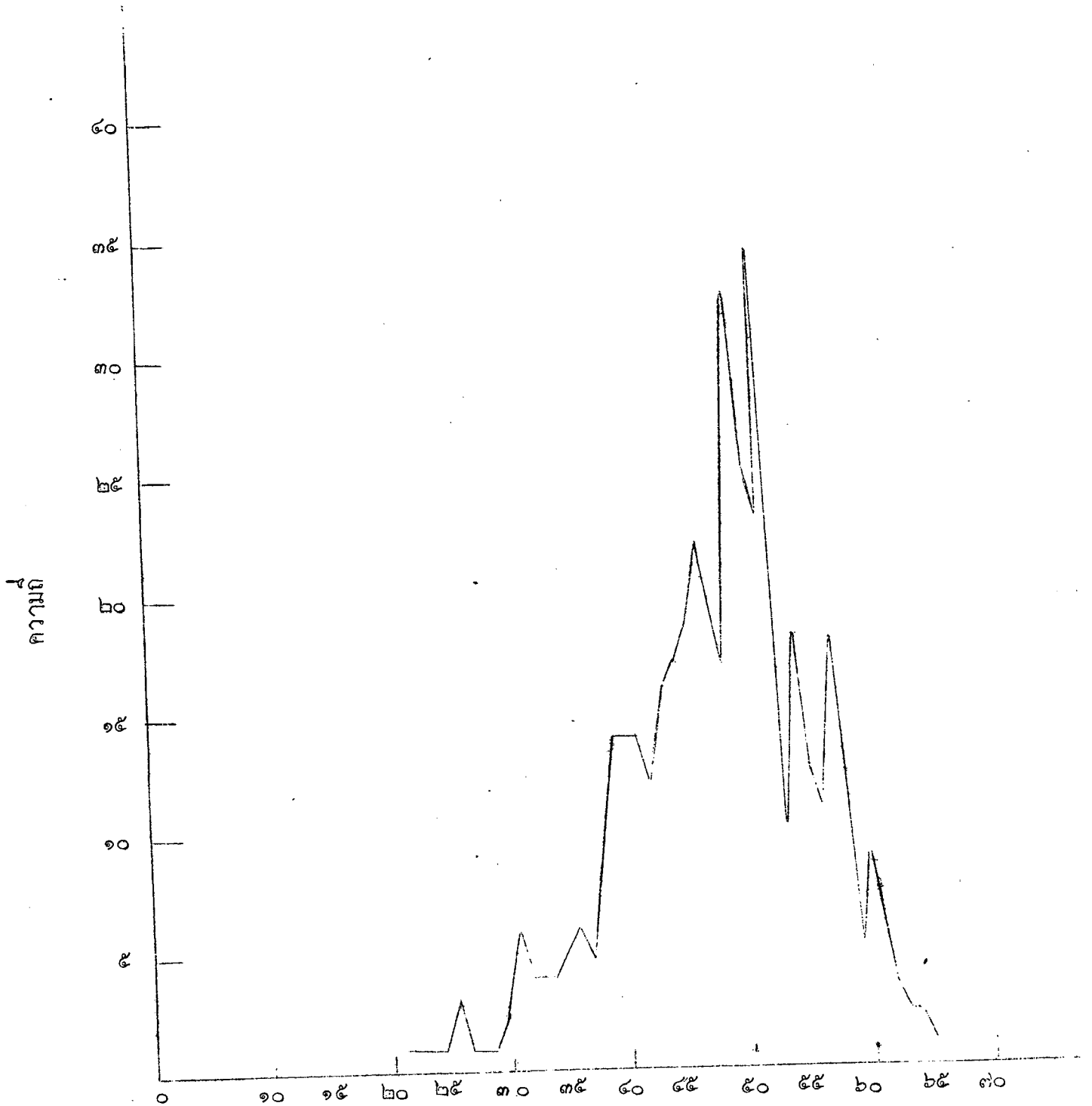
ข้อ	คำ	p	r	ข้อ	คำ	p	r
๒๖	ตะไผ่	.๓๓	.๕๒	๓๕	ลำไต้	.๖๔	.๒๒
๓๓	วังสี	.๓๓	.๔๑	๓๓	หงส์	.๖๓	.๔๓
๒๑	อารมณ	.๓๓	.๓๕	๓๑	เรือโคลง	.๖๓	.๓๓
๒	ชูเข็ญ	.๓๔	.๔๖	๑๖	แมลงสาบ	.๖๒	.๓๓
๒๒	มีคม	.๓๔	.๒๗	๕๘	รินรมย์	.๖๑	.๓๘
๕๔	ขโมย	.๖๐	.๒๘	๘	น้ำนังกาค	.๔๖	.๓๘
๖๐	ภาคภูมิ	.๖๐	.๐๖	๔๓	ทะนุดนอม	.๔๖	.๓๑
๓๑	ตะลิ่ง	.๕๘	.๒๗	๖๕	เคินจงกรม	.๔๕	.๒๗
๑๒	ธมพู	.๕๘	.๑๑	๒๕	คิก ๆ	.๔๓	.๓๔
๑๘	ขยุ้ม	.๕๘	.๑๖	๖๑	พิริวทอง	.๔๓	.๒๔
๖	สังเกต	.๕๓	.๔๖	๖๔	วังเปี้ยว	.๓๘	.๒๘
๕๘	ปรานี	.๕๖	.๖๐	๔๓	ฮัก ๆ	.๓๓	.๓๓
๓๔	ยอมเขา	.๕๕	.๔๓	๔๕	ลำไย	.๓๓	.๒๘
๕๓	ทะเลสาบ	.๕๕	.๒๘	๕๒	อิริยาบถ	.๓๔	.๒๕
๒๘	จำนง	.๕๓	.๕๓	๓๘	ตบะ	.๓๓	.๑๑
๔๔	สไบ	.๕๓	.๒๕	๓๒	เต็มแปล	.๓๒	.๑๐
๖๓	ไวยากรณ์	.๕๓	.๖๐	๖๘	หยิบหยง	.๓๒	.๐๖
๓๖	ฟุตบอล	.๕๑	.๓๔	๓๘	สังวาล	.๓๑	.๑๘
๓๘	รังควาน	.๕๑	.๐๑	๖๘	หินทูก	.๓๑	.๐๓
๓๓	ไฟคลอก	.๕๑	.๐๑	๒๗	ผาสูก	.๓๐	.๓๖
๕๑	ไน้	.๕๐	.๒๒	๘๐	อาจิม	.๒๗	.๒๐
๔๔	ระมก	.๕๐	.๑๖	๖๗	จะละเม็ก	.๒๗	.๑๕
๕๖	ลำอาก	.๔๘	.๒๗	๓๐	เครื่องราง	.๒๗	.๐๖
๔๒	สะคราญ	.๔๘	.๑๓	๓๕	คังเพียะ	.๑๘	.๓๒
๒๘	คาชกิน	.๔๗	.๑๘	๓๘	ประคิประคอย	.๑๐	.๑๑

ภาคผนวก ง

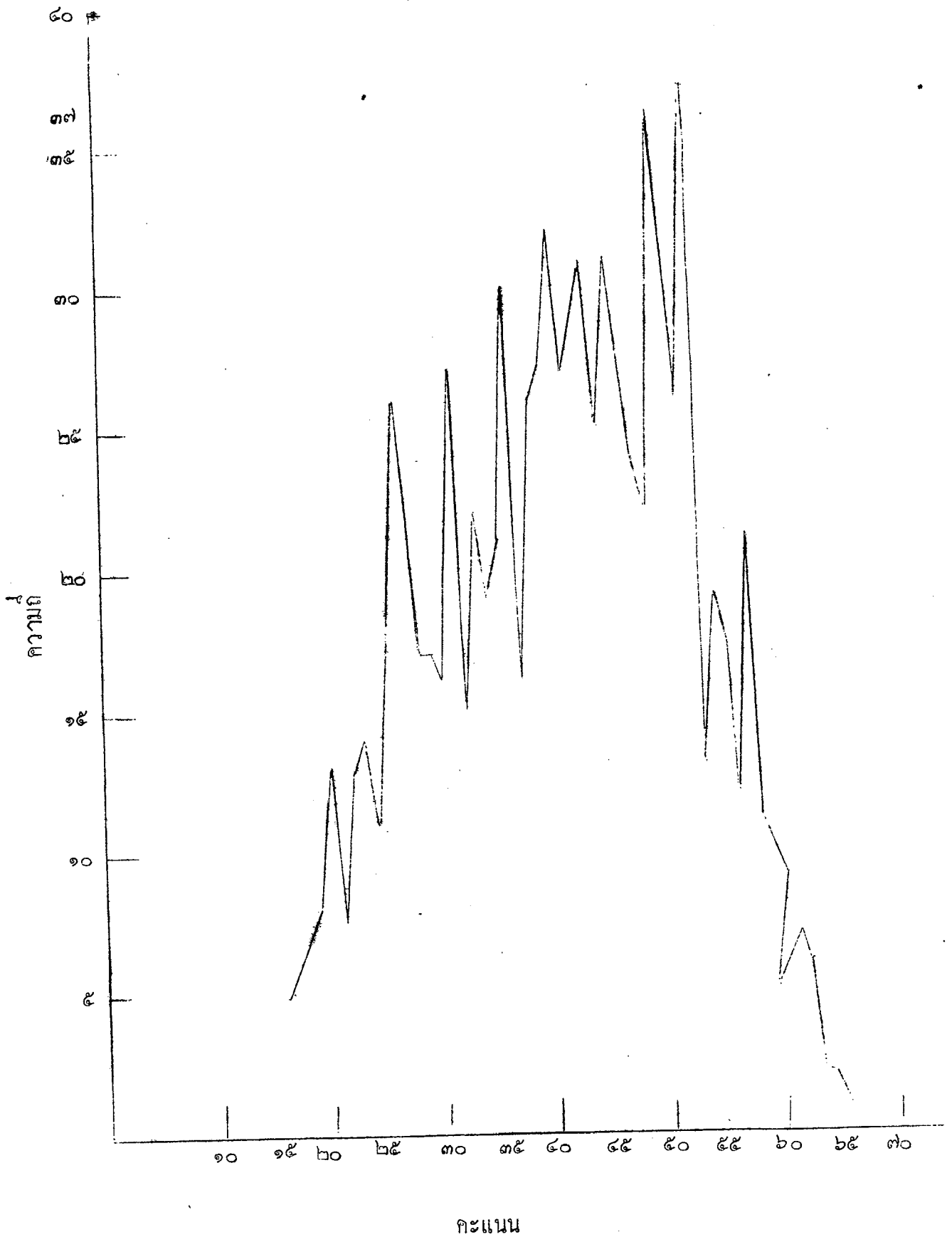

คะแนน

ภาพ ๑ การกระจายของคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบชุดที่ ๑
 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง ๖๒๓ คน

คะแนน
ภาพ ๒ การกระจายของคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบชุดที่ ๒
จำนวนกลุ่มตัวอย่าง ๔๘๖ คน

ทัศนคติ
 ภาพ ๓ การกระจายของคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบชุดที่ ๑ และชุดที่ ๒
 ของกลุ่มตัวอย่าง ๕๐๕ คน

ภาคผนวก จ

แบบทดสอบการสะกดการันต์ชุดที่ ๑

คำชี้แจง

แบบทดสอบชุดนี้แบ่งออกเป็น ๒ ภาค คือ "ภาคตัวสะกด" และ "ภาคเหตุผล" จึงเลือกคำที่ท่านเห็นว่าเขียนสะกดการันต์ถูกต้องเพียง ๑ คำใน "ภาคตัวสะกด" แล้วเลือกเหตุผลประกอบว่าคำนั้นสะกดถูกต้องเพราะเหตุใด จาก "ภาคเหตุผล" แล้วจึงขีดกากบาท (+) ทับตัวอักษร ก.ข.ค.ง. หรือ จ. ที่ท่านเลือกลงในกระดาษคำตอบที่แจกให้ ถ้าใน "ภาคเหตุผล" ไม่มีคำตอบที่ท่านต้องการ โปรดแสดงเหตุผลของท่านเองลงในข้อ จ. ที่เว้นว่างไว้ให้ในกระดาษคำตอบ

หมายเหตุ

- ๑. ข้อสอบชุดนี้มี ๘๐ ข้อ ควรทำทุกข้อ
- ๒. ห้าม ชูค ลบ ขีด ฆ่า ลงในแบบทดสอบชุดนี้
- ๓. ทำคำตอบลงในกระดาษคำตอบที่จัดไว้ให้เท่านั้น

ตัวอย่างแบบทดสอบ

ข้อ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล	ข้อ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล
๑	ผู้สั่งสอนวิชาความรู้		๒	กิน	
	ก. อาจารย์	ก. เห็นแบบแผน เช่นนี้เสมอ		ก. รับประทาน	ก. เห็นแบบแผนเช่น นี้เสมอ
	ข. อาจารย์ย์	ข. เขียนตามความ หมายของคำ		ข. รับประทาน	ข. เขียนตามความ หมายของคำ
	ค. อาจารย์น	ค. เทียบกับคำบางคำ		ค. รับประทาน	ค. เขียนตามเสียงพูด
	ง. อาจารย์ย	ง. เขียนตามหลัก ภาษา		ง. รับประทาน	ง. เคา
	จ. อาจารย์	จ.		จ. รับประทาน	จ. ....

ตัวอย่างกระดาษคำตอบ

ขอ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล	ขอ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล
๑	ก.ข.ค.ด.จ.	ก.ข.ค.ง. จ.....	๒	ก.ข.ค.ง.จ.	ก.ข.ค.ง. จ.....
๓	ก.ข.ค.ง.ด.	ก.ข.ค.ง. จ.....	๔	ก.ค.ด.ง.จ.	ก.ข.ค.ง. จ.....

แบบทดสอบ

ขอ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล	ขอ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล
๑	สิ่งที่เป็นผนังละเอียดเหลือจากเผามอกแล้ว ก. ช้เฆา ข. ช้เเา ค. ช้เเา ง. ช้เเา จ. คเเา	ก. เห็นแบบแผนเซน น้เสมอ ข. เขียนตามความ หมายของคำ ค. เขียนตามเสียงพูด ง. เคา จ.....	๒	ทำร้าย ก. ประทุสร้าย ข. ประทุสร้าย ค. ประทุสร้าย ง. ประทุสร้าย จ. ประทุสร้าย	ก. เห็นแบบแผนเซน น้เสมอ ข. เขียนตามความ หมายของคำ ค. เขียนตามเสียงพูด ง. เคา จ.....
๓	น้ำสำหรับจ่ายให้คนทั่วไป ก. ประปา ข. ประปรา ค. ประปา ง. ประปรา จ. ประปา	ก. เห็นแบบแผนเซน น้เสมอ ข. เขียนตามความ หมายของคำ ค. เขียนตามเสียงพูด ง. เคา จ.....	๔	การเล่นรื่นเริง ก. มทรศพ ข. มทรศพ ค. มทรศพ ง. มทรศพ จ. มทรศพ	ก. เห็นแบบแผนเซน น้เสมอ ข. เขียนตามความ หมายของคำ ค. เขียนตามเสียงพูด ง. เคา จ.....

ข้อ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล	ข้อ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล
๕	รูปสี่เหลี่ยมที่มีด้านทั้ง ก. จัตตุรัส ข. จตุรัส ค. จตุรัส ง. จัตตุรัส จ. จตุรัส	๔ เท่ากัน ก. เห็นแบบแผน เช่นนี้เสมอ ข. เขียนตามความ หมายของคำ ค. เขียนตามเสียง พูด ง. เคา จ.	๖	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ก. อีสาน ข. อีสาน ค. อีสาน ง. อีสาน จ. อีสานที่	ก. เห็นแบบแผน เช่นนี้เสมอ ข. เขียนตามความ หมายของคำ ค. เขียนตามเสียง พูด ง. เคา จ. ....
๗	จบ, ที่สุด ก. อวสาน ข. อาวสาน ค. อวสานต์ ง. อาวสานต์ จ. อวสาน	ก. เห็นแบบแผน เช่นนี้เสมอ ข. เขียนตามความ หมายของคำ ค. เขียนตามเสียง พูด ง. เคา จ.	๘	สภาพนิสัยจำเพาะบุคคล ก. บุคลิกภาพ ข. บุคคลิกภาพ ค. บุคคลิกภาพ ง. บุคลิกภาพ จ. บุคลิกสภาพ	ก. เห็นแบบแผน เช่นนี้เสมอ ข. เขียนตามความ หมายของคำ ค. เขียนตามเสียง พูด ง. เคา จ. ....
๘	การปรองคองกัน ก. ประนีประนอม ข. ปรานีปรานอม ค. ปรานีประนอม	ก. เห็นแบบแผน เช่นนี้เสมอ ข. เขียนตามความ หมายของคำ ค. เขียนตามเสียง พูด	๑๐	คียิ่ง, ละเอียดย ก. ประณีต ข. ปรานีต ค. ประณีต	ก. เห็นแบบแผน เช่นนี้เสมอ ข. เขียนตามความ หมายของคำ ค. เขียนตามเสียง พูด

ข้อ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล	ข้อ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล
๙	ง. ประณีประนอม จ. ปราณีประนอม	ง. เคา จ.	๑๐	ง. ปราณีค จ. ประณีค	ง. เคา จ. ....
๑๑	เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ก. พอมเพียง ข. พรอมเพรียง ค. พอมเพรียง ง. พรอมเพียง จ. พลอมเพรียง	ก. เห็นแบบแผน ' ๕ เซนนเสมอ ข. เขียนตามความ หมายของคำ ค. เขียนตามเสียง พุด ง. เคา จ.	๑๒	การอ้างสิ่งศักดิ์สิทธิ์ให้ลงโทษตัวเอง ก. สบดสบาน ข. สบดสาบาน ค. สาบดสาบาน ง. สบดสาบาล จ. สาบดสาบาล	ก. เห็นแบบแผน ' ๕ เซนนเสมอ ข. เขียนตามความ หมายของคำ ค. เขียนตามเสียง พุด ง. เคา จ. ....
๑๓	การบรรยายให้นึกเห็นภาพ ก. พรรณา ข. พรรณา ค. พรรณา ง. พรรณา จ. พันระณา	ก. เห็นแบบแผน ' ๕ เซนนเสมอ ข. เขียนตามความ หมายของคำ ค. เขียนตามเสียง พุด ง. เคา จ.	๑๔	ความตั้งจิตมั่น ก. อธิฐาน ข. อธิฐาน ค. อธิฐาน ง. อธิฐาน จ. อธิฐาน	ก. เห็นแบบแผน ' ๕ เซนนเสมอ ข. เขียนตามความ หมายของคำ ค. เขียนตามเสียง พุด ง. เคา จ. ....
๑๕	ชั้นหนึ่งคือการเล่นในสนามกีฬา ก. อัจฉินท์ ข. อัจฉินทร์	ก. เห็นแบบแผน ' ๕ เซนนเสมอ ข. เขียนตามความ หมายของคำ	๑๖	พลิกแพลง, ยักย้าย ก. กรับกรอก ข. กลับกลอก	ก. เห็นแบบแผน ' ๕ เซนนเสมอ ข. เขียนตามความ หมายของคำ

ข้อ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล	ข้อ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล
๑๕	ค. อัจฉริยะ ง. อัจฉริยะ จ. อัจฉรินทร์	ค. เขียนตามเสียงพูด ง. เคา จ.	๑๖	ค. กัลป์กรอก ง. กรับกลอก จ. กัปกอก	ค. เขียนตามเสียงพูด ง. เคา จ. ....
๑๗	ไม้กระจางขัดเจน, ไม้แจ่มแจ้ง ก. คุ่มเคื้อ ข. คุ่มเคื้อ ค. ครุ่มเคื้อ ง. คุ่มเคื้อ จ. คุ่มเคื้อ	ก. เห็นแบบแผนเช่นนี้ เสมอ ข. เขียนตามความ หมายของคำ ค. เขียนตามเสียงพูด ง. เคา จ.	๑๘	ลงความเห็นเป็นการคาดคะเนไว้ก่อน ก. สันนิฐาน ข. สันนิษฐาน ค. สันนิฐาน ง. สันนิษฐาน จ. สันนิษฐาน	ค. เห็นแบบแผนเช่นนี้ เสมอ ข. เขียนตามความ หมายของคำ ค. เขียนตามเสียงพูด ง. เคา จ. ....
๑๘	ผลไม้ชนิดหนึ่งมีตาอบผล ก. สัปรด ข. สัปรด ค. สัปรส ง. สัปรด จ. สัปรรส	ก. เห็นแบบแผนเช่นนี้ เสมอ ข. เขียนตามความ หมายของคำ ค. เขียนตามเสียงพูด ง. เคา จ.	๒๐	อาหารชนิดหนึ่ง ก. กวยเตี้ยว ข. กวยเตี้ยว ค. กวยเตี้ยว ง. กวยเตี้ยว จ. กวยเตี้ยว	ก. เห็นแบบแผนเช่นนี้ เสมอ ข. เขียนตามความ หมายของคำ ค. เขียนตามเสียงพูด ง. เคา จ. ....
๒๑	ขนมชนิดหนึ่งคล้ายลอคของ ก. สลิม ข. ซาหริ่ม ค. ซาหริ่ม ง. ซาหริ่ม จ. สะหลิม	ก. เห็นแบบแผนเช่นนี้ เสมอ ข. เขียนตามความ หมายของคำ ค. เขียนตามเสียงพูด ง. เคา จ.	๒๒	ผลที่ได้จากการคิดเลข ก. ผลลัม ข. ผลรับ ค. ผลลัพย์ ง. ผลลัพท์ จ. ผลลัพฐ	ก. เห็นแบบแผนเช่นนี้ เสมอ ข. เขียนตามความ หมายของคำ ค. เขียนตามเสียงพูด ง. เคา จ. ....

ข้อ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล	ข้อ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล
๒๓	นกชนิดหนึ่ง ก.นกพิลาภ ข.นกพิลาบ ค.นกพิลาป ง.นกพิราบ จ.นกพิราป	ก.เห็นแบบแผนเช่นนี้ เสมอ ข.เขียนตามความ หมายของคำ ค.เขียนตามเสียงพูด ง.เคา จ.....	๒๔	เครื่องสำรองแห่งสิ่งของ ก.อะหลั่ย ข.อาหลั่ย ค.อะไหล ง.อาไหล จ.อะไหล	ก.เห็นแบบแผนเช่นนี้ เสมอ ข.เขียนตามความ หมายของคำ ค.เขียนตามเสียงพูด ง.เคา จ.....
๒๕	เที่ยวตรวจตรา ก.ตระเวณ ข.ตระเวน ค.ตระเวร ง.ตะเวณ จ.ตะเวร	ก.เห็นแบบแผนเช่นนี้ เสมอ ข.เขียนตามความ หมายของคำ ค.เขียนตามเสียงพูด ง.เคา จ.....	๒๖	น้ำหวานซึ่งทำให้ชุ่มด้วยความเย็น ก.ไอคิม ข.ไอสกริม ค.ไอสกกริม ง.ไอศกริม จ.ไอศกริม	ก.เห็นแบบแผนเช่นนี้ เสมอ ข.เขียนตามความ หมายของคำ ค.เขียนตามเสียงพูด ง.เคา จ.....
๒๗	แมลงชนิดหนึ่งเกาะ ก.จิกจัน ข.จิกจัน ค.จิกะจัน ง.จิกระจัน จ.จิกะจัน	ก.เห็นแบบแผนเช่นนี้ เสมอ ข.เขียนตามความ หมายของคำ ค.เขียนตามเสียงพูด ง.เคา จ.....	๒๘	ใยแมลงมุมที่ติดค้าง ก.หยักใย ข.หยากใย ค.หยักใย ง.หยากใย จ.หยากยาย	ก.เห็นแบบแผนเช่นนี้ เสมอ ข.เขียนตามความ หมายของคำ ค.เขียนตามเสียงพูด ง.เคา จ.....
๒๘	อาหารชนิดหนึ่ง ก.กวยจับ ข.กวยจับ	ก.เห็นแบบแผนเช่นนี้ เสมอ ข.เขียนตามความ หมายของคำ	๓๐	สิ้นไป, กำหนดชื่อกันแห่งอายุ ก.เกษียณ ข.เกษียน	ก.เห็นแบบแผนเช่นนี้ เสมอ ข.เขียนตามความ หมายของคำ

ข้อ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล	ข้อ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล
๒๘	ค. กวยจับ + ง. กวยจับ + จ. กวยจับ	ค. เขียนตามเสียงพูด ง. เคา จ.	๓๐	ค. เกษียร ง. เกเศียร จ. กระเขียร	ค. เขียนตามเสียงพูด ง. เคา จ. ....
๓๑	ส่วนย่อย, ส่วนเบ็ดเตล็ด ก. เกิดความรู ข. เกิดความรู ค. เกิดความรู ง. เกิดความรู จ. เกิดความรู	ก. เห็นแบบแผน เช่นนี้ เสมอ ข. เขียนตามความหมาย ของคำ ค. เขียนตามเสียงพูด ง. เคา จ.	๓๒	ผอนหนักผอนเบาให้กัน ก. อุดมอลวย ข. อุดมอะลวย ค. อะดุดมอลวย ง. อะหุดมอะหลวย จ. อุดมอลวย	ก. เห็นแบบแผน เช่นนี้ เสมอ ข. เขียนตามความหมาย ของคำ ค. เขียนตามเสียงพูด ง. เคา จ. ....
๓๓	ซากกำลังที่จะประกอบกรงาน, พิการ ก. ทุพพลภาพ ข. ทุพพลภาพ ค. ทุพพลภาพ ง. ทุพพลภาพ จ. ทุพพลภาพ	ก. เห็นแบบแผน เช่นนี้ เสมอ ข. เขียนตามความหมาย ของคำ ค. เขียนตามเสียงพูด ง. เคา จ.	๓๔	ผักจันชนิดหนึ่งมีรสจุน ก. ชันฉาย ข. ชันไซ ค. ชันชาย ง. คินฉาย จ. คินไซ	ก. เห็นแบบแผน เช่นนี้ เสมอ ข. เขียนตามความหมาย ของคำ ค. เขียนตามเสียงพูด ง. เคา จ. ....
๓๕	ผ้าที่ภิกษุชักออกจากศพ ก. บังสกุณ ข. บังสกุณ	ก. เห็นแบบแผน เช่นนี้ เสมอ ข. เขียนตามความหมาย ของคำ	๓๖	สรุ่ยสุร่าย, ไม่เป็นจันเป็นอัน ก. อีดูยดูยแจก ข. อีดูยดูยแจก	ก. เห็นแบบแผน เช่นนี้ เสมอ ข. เขียนตามความหมาย ของคำ

ข้อ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล	ข้อ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล
๓๕	ค. มังสุกุล ง. มังสุกุล จ. มังสุกุล	ค. เขียนตามเสียงพูด ง. เคา จ.	๓๖	ค. อี้หฺลฺยฺจฺยฺแฉก ง. อี้หฺลฺยฺจฺยฺแฉก จ. อี้หฺลฺยฺจฺยฺแฉก	ค. เขียนตามเสียงพูด ง. เคา จ. ....
๓๗	ไมกระชับ, ไมรรักุม ก. ลุ่มลาม ข. รุ่มราม ค. รุ่มลาม ง. ลุ่มราม จ. รุ่มราม	ก. เห็นแบบแผนเช่นนี้ เสมอ ข. เขียนตามความหมาย ของคำ ค. เขียนตามเสียงพูด ง. เคา จ.	๓๘	สิ่งที่ฟังเปรียบเทียบกันได้, ใจคู่กับอุปมา ก. อุปมัย ข. อุประมัย ค. อุปไม ง. อุปไมย จ. อุปประไมย	ค. เขียนตามเสียงพูด ง. เคา จ. .... ก. เห็นแบบแผนเช่นนี้ เสมอ ข. เขียนตามความหมาย ของคำ ค. เขียนตามเสียงพูด ง. เคา จ. ....
๓๘	มีหลายอย่างหลายชนิด ก. นานับประการ ข. นานับะการ ค. นานับัการ ง. นานับปการ จ. นานับัประการ	ก. เห็นแบบแผนเช่นนี้ เสมอ ข. เขียนตามความหมาย ของคำ ค. เขียนตามเสียงพูด ง. เคา จ.	๔๐	ฉมหยิกน้อย ๆ ก. หยักสก ข. หยักษก ค. หยักโสก ง. หยักโสกรก จ. หยักสก	ก. เห็นแบบแผนเช่นนี้ เสมอ ข. เขียนตามความหมาย ของคำ ค. เขียนตามเสียงพูด ง. เคา จ. ....
๔๑	การยึกมัน, การถือมันในบางสิ่งบางอย่าง ก. อุปทาน ข. อุปาทาน	ก. เห็นแบบแผนเช่นนี้ เสมอ ข. เขียนตามความหมาย ของคำ	๔๒	อึ้อค้, ล่าบากใจ ก. อล้ก้อลื้อ ข. อล้ก้อลื้อ	ก. เห็นแบบแผนเช่นนี้ เสมอ ข. เขียนตามความหมาย ของคำ

ขอ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล	ขอ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล
๔๑	ค.อุปธาน ง.อุปธาน จ.อุปธาน	ค.เขียนตามเสียงพูด ง.เคา จ.....	๔๒	ค.อิหลักอิเลื้อ ง.อิหลักอิเหลื้อ จ.อะหลักอะเหลื้อ	ค.เขียนตามเสียงพูด ง.เคา จ.....
๔๓	เยื้องหอยชนิดหนึ่งสร้างขึ้นเพื่อกัน กรวดทราย ก.ไข่มุก ข.ไข่มุข ค.ไข่มุกต์ ง.ไข่มุกต์ จ.ไข่มุขต์	ก.เห็นแบบแผนเช่นนี้ เสมอ ข.เขียนตามความหมาย ของคำ ค.เขียนเทียบจากคำ บางคำ ง.เขียนตามหลักภาษา จ.....	๔๔	เกลื่อนน้ำจืด ก.สินเทา ข.สินเทาว์ ค.สินเทา ง.สินเทาว์ จ.สินรุเทา	ก.เห็นแบบแผนเช่นนี้ เสมอ ข.เขียนตามความหมาย ของคำ ค.เขียนเทียบจากคำ บางคำ ง.เขียนตามหลักภาษา จ.....
๔๕	เลื้อชนิดหนึ่ง ก.เขีต ข.เขีต ค.เขีต ง.เขีรต์ จ.เขีรต์	ก.เห็นแบบแผนเช่นนี้ เสมอ ข.เขียนตามความหมาย ของคำ ค.เขียนเทียบจากคำ บางคำ ง.เขียนตามหลักภาษา จ.....	๔๖	การรวมชุมนุมกัน ก.สังสัน ข.สังสร ค.สังสรพ ง.สังสรค จ.สังสันค	ก.เห็นแบบแผนเช่นนี้ เสมอ ข.เขียนตามความหมาย ของคำ ค.เขียนเทียบจากคำ บางคำ ง.เขียนตามหลักภาษา จ.....
๔๗	สะอึกสะเอียน ก.ชะยะชะแยง	ก.เห็นแบบแผนเช่นนี้ เสมอ	๔๘	การยินยอม, ตกลง ก.อนุญาติ	ก.เห็นแบบแผนเช่นนี้ เสมอ

ขอ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล	ขอ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล
๔๗	ข. ขยะขะแยง	ข. เขียนตามความหมาย ของคำ	๔๘	ข. อนุญาต	ข. เขียนตามความหมาย ของคำ
	ค. ขยะขแยง	ค. เขียนเทียบจากคำ บางคำ		ค. อนุญาต	ค. เขียนเทียบจากคำ บางคำ
	ง. ขยะแยง	ง. เขียนตามหลักภาษา		ง. อนุญาต	ง. เขียนตามหลักภาษา
	จ. ขยะแยง	จ.		จ. อนุญาต	จ. ....
๔๘	ก. ละเอียกละออ	ก. เห็นแบบแผนเช่นนี้ เสมอ	๕๐	เสียวใจ	
	ข. ละเอียกลออ	ข. เขียนตามความหมาย ของคำ		ก. เส้าไศก	ก. เห็นแบบแผนเช่นนี้ เสมอ
	ค. ละเอียกละออ	ค. เขียนเทียบจากคำ บางคำ		ข. เส้าไศก	ข. เขียนตามความหมาย ของคำ
	ง. ละเอียกลออ	ง. เขียนตามหลักภาษา		ค. เส้าไศรก	ค. เขียนเทียบจากคำ บางคำ
	จ. ละเอียกลออ	จ.		ง. เส้าไศรก	ง. เขียนตามหลักภาษา
				จ. เส้าไศก	จ. ....
๕๑	คนในวรรณคดีหนึ่งของอินเคีย		๕๒	รำพึง, วิตก	
	ก. พราม	ก. เห็นแบบแผนเช่นนี้ เสมอ		ก. พรารม	ก. เห็นแบบแผนเช่นนี้ เสมอ
	ข. พราม	ข. เขียนตามความหมาย ของคำ		ข. พรารมย์	ข. เขียนตามความหมาย ของคำ
	ค. พราม	ค. เขียนเทียบจากคำ บางคำ		ค. พรารมณ	ค. เขียนเทียบจากคำ บางคำ
	ง. พรามณ	ง. เขียนตามหลักภาษา		ง. พรารมภ	ง. เขียนตามหลักภาษา
	จ. พรามณ	จ.		จ. พรารมณ	จ. ....
๕๓	รูปการตามทีกะไว้		๕๔	ความชื่นชม, ความรักใคร่	
	ก. โคลงกาล	ก. เห็นแบบแผนเช่นนี้ เสมอ		ก. พิศวาท	ก. เห็นแบบแผนเช่นนี้ เสมอ

ข้อ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล	ข้อ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล
๕๓	ข. โคลงการ	ข. เขียนตามความหมาย ของคำ	๕๔	ข. พิศวาส	ข. เขียนตามความหมาย ของคำ
	ค. โครงการ	ค. เขียนเทียบจากคำ บางคำ		ค. พิศวาส	ค. เขียนเทียบจากคำ บางคำ
	ง. โครงการณ	ง. เขียนตามหลักภาษา		ง. พิศวาส	ง. เขียนตามหลักภาษา
	จ. โครงกาล	จ.		จ. พิศวาส	จ. ....
๕๕	ความคองการ		๕๖	งานฉลอง	
	ก. ปารณา	ก. เห็นแบบแผนเช่นนี้ เสมอ		ก. สมโพช	ก. เห็นแบบแผนเช่นนี้ เสมอ
	ข. ปาณา	ข. เขียนตามความหมาย ของคำ		ข. สมโภช	ข. เขียนตามความหมาย ของคำ
	ค. ปราณา	ค. เขียนเทียบจากคำ บางคำ		ค. สมโพชน	ค. เขียนเทียบจากคำ บางคำ
	ง. ปรรณา	ง. เขียนตามหลักภาษา		ง. สมโภชน	ง. เขียนตามหลักภาษา
	จ. ปรรณา	จ.		จ. สมโพช	จ. ....
๕๗	ตันไม้ชนิดหนึ่งมีหนาม		๕๘	สัตว์เลื้อยคลานชนิดหนึ่ง	
	ก. พุคธา	ก. เห็นแบบแผนเช่นนี้ เสมอ		ก. จระเข	ก. เห็นแบบแผนเช่นนี้ เสมอ
	ข. พุคธา	ข. เขียนตามความหมาย ของคำ		ข. จระเข	ข. เขียนตามความหมาย ของคำ
	ค. พุทธา	ค. เขียนเทียบจากคำ บางคำ		ค. จระเข	ค. เขียนเทียบจากคำ บางคำ
	ง. พุททธา	ง. เขียนตามหลักภาษา		ง. จระเข	ง. เขียนตามหลักภาษา
	จ. พุทธา	จ.		จ. จระเข	จ. ....
๕๘	สลกใจ		๖๐	โรคที่ทำให้วัวระบางส่วนกระดูกไม่ได้	
	ก. สมเพท	ก. เห็นแบบแผนเช่นนี้ เสมอ		ก. อัมพาช	ก. เห็นแบบแผนเช่นนี้ เสมอ

ข้อ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล	ข้อ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล
๕๕	ข. สมเพศ	ข. เขียนตามความหมาย ของคำ	๖๐	ข. อัมพาค	ข. เขียนตามความหมาย ของคำ
	ค. สมเพช	ค. เขียนเทียบจากคำ บางคำ		ค. อัมพาค	ค. เขียนเทียบจากคำ บางคำ
	ง. สมเภศ	ง. เขียนตามหลักภาษา		ง. อัมพะพาศ	ง. เขียนตามหลักภาษา
	จ. สมเพช	จ.		จ. อมพาค	จ. ....
๖๑	รับของใส่บาตร		๖๒	ชวคทรง, ลักษณะ	
	ก. บิณฑบาต	ก. เห็นแบบแผนเช่นนี้ เสมอ		ก. สันถาร	ก. เห็นแบบแผนเช่นนี้ เสมอ
	ข. บิณฑบาตร	ข. เขียนตามความหมาย ของคำ		ข. สันฐาน	ข. เขียนตามความหมาย ของคำ
	ค. บิณฑบาต	ค. เขียนเทียบจากคำ บางคำ		ค. สันฐาน	ค. เขียนเทียบจากคำ บางคำ
	ง. บิณฑบาตร	ง. เขียนตามหลักภาษา		ง. สันฐาน	ง. เขียนตามหลักภาษา
	จ. บิณฑบาตร	จ.		จ. สันฐาน	จ. ....
๖๓	กว้างขวาง		๖๔	ตรวจตรา, สอบสวนโดยเหตุผล	
	ก. พิศการ	ก. เห็นแบบแผนเช่นนี้ เสมอ		ก. ชันสูต	ก. เห็นแบบแผนเช่นนี้ เสมอ
	ข. พิศการ	ข. เขียนตามความหมาย ของคำ		ข. ชันสูตร	ข. เขียนตามความหมาย ของคำ
	ค. พิศการ	ค. เขียนเทียบจากคำ บางคำ		ค. ชันสูตร	ค. เขียนเทียบจากคำ บางคำ
	ง. พิศกาล	ง. เขียนตามหลักภาษา		ง. ชันสูตร	ง. เขียนตามหลักภาษา
	จ. พิศกาล	จ.		จ. ชันสูจน์	จ. ....
๖๕	การเผาศพ		๖๖	อายเหนียมอย่างชดชอย	
	ก. ชาปนกิจ	ก. เห็นแบบแผนเช่นนี้ เสมอ		ก. ฉมกชมอย	ก. เห็นแบบแผนเช่นนี้ เสมอ

ขอ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล	ขอ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล
๖๕	ข. ฉาปนกิจ ค. ฉาปนกิจ ง. ฉาปนกิจ จ. ฉาปนกิจ	ข. เขียนตามความหมาย ค. เขียนเทียบจากคำ บางคำ ง. เขียนตามหลักภาษา จ.	๖๖	ข. ชะมคชะม้าย ค. ชะมคชมอย ง. ชมคชะม้าย จ. ชรมคชรมอย	ข. เขียนตามความหมาย ค. เขียนเทียบจากคำ บางคำ ง. เขียนตามหลักภาษา จ. ....
๖๗	ชัวชา, เลวทราม ก. สามาน ข. สามานย์ ค. สามาด ง. สามาลย์ จ. สามาร	ก. เห็นแบบแผนเช่นนี้ เสมอ ข. เขียนตามความหมาย ของคำ ค. เขียนเทียบจากคำ บางคำ ง. เขียนตามหลักภาษา จ.	๖๘	ละเมียดละมอม ก. ละเมียดละไม ข. ละเมียดไม ค. ละเมียดละไม ง. ละเมียดละมัย จ. ละเมียดลมัย	ก. เห็นแบบแผนเช่นนี้ เสมอ ข. เขียนตามความหมาย ของคำ ค. เขียนเทียบจากคำ บางคำ ง. เขียนตามหลักภาษา จ. ....
๖๘	ความรักใคร ก. พิศมัย ข. พิสมัย ค. พิษมัย ง. พิศมัย จ. พิษมัย	ก. เห็นแบบแผนเช่นนี้ เสมอ ข. เขียนตามความหมาย ของคำ ค. เขียนเทียบจากคำ บางคำ ง. เขียนตามหลักภาษา จ.	๗๐	วากลาว, ติเตียน ก. บริภาส ข. บริภาษ ค. บริภาษณ์ ง. บริภาท จ. บริพาษ	ก. เห็นแบบแผนเช่นนี้ เสมอ ข. เขียนตามความหมาย ของคำ ค. เขียนเทียบจากคำ บางคำ ง. เขียนตามหลักภาษา จ. ....

ขอ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล	ขอ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล
๗๑	ก.เจียรระไน ข.เจียรระไนย ค.เจียรนัย ง.เจียรระนัย จ.เจียรไน	ก.เห็นแบบแผนเช่นนี้เสมอ ข.เขียนตามความหมายของคำ ค.เขียนเทียบจากคำบางคำ ง.เขียนตามหลักภาษา จ.....	๗๒	ก.โจษจัน ข.โจทจัน ค.โจคจัน ง.โจทกจัน จ.โจทยจัน	ก.เห็นแบบแผนเช่นนี้เสมอ ข.เขียนตามความหมายของคำ ค.เขียนเทียบจากคำบางคำ ง.เขียนตามหลักภาษา จ.....
๗๓	เจ้าหน้าที่ประหารชีวิตนักโทษ ก.เพชรชาติ ข.เพดชชาติ ค.เพชรชาติร ง.เพชรชาติ จ.เพชชชาติ	ก.เห็นแบบแผนเช่นนี้เสมอ ข.เขียนตามความหมายของคำ ค.เขียนเทียบจากคำบางคำ ง.เขียนตามหลักภาษา จ.....	๗๔	เวทมนตร์ที่ใช้เพื่อให้ศัตรูร้าย ก.อาดัน ข.อาดรร ค.อาดรรถ ง.อาดรรพ จ.อาดรรพน	ก.เห็นแบบแผนเช่นนี้เสมอ ข.เขียนตามความหมายของคำ ค.เขียนเทียบจากคำบางคำ ง.เขียนตามหลักภาษา จ.....
๗๕	เดาวัลย์ชนิดหนึ่งมีรสขม ก.บรเพชร ข.บระเพ็ค ค.บระเพ็ค ง.บระเพชร จ.บรเพ็ค	ก.เห็นแบบแผนเช่นนี้เสมอ ข.เขียนตามความหมายของคำ ค.เขียนเทียบจากคำบางคำ ง.เขียนตามหลักภาษา จ.....	๗๖	เปลือกหอยที่อัดเป็นแท่งใช้เขียนกระดานคำ ก.ซอลค ข.ซอกค ค.ซอลก ง.ซอก จ.ซอก	ก.เห็นแบบแผนเช่นนี้เสมอ ข.เขียนตามความหมายของคำ ค.เขียนเทียบจากคำบางคำ ง.เขียนตามหลักภาษา จ.....
๗๗	ไม่พอใจ, รังเกียจ ก.เคี้ยคฉัน ข.เคี้ยคฉันท์ ค.เคี้ยจฉัน ง.เคี้ยจฉันท์ จ.เคี้ยรฉาน	ก.เห็นแบบแผนเช่นนี้เสมอ ข.เขียนตามความหมายของคำ ค.เขียนเทียบจากคำบางคำ ง.เขียนตามหลักภาษา จ.....	๗๘	น่าสลศใจเป็นอย่างยิ่ง ก.อเน็คอนาด ข.อเนจอนาจ ค.อเนจอนาด ง.อเน็จอนาด จ.อเนถอนาด	ก.เห็นแบบแผนเช่นนี้เสมอ ข.เขียนตามความหมายของคำ ค.เขียนเทียบจากคำบางคำ ง.เขียนตามหลักภาษา จ.....

ข้อ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล	ข้อ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล
๗๘	ชื่อต้นไม้ชนิดหนึ่ง	คอกกลายคอกกุดแต่เล็ก	๘๐	การหักท่าย, การต้อนรับแขก	
ก. พุทธชาติ	ก. เห็นแบบแผนเขนน้เสมอ		ก. ปฏิสันฐาน	ก. เห็นแบบแผนเขนน้เสมอ	
ข. พุทธชาติ	ข. เขียนตามความหมายของคำ		ข. ปฏิสันถาร	ข. เขียนตามความหมายของคำ	
ค. พุทธชาติ	ค. เขียนเทียบจากคำบางคำ		ค. ปฏิสันฐาน	ค. เขียนเทียบจากคำบางคำ	
ง. พุทธชาติ	ง. เขียนตามหลักภาษา		ง. ปฏิสันฐาน	ง. เขียนตามหลักภาษา	
จ. พุทธชาติ	จ.		จ. ปฏิสันถาร	จ.	

กระดาษคำตอบของแบบทดสอบชุดที่ ๑

โรงเรียน.....ชื่อ.....ชั้น.....เพศ.....อายุ.....

ข้อ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล	ข้อ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล
๑	ก ข ค ง จ	ก ข ค ง จ.....	๒	ก ข ค ง จ	ก ข ค ง จ.....
๓	ก ข ค ง จ	ก ข ค ง จ.....	๔	ก ข ค ง จ	ก ข ค ง จ.....
๕	ก ข ค ง จ	ก ข ค ง จ.....	๖	ก ข ค ง จ	ก ข ค ง จ.....
๗	ก ข ค ง จ	ก ข ค ง จ.....	๘	ก ข ค ง จ	ก ข ค ง จ.....
๙	ก ข ค ง จ	ก ข ค ง จ.....	๑๐	ก ข ค ง จ	ก ข ค ง จ.....
๑๑	ก ข ค ง จ	ก ข ค ง จ.....	๑๒	ก ข ค ง จ	ก ข ค ง จ.....
๑๓	ก ข ค ง จ	ก ข ค ง จ.....	๑๔	ก ข ค ง จ	ก ข ค ง จ.....
๑๕	ก ข ค ง จ	ก ข ค ง จ.....	๑๖	ก ข ค ง จ	ก ข ค ง จ.....
๑๗	ก ข ค ง จ	ก ข ค ง จ.....	๑๘	ก ข ค ง จ	ก ข ค ง จ.....
๑๙	ก ข ค ง จ	ก ข ค ง จ.....	๒๐	ก ข ค ง จ	ก ข ค ง จ.....
๒๑	ก ข ค ง จ	ก ข ค ง จ.....	๒๒	ก ข ค ง จ	ก ข ค ง จ.....
๒๓	ก ข ค ง จ	ก ข ค ง จ.....	๒๔	ก ข ค ง จ	ก ข ค ง จ.....
๒๕	ก ข ค ง จ	ก ข ค ง จ.....	๒๖	ก ข ค ง จ	ก ข ค ง จ.....
๒๗	ก ข ค ง จ	ก ข ค ง จ.....	๒๘	ก ข ค ง จ	ก ข ค ง จ.....
๒๙	ก ข ค ง จ	ก ข ค ง จ.....	๓๐	ก ข ค ง จ	ก ข ค ง จ.....
๓๑	ก ข ค ง จ	ก ข ค ง จ.....	๓๒	ก ข ค ง จ	ก ข ค ง จ.....
๓๓	ก ข ค ง จ	ก ข ค ง จ.....	๓๔	ก ข ค ง จ	ก ข ค ง จ.....
๓๕	ก ข ค ง จ	ก ข ค ง จ.....	๓๖	ก ข ค ง จ	ก ข ค ง จ.....
๓๗	ก ข ค ง จ	ก ข ค ง จ.....	๓๘	ก ข ค ง จ	ก ข ค ง จ.....
๓๙	ก ข ค ง จ	ก ข ค ง จ.....	๔๐	ก ข ค ง จ	ก ข ค ง จ.....
๔๑	ก ข ค ง จ	ก ข ค ง จ.....	๔๒	ก ข ค ง จ	ก ข ค ง จ.....
๔๓	ก ข ค ง จ	ก ข ค ง จ.....	๔๔	ก ข ค ง จ	ก ข ค ง จ.....

ข้อ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล	ข้อ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล
๕๕	ก ข ค ง จ	ก ข ค ง จ.....	๕๖	ก ข ค ง จ	ก ข ค ง จ.....
๕๗	ก ข ค ง จ	ก ข ค ง จ.....	๕๘	ก ข ค ง จ	ก ข ค ง จ.....
๕๘	ก ข ค ง จ	ก ข ค ง จ.....	๕๙	ก ข ค ง จ	ก ข ค ง จ.....
๕๙	ก ข ค ง จ	ก ข ค ง จ.....	๖๐	ก ข ค ง จ	ก ข ค ง จ.....
๖๑	ก ข ค ง จ	ก ข ค ง จ.....	๖๒	ก ข ค ง จ	ก ข ค ง จ.....
๖๓	ก ข ค ง จ	ก ข ค ง จ.....	๖๔	ก ข ค ง จ	ก ข ค ง จ.....
๖๕	ก ข ค ง จ	ก ข ค ง จ.....	๖๖	ก ข ค ง จ	ก ข ค ง จ.....
๖๗	ก ข ค ง จ	ก ข ค ง จ.....	๖๘	ก ข ค ง จ	ก ข ค ง จ.....
๖๘	ก ข ค ง จ	ก ข ค ง จ.....	๗๐	ก ข ค ง จ	ก ข ค ง จ.....
๗๑	ก ข ค ง จ	ก ข ค ง จ.....	๗๒	ก ข ค ง จ	ก ข ค ง จ.....
๗๓	ก ข ค ง จ	ก ข ค ง จ.....	๗๔	ก ข ค ง จ	ก ข ค ง จ.....
๗๕	ก ข ค ง จ	ก ข ค ง จ.....	๗๖	ก ข ค ง จ	ก ข ค ง จ.....
๗๗	ก ข ค ง จ	ก ข ค ง จ.....	๗๘	ก ข ค ง จ	ก ข ค ง จ.....
๗๙	ก ข ค ง จ	ก ข ค ง จ.....	๘๐	ก ข ค ง จ	ก ข ค ง จ.....

แบบทดสอบการสะกดการันต์ชุดที่ ๒

คำชี้แจง

แบบทดสอบชุดนี้แบ่งออกเป็น ๒ ภาค คือ "ภาคตัวสะกด" และ "ภาคเหตุผล" จึงเลือกคำที่ท่านเห็นว่าเขียนสะกดการันต์ถูกต้องเพียง ๑ คำ ใน "ภาคตัวสะกด" แล้วเลือกเหตุผลประกอบว่าคำนั้นสะกดถูกต้องเพราะเหตุใด จาก "ภาคเหตุผล" แล้วจึงขีดกากบาท (+) ทับตัวอักษร ก.ข.ค.ง. หรือ จ. ที่ท่านเลือกลงในกระดาษคำตอบที่แจกให้ ถ้าใน "ภาคเหตุผล" ไม่มีคำตอบที่ท่านต้องการโปรดแสดงเหตุผลของตนเอง ลงในข้อ จ. ที่เว้นว่างไว้ให้ในกระดาษคำตอบ

หมายเหตุ

๑. ข้อสอบชุดนี้มี ๔๐ ข้อ ควรทำทุกข้อ
๒. ห้าม ชูค ลบ ขีด ขา ลงในแบบทดสอบชุดนี้
๓. ทำคำตอบลงในกระดาษคำตอบที่จัดให้เท่านั้น

ตัวอย่างแบบทดสอบ

ข้อ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล	ข้อ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล
๑	การแข่งขัน, การเล่นเพื่อความสนุก ก. กีฬา	ก. เห็นแบบแผนเช่นนี้ เสมอ	๒	ถอน, คีน ก. คำไถ่	ก. เห็นแบบแผนเช่นนี้ เสมอ
	ข. กีฬา	ข. เขียนตามความหมาย หมายของคำ		ข. คำถาย	ข. เขียนตามความ หมายของ คำ
	ค. กีฬา	ค. เขียนตามเสียงพูด ง. เคา จ.....		ค. คำถัย	ค. เขียนเทียบจากคำ บางคำ ง. เขียนตามหลักภาษา จ.....

ตัวอย่าง กระจกคำตอบ

ข้อ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล	ข้อ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล
๑	ก ช ค	ก ข ค ง จ.....	๒	ก ช ค	ก ข ค ง จ.....
๓	ก ช ค	ก ข ค ง จ.....	๔	ก ช ค	ก ข ค ง จ.....
๕	ก ช ค	ก ข ค ง จ.....	๖	ก ช ค	ก ข ค ง จ.....

ข้อ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล	ข้อ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล
๑	ไม้ที่ไร้ทาบขีดเพื่อให้เส้นตรง ก. ไม้บันทึก ข. ไม้บรรทัด ค. ไม้บรรทัด	ก. เห็นแบบแผนเช่นนี้เสมอ ข. เขียนตามความหมายของคำ ค. เขียนเทียบกับคำบางคำ ง. เขียนตามหลักภาษา จ.....	๒	ช. เอาควยกิริยาหรือวาจาให้กลัว ก. ช. เชื้อ ข. ช. เชื้อ ค. ช. เชื้อ	ก. เห็นแบบแผนเช่นนี้เสมอ ข. เขียนตามความหมายของคำ ค. เขียนเทียบกับคำบางคำ ง. เขียนตามหลักภาษา จ.....
๓	ที่สำหรับถายอุจจาระ ก. ชวมซึม ข. ส่วมซึม ค. ชวมซึม	ก. เห็นแบบแผนเช่นนี้เสมอ ข. เขียนตามความหมายของคำ ค. เขียนเทียบกับคำบางคำ ง. เขียนตามหลักภาษา จ.....	๔	อาหารที่จะเอาไปกินระหว่างเดินทางไกล ก. เสบียง ข. สเบียง ค. สะเบียง	ก. เห็นแบบแผนเช่นนี้เสมอ ข. เขียนตามความหมายของคำ ค. เขียนเทียบกับคำบางคำ ง. เขียนตามหลักภาษา จ.....
๕	ทางลอคใดคิน ก. อุมงค์ ข. อุมงค์	ก. เห็นแบบแผนเช่นนี้เสมอ ข. เขียนตามความหมายของคำ	๖	กำหนดไว้, หมายไว้ ก. สังกะ ข. สังกะ	ก. เห็นแบบแผนเช่นนี้เสมอ ข. เขียนตามความหมายของคำ

ข้อ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล	ข้อ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล
๕	ค. อุโมง	ค. เขียนเทียบกับคำบางคำ ง. เขียนตามหลักภาษา จ.	๖	ค. สังกะสี	ค. เขียนเทียบกับคำบางคำ ง. เขียนตามหลักภาษา จ. ....
๗	คำให้ร้ายให้เป็นไปต่าง ๆ ก. สาบแรง ข. สาบแรง ค. สาบแรง	ก. เห็นแบบแผนเช่นนี้เสมอ ข. เขียนตามความหมาย ของคำ ค. เขียนเทียบกับคำบางคำ ง. เขียนตามหลักภาษา จ.	๘	ไม้ไค้เรือ, เลอะเทอะ ก. เหลวไหล ข. เหลวไหล ค. เหลวห้อย	ก. เห็นแบบแผนเช่นนี้เสมอ ข. เขียนตามความหมาย ของคำ ค. เขียนเทียบกับคำบางคำ ง. เขียนตามหลักภาษา จ. ....
๙	น้ำมันที่ใสใส่ตะเกียง ก. น้ำมันกาช ข. น้ำมันกาช ค. น้ำมันกาด	ก. เห็นแบบแผนเช่นนี้เสมอ ข. เขียนตามความหมาย ของคำ ค. เขียนเทียบกับคำบางคำ ง. เขียนตามหลักภาษา จ.	๑๐	ใส่เรือไป, ทำให้เคลื่อนไป ก. เซ็นเรือ ข. เซ็ญเรือ ค. เซนเรือ	ก. เห็นแบบแผนเช่นนี้เสมอ ข. เขียนตามความหมาย ของคำ ค. เขียนเทียบกับคำบางคำ ง. เขียนตามหลักภาษา จ. ....
๑๑	ผลไม้นกหนึ่ง ก. รมพู ข. รมภู ค. รมผู	ก. เห็นแบบแผนเช่นนี้เสมอ ข. เขียนตามความหมาย ของคำ ค. เขียนเทียบกับคำบางคำ ง. เขียนตามหลักภาษา จ.	๑๒	สี่แดงเจือขาว ก. สี่รมภู ข. สี่รมพู ค. สี่โรมพู	ก. เห็นแบบแผนเช่นนี้เสมอ ข. เขียนตามความหมาย ของคำ ค. เขียนเทียบกับคำบางคำ ง. เขียนตามหลักภาษา จ. ....

ข้อ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล	ข้อ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล
๑๓	เรือสาย, เหลากอ ก. วงศ์ตระกูล ข. วงษ์ตระกูล ค. วงตระกูล	ก. เห็นแบบแผนเรณนี้เสมอ ข. เขียนตามความหมาย ของคำ ค. เขียนเทียบกับคำบางคำ ง. เขียนตามหลักภาษา จ.	๑๔	หายสิ้นไป ก. สูญเสีย ข. ศูนย์เสีย ค. สูญเสีย	ก. เห็นแบบแผนเรณนี้เสมอ ข. เขียนตามความหมาย ของคำ ค. เขียนเทียบกับคำบางคำ ง. เขียนตามหลักภาษา จ. ....
๑๕	แม่เรียกภรรยาของลูกชาย ก. สะใภ้ ข. สะใภ้ ค. สใภ้	ก. เห็นแบบแผนเรณนี้เสมอ ข. เขียนตามความหมาย ของคำ ค. เขียนเทียบกับคำบางคำ ง. เขียนตามหลักภาษา จ.	๑๖	แมลงชนิดหนึ่ง ก. แมลงสาบ ข. แมลงสาป ค. แมงสาบ	ก. เห็นแบบแผนเรณนี้เสมอ ข. เขียนตามความหมาย ของคำ ค. เขียนเทียบกับคำบางคำ ง. เขียนตามหลักภาษา จ. ....
๑๗	ชูเอาควยกรรียวหรือวาจาให้กลัว ก. กักรโงก ข. กรรโงก ค. กรรโงค	ก. เห็นแบบแผนเรณนี้เสมอ ข. เขียนตามความหมาย ของคำ ค. เขียนเทียบกับคำบางคำ ง. เขียนตามหลักภาษา จ.	๑๘	หยิบสิ่งของควยนิ้วมือทั้งห้า ก. ชยุม ข. ชยุม ค. ชะยุม	ก. เห็นแบบแผนเรณนี้เสมอ ข. เขียนตามความหมาย ของคำ ค. เขียนเทียบกับคำบางคำ ง. เขียนตามหลักภาษา จ. ....
๑๘	คำยากที่ต้องแปล ก. ศัพท์ ข. ศัพท์	ก. เห็นแบบแผนเรณนี้เสมอ ข. เขียนตามความหมาย ของคำ	๒๐	สิ่งทำเป็นชั้น ก. บันได ข. บรรได	๑๙ สำหรับก้าวขึ้นลง ก. เห็นแบบแผนเรณนี้เสมอ ข. เขียนตามความหมาย ของคำ

ข้อ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล	ข้อ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล
๑๘	ค. ศัพท์	ค. เขียนเทียบกับคำบางคำ ง. เขียนตามหลักภาษา จ.	๒๐	ค. บันใด	ค. เขียนเทียบกับคำบางคำ ง. เขียนตามหลักภาษา จ. ....
๒๑	เครื่องยึกเหนียวจิตใจ ก. อารมณ์ ข. อารมย์ ค. อารมภ์	ก. เห็นแบบแผนเช่นนี้เสมอ ข. เขียนตามความหมาย ของคำ ค. เขียนเทียบกับคำบางคำ ง. เขียนตามหลักภาษา จ.	๒๒	ไม่มีแสงสว่าง ก. มีคมน ข. มีคมนต์ ค. มีคมนตรี	ก. เห็นแบบแผนเช่นนี้เสมอ ข. เขียนตามความหมาย ของคำ ค. เขียนเทียบกับคำบางคำ ง. เขียนตามหลักภาษา จ. ....
๒๓	แล่นไปทั่วร่างกาย ก. ซาบซ่าน ข. ทราบซ่าน ค. ซาบสร้าน	ก. เห็นแบบแผนเช่นนี้เสมอ ข. เขียนตามความหมาย ของคำ ค. เขียนเทียบกับคำบางคำ ง. เขียนตามหลักภาษา จ.	๒๔	คิดเอาใจใส่อยู่เสมอ ก. ใฝ่ฝัน ข. ใฝ่ฝัน ค. ฝ้ายฝัน	ก. เห็นแบบแผนเช่นนี้เสมอ ข. เขียนตามความหมาย ของคำ ค. เขียนเทียบกับคำบางคำ ง. เขียนตามหลักภาษา จ. ....
๒๕	เสียงหัวเราะ ก. คึก ๆ ข. คัก ๆ ค. คือก ๆ	ก. เห็นแบบแผนเช่นนี้เสมอ ข. เขียนตามความหมาย ของคำ ค. เขียนเทียบกับคำบางคำ ง. เขียนตามหลักภาษา จ.	๒๖	เหล็กที่ไขว่เหล็กหรือโลหะอื่นให้เกลี้ยงเกล ก. ตะไบ ข. ตะไบ ค. ตไบ	ก. เห็นแบบแผนเช่นนี้เสมอ ข. เขียนตามความหมาย ของคำ ค. เขียนเทียบกับคำบางคำ ง. เขียนตามหลักภาษา จ. ....

ข้อ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล	ข้อ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล
๒๗	ความสุข ก. ผาสุข ข. ผาสุก ค. ผาสุกัร	ก. เห็นแบบแผนเช่นนี้เสมอ ข. เขียนตามความหมาย ของคำ ค. เขียนเทียบกับคำบางคำ ง. เขียนตามหลักภาษา จ.	๒๘	ความตั้งใจ ก. จ้านงค์ ข. จ้านอง ค. จ้านง	ก. เห็นแบบแผนเช่นนี้เสมอ ข. เขียนตามความหมาย ของคำ ค. เขียนเทียบกับคำบางคำ ง. เขียนตามหลักภาษา จ. ....
๒๘	เคลื่อนกลาค ก. คาคคั่น ข. คาคคั่น ค. คาคคั่น	ก. เห็นแบบแผนเช่นนี้เสมอ ข. เขียนตามความหมาย ของคำ ค. เขียนเทียบกับคำบางคำ ง. เขียนตามหลักภาษา จ.	๓๐	คำไพเราะไว้สำหรับผู้หญิงพูด ก. นะคะ ข. นะคะ ค. นะคะ	ก. เห็นแบบแผนเช่นนี้เสมอ ข. เขียนตามความหมาย ของคำ ค. เขียนเทียบกับคำบางคำ ง. เขียนตามหลักภาษา จ. ....
๓๑	งงเง้ง, ตกใจ ก. ตะลึง ข. ตระลึง ค. คลึง	ก. เห็นแบบแผนเช่นนี้เสมอ ข. เขียนตามความหมาย ของคำ ค. เขียนเทียบกับคำบางคำ ง. เขียนตามหลักภาษา จ.	๓๒	เวลาที่เหมาะ ก. โอกาส ข. โอกาส ค. โอกาส	ก. เห็นแบบแผนเช่นนี้เสมอ ข. เขียนตามความหมาย ของคำ ค. เขียนเทียบกับคำบางคำ ง. เขียนตามหลักภาษา จ. ....
๓๓	ร่างกายที่ตายและทรุดโทรมแล้ว ก. ชากศพ ข. ทรากศพ ค. ชรากศพ	ก. เห็นแบบแผนเช่นนี้เสมอ ข. เขียนตามความหมาย ของคำ ค. เขียนเทียบกับคำบางคำ ง. เขียนตามหลักภาษา จ.	๓๔	ราคาถูก ก. ยอมเยา ข. ยอมเยาว ค. ยอมเยาว	ก. เห็นแบบแผนเช่นนี้เสมอ ข. เขียนตามความหมาย ของคำ ค. เขียนเทียบกับคำบางคำ ง. เขียนตามหลักภาษา จ. ....

ข้อ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล	ข้อ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล
๓๕	เสียงคัง ก. เพียะ ข. เพียะ ค. เพียะ	ก. เห็นแบบแผน เชนนี้เสมอ ข. เขียนตามความหมาย ของคำ ค. เขียนเทียบกับคำบางคำ ง. เขียนตามหลักภาษา จ.....	๓๖	บับคนให้ได้รับความลำบาก ก. เคียวเข็น ข. เคียวเข็ญ ค. เขียวเข็ญ	ก. เห็นแบบแผน เชนนี้เสมอ ข. เขียนตามความหมาย ของคำ ค. เขียนเทียบกับคำบางคำ ง. เขียนตามหลักภาษา จ.....
๓๗	นกในตระกูลสูงในนินาย ก. หง ข. หงส์ ค. หงษ์	ก. เห็นแบบแผน เชนนี้เสมอ ข. เขียนตามความหมาย ของคำ ค. เขียนเทียบกับคำบางคำ ง. เขียนตามหลักภาษา จ.....	๓๘	รบกวน ก. รังควาญ ข. รังควาน ค. รังควาน	ก. เห็นแบบแผน เชนนี้เสมอ ข. เขียนตามความหมาย ของคำ ค. เขียนเทียบกับคำบางคำ ง. เขียนตามหลักภาษา จ.....
๓๙	สร้อย, เครื่องประดับชนิดหนึ่ง ก. ส้วงวาล ข. ส้วงวาลย์ ค. ส้วงวาร	ก. เห็นแบบแผน เชนนี้เสมอ ข. เขียนตามความหมาย ของคำ ค. เขียนเทียบกับคำบางคำ ง. เขียนตามหลักภาษา จ.....	๔๐	พระราชินี ก. มเหสี ข. มเหสี ค. มเหสี	ก. เห็นแบบแผน เชนนี้เสมอ ข. เขียนตามความหมาย ของคำ ค. เขียนเทียบกับคำบางคำ ง. เขียนตามหลักภาษา จ.....
๔๑	พลังเผล, พันเพื่อน ก. หลงไหล ข. หลงไหล ค. หลงหลัย	ก. เห็นแบบแผน เชนนี้เสมอ ข. เขียนตามความหมาย ของคำ ค. เขียนเทียบกับคำบางคำ ง. เขียนตามหลักภาษา จ.....	๔๒	สวดย, วามรวนของ ก. สะคราญ ข. สคราญ ค. สะคราน	ก. เห็นแบบแผน เชนนี้เสมอ ข. เขียนตามความหมาย ของคำ ค. เขียนเทียบกับคำบางคำ ง. เขียนตามหลักภาษา จ.....

ข้อ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล	ข้อ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล
๔๓	เสียงหอบเมื่อมีการเห็น้อย ก. ฮัก ๆ ข. ฮัก ๆ ค. ฮัก ๆ	ก. เห็นแบบแผนเขนน้เสมอ ข. เขียนตามความหมาย ของคำ ค. เขียนเทียบกับคำบางคำ ง. เขียนตามหลักภาษา จ.....	๔๔	ศัพท์วนิหนึ่ง ก. วมค ข. วมค ค. วมค	ก. เห็นแบบแผนเขนน้เสมอ ข. เขียนตามความหมาย ของคำ ค. เขียนเทียบกับคำบางคำ ง. เขียนตามหลักภาษา จ.....
๔๔	ผลไม้นวนิหนึ่ง ก. ลำไย ข. ลำไย ค. ลำไย	ก. เห็นแบบแผนเขนน้เสมอ ข. เขียนตามความหมาย ของคำ ค. เขียนเทียบกับคำบางคำ ง. เขียนตามหลักภาษา จ.....	๔๖	คนหาปลา ก. ประมง ข. ประมงค ค. ประมงค	ก. เห็นแบบแผนเขนน้เสมอ ข. เขียนตามความหมาย ของคำ ค. เขียนเทียบกับคำบางคำ ง. เขียนตามหลักภาษา จ.....
๔๕	บำรุงรักษา, สงวนไว้ ก. ทนุณอม ข. ทนุณอม ค. ทนุณอม	ก. เห็นแบบแผนเขนน้เสมอ ข. เขียนตามความหมาย ของคำ ค. เขียนเทียบกับคำบางคำ ง. เขียนตามหลักภาษา จ.....	๔๘	ผ้าห่มผู้หญิง ก. สะไบ ข. สไบ ค. สะไบ	ก. เห็นแบบแผนเขนน้เสมอ ข. เขียนตามความหมาย ของคำ ค. เขียนเทียบกับคำบางคำ ง. เขียนตามหลักภาษา จ.....
๔๖	เอ็นดู, ฝ่อแผ่ ก. ปราณี่ ข. ปราณี่ ค. ปราณี่	ก. เห็นแบบแผนเขนน้เสมอ ข. เขียนตามความหมาย ของคำ ค. เขียนเทียบกับคำบางคำ ง. เขียนตามหลักภาษา จ.....	๕๐	ผู้เลี้ยงและขับช้ชาง ก. ความชาง ข. ความชาง ค. ความชาง	ก. เห็นแบบแผนเขนน้เสมอ ข. เขียนตามความหมาย ของคำ ค. เขียนเทียบกับคำบางคำ ง. เขียนตามหลักภาษา จ.....

ข้อ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล	ข้อ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล
๕๑	จค, บันทิก ก. โนค ข. โนค ค. โนค	ก. เห็นแบบแผน เชนน์ เสมอ ข. เขียนตามความหมาย ของคำ ค. เขียนเทียบกับคำบางคำ ง. เขียนตามหลักภาษา จ.	๕๒	กิริยาอาการ ก. อิริยาบท ข. อิริยาบถ ค. กิริยาบท	ก. เห็นแบบแผน เชนน์ เสมอ ข. เขียนตามความหมาย ของคำ ค. เขียนเทียบกับคำบางคำ ง. เขียนตามหลักภาษา จ. ....
๕๓	จิตใจไม่สงบ ก. ฟุ้งซ่าน ข. ฟุ้งสราน ค. ฟุ้งชราน	ก. เห็นแบบแผน เชนน์ เสมอ ข. เขียนตามความหมาย ของคำ ค. เขียนเทียบกับคำบางคำ ง. เขียนตามหลักภาษา จ.	๕๔	ผู้ลี้ภัยของ ก. ชโมย ข. ชะโมย ค. โชมย	ก. เห็นแบบแผน เชนน์ เสมอ ข. เขียนตามความหมาย ของคำ ค. เขียนเทียบกับคำบางคำ ง. เขียนตามหลักภาษา จ. ....
๕๕	คล่อง, เป็นสุขกายสุขใจ ก. สะควกสบาย ข. สะควกสะบาย ค. สะควกสบาย	ก. เห็นแบบแผน เชนน์ เสมอ ข. เขียนตามความหมาย ของคำ ค. เขียนเทียบกับคำบางคำ ง. เขียนตามหลักภาษา จ.	๕๖	เครื่องแบ่งเครื่องหอม ก. เครื่องสำ อาก ข. เครื่องสำ อากค ค. เครื่องสำ อากค	ก. เห็นแบบแผน เชนน์ เสมอ ข. เขียนตามความ หมายของคำ ค. เขียนเทียบกับคำ บางคำ ง. เขียนตามหลักภาษา จ. ....
๕๗	หวนนำใหญ่คล้ายบึง, แต่โตกว่า ก. ทะเลสาบ ข. ทะเลสาป	ก. เห็นแบบแผน เชนน์ เสมอ ข. เขียนตามความหมาย ของคำ	๕๘	ความรื่นเริง ก. รื่นรมย์ ข. รื่นรมณ์	ก. เห็นแบบแผน เชนน์ เสมอ ข. เขียนตามความหมาย ของคำ

ข้อ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล	ข้อ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล
๕๗	ค. ทเลสาบ	ค. เขียนเทียบกับคำบางคำ ง. เขียนตามหลักภาษา จ.	๕๘	ค. วันรัม	ค. เขียนเทียบกับคำบางคำ ง. เขียนตามหลักภาษา จ. ....
๕๘	สับปลับ, กลับไปกลับมา		๖๐	มีสง่าผ่าเผย	
-	ค. ตลบแคลง	ก. เห็นแบบแผนเช่นนี้เสมอ		ก. ภาคภูมิ	ก. เห็นแบบแผนเช่นนี้เสมอ
	ข. ตลบตะแลง	ข. เขียนตามความหมาย ของคำ		ข. พากภูมิ	ข. เขียนตามความหมาย ของคำ
	ค. ตรลบทรแลง	ค. เขียนเทียบกับคำบางคำ ง. เขียนตามหลักภาษา จ.		ค. พากพุม	ค. เขียนเทียบกับคำบางคำ ง. เขียนตามหลักภาษา จ. ....
๖๑	งานพิธีตามแบบแผน		๖๒	เจ้าหน้าที่รักษาหนังสือในห้องสมุด	
	ก. พิธีรีตอง	ก. เห็นแบบแผนเช่นนี้เสมอ		ก. บรรณรักษ์	ก. เห็นแบบแผนเช่นนี้เสมอ
	ข. พิธีรีตรอง	ข. เขียนตามความหมาย ของคำ		ข. บรรณารักษ์	ข. เขียนตามความหมาย ของคำ
	ค. พิธีลีตอง	ค. เขียนตามเสียงพูด ง. เคา จ.		ค. บรรณาภิเษก	ค. เขียนตามเสียงพูด ง. เคา จ. ....
๖๓	วิชาว่าควระเบียบของภาษา		๖๔	การเล่นวิ่งแข่งโดยวิธีรับช่วงกันต่อๆไป	
	ก. ไวยยกรณ	ก. เห็นแบบแผนเช่นนี้เสมอ		ก. วิ่งเปี้ยว	ก. เห็นแบบแผนเช่นนี้เสมอ
	ข. ไวยกรณ	ข. เขียนตามความหมาย ของคำ		ข. วิ่งเป็รี้ยว	ข. เขียนตามความหมาย ของคำ
	ค. ไวยากกรณ	ค. เขียนตามเสียงพูด ง. เคา จ.		ค. วิ่งเป็ลี้ยว	ค. เขียนตามเสียงพูด ง. เคา จ. ....

ข้อ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล	ข้อ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล
๖๕	การเดินเพื่อเปลี่ยนกิริยาทาง, ใจสำหรับพระเดิน		๖๖	หน่วยมาตราจริงเพรพลอย	
ก. เดินจงกรม	ก. เห็นแบบแผนเข่นนี้เสมอ		ก. กะรัต	ก. เห็นแบบแผนเข่นนี้เสมอ	
ข. เดินจงกลม	ข. เขียนตามความหมาย ของคำ		ข. กาวัต	ข. เขียนตามความหมาย ของคำ	
ค. เดินจงม	ค. เขียนตามเสียงพูด		ค. กะหรัค	ค. เขียนตามเสียงพูด	
	ง. เคา			ง. เคา	
	จ.....			จ.....	
๖๗	ข้อปลาทะเลชนิดหนึ่ง		๖๘	เรือมะพร้าวจวนแก่หรือสาวแก่	
ก. จะละเม็ค	ก. เห็นแบบแผนเข่นนี้เสมอ		ก. ทิมทิก	ก. เห็นแบบแผนเข่นนี้เสมอ	
ข. จาละเม็ค	ข. เขียนตามความหมาย ของคำ		ข. ทินทิก	ข. เขียนตามความหมาย ของคำ	
ค. จาระเม็ค	ค. เขียนตามเสียงพูด		ค. ทินทิก	ค. เขียนตามเสียงพูด	
	ง. เคา			ง. เคา	
	จ.....			จ.....	
๖๘	กรีกทราย, ไม้อาการเอางาน		๗๐	เครื่องที่นับถือกันว่าทำให้บูยงคงกะพัน ชาติ	
ก. หยิบโหยง	ก. เห็นแบบแผนเข่นนี้เสมอ		ก. เครื่องลง	ก. เห็นแบบแผนเข่นนี้เสมอ	
ข. หยิบหยง	ข. เขียนตามความหมาย ของคำ		ข. เครื่องวาง	ข. เขียนตามความหมาย ของคำ	
ค. หยิบหญง	ค. เขียนตามเสียงพูด		ค. เครื่องเลว	ค. เขียนตามเสียงพูด	
	ง. เคา			ง. เคา	
	จ.....			จ.....	

ข้อ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล	ข้อ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล
๗๑	เรือเอียงไปมา ก. เรือโคลง ข. เรือโครง ค. เรือโคง	โยกเยก ก. เห็นแบบแผนเช่นนี้เสมอ ข. เขียนตามความหมาย ของคำ ค. เขียนตามเสียงพูด ง. เคา จ.....	๗๒	เต็มที, เพียบ ก. เต็มแป้ ข. เต็มแป็ด ค. เต็มแป้ว	ก. เห็นแบบแผนเช่นนี้เสมอ ข. เขียนตามความหมาย ของคำ ค. เขียนตามเสียงพูด ง. เคา จ.....
๗๓	ไฟเผา, ลวก, ลน ก. ไฟครอก ข. ไฟคลอก ค. ไฟคอก	ก. เห็นแบบแผนเช่นนี้เสมอ ข. เขียนตามความหมาย ของคำ ค. เขียนตามเสียงพูด ง. เคา จ.....	๗๔	ต้นไม้ชนิดหนึ่งขึ้นเป็นกอ ก. ตะไคร้ ข. ตะไคร้ ค. ตะไคร้	ก. เห็นแบบแผนเช่นนี้เสมอ ข. เขียนตามความหมาย ของคำ ค. เขียนตามเสียงพูด ง. เคา จ.....
๗๕	ส่วนข้างในของร่างกาย ก. ลำไส้ ข. ลำไส้ ค. ลำไส้	ก. เห็นแบบแผนเช่นนี้เสมอ ข. เขียนตามความหมาย ของคำ ค. เขียนเทียบกับคำบางคำ ง. เขียนตามหลักภาษา จ.....	๗๖	กีฬาประเภทหนึ่ง ก. ฟุตบอล ข. ฟุตบอลล์ ค. ฟุตบอลล์	ก. เห็นแบบแผนเช่นนี้เสมอ ข. เขียนตามความหมาย ของคำ ค. เขียนเทียบกับคำบางคำ ง. เขียนตามหลักภาษา จ.....
๗๗	แสงสว่าง ก. รังสี	ก. เห็นแบบแผนเช่นนี้เสมอ	๗๘	ทิวแห่งคางมยั้ง ก. ประคิษฐ์ ประกอย	ก. เห็นแบบแผนเช่นนี้เสมอ

ข้อ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล	ข้อ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล
๓๗	ข. รั้งซี่ ค. รั้งคี	ก. เขียนตามความหมาย ของคำ ค. เขียนเทียบกับคำบางคำ ง. เขียนตามหลักภาษา จ.....	๓๘	ข. ประคิตต์ ประกอย ค. ประคิก ประกอย	ข. เขียนตามความหมาย ของคำ ค. เขียนเทียบกับคำบางคำ ง. เขียนตามหลักภาษา จ.....
๓๘	พิธีข่มกิลีสโดยการทรมานตัว ก. บำเพ็ญตะบะ ข. บำเพ็ญตะบะ ค. บำเพ็ญ ตะบะ	ก. เห็นแบบแผนเช่นนี้เสมอ ข. เขียนตามความหมาย ของคำ ค. เขียนเทียบกับคำบางคำ ง. เขียนตามหลักภาษา จ.....	๔๐	สม่าเสมอ ก. อาจัน ข. อาจันต์ ค. อาจัน	ก. เห็นแบบแผนเช่นนี้เสมอ ข. เขียนตามความหมาย ของคำ ค. เขียนเทียบกับคำบางคำ ง. เขียนตามหลักภาษา จ.....

กระดาษคำตอบของแบบทดสอบชุดที่ ๒

โรงเรียน.....ชื่อ.....ชั้น.....เพศ.....อายุ.....

ข้อ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล	ข้อ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล
๑	ก ข ค	ก ข ค ง จ.....	๒	ก ข ค	ก ข ค ง จ.....
๓	ก ข ค	ก ข ค ง จ.....	๔	ก ข ค	ก ข ค ง จ.....
๕	ก ข ค	ก ข ค ง จ.....	๖	ก ข ค	ก ข ค ง จ.....
๗	ก ข ค	ก ข ค ง จ.....	๘	ก ข ค	ก ข ค ง จ.....
๙	ก ข ค	ก ข ค ง จ.....	๑๐	ก ข ค	ก ข ค ง จ.....
๑๑	ก ข ค	ก ข ค ง จ.....	๑๒	ก ข ค	ก ข ค ง จ.....
๑๓	ก ข ค	ก ข ค ง จ.....	๑๔	ก ข ค	ก ข ค ง จ.....
๑๕	ก ข ค	ก ข ค ง จ.....	๑๖	ก ข ค	ก ข ค ง จ.....
๑๗	ก ข ค	ก ข ค ง จ.....	๑๘	ก ข ค	ก ข ค ง จ.....
๑๙	ก ข ค	ก ข ค ง จ.....	๒๐	ก ข ค	ก ข ค ง จ.....
๒๑	ก ข ค	ก ข ค ง จ.....	๒๒	ก ข ค	ก ข ค ง จ.....
๒๓	ก ข ค	ก ข ค ง จ.....	๒๔	ก ข ค	ก ข ค ง จ.....
๒๕	ก ข ค	ก ข ค ง จ.....	๒๖	ก ข ค	ก ข ค ง จ.....
๒๗	ก ข ค	ก ข ค ง จ.....	๒๘	ก ข ค	ก ข ค ง จ.....
๒๙	ก ข ค	ก ข ค ง จ.....	๓๐	ก ข ค	ก ข ค ง จ.....
๓๑	ก ข ค	ก ข ค ง จ.....	๓๒	ก ข ค	ก ข ค ง จ.....
๓๓	ก ข ค	ก ข ค ง จ.....	๓๔	ก ข ค	ก ข ค ง จ.....
๓๕	ก ข ค	ก ข ค ง จ.....	๓๖	ก ข ค	ก ข ค ง จ.....
๓๗	ก ข ค	ก ข ค ง จ.....	๓๘	ก ข ค	ก ข ค ง จ.....
๓๙	ก ข ค	ก ข ค ง จ.....	๔๐	ก ข ค	ก ข ค ง จ.....

ขอ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล	ขอ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล
๔๑	ก ข ค	ก ข ค ง จ.....	๔๒	ก ข ค	ก ข ค ง จ.....
๔๓	ก ข ค	ก ข ค ง จ.....	๔๔	ก ข ค	ก ข ค ง จ.....
๔๕	ก ข ค	ก ข ค ง จ.....	๔๖	ก ข ค	ก ข ค ง จ.....
๔๗	ก ข ค	ก ข ค ง จ.....	๔๘	ก ข ค	ก ข ค ง จ.....
๔๘	ก ข ค	ก ข ค ง จ.....	๕๐	ก ข ค	ก ข ค ง จ.....
๕๑	ก ข ค	ก ข ค ง จ.....	๕๒	ก ข ค	ก ข ค ง จ.....
๕๓	ก ข ค	ก ข ค ง จ.....	๕๔	ก ข ค	ก ข ค ง จ.....
๕๕	ก ข ค	ก ข ค ง จ.....	๕๖	ก ข ค	ก ข ค ง จ.....
๕๗	ก ข ค	ก ข ค ง จ.....	๕๘	ก ข ค	ก ข ค ง จ.....
๕๘	ก ข ค	ก ข ค ง จ.....	๖๐	ก ข ค	ก ข ค ง จ.....
๖๑	ก ข ค	ก ข ค ง จ.....	๖๒	ก ข ค	ก ข ค ง จ.....
๖๓	ก ข ค	ก ข ค ง จ.....	๖๔	ก ข ค	ก ข ค ง จ.....
๖๕	ก ข ค	ก ข ค ง จ.....	๖๖	ก ข ค	ก ข ค ง จ.....
๖๗	ก ข ค	ก ข ค ง จ.....	๖๘	ก ข ค	ก ข ค ง จ.....
๖๘	ก ข ค	ก ข ค ง จ.....	๗๐	ก ข ค	ก ข ค ง จ.....
๗๑	ก ข ค	ก ข ค ง จ.....	๗๒	ก ข ค	ก ข ค ง จ.....
๗๓	ก ข ค	ก ข ค ง จ.....	๗๔	ก ข ค	ก ข ค ง จ.....
๗๕	ก ข ค	ก ข ค ง จ.....	๗๖	ก ข ค	ก ข ค ง จ.....
๗๗	ก ข ค	ก ข ค ง จ.....	๗๘	ก ข ค	ก ข ค ง จ.....
๗๘	ก ข ค	ก ข ค ง จ.....	๘๐	ก ข ค	ก ข ค ง จ.....